

# લાલી ગાયન સંગ્રહ.

[અનુવ્રત્તિ]

પ્રગટ કરનાર  
રતનજી કાવસજી લાલી.

[ખીજી]

## ગોળવાલા ટ્યુશન કલારીયમ.

(સ્થાપના ૧૯૧૦.)

નીચલા ક્લાસો સવળ પડતે વખતે દરેક બાળકોનાં એકાદાં નવાં કલાપના કેન્દ્રનું એકાદાં આલે છે.

(૧) મેટ્રીક્યુલેશન ક્લાસ, (૨) બીએસ પ્રાંચીસ ક્લાસ, (૩) વેપારી બાળકોનાં વર્ગ, (૪) પ્રાથમિક ટ્યુશન ક્લાસો, (૫) નાઈટ ક્લાસ, (૬) ન્યુન ક્લાસ, (૭) વળાપુલર ક્લાસનો વચ, (૮) ટેકનીકલ એડવેન્સી એન્ટ્રાન્સ એડવાન્સીનનો વર્ગ (૯) મોડરન નવાં મેનરસ કલચરનાં વર્ગો, વગેરે.

એડમન કરનારાજી ગોળવાલા,

પાલીવલ નવા મહેલ.

૬૦ જુઆખાલા સારો, રોડ, મુંબઈ.

## મી. એચ ગોળવાલાનાં લખેલાં પુસ્તકો.

- (૧) Typical Errors in English Corrected, Re. 1/2.
- (૨) The Perfect English Teacher, થોડાં વખતમાં બહાર પડશે.
- (૩) અરથરનાં માથા ગુજરાતી ભેનમાં, શુદ્ધ અવસ્થા બાબુતર, નોટસ, વગેરે નવો, કિ. રૂ. ૨.
- (૪) અરથરનીઓની દરજ્યાન અંગ્રેજી, કૃપાંતીન માફક કિ. રૂ. ૧.
- (૫) માઝદરની મોનેષરી માને દરજની તવારીખનો એક મોકો, કિ. રૂ. ૫.

મગવાનું દ્રોણું—“માઝદરની મંગળ” ની ખાતરી.

ગોળવાલા ટ્યુશન કલારીયમ મગવાનું.

જુઆખાલા સારો, રોડ, મુંબઈ.

આ પુસ્તકો દરેક ઘરમાં હોવાં જોઈએ.

[ખલાદગામ ૩૦ મી. આ મોકલવાનાં આવશે.

# ધી એરીસ્ટોક્રેટીક વૉશીંગ એન્ડ ડાઇંગ કુંપની.


હાઇ કલોસ રંગનારા, ધોનારા તથા ટ્રેન્ચ કલીનીંગ કરનારા  
હસ વરસના અનુભવી.

ટ્રેકાઇઝ:— કાવસજી પટેલના મહેલકામાં, ૩૦ દાદી ગઝદરની સામે.

—(૦)—

આજ કાલ મુંબઈમાં કેટલાક વૉશીંગ કુંપનીવાલાઓ તો ખાસી નામથી છે પણ અમોએ દશ વરસ સુધી રંગવાનો તથા ટ્રેન્ચ જતની કલીનીંગનો અનુભવ લઈને ખહાર પડ્યા છીએ. લોકમાં જાણીના ને માનીતા કેટલા લક્ષ્યામાં વીશ્વાસ પામેલી, એરીસ્ટો-ક્રેટીક વૉશીંગ એન્ડ ડાઇંગ કુંપનીમાં એકજ વાર પધરી હમારાં કામની ખાત્રી કરી જુવો.

અમારી એરીસ્ટોક્રેટીક વૉશીંગ એન્ડ ડાઇંગ કુંપની એક ટુંક વખતની જોવાઈ છે અમો કાંઈપણ વધારે સરાહગત કર્યા વગર તમોને વહેંચ કરીએ છીએ કે અમારે ત્યાં એક વખત પધારી ખાત્રી કરો કે અમારું કામ અને દામ પણ દરેક ખીસીયો પોસાય તેવું છે અને અમારી જાતી દેખરેખ હેઠળ ખાહોરા કરાગરોને હ થયી સંચાર કરી તમો હમારા કદરહાન આહકાની ખરી ખીદમતમાં સદવારથી રાત સુધી કામ રહી જાવવી આપવા અમો તૈયાર છીએ.

 **ખાસ નોંધ:**—હમારી વૉશીંગ કુંપનીમાં કપડાં ગુમાઈ જવાની યા તો કપડાં ખરાબ થવાની ખીસકુલ આશા રાખતા નહીં.

કપડાંનો વાચકો દિવસ પાંચનો.

કપડાંના ભાવ નીચે મુજબ.

| ધોવાના               | રૂ. આ. પે. | રંગવાના               | રૂ. આ. પે. |
|----------------------|------------|-----------------------|------------|
| સફેદ કપડાંના         | ૦-૧-૦      | ડાઝા ગરમ તથા સુતરાઉ   | ૧-૪-૦      |
| રંગીન સુતરાઉ કપડાંના | ૦-૧-૦      | પાટણુન ગરમ તથા સુતરાઉ | ૧-૦-૦      |
| ગરમ તથા રેશમી        | ૦-૦-૦      | રેશમી સાડી રંગવાનો    | ૧-૧-૦      |
| કાલર સોફ્ટ ધોવાના    | ૦-૦-૬      | રેશમી ડાકડા           | ૦-૬-૦      |
| કાલર એજ કરવાનો       | ૦-૧-૦      | રેશમી દબર             | ૦-૬-૦      |

શાવકેશાહ આદર. પાવડી વાલા.

એકમા માવેક.

# THE GRESHAM

## LIFE ASSURANCE SOCIETY LIMITED, (London)

Table I: T. L. N.

### (1) IN CASE OF DEATH DURING THE SELECTED TERM—

An immediate payment of Rs. 1,000, together with a Guaranteed Bonus of one-third of the Premiums paid.

### (2) IN CASE OF SURVIVING THE ABOVE TERM—

(a) A Paid-up Policy for Rs. 1,000 with Profits;

(b) An immediate Cash Payment of Rs. 500;

(c) The Capitalised Profits.

APPLY—MESSRS CROFT, MODY & Co.,

CHIEF AGENTS FOR INDIA, BURMA and CEYLON.

BHONSHAW KAVASJI, Manager,

Gresham Buildings, BOMBAY.

હારમોનીયમ દીલરૂપા પર ઉસ્તાદી રાગ-રાગણીઓ  
તેમજ નાટકના તથા 'લલિત બોધના ગાયણો સાર' ગાતાં  
વગાડતાં શીખવું હોય

—(તથા)—

મધુર હારમોનીયમ દીલરૂપા નવાં યા વપરાણાં કીકાયતે  
લેવા માગતાં હોય તથા ભાડે બેઠતાં હોય તો લખો યા મલો.

મી. મીનું એ. લરૂપા.

૧૪૧-બોરહ બગીચા.

લીનજ કાવારાણાના ઘરમાં,

કોટ, મુમ્બઈ.

M. I. S. N. Co. Ltd.

મેકીનોન મેકેનજી કંપનીમાં મલો,

૧૧ થી ૫, ક્રેમ બાનામાં બાંયનલીયે,

બેલાર્ડ પીયર, મુમ્બઈ.

# લાલી ગાયન સંગ્રહ.

જેમાં

વળણાયલાં ઉર્દુ, ગુજરાતી પારસી સંસારી નાટકોનાં ગાયનો, તેમજ  
ઉસ્તાદી, ભકિત નીતીના ગાયનો, રેખતાઓ, ગઝલો, કબીરી પદો,  
વગેરે મલ્લી ૭૧૦ ગાયનો, રાગ, તાલ સાથે આપવામાં આવ્યાં છે.

## ભાગ પહેલો.

આવૃત્તી બીજી.

રચનાર તથા પ્રગટ કરનાર

રતનજી કાવસજી લાલી,

ને

પરચીયત મ્યુઝીક ગાઇડ, મોડલ મ્યુઝીક ગાઇડ, લાલી ગાયન સંગ્રહ ભાગ  
પહેલો; લાલી ગાયન સંગ્રહ ભાગ બીજો વગેરેના કર્તા.

કી. રૂ. ૧૧.

૬૦ સે ૧૯૨૭.





## બીજી આવૃત્તિનો દિબાચો.

લાલી ગાયન સંગ્રહની પહેલી આવૃત્તિની એક હજાર નકલ થોડાજ વખત સફાચટ થઈ જવાથી આજ કેટલુંક થયું એની બીજી આવૃત્તિ ખહાર પાડવાને અનેક દિશાઓમાંથી ચાલુ ફળાણ થતું રહ્યું, અને તે માટે દેશ પરદેશથી અને કાગળો અને ઓર્ડરો ચાલુ મળતા રહ્યા. એવા ઓર્ડરોનો એક સારો જેવો જમણાલ થવાથી મેં આ લોકપ્રિય સંગ્રહની બીજી આવૃત્તિ ખહાર પાડવાનું નક્કી કર્યું.

માત્ર થોડાજ વખતમાં પહેલી આવૃત્તિની તમામ નકલો ખપી ગઈ એજ બીજા સંગ્રહની લોકપ્રિયતાનો અચૂક પુરાવો રજૂ કરે છે. આપણાં શહેરમાં તો પણ દુન્યાના લગભગ દરેક જુદા જુદા ભાગોમાંથી આ લાલી ગાયન સંગ્રહના ઓર્ડરો મળ્યા છે, જે એવા એક સરસ રીતે ચુંટી કાઢેલા મોટા સંગ્રહની આજ લાંબ વખતની જરૂર પુરવાર કરી આપે છે. પહેલી આવૃત્તિ ખહાર પાડતી વેળાએ મારા સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ ન હતો કે માહરો એ સંગ્રહ શું પારસી, હિંદુ, મુસલમાન દરેક કેમસા એટલો બધો માનીતો થઈ પડશે, અને તેની ચાલુ માંગણીઓ થતી રહેશે. માહુરી એ સંગ્રહની કેટલીક નકલો પાંચથી દશ રૂપાઈ પણ લોકોએ ખુશીથી લીધી છે એવું માહુરી જાણમાં આવ્યું છે. આ મુજબની માહુરા એ સંગ્રહની થયેલ ખીછાણ માટે મને પોતાને ખરેખર લાગ્યશાળી ગણું છું.

આ બીજી આવૃત્તિ પણ મેં પહેલાનાંજ ધોરણ ઉપર રચી છે, પરંતુ એ વળી અનેક સુધારાવધારા અને થોડાક આવકારદાયક ફેરફારો કીધા છે—ખાસ કરી નવા નાટકોના અનેક સારાં ગાયનોનો એમાં ખાસ ઉમેરો કીધો છે. માહુરી ખાતે કે આ બીજી આવૃત્તિ ખુદ પહેલીના કરતાં પણ વધુ આવકારદાયક થઈ પડશે.

આ તબક્કે માહુરા લાલા મિત્ર મરહુમ લાઈ મેહરજી સુખડવાલા જેવા એક નામ કિત ગાયણકારના અતિ જવાન વયે નીપજેલાં દુઃખદાયક મરણની ભારે દીલગીરી સાંભળીને લઈ છું, અને એ લલા લાઈને ગુરથમાનની શાંતી ઈચ્છું છું. વળી માહુરા ભરખેરખાહ અને જાણીતા લોકપ્રિય ગાયનકાર મીંગ રસ્તમ લેસાન્યાનો તેઓ તરફના લાલી લાગણી અને કિંમતી મદદ તથા સુચના માટે ઉપકાર માનું છું. વળી મને જે જમાન પામેલા વેપારી લાઈઓએ જાહેર ખર્ચે આપી મદદ કીધી છે તેઓનો તેમજ માહુરા કામમાં મને મદદ કરનારા ખતીલા લાઈ નવલ બહાડયાનો આભાર માનું છું.

પટે તે ખારેહકતાદીનો જે કર જોડી ઉપકાર માની એટલીજ દોઆ કરું છું જેવી કેતેહ માહુરા પહેલા પ્રયાસને મળી તેવીજ બીજી આવૃત્તિ પણ મળે.

લા. તાળેદાર મેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી

મોલે,

પરશ્યન મુઝીક ક્લસા

# પહેલી આવૃત્તિનો દિબાચો.

## સંગીતની શોખીન આલમ,

મારા પરશીયન મ્યુઝીક ક્લાસની સને ૧૯૨૨ માં સ્થાપના પછી એ-અદના માતાના માલેક તરીકે સંગીતના સાહિત્યમા મારી જે જે નમ્ર કોશેશો થઈ છે તેમાની એક આજ હીને તમે સનમુખ ધરતાં પ્રીય વાંચક મને ખુશાલી ઉપજે છે. મારે પેહેલી કોશેશ “પરશ્યન મ્યુઝીક ગાઇડ” નામનું એક પુસ્તક કે જે મેં સને ૧૯૧૩ માં બાહાર પાડ્યું હતું તેને કાંઈક અધીક ઉત્તેજન મલવાથી મારી ખીજી કોશેશ “મોડલ મ્યુઝીક ગાઇડ” છેલ્લા સાલમાં બાહાર પાડી. એ બંને નોટેશન ગાઇડની લોકપ્રીયતા એટલાજ ઉપરથી પુરવાર થઈ શકે કે હાલમાં તેની છપાવેલી કુતરો નકલમાંથી માત્ર આંગત્રી ઉપર ગણાય એટલી નકલો બાકી છે. અલગતાં આ ફોટો મેહેરગાન જેરબાહુ તમનેજ આભારી છે કે જેઓએ પુસ્તકો ખરીદી મને મોકલું ઉત્તેજન આપ્યું છે, જે ઉત્તેજન મને આજનું આ મોડું પુસ્તક પ્રગટ કરવાને મોટી મદદ સમાન થયું પડ્યું છે. આ મોડું ત્રીજું પુસ્તક “લાલી ગાયન સંગ્રહ” પ્રગટ કરવાનું મેં જ્યારથી આરંભ્યું ત્યારથી મારા અને મારા વર્ગના શુભેચ્છકો તરફથી પ્રથમથીજ મોકલું ઉત્તેજન મલ્યું અને તેની રૂએ આ જંગી સંગ્રહ મને ખાટલા નજીવા દામે બાહાર પાડવામાં સવલતા થઈ આ પુસ્તકમાં ગાયનની ઘુંટણી કરવાનું કામ મેં મારી અદના શક્તિ પ્રમાણે અને જેમ મને યોગ્ય લાગ્યું તેમ જુદી જુદી ચોપડીઓમાંથી તેમજ જુદા જુદા નાટકોમાંથી કીધું છે અને એ મુજબ બધાં મલી જુદી જુદી લગભગ સઘલી રાગ રાગણીના ગાયનો તેના રાગ તાલ સહીત આપ્યા છે. ૭૦૦ ગાયનો તેની રાગણી અને તાલ સહીત બેગા કરવું એ કાંઈ મેહેલ કામ નથી છતાં પણ ચોતરફની મદદથી હું જે તે કરવાને સામર્થ્યવાન થયો હોઉં તો તે માટે હું પાક કીરતારનો આભાર માનું છું. આ પુસ્તકમાં કિરદુ તેમજ પારસી સંસારી નાટકોના, વળી કેટલાએક નીતી લક્ષિતનાં, તેમજ વળી કેટલાક હિન્દુસ્તાની રેખના, ફારસી ગઝલો, કબીરી પદો, વીગેરેનો સમાવેશ કીધો છે કે જેથી આ પુસ્તક શું અદના ને આજ્ઞા, નાના કે મોટા, હિન્દુ, મુસલમાન પારસી કુટુંબોમાં ઉપયોગી થઈ પડે એમ કંઈ પણ સંશય વીના માંની શકાય. મી૦ હરમીતના ફટલાક પુસ્તકોમાંથી કેટલાક ગાયનો, ગોપાલ ગીતાવલી, દામોદર ગાયન સંગ્રહ, તથા જુદા જુદા નાટકોની ચોપડીઓમાંથી મેં જે ગાયનો લીધાં છે તે માટે એ પ્રધલાઓનો હું આભાર માનું છું. વળી હાલમાં કાગલના દુકાનના અર્ધયામમાં આવું કે પુસ્તક છપાવી પ્રગટ કરવાનું કેટલું મુશ્કેલ છે તે તો ચોપડી છપાવનારા કંઠને રાશન છે પણ તે છતાંખી આ મારી અદના કોશેશની આટલી મોટી આમાં નકલો બાહાર પાડવાને હું શક્તિવાન થયો છું તે માટે બાગે મારા મેશના કદરદાન મહેર ખબર આપનારા બાઈઓને આભારી છું તેમજ વલી રુદુ એ પુસ્તક બાહાર પડે તે આગમ્ય ચોતાના મુખારક નામે નાંધાવી જેઓએ

મને મોટું ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓને પણ ઘણું નહીં ને થોડું અંશે આભારી લેખાય.

વળી એટલીએક દ્વિશાઓમાંથી એટલાક ખીલઓ પાસે નોટશન લખાવી ગાઈડો બાહાર પાડનારાઓ તરફથી કેરે મોઢા શુ ભાવે તેમ તરેહવાર દીકાના બાનો ઉડાડવામાં આવે છે અને વલી છેક એટલે મુખી કેહેવામાં આવે છે કે જે સંગીતની ચોપડી કાઢવામાં આવે છે તેની મુલ મતલબ પૈસા કમાવાની છે પણ તેમ કેહેનારાઓએ જાણવું જોઈએ કે, સુર્ય ઉપર ધ્રુવ છાંટવાથી સુર્ય ઠંકાતો નથી તે મુજબ હમો જે કાંઈ હમારી શક્તિ મુજબ જે કાંઈ ચઢના કેશેશ કરીએ છીએ તેથી કરીને સંગીતની શોખીન આલમને માટે ઘણું નહીં ને થોડુંખી કરતા હોઈશુ અને તેવી વેલાએ આવી કેશેશોને ગોયા તોડીજ પાડવાનું કામ સ્વાર્થીઓ કરી રહ્યા છે તે જેટલું અફસોસકારક છે તેટલું જ શરમને પાત્ર છે.

મારે આ તબક્કે એક ઘણી અગત્યની ફરજ અદા કરવાની છે અને તે એ કે મારા એક ઉલટમંદ ખેરખાહુ આપના જાણીતા કીસ્તનકાર મીઠું રસતમ લેસાનીયા કે જેવોએ આ પુસ્તક પ્રગટ કરવાને શક્તિવાન કરવામાં પોતાની હમૈશની કારસાજીથી સમજન આપી મદદ કીધી છે તેથી એ લાઇનો હું ઘણું આભારી થયો છું. તેમજ મારા એક મીત્ર રમુજી ગાયનકાર મીઠું મેહેરજી સુખડવાલાએ મને જોઈતી મદદ આપી છે તેમજ મારા મેલાવડાઓમાં ઉલટમંદ ભાગ લખવે છે તે માટે હું એ લાઇનો ઉપકાર માનું છું. તેમજ મારા પરશીયન મ્યુઝીક કલાસમાં મ્યુઝીકની તાલીમ લેતા જે બાનુઓએ અને મારા મીત્રોએ મદદ કીધી છે તે સર્વનો આભાર માનું છું. છેવટે ખારે હકતાવાનો માફ આ કામ પાર ઉતરીયું છે તે માટે હજારો હજાર હેસાન સહીત આ પુસ્તકો સંગીતની સેવામાં પેશ કરી જેના હાથમાં એ પડે તેવાને એટલીજ અરજી ગુજરે છું કે એમા જે કાંઈ સેજસાજ ખામીઓ યા છાપાના ભુતને લીધે થયેલી ભુલો માલમ પડે તો તે મોટા દોલથી અને રેહેમ નજરથી દરગુજર કરવી. ફરી એકવાર દરેક ખેરખાહુનો આભાર માની એટલીજ દુવા ગુજરીશ કે તે પાક પરવરદેગારના હુકમથી સર્વ સુખી રહે, આમીન !

લીઠ તાબેદાર સેવક,

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલિક, પરશીયન મ્યુઝીક કલાસ.

# સાંકળીયું.

## ઉદ્ધુ નાટકોના ગાયનો.

|                | ગાયન    | પાત્ર. |
|----------------|---------|--------|
| ૧. એ ઇરાન.     | ૧-૪     | ૧-૨    |
| તાહભારત.       | ૫-૧૪    | ૨-૫    |
| ૨. કામુલ.      | ૧૫-૧૮   | ૫-૬    |
| માનમશાહ        | ૧૯-૨૪   | ૬-૭    |
| મુદાદાદ        | ૨૫-૩૦   | ૭-૮    |
| ત્રામકાવલી     | ૩૧-૩૪   | ૮-૯    |
| ઢહરી સાંપ      | ૩૫-૪૧   | ૯-૧૧   |
| મમૂત           | ૪૨-૪૬   | ૧૧-૧૨  |
| વચ્ચા          | ૪૭-૪૯   | ૧૨-૧૩  |
| માકી પુટલા     | ૫૦-૫૪   | ૧૩-૧૪  |
| કુળિદે શક      | ૫૫-૫૮   | ૧૪-૧૫  |
| મુલબુલૈયાં     | ૫૯-૬૭   | ૧૫-૧૭  |
| ફરાની મોતી     | ૬૮-૭૧   | ૧૮     |
| શ્રીશ્રદ્ધ     | ૭૨-૭૭   | ૧૮-૨૦  |
| ફરે અરખ.       | ૭૮-૮૪   | ૨૦-૨૨  |
| મોલા શીકાર     | ૮૫-૮૯   | ૨૨-૨૩  |
| પીકા નહર.      | ૯૦-૯૨   | ૨૩-૨૪  |
| ખમાન           | ૯૩-૧૦૦  | ૨૪-૨૬  |
| મારાદીન        | ૧૦૧-૧૦૪ | ૨૬-૨૭  |
| મીર રાજ        | ૧૦૫-૧૧૦ | ૨૭-૨૮  |
| ગમી દીલેર      | ૧૧૧-૧૧૪ | ૨૮-૨૯  |
| વાયે હક        | ૧૧૫-૧૧૮ | ૨૯-૩૦  |
| વસકી પુટલી.    | ૧૧૯-૧૨૨ | ૩૦-૩૧  |
| ભરખધંદા        | ૧૨૩-૧૨૭ | ૩૧-૩૨  |
| મુને નાહક      | ૧૨૮-૧૩૦ | ૩૨     |
| સીદ્ધ પદમાશ    | ૧૩૧-૧૩૪ | ૩૩     |
| રાટ પર્વ       | ૧૩૫-૧૩૭ | ૩૩-૩૪  |
| મલીલા          | ૧૩૮-૧૪૪ | ૩૪-૩૫  |
| લાડદીન         | ૧૪૫-૧૪૯ | ૩૬-૩૭  |
| લફરોરા         | ૧૫૦-૧૫૫ | ૩૭-૩૯  |
| નમે કાની       | ૧૫૬-૧૫૯ | ૩૯     |
| શરે હસીના      | ૧૬૦-૧૬૩ | ૪૦     |
| મીરે હીસ       | ૧૬૪-૧૭૩ | ૪૧-૪૩  |
| મમૂરત બચા      | ૧૭૪-૧૭૯ | ૪૩-૪૫  |
| ભામે દસ્તી     | ૧૮૦-૧૮૩ | ૪૫-૪૬  |
| રશીદે નરંગીગાર | ૧૮૪-૧૮૬ | ૪૬-૪૭  |

|             | ગાયન    | પાત્ર |
|-------------|---------|-------|
| શહીદે નાઝ   | ૧૮૭-૧૯૦ | ૪૭-૪૮ |
| મુનેરી ખંજર | ૧૯૧-૧૯૪ | ૪૮-૪૯ |
| પરચુટણુ     | ૧૯૫-૨૦૦ | ૪૯-૫૦ |

## ગુજરાતી નાટકોના ગાયનો.

|                 |         |         |
|-----------------|---------|---------|
| પાકળદ પરીન      | ૨૦૧-૨૦૬ | ૫૧-૫૨   |
| ગામરેની ગોરી    | ૨૦૭-૨૧૬ | ૫૨-૫૫   |
| માસીનો માંકો    | ૨૧૭-૨૨૧ | ૫૫-૫૬   |
| ધર્તીકંપ        | ૨૨૨-૨૨૯ | ૫૬-૫૮   |
| શ્રીશ્રી ગાયન   | ૨૩૦-૨૩૭ | ૫૯-૬૧   |
| માઝનગ્રાન       | ૨૩૮-૨૪૫ | ૬૧-૬૩   |
| મેહલ્લી મદારી   | ૨૪૬-૨૫૫ | ૬૩-૬૫   |
| ધર્મી ગુનાહગાર  | ૨૫૬-૨૬૧ | ૬૫-૬૬   |
| આફલાતુન         | ૨૬૨-૨૬૮ | ૬૭-૬૮   |
| મસ્તાન મનીજેદ   | ૨૬૯-૨૭૧ | ૬૮-૬૯   |
| ભોલી ગુલ        | ૨૭૨-૨૭૯ | ૬૯-૭૧   |
| ખાન તની ખુતી    | ૨૮૦-૨૮૯ | ૭૧-૭૪   |
| સીવીલ મેરેજ     | ૨૯૦-૨૯૫ | ૭૪-૭૫   |
| ફાંકડો શીતુરી   | ૨૯૬-૩૦૫ | ૭૫-૭૮   |
| દોરગી દુન્યા    | ૩૦૬-૩૧૦ | ૭૮-૭૯   |
| ગુદીન ઝગડો      | ૩૧૧-૩૧૪ | ૭૯-૮૦   |
| ઘોઠાલામાં ગોસ   | ૩૧૫-૩૨૫ | ૮૦-૮૨   |
| પસ્તાયલો પારસી  | ૩૨૬-૩૩૧ | ૮૨-૮૩   |
| ખેવકા બેઝ       | ૩૩૨-૩૪૨ | ૮૩-૮૫   |
| પારસી હરીશ્રદ્ધ | ૩૪૩-૩૫૦ | ૮૬-૮૭   |
| શ્રીશ્રી ગાયન   | ૩૫૧-૩૬૧ | ૮૭-૯૦   |
| ધર્મોત્તમ       | ૩૬૨-૩૬૫ | ૯૦-૯૧   |
| ખાનાલ ખાંભી     | ૩૬૬-૩૭૧ | ૯૧-૯૩   |
| વિક્રમ ને શતી   | ૩૭૨-૩૭૫ | ૯૩      |
| વસંત પ્રભા      | ૩૭૬-૩૮૦ | ૯૩-૯૪   |
| ખોલતો કાગળ      | ૩૮૧-૩૮૫ | ૯૫-૯૬   |
| સરસ્વતી ચંદ     | ૩૮૬-૩૯૦ | ૯૬-૯૭   |
| સોગાગ્ય મુંદરી  | ૩૯૧-૩૯૫ | ૯૭-૯૮   |
| અરેજની          | ૩૯૬-૪૦૯ | ૯૯-૧૦૦  |
| પરચુટણુ         | ૪૦૦-૪૧૦ | ૧૦૦-૧૧૩ |
| કરનારી ગાયનો    | ૪૧૧-૬૯૧ | ૧૧૩-૧૬૭ |
| વધારના ગાયનો    | ૬૯૨-૭૧૦ | ૧૬૭-૧૭૨ |

# શુદ્ધિ પત્ર.

ફેટલાક ગાયનોમાં છાપાના ભુતને લીધે ભુલો થયેલી છે, માટે પ્રથમ તે ભુલો આ શુદ્ધિ પત્રમાં જોઈ સુધારી લેવાની અરજ કરીએ છીએ.

| પાનું. | ગાયન | લીટી.             | અશુદ્ધ.            | શુદ્ધ.              |
|--------|------|-------------------|--------------------|---------------------|
| ૧      | ૨    | ૧                 | શ્રીકૃષ્ણ લીયે.    | શ્રીકૃષ્ણ લીયે      |
| ૧      | ૨    | ...               | ...                | રાગ—કાલીંગડો        |
| ૧      | ૩    | ૬                 | યાજ્ઞંદ            | યાજ્ઞંદ             |
| ૪      | ૧૪   | ૧                 | મન મતકી            | મન મનકી             |
| ૫      | ૧૩   | ...               | ...                | તાલ—દાદરો           |
| ૫      | ૧૮   | રાગ               | ભુથ કલ્યાણ         | ભુથ કલ્યાણ          |
| ૭      | ૨૧   | ૧                 | તોરી બીપતકો સુનકો. | તોરી બીપતકો સુનકો   |
| ૮      | ૩૧   | ૧                 | તાલખમ              | તાલખમે              |
| ૯      | ૩૩   | ૪                 | સમાજને             | સમા જાને            |
| ૧૧     | ૪૧   | ૨                 | તોરે સંગ નારી      | તોરે સંગ નાહી       |
| ૧૧     | ૪૪   | રાગ               | વીલુ ધન્યાશ્રી     | વીલુ ધનાશ્રી        |
| ૨૮     | ૧૧૪  | ૧                 | ગરીબોયે            | ગરીબોયે             |
| ૩૩     | ૧૩૨  | ...               | ...                | રાગ—અંગ્રેજી        |
| ૩૩     | ૧૩૪  | ...               | તાલ—લાવણી          | ભેરવી—હુમરી         |
| ૩૯     | ૧૫૬  | ...               | તાલ—દાદરો          | રાગ—અંગ્રેજી        |
| ૩૯     | ૧૫૮  | ...               | ...                | રાગ—ખેહાગ           |
| ૪૧     | ૧૬૭  | ...               | ...                | રાગ—ભેરવી           |
| ૫૪     | ૨૧૪  | ૧                 | ખેહુક ખેહુક થનો    | ખેહુક ખેહુક થનો     |
| ૭૫     | ૨૯૫  | ૧                 | ફરી પીડામાં        | ફરી પીડામાં         |
| ૮૩     | ૩૩૧  | ૪                 | બુટની છોરી         | બુટની દોરી.         |
| ૮૪     | ૩૭૫  | ૩                 | ખગલાંતી પાંખો      | ખગલાંતી પાંખો       |
| ૯૧     | ૩૬૫  | ...               | ...                | રાહ—ખોતેરા સમજાયેને |
| ૯૨     | ૩૬૯  | રાહ               | Swanee             | Swanee              |
| ૯૩     | ૩૭૪  | ...               | ...                | રાગ—ભેરવી           |
| ૯૪     | ૩૭૭  | ૧                 | નામ દધને           | નામ દધએ             |
| ૧૧૦    | ૪૩૮  | ૫                 | બાધો પાસે          | બાધો પાટો           |
| ૧૧૧    | ૪૬૮  | ૧, ૨, ૪, ૬, ૮, ૧૦ | એરા રંજ દેધ        | એરા રંજદેધ          |

સર્વ હક ક્ષતોને સ્વાધીન છે.

આ પુસ્તક નં. ૨૩૭, બજારગેટ રટ્ટીટ, કોટ, મુંબઈ મધે આવેલા "ધી મોહી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ" મીં. ફરામજી ભેરામજી મોહીએ છાપ્યું છે, અને મીં રતનજી કાવસજી લાલીએ ૧૪૧, જુના મોહીખાના, કોટ, મુંબઈ મધેથી પ્રગટ કીધું છે.

# સોરાબજી નવરોજીની કંપની.

છુટક તથા જથ્થાબંધ

સુખડ, લોખાન, તથા અગરના વેપારી.

બહારગામના ઓરડેરો ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવામાં  
આવે છે.

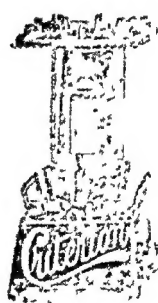
૬૦. બંગ્લરગેટ સ્ટ્રીટ, અમનજી બાવાના પુઆરાની સામે, કોટ,

મુંબઈ.

ટેલીફોન નં. ૨૫૩૬૯.

દરેક જાતના પ્રાઈમિસના પંપના ચુલાઓ તેમજ  
દરેક જાતના કાકરાના ચુલાઓ અને તેને લગતો  
દરેક સ્પેર પાર્ટ.

જથ્થાબંધ તથા છુટક કીફાયત  
ભાવે વેચનાર.



એક વખત મંગાવી ખાત્રી કરો.

બહારગામ માલ મંગાવનારાઓનો ઓરડર આવેથી માલ તરત વી પી. થી  
મોકલી આપવામાં આવશે.

કમરૂદ્દીન અબ્દુલઅલી મહારવાલા.

૬૦ બદરીમંડાલ, હારનથી રોડ, કોટ. મુંબઈ.

# સરતાં ટાઇપરાઇટરો

ખરીદવાની ઉમદા તક.

વેચવાનાં છે:—તવાં તેમજ રીબીલ્ટ અને સેકંડહેન્ડ ટાઇપરાઇટરો, કેઇપણ મેકરના ઘણાજ સરતાં ભાવે આપીશું.

તમારાં ટાઇપરાઇટરો રીપેર પણ કરીશું.

નીચલે સરનામે એક પોસ્ટ કાર્ડ લખી પ્રાઇસ લીસ્ટ મંગાવો.

અડરેસ:—એ. તે. પરેલવાલા.

૬૫, ગનખાવા સ્ટ્રીટ, કોટ,

મુંબઈ.

## પાયોનીઅર દુધ પાઉડર.

બાંતોને સફેદ દુધ જેવા બનાવી, પથર જેવા મજબુત રાખે છે.

વેપારીઓને સારું કમીશન આપવામાં આવશે.

THE PIONEER DENTO-MEDICAL HALL,

Opp Laxmi Cinema, Parel, BOMBAY.

બનામે ખુદા.  
ઉર્દુ નાટકોના ગાયણો.

બાગે ધરાન.

ગાયણો.

ગાયન ૧.

રાગ યમન કટ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

તું અય ખાલીક સખકે; હમ પર હો મેહરખા.  
કર હમકો તું શાદાં, પુરે હો દીલકે અરમાં,  
રહમત પર હરદમ નાજાં—  
હમકો દુખાલા કર, અદનાસે આલા કર  
દામન કુલોસે પ્યારે મૈલા તું હમારા ભર.—  
તેરી પ્યારી શાન અય કાદીર મુબહાન,  
જલ્લા તેરા હર જહરેમે પાયા, હર શએમે તુંહી નજર હય આયા  
હર દીલકા તુંહી હય સચ્ચા, હાદી અય રાજદાં.—

ગાયન ૨.

રાગ માંડ તાલ દાદરા.

બશરકો આહીએ છકરે ખુદા શરીકે લીયે  
મરીજ રહ નબટકે કીસી દવાકે લીયે.—  
મુકાબીલ આછના રખકર સદાઈ કર દીલકી  
અજીઝ નુસ્ખા હઓ યેહ કલમે બદ્લુમાં કે લીયે.—  
શુનાહ કરનેસે પહેલે યેહ સોચ અય ગાશીલ  
કે મય ફના કે લીયે હું ખુદા બકા કે લીયે.—

ગાયન ૩.

ન ભુલે ધનસાં, રખે હરખાં,  
અસલ હાલતકો ખુબ યાદ ઇસ દુન્યાંમે.  
કીઓ તકજ્જોરસે સદા પાક રહે યેહ દીલ હરદમ,  
તું મેહલે પર રહેને પરબી, ભર ગરીબોંકા દમ.—  
જમ પીએ રંગી તો અપના, તુલ પ્યાલા યાદ રહે  
ધરપે રહે યા બંદ જસ્મે, તુ દીલ શાદ રહે.—

ગાયન ૪.

હય ખાલીક મુતલક તુર્કી મુજપે હય મૈલા તેરે કરમ  
નૂર ખારખાર જલ્લા તેરા, છનો ઇન્સાં તાબે—



જાઓં તેરા હય નામ, કેમ જહાં ભરકે હય વાલી  
મુજપે હય મોઝા તેરે કરમ અય ખાલીક.—

## મહાભારત.

ગાયન ૫

તાલ—લાવણી.

જગમે જે પ્રેમી પ્રેમ કરે તન મન ધનસે મોહે આહત હય;  
હર હાલતમે શુન ગાવત હય, મન મોહન ભોગ ચહાવત હય.  
જો પ્રીતકી રીત મન એ લગિત, વોહ મિત હમારે દેહાવત હય.  
જો કાનાકે નામસે સહે સંકટ, આરામ વોહ કાનાસે પાવત હય,  
વારી મયેવારી મયેવારી કનઘયાપે વારી,  
દોનો હય તેરી દશી, તું ગોકુળકા હય ખારી  
નટવર ગીરધાર, મયેવારી, મયેવારી, મયેવારી, કનઘયા પે વારી.  
જો આહત હય તુરહારી, વો આહત હય હમારી  
તુંમ દોનો મેરી ખ્યારી, તુંમ દોનો ભોલી ભાલી હો  
હસ્તે ધુલોડી ડાલી હો મન મોહનકી મતવારી—હો  
જામે ખલહારી મયવારી.

ગાયન ૬

રાગ—આસાવરી તાલ—ખેમટો.

શામ ખ્યારા હમારા હૃદયમે ખસા—  
ન્યારા ન્યારા હય સખસે મોરારી મોરા—  
મન ભાયો મોહે તન છાયો મોહે દીન રમેન સદા  
શુન ગાવું. ખ્યારી ખ્યારી સુરતીયાં દીખાઇ મોહે  
ભાઇ ભાઇ સુંદરીયાં શામ. ભાઇ મોહે.  
છયામે ખસા ગોકુલ ખારી ખસીવાલા—શામ.

ગાયન ૭

રાગ—લીમપલાસ તાલ—ત્રીતાલ.

તોરી પ્રેમકી નજરીયાને મન હર લીનો  
મેરી ખાંધકે ઉગરીયાને મોહે ખાંધ લીનો—તોરી  
રહકે હયે એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજહી જાગે  
લાજ સાજ તોરી રખ્યું સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર હરે કર મયે તોરે આગે  
સમજત મન ખેલ રચત સ્વામી હાં હાં હાં હાં હાં હીક હય  
મનમે ખસે શ્યામ અંતર જાગીં હાં હાં હાં હાં હાં હીક હય.  
તનમન કુરખાંન કરે નિસપલ છીન ધ્યાન ધરે.  
તોરી સદા સેવા કરે આસા હય મનકી  
તન મન કુરખાંન કરે શ્યામ સુંદર

હા હાં હાં હાં હાં સચ્ચ હય.

ગાયન ૮

રાગ—શુભોદી તાલ—અધ્યા.

પ્રેમ તત્ત્વ સત્તા સદ્ગત દ્યુત સંસારે  
પ્રેમ સંધે સો હીલયેદ પરમ જોતી કે પાર  
પ્રેમસે આંધલીયા મોહુ જોડુઓછી આવતોને  
હુડીયા બર દુધ દહી હુડીયા બર કાછમે—આંધલીયા.  
આંધા હુએ દાસીઓને બોલે બ્રીજ આસીઓને  
મન મોહન બોગ ચલણ ચાલી બર કાછમે—આંધલીયા.  
નોતેકો પહવા કર ગુનકોને આંધલીયા  
કુળવને આંધલીયા કુલવને દારમે  
આહતમે હુમકર વસોકો તુમ કર  
કોપદીને આંધલીયા તાગો કે તારમે—આંધલીયા.

ગાયન ૯.

રાગ—ભેરવી, તાલ—દાદરા.

મદમદી હુએ અંખીયાં તુમરી  
સખી નયન એ તુમરે હય મત વારે  
મનહર હીન છયા કે છીન  
તીખી નજરીયાં આનસી ચારે—  
ચીતવન અયસે હય જાદુ બરે  
તલવાર કટારીકા કામ કરે  
એ રંગ હય ઇન નયનમે  
દાનશામ બને હય રામ તુમકારે—

ગાયન ૧૦.

રાગ—ખમાચ—તાલ—દીપચંદી.

મન મીતકા છત લેં જોહી સતી વારે મોહન પર જો જન સતી—મન  
દિન રૂચન ઉસિકાદી નામ જાપે, દર ગામ ઉસિકા દશામ કરે  
જો ઉસકા ખુશી વોલી કામ કરે—મન  
રોડે અપને પીયાકી ગુલામ સખી દર દરજ એ ખ્યાલ બિચાર કરે  
રોડે સોહી હી દોષકી ચીતવનસે ન નજરકો કિશામ કોર પનમે  
સદા સેવા કરે તનમન ધનસે દર નારી સતીકા હય કામ એદી  
દર આન એ જન નિસાર કરે—મન  
બહુ મીઠા મંદુર હય મીઠી મીસરી બહુ મીઠા પીના હય મીઠી પુત્રી  
બહુ મીઠી મદક ધન દોલનકી, પર સખસે મંદુર હય ક્યામ પતી.  
સો જનસે પ્રાન બધીહાર કરે—મન

ગાયન ૧૧

રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

કાના જોગી આવોરે, દયા કૃષ્ણ કાવોરે  
અભિ કી લાલ જાએ

જો નહિ આવોગે દુશાશન ખિંચે મોરા ચીર  
જો નહિ આવોગે ભગ્તોકે મનમે હોગી ચીર  
જો નહિ આવોગે પાછે પ્રહતાના હોગા છર  
ઢાહરો.

ક્ષત્રી મિલકે ગાયકી ખિચ રહે હય ખાલ  
ગૌરક્ષ કરની નથી તો કાહે ભય ગોપાલ  
હે ધર્મ ધુરંધર ધાવોરે—ભગિનકી.

ગાયન ૧૨

રાગ—આસાવરી તાલ ત્રીતાલ.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ ખીના  
રે જૂઠી માયા. કે કારણુ રત્નસો જન્મ ગવાવે—કોઇ  
કંચન કલસ હીરા મોતીસે, ચુની ચુની ભુવન બનાવે  
તામે તલ્લાણુ ગૃહી કાઢ્યો તોહ, એક પલ રહે ને ન પાવે—કોઇ  
ધરકી ત્રીયા કહે મયે સંગ ચલુંગી, છુત છુત ધન આવે  
અંત સમય છુપી ધરકે ભીતર સગપન મનસે ભુલાવે—કોઈ

ગાયન ૧૩

રાગ—ખીલુ બરવા તાલ લાવણી.

ડગ મગ ડોલે તોરી નધયા હય નાવ પુરાની  
પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજલે  
મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નધયા નાવ પુરાણી  
ચલે ન સાથ કોઇ ચે યહાંકી માયા હય  
એ કાલ વો હય છરને કાલકોલી ખાયા હય  
ગઇ જો આયા નહિ ચેત સમય આયા હય  
ભજો ઉસીકો જીસે ભેદનેલી ગાયા હય—ડગમગ

ગાયન ૧૪.

રાગ—ઘોહાગ તાલ લાવણી.

મન મતકી બલીહારી રે તીહારી  
નટવર તુમહી, કહો ખાત ખીચારી  
અરે હા હારે કાની યુધિષ્ઠિર ભયે ક્યું જીઆરી  
રે મોરારી—મનમતકી  
કહે પંડીત સમજો અય મુર્ખો પ્રભુ ભગિત સુખકારી  
સાચે ભગત દુઃખી ફિરે બનમે પડિતકી ક્યું મતી મારી  
રે મોરારી—મનમતકી  
કરમનકી ગત ન્યારી ઝો સતી નારી  
દેખો હૃદયમાં ખાત ખિચારી ઝો સતી નારી—કરમન  
સુદન લોચત અગકો દીયે હયે બન બન ફિરત દુઃખારી  
સુરખ રાજ રાજ કરે હય પંડીત ભયરે મીકારી—ઓરતી

મીઠે સુંદર સરોવર ભર્યે હય સમનદર કર ગરો ખારી  
બગલેકો રૂપ અનુપ દીયો હર્યે, કોયલ કર ડારી ઢારી  
ઓ સતી નારી—મનમતકી

## શેરે કાબુલ.

પાન ૧૫

રાગ કબ્લાલી.

રાહ દેખેગે ન દુન્યાસે યુગરને વાલે.  
હમતો જાતે હય, ઠયર જાએ ઠયર જાનેવાલે.  
એક તો હુસ્ન બલા ઉરપે બનાવત આશત.  
ધર ધીંગા દેગે. હેજરો કે સવરને વાલે.  
હશમે છુલ્હ હો ઉન્સે જો હો દોદો ખાતે,  
વોહ કહે કોણુ હો તુમ, હમ હય મરનેવાલે.  
તેરે ગેસુએ પરેશાં નકરે સૌદાધ,  
સર ન હો જાત કીસીકે યુહ ખીખરને વાલે.

પાન ૧૬.

કીસ્મતપે અપને શાકીર હર વકત તું રહાકર.  
તકલીફમે રહેકર છુકે ખુદા કીયા ફર—કીસ્મત  
તાલીમ હો તું કરસ કા, દરગાહે ચઝદીસે,  
જાહીર બશર કે આગે અપના નમુદઆ કર—કીસ્મત  
જો કુચ્છ કીયા હય ઉન્હે, વોહ આપહી ભરેગા,  
હુસ્મન કે અપને હકમે, મુતલક નખદ હુવા કર—કીસ્મત

પાન ૧૭.

રાગ કાલીંગકા તાલ ત્રીતાલ.

તું હુનીએ હુનીએ અપની હુન, પરાધ હુનીકા પાપ ન હુન.  
તેરી રૂમે ચાર ખીનૌલે, સખસે પહેલે ઉન્કો સુન,  
હીસાકા પુનાહ કહન ધનેરા, લકડીમે જીં લાગે હુન—  
તારે નફસકો કસલે પહેલે, અલ્લાહુકી જાન તુન તુન,  
સાંસકા તનકર તાના ખાના, જામએ વહેદત તનપર સુન—  
અચ્છી તો તખ હુનકી જાવે, સગરી તાત ખાજે તુન તુન,  
રૂપ તેરા તખ પીયાકો ભાવે, ખુગજો હસકી ગાંઠે સુન—

પાન ૧૮

રાગ ભુથ કલ્યાણુ તાલ ત્રીતાલ.

મૌલા તું સખકા તેરી શાન આલી આલી.  
જાએ વારી નામપે તેરે, ધ્યાનપે તેરે  
ફઝલો કરમ તેરા હુવા ખાર ખાર

ધ્યારે હામી તું આલમ કે, કરલે નાઝીર અપની રહેમત  
ધારી ગેયુ સાઇલ તાલીબ તેરે હય.

### આઝમશાહ

ગાયન ૧૯

રાગ—વનાશ્રી તાલ લાવણી

શાહેવાલા તું પ્યારા સરવર બરતર હએ આલા  
દમોલત હશમત ખાતીર, ખાહ તું દેખ તીત ફુલે ચમન તોરા  
શાહ મુન્નવર ન્યારા—શાહેવાલા  
સખસે આલા હયે સુલતાન, બુગે જીવ તું જીશાન  
પુરા દીલકા હો અરમાન, તું દાના તું ખીના તું દાતા તું શાહા  
તું આલા તું આલા સખકા પ્યારા, શાહા તું પરવર બરતર  
અખતર અનવર અકસર સરવર હર ઘર ભરકા—શાહેવાલા

ગાયન ૨૦.

રાગ—સીધુરો તાલ જલદ દાદરો.

શાદી રચા દોલ તું બળ અબ પીયારે દીલ નકુદા  
દોલ કયા મએ અખી નાએ ધસી જગાહ  
અરે વાહરે તેરા મઓજમ આનાં શાદી હોતો દેવે હએ તું કયાં  
અખી શીદી કરે જ જ લા લા લા તેરે સરખ સલ કરે જ શીદા  
કેઈ ભલા હોગા કયો જ તુહી બતા ચકી હોતે કયસે ભલી  
તેરે સરકી કસમ ન કસમ જુદી ખાં જુદા તું ન બના  
દાવાં જુદા તેરા તું હએ જુદા—શાદી

ગાયન ૨૧

રાગ—પુરીયા ગજલ તાલ પીસ્તો.

સંગે ગુરરને મુઝે મીસમાર કર દીઆ  
જઓ હરકો અકલો હોશકે બેકાર કર દીઆ—સંગે  
જડ અપની અપને હાથસે કાદી હબર હએર  
તેજએ તપાહને મુઝે તલવાર કર દીઆ—સંગે  
અએ ચર્ખ તેરે જુલમકી આતસને સરખસર  
દીલકો જલાકે ખાક ફીઆ ખવાર કર દીઓ—સંગે

ગાયન ૨૨

રાગ—માંડ, તાલ ખીમટા દાદરા

જે કે લાગે નયના પડે નહિ ચએનાં જાની ખીના મન મોહેના  
મન મોહેના લાગે કયા મોહેના—જે કે લાગે  
ભઓકી કઠારીઓસે તીરછી નજરીઓસે દાતા ખયાવારે  
જ્યા જનીયાં, મારી કઠારી હયે ભારી જો જરી હો આરી  
વો ચારી કરે મોહેનાં પ્યારી મોહેના પ્યારી મોહેના—જે કે લાગે

જાદ્યએ જળયગં દેદ્યએ ચક્રે અઝોર શીરે ઠનિસાન  
જો જનીમે દુર મો, છએ ચોદ કીયા એ જનન—જો કે લાગે

ગાયન ૨૩ રાગ—જંગલા છઝોરી ગજલ તાલ પીસ્ટો.  
ઓ દુધીરી વો અમીરી હઝોસલા જતા રહા  
કયુ કેતુ આટી રદી સખ ક્યદ્યા જતા રહા—ઓ દુધીરી  
અઝેશ દો દીન અઝોર ગરીબી તીસ દીન મશ્દુર દઝે  
આગે ગમકે દર ખુશીકા વલવલા જતા રહા—ઓ દુધીરી  
ખાવકા માશુક પુલકત સાથ દઝે જળસે મેરે  
દીલસે શઝોકે અઝોશો આરમ અઝે ખુશ જતા રહા—ઓ દુધીરી.

ગાયન ૨૪ રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખેમટો  
ખીરદા આસમાં જરે તન બદન કરે દિલકો દિગાર—સાગના  
પાખી પખીદા કાહે કરત દય શોરસે પીખીકી ખુશર—સાગતાં  
કોયલ આવરી સુધ ખીસગવત વીરહમેગા ગાકે મીઠ્ઠાર—સાગના

### ખુદા દાદ.

ગાયન ૨૫ રાગ—પાદાડી જંગલા—તાલ ખેમટો.  
દેખા હંગાકા કાયદા જગતમે દીલકો સતાઝેગા—દેખા  
દેખી કંગાલોકી જાત, દઝે જુતી ઉમે જાન  
કોટોકો ગાલી સુનાઝેગા, આને જાને કોટોકો ગાલી સુનાઝેના—દેખા

ગાયન ૨૬ રાગ—સારંગ—તાલ ત્રીતાલ.  
તોરી ખીયતકો સુનકો વલ્લી હઝેલા હઝોલા  
હગવે સીને સીને કોલ રહા—તોરી  
તુમરી મદદ કંદે લાય જોડકે દીલ ખરીઆ  
દીન રાત કંદે ખોલે સનનનનનન જમ હગર—તોરી

ગાયન ૨૭ રાગ છઝલા—તાલ ખેમટો.  
જુકે જુકે પડેરે પાયો કુરજ બારી  
જરા થામ થામ થામ થામ થામ થામ થામ થામ અખ જલારે—જુકે  
ક્યા તચ્ચારે તું ખોલના ક્યા બેદ તું ખોલના  
તું જલ મત તોડના તું દોર મત કોડના  
ક્યા દેખત ક્યા ગ્યાદત, ક્યા તાકત  
ક્યા વકત ચકા પાઘડી કીસીકી બાઝ—જુકે

ગાયન ૨૮

રાગ—કાશી—તાલ ત્રીતાલ.

તોર દાવર દાવર ચાર શાહ  
તુ માલીક પ્યારા બાગકા બાદીકા નાદીર બુલકા  
કાલીકા નાદીર બાલીકા સેહે બુલશન પ્યારા જનો પ્યારા  
તુ માલીક પ્યારા આંખો પ્યારા જનો પ્યારા  
નાદીર બરતર આસમાનકા તારા પ્યારા  
દાદારકા સંસારકા પ્યારા—તોરે  
મુઝ હાસીલ હજસે કમાલ મોહે કોઇ કયા જનરે—મુઝે  
બાંકી કૃપન વીશે ટપકે જોળનવા,  
અંદાસા નાદીર જજમાલ—મોહે કોઇ—મુઝે  
માલીકને પદસે પે પદસા દોઆ હઝે  
દીલ હઝે હમારા નેહાલ મોહે કોઇ મુઝે

ગાયન ૨૯

રાગ—જીટલો—તાલ કહેરવો.

તક તક દેખી મુઝરીઆં શાન  
ગોરે ગોરે ગાલોપે તીલ ચમકાવે—તકતક  
એકતો દેખી વાંકો આલી નજરીઆ  
ફુર્ પાઇ મોગલીઆ શાન તીર્ પાયા  
વાંકી પધીઆમે તુરહા કયા જાહુ ડાલે મુગરીઆં શાન—તકતક

ગાયન ૩૦

રાગ—જીટલો—તાલ કહેરવો.

દીલાના કીયા માલ યા જાહુ ડાલા  
દીલાના કીઆજી ઠીકાના કીઆ માલ યા જાહુ ડાલા—દીલાના  
મનસા જવાનીકા નીકાલેરે મધ્યાં  
પએસા હયેલીમે લાના માઇ માઇ કયા જાહુ ડાલા.

ચત્રા બકાવલી.

ગાયન ૩૧

રાગ—જીટલો તાલ કહેરવો.

ચન્દે મહેતાબ કુબી ગન્દે નાલખમ આલખમાન અલખમાન  
અલખમાન અલખમાન હાએ હાએ હાએ હાએ—ચન્દે  
સરવરે બરતર અખતરે અનવર હુધ જે જઓ હર ગયે અખતરપર  
દીલખરે ઈંદર પરીમાહા સુન્દર પરીઆકી અફસર ગીરી કમતર પર  
હમજતો સે નાતા તોડા જાના તોડા મુહકો મુઢા કએસા કમહુ રોકા  
છોડા જે તુરોસે રીક્તા જોડા હાએ હાએ હાએ—ચન્દે

ગાયન ૩૨

રાગ—શુદ્ધા ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.

જે તું શુન સમજવ શુન દમરી મેરી સખી જાગેસા ન્યારાગો  
 મહે પારા નમર આયા અગેસા કાજ બસાર પાયા જોસો પુરા  
 પુરા તોસો—જે તું  
 આંદ ન દેખા મગેને તો અગેસા ખાતી ખાતી હું મગે સગો  
 ગદ જગમે અગેસા નરિ દીલખંદ ધના મોટે દેવો આન કરું  
 ધ્યાન હું પગેજાન હમે છન્સાન કાઇ મુલતાન યાગીલમાન—જે તું

ગાયન ૩૩.

રાગ—ભગેરવી—તાલ લાવણી.

કાઇ રમણી મરણ દયા જને દુનીયા મનલગ અપના જને  
 જે છસપર ખીપતા ખીતી હમે પોદ જને યા ધાવા જને—  
 જે મમે જનું તું દયા જને કુમાયા છન્દર રાજને  
 તુરી મે તુર સમા જને આદમકે આદમયા જને  
 જાજ રંગમે રંગ મીલા જને તમ તનસે સંગ છુડા જને—કાઇ

ગાયન ૩૪.

રાગ—યમન કંટ્યાણ—તાલ ત્રીતાલ.

ખુશ રોડા ખુશ રોડા જાગે અગેશ મનાગો  
 રાજનમે જયકો શુનમરી જાન કુનાગો—ખુશ.  
 ખુશ રોડા ખારે મીત દમારે, રાજદુલારે જાગો, જાગ આલારી  
 ઓર સરદારી, બરખુરદારી, પાગો કલકલવારી પાગો—ખુશ  
 અગે સરવર દીલજતની, ખારે દર સમરન શુન ગ્યાની ખારે  
 શુલકમ છુડક સાની ખારે હો તુંજકો મુલતાની ખારે—ખુશ.

જાહેરી સાંપ.

ગાયન ૩૫.

રાગ—કાદી—તાલ—ખીમરા.

દમ વારીયા ખાતી નખાતી અમે અરક્યારીયાં  
 કુલનમાલ ગમેમે કાલતી કાદે ના કાલતી કાદેના  
 કંગી ચોતીમે જે જાતીયાં નાગન અમાગનકી ખારીયાં  
 ખાતી અખિયનમે ચિયાતી ન સુર્મા.  
 જનકે જયગગન જિમારીયાં  
 કારી કારીયાં અજુધી આરીયાં  
 ખોટી કોસ ન કન્ધી વારિયાં—દમ

ગાયન ૩૬.

રાગ—ખિડાગ—તાલ—ખીમરા.

કદું કાસે રામકી દય જાન  
 મુરિક્કમે કટની દય રાન—નિગોડી  
 મેરી મુની દય જાગીયાં માલીસે ખાલી



કુલે હય ફલ પુલ પાત-દરે મોરી  
ગયા પહેલા જમાના અથ તો નિભાના  
ગદરા ગયા ગોરા ગાત-મુઠ ચોલી ન અંગમે સમાત-

ગાયન ૩૭.

રાગ-ખરવા-તાલ-લાવણી.

નાર નકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે  
શાદ જગમે વોહી આપાદ જગમે-નાર  
નારી પતિવરતા નકી વાંકો સ્વર્ગ હય જતેજ  
લખપે હોગી ના ફરીયાદ જગમે-નાર  
પામ જે કરકશા તારી જતેજ નરક હય ભારી  
સ્મરત હો સારી બરપાદ જગમે-નાર

ગાયન ૩૮.

તાલ મરાઠી-લાવણી જલ્દ દાદરો.

પ્યારી પ્યારી હારે મોહે સાજના તેહારી છટા ક્યા પ્યારી પ્યારી લાગે  
અરસત પરસત હું મન હરસે શીરલી દરશન કો મન તરસે  
જ્યા લલચાહે મોરે સાજના તેહારી છટા ક્યા પ્યારી પ્યારી લાગે  
ઉન્કે અંદાજપે કુરખાન ખુશ અંદાજ હય બહો  
ઉન્કે કદમોપે શીદા હમદમોદમ સાજ હય બહો  
માલો જર હરનો જવાનીમે મુઝે નાજ નહિ  
જન્કે દામાનસે લગી હું સખમે નાજ હય બહો-અરસત

ગાયન ૩૯.

રાગ-સીંધુ ભેરવી-તાલ-કેરવો.

દેખુગી પ્યારે અખ્યાકા સુખડા  
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા. પ્યારારી-અખ્યા.  
સુલે હુવેયે હમે અખતક દિલસે  
દિલસે જયગા સારા સારા સારારી એક મુદતકા હુખડા  
રખેગા ઉદ્ધત બહમ અખ સખ કુન્યા  
કુન્યા શીરતાથા મારા મારા મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા-દેખુગી.

ગાયન ૪૦.

રાગ-અગ્રેજી-તાલ-કેરવો.

આહા ન ખુલા ન ખુલા ઝાસા મતલખકા દયકા  
પાસાયે સીધા તકદીરસે પડા  
આહાહાહા ઉલટા સુલટા અકમા આ દુગલા મતલા પડા  
પર ખાસા તકદીરસે લડા  
આખે લડાઉ દિલદારસે પૈસે ઉડાઉ ખીમારસે  
પાયો હમે ધીમે શાને ખુદા હય પાનીપે આદ ખાલાદ હય.

ગાયન ૪૧.

રાગ-પાહાડી છંદલા-તાલ-લાવણી.

ચલા જરે ખેદી સીપડીયાં હર જ્યેયાં વાહીયાં  
 તોર સંગ નારી બોલતી  
 ગરજ્યેયાં દુખદુખ્યાં હરજ્યેયાં વાહીયાં-તોરે સંગ  
 માનો માનો માનોજી માનો વાગેદા હમારા જુગા ન જનો  
 આંખોસે આતા મોઢા જો પાતા પ્યારીકો મયે અપને ગરવા લગાન

## અમૃત.

ગાયન ૪૨.

રાગ-પીલુ તાલ કેરવો.

છયલા ન દો મોહો ગાલી મયના જો પાલી  
 મયે કુલન કીસી કાલીરે હું નાજો પાલી-છયલા.  
 છોડ છાંડ કે મગ મેં હુદો  
 ઔર કોઈ મતવાલી રે મયે નાજો પાલી-છયલા

ગાયન ૪૩.

રાગ-હરખારી કાન્હારા તાલ દાદરો.

અયસી રંગત કે કુપાન જો લાવે રંગે જવાની  
 રૂઢ જયસે ભુરે ખાલ હો ભવરાયે  
 મનકી મનસા પુરી હાંગી યે દાલે-અંયસી  
 રહે રંગ યે શાહા જાવેદાં  
 લાગત જતનસે કમલુ નહિં જાગે-રંગ  
 કગવા કે પખવા અયસે હો કેસવા  
 દિલપર રહે નહિ ગમે સગાંબ-રંગ

ગાયન ૪૪.

રાગ-વીલુ ધન્યાદી તાલ દાદરો.

અય શાહે આલી હુદમાં અય દસ્તગીરે બે કસાં  
 ખાગેવતન કે ખાગ્યાં તું કુલતા કુલતા રહે  
 કરતા હય વાલીદ કો રીલા, લેતા હય ખરચેકી દુવ  
 મશરિફ સે મગરિય તક સદા. સિક્રા તેરા ચલતા રહે  
 આયા યતિમી પર તરસ માસુમ કે ક્યાદ રસ  
 જો હો તેરા બદખાલા બસ વો હાય હી મલતા રહે  
 દીલસે હય અર્જે બન્દગી, અય કાતીલેં શરમીદગી  
 તેરા ચીરગે બન્દગી, લાખો ખરસ જલતા રહે-આયા

ગાયન ૪૫

રાગ-અંબેલુ તાલ દાદરો.

સારી શેખી સારી આન તાન

અબતો હય જર કોઈ દિનકી મહેમાન  
 મેરે આગે યુ કરે જખાન  
 કયા મળલ હય કીસીકી  
 કયા કીસીકી જન  
 જના કયસા નામ ઓ નિશાણુ  
 ચાલસે ફરેખસે મિટાઉ બનકે આસમાન  
 પીકો તેરે ફરકે અદ્યમાન  
 ખાકમે મીલાંઉ એ-વફાદારી—સારી

ગાયન ૪૬

રાગ—સીંધ લેરવી તાલ ખીમટા.

શાદમાં જઓ જઓ દીલદાર  
 આઓ મોરે છયલ દાર નોરે ગરબૈયાં બલજૈયાં ઓ સૈયાં—જઓ  
 જસ તેહસે જતે હો મેરી જન શીર આના  
 જબુ પુસ્ત દિખાતે હો યુંહી રખલી દીખાના  
 વાં રખના મેરી યાદ કહી જુલ ન જના  
 સોજે ગમે કુરકતસે મુઝે યાં ન જલાના

લયલા.

ગાયન ૪૭

રાગ—અગ્રેજી-તાલ-કેરવો.

મય ચંચલ આકૃત હું શીન્ના બડા સ્થાના બડા દાના  
 મય સીધા સાદા હું જીતન ઉતનો હું નખટ ફરજના  
 બડા જંગી હું બડા સંગી હું વાહવા વોહ લટપટ રંગીહું  
 મય ચાહું જસસે બહેકાઉ કહી બડકાઉ કહી સમઝાઉ-મય  
 અંતર મંતર જંતર તંતર સારી ભરી ખાતે મેરી વાહ વાહ વાહ

ગાયન ૪૮

રાગ—ખીલુ-ખરવા-તાલ-ખીમટા.

ભરકે ખીલાદે શરાબ ચાર સાકીયાં  
 કોટે ફટકાર હું તોડે ખરદાર હું ઘોડે સવાર હું  
 અયસી રંગીલી ખેજહો દીલ જસસે સખકા તેજ હો  
 જુદું ભરાહો ચક્ષમે ચૌર દીલમે યુ આમેજ હો  
 થોડીસી ચૌર હય શીશમે બાકીયા-ભરકે  
 મયે હોવે કુનજે બાગ હો સાકી હો માહવશ  
 કોઇ વાંહાં મુખીલ નહો બાઇશ હીજબકા  
 ગરદનમે હાથ ડાલકે વોહ શોખ બેહીજબ  
 લખસે લગાદે મેરે ખીયાલા શરાબકા  
 શરાબ હો ક્યાબ હો ચેહ શેઆર હો શીરા હીઆ-ભરે

ગાયન ૪૯.

રાગ—અગ્રેજી-તાલ-દાદરા

આખાદ રહો સદા શાદ રહો ભરપુર રહો મસરર રહો  
 શાદમાં રહો મગન મગન મોહન મોહનીયા  
 અખ જાઓ જરા કરો અયશ બલા મીધે ફતાહો જફર ચમન સદ  
 બદા નામ રહે બદા કામ રહે સદા જગત જુગતમાં  
 રહે સદા ખુશી ખુશી અમન ચમન યહાં—

## ખાકી પુતલાં.

ગાયન ૫૦.

તાલ લાવણી

તપ કરના અખ જંગલ જાએ તપ કરના  
 ખારે હરદમ રખસે ડરના અખ  
 બાર બાર નહિં આવે જનમ નર કામ ભલે કુચ્છ કરના  
 ખાક બન દીલ સાફરખ અગોર યાદ કર ગફફારકી  
 ખાક હય બે ખાક હય ચેહ જીન્દગી દીન ચારકી—તપ  
 દિલપે જખ કર ખોઓ—સખ નહિં આફતસે ગભરાના  
 રખ ભરોસા તું ખુદાપર રાહબર હયે ધનસાનકા  
 ટાલ દેગા સખ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા—તપ  
 દિલકો ચામ બચ કુચ્છ ખિયાલ કર ઘોકેમે નહિં આના  
 ફંદા હયે ચેહ તુજપે બન્દે જાલ હય શયતાનકા  
 મત ઉઝલતું ઇસ મે ખારે હય જરર ઇમાનકા—તપ

ગાયન ૫૧.

તાલ કેહરવો.

ખલક હય સ્વપના કોઇ ન અપના ચેત અરે અનજાન  
 દુનીયા હય એકે ધડીકા બજાર શામ પડે ઉઠ જાએગા—ખલક,  
 જખ તુ આપા થા જગતમે લોગ હસે તું રોયા  
 કરની અયસી કરકે ચલા જ પીછે હસે નહિં કોઇરે—ખલક

ગાયન ૫૨.

તાલ ખેમટો.

મેરા જોખના સખસે નિરાલા હય  
 આસમાનકે કમરકા ચેહ હાલા હય—મેરા  
 ચેહ દીલકી કલીયાં ખીલ ગઈ સારી ખારેપે મયવારી  
 ખારે કે સદકે જાઉ હું નિસાર—મેરા  
 નકામ મુંહસે હડા દે અગર હમારા ચાન્દ  
 કિનારે ચર્ખસે કરને લગે કિનારા ચાન્દ

હોઁ નકાળકે દીલ દેરમે તડપતા હય  
દિખાદે હસને જહા તાળકા ખુદારા ચાન્દ-મેરા

ગાયન પૃ૩.

રાગ—દરબારી કાહનડા-તાલ ત્રીતાલ.

ગાદલ ઉસકે દેત હયે ખુરક શબરકો આપ  
ફાગકશ ધનશા બને હો ક્યું ઉસકા એતાપ  
રહેમત મેરે રખકો જલ થલમે ભરી  
વોહ મગોલા રાજક સખકા ન્યામત દેનેવાલા  
શાનોવાલા પ્યારા હય  
રાહીમ કર રાહીમ કરીમ તું હમારા શાકીર હય પુર અલમ નહિ  
શાદ હયે બશર ફજલ તેરા હય કોસપર લુદો કરમ નહિ-રહેમ

ગાયન પૃ૪

રાગ માંડ તાલ ત્રીતાલ,

અય મવલા અરજી સુનકે ફોઆરન જવાબ તુમ ભેજો  
જુસ્મે ધનકા શહેરે તુને એક કાયમ કર દીયા  
ઉસ શહેરકા શાહ દીલ ઝીર જાનથી એક મલકા  
અકલથી દાનીશ વજર ઝીર રહેમયા એક મુનસીફ  
નેકીથી લસ્કર ઇમા ઉસ લશકરકા અફઝર  
કુચ્છ દીનો તક સલતનત ઝો ચલી અગર અખતો—  
સલતનતે સારે અફસર પડે મુસીબતમે—અય  
ખનકે દુસ્મન સલતનત પર બદીને કીયા ધાવા  
શહેરકે સારે અફસરોકા ક્યદ હય કરવાયા  
અપને સરદારોકા ઉન્કે ઝોહદો પર રખ્યા  
સીપેહસાહાવારીયે કીતા હવસકો એક મલકા  
કાતવાલી પર હસદ ઝીર જુલમકો એક મુનસીફ  
નેક ધે વોહ ચલ યસે ઝીર રાજ બદીકા હુવા  
ક્યા કરે ઇસ બીગડે શહેરકા તુમહી ખતલા દો—અય

મુરીદે શક.

ગાયન પૃ૫.

તાલ—લાવણી.

ગાયા બે કુચ્છ વોહ બને દો ઉસરે રખજો જો હય ખાકી  
કહી અયસા ના હો બાયે નખાકીનખી રહે ખાકી  
કાહે ફયેલખાજમે જુન્દગી ગવાયો  
જુન્દગી ગવાયો પ્યારે તનકો ખુલાયો-કાહે  
હીરે મોતી થોસે જુન્દગી બકી મોલવાન હય થેહ

કુલસે જુદા નાજુક ઈનસાંકી જન હય ચેહ  
બદીકે હવાંકે ઝોંકે ખિલાએ નાદન ક્યું હયે  
નહિ જને ઝેરી હવા ચેહ મટીમે મીલાએ-કાહે

ગાયન પદ

રાગ-યમન કંદીયાણ તાલ ધ્રુપત

જગવાલી તેહારી કરતારી કે વારી  
શુલકારી કુદરતકી હએ સગરો નરનારી—જગવાલી  
લખત લખત તુમરો સાર કુલ પાત ડર ડર  
કાષ ન પાયો શુનકો પર હય જગત હારી—જગ  
રાંમ ઝરોખેં બયકકે સખકા મુજરા લેત  
જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત  
તુ માતા તુ પીતા ખારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા  
તોપે તનમન ધન હએ વારા—જગવાલી

ગાયન પઠ

રાગ—ભુપખીલાસ-તાલ ખેમટો.

છાંડો છાંડો મોરી કલધયાં દુખાઓ નહી બહીયાં પકુ મએ પૈયાં પૈયાં  
આહ બંગરીયા સખ તોરે ડરીયાં  
કરો દેખોના લરકધયાં કાઉ સખી જે સુન પૈયાં આ જધયાં—છાંડો  
સુરીયાં મોરી ચેહ કર કાષ દેખો દેખો તુમે રામ દોહાધ  
કાંપે હીયા જીયા ચેહ મન રસીયા કયા મન ખસીયાં  
આવોજ આવોજ ના તરસાઓ જ હએ ખાંકી જનીયાં—

ગાયન પદ

રાગ—ભીમપલાસ તાલ—ખીમટો.

ખારીયાં વારીયાં દીલદારીયાં મોરી અખીયાં ચેહ આવો  
ખારીયાં વારીયાં નારીયાં સારીયાં—ખારીયાં  
મોરે સવરીયાં દેખો સુન્દરીયાં  
જાકો ખારે તુંમ મીઠાઓ રલાયો સતાયો જલાયો—ખારીયાં  
દાતા જાકો માંનદે વાકો કૌન મીઠાએ  
રાંમ ખવૈયા જળ બને નધયાં કૌન હુબાયે—ખારીયાં

“સુલ, સુલધયાં.”

ગાયન પદ.

રાગ-જેજેવેત તાલ ધ્રુપત.

ખારા નામ નીરંજન રખ તુ પત  
સુલતાન જગત કીરતાર  
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—ખારા

હમરી ગત સંવાર અંબ તુહી કીરંપાનીધાન  
નામ તેરો જગતનાથ દુઃખ ભંજન—ધ્યાસ

ગાયન ૬૦.

રાગ—અંબેજી તાલ દાદરો.

ચલો જંગ કરે ન દીરંગ કરે, દીલ તંગ કરે  
મીલ ઢંગ કરે સભી સંગ કરે, ચલો યારો સારો  
મારો મારો છાપા મારો ગાત કરો સભી સંગ કરે—ચલો  
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાંચે, યારો  
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાંચે, હાં હાં હાં હાં હાં  
કામસે નામ હય યાર, ઇધર ઉધરસે ભરકે કાસે  
જરસે હમ શીરે

ગાયન ૬૧

રાગ—પહારી ગજલ—તાલ દાદરો.

બદ કીસમતીસે હો ગચે સામાં નચે નચે  
હાસીલ કીચે હંચ હશરતો અરમા નચે નચે  
ગુરખતમે સચેરે લાગ્યાલો ગુલ અબ કહાં નસીબ  
સહેરા નચે નચે હંચ ખીયાબાં નચે નચે  
કરતા હું કર અપતે દીલે લખતકી  
પચેદા કીચે હંચ લાગ્યાલે બદખશાં નચે નચે

ગાયન ૬૨

રાગ—દેશ તાલ કેરખો.

છાંડ ચલે મન પરદેસી  
બન બન ભટકત હાચે હાચે અબ કલગ શીરકર આનાશ  
છોડ નગર ધર જોગ પાચે તો  
હરસે ધયાન લગાના—છાંડ ચલે

ગાયન ૬૩

રાગ—સારંગ તાલ કેરખો.

હમે દમ દેકે સચોતન ધર જાના  
સચોતન ધર જાના બયરન ધર જાના—હમે દયમ  
(શિખર.)

છુરી કીસ લુલ્હરો શીરી ગલેપર અપતે ખીસ્મીલકે  
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેતી હાત કાનીલ કે  
ઉલકતકા મળ જાબ કોઈ મર જાચે તો જાચે,  
એહ દહે સર અયસા હમ કે સર જાચે તો જાચે  
તેરી ગલીકે સચો સચો ફેરે  
તુમ ન રહો ચાહે રહે જમાના—હમે દમ

ગાયન ૬૪

રાગ—સીધ ભેરવી તાલ અરદો.

સુન પ્યારી મોહના બલીયાં હમરી દીલ જનનાસે લગાના  
 શરમાના ક્યું બલા  
 હય થે ચાખીયા પ્રેમ ચખીયાં સખ સખીયાં વારીયાં  
 હય થેલ સારી છય તીયારી સખ પીયારી પીયારીયાં

ગાયન ૬૫

રાગ—કલીઆણ તાલ અરદો.

જાગેજી જાગો ન તખરે દીખાઓ લો બીચકારી જન  
 બેચારી ક્યસી હયગી નન્ની બોલી બાલી  
 અયસે દેદમ દામમે કાનેવાસે દેખે બાસે  
 હમનહી હરગીજર જાનેવાસે, બનતી હોજી ક્યું નાદન  
 બરબાદ નકર નાશાદ નકર આજાદ જે વોહ એમજમે હય  
 જલાદ નહો સૈયાદ નહો બેદાદ થેલ ક્યું અંદાજમે હય

ગાયન ૬૬

રાગ—કાલીંગદો-તાલ હીંચ.

જો પીયા આયેના મોસે સહા હુણ જાએના  
 છયા જાએ જરાયે સનાયે હીયા—પીયા  
 મુજકો માઅજુમ નથા પહેચે લગાના દીલકા  
 મેરે પહેજુમે હમેશા થા દીકાના દીલકા  
 યાદ આના હએ ખુશીકા વોદ જમાના દીલકા  
 અખતો મુશ્કીલ હય મેરે કામુમે આના દીલકા  
 જાન લેજાતા હએ કમગખત એલ જાના દીલકા  
 સુખ પાએના, ગમ જાએના, કુછ બાએના—પીયા

ગાયન ૬૭.

રાગ—ખમાચ તાલ અરદો.

મય જાજ આઘ દીલકે લગાનેસે  
 મોદે સંગ લીયો છયજા જહાનેસે—મય જાજ આઘ  
 જાજ શીર અપના ગયા વક્ત મુઝે યાદ આયા  
 જેરે દીવાર કોમ આશકે નાશાદઆયા  
 દીલ ચુરનેકો વોહી જાનીયે બેદાદ આયા  
 મયતો અઘયારથી વોદ મેરાબી હસ્તાદ આયા  
 મીલનેકો આઘ ચુઘ્યાં સાજનકો લાઘ  
 લગી મેરી મેદનત દીકાનેસે—મય જાજ આઘ



## નુરાની મોતી.

ગાયન ૬૮.

રાગ—ધનાશ્રી તાલ દાદરો.

મુજ ઇન્દ્રીએ જારકો હશરતોને મીઠા દીયા  
ખેરહમ ખાગ્યાનને, દામને ગુલ છુરા દીયા—  
દીલસે જો દીલ જુદા કીયા, હાય ફલક ચેહ કયા કીયા  
ગાદકે મેરે પાલેકો મુજસે યુ જુદા કીયા—  
જવો સીધારો મેરી જન, ઈશ્વર હો તુજપે મહેરખાન  
ખીછડે હુવે મીલેગે શીર, કીસ્મતને ગર મીલ દીયા—

ગાયન ૬૯.

હય આશક ખાપ, નીરાશકી માં, દુન્યામે  
હો તેકી બહેન, મુસીબતકા દોસ્ત, દુન્યામે  
જેર હો સાથ, પૈસાં રહે ગાંઠ, દુન્યામે  
જાગે સો પાએ, સોએસો ગંવાએ, દુન્યામે

ગાયન ૭૦.

ઇસ સંસારમે, સકલ કાલકા ખીજા હય ફદા,  
મતલબકા જાન બંદા.  
નામ ધામ હય નશ્વર માયા, દેહરૂપ સખ ગંદા  
સત્ય નામકા સાથ છાડે  
ભજન પ્રભુકા તુ કરશે ગાય ખ્યારે—

ગાયન ૭૧.

સમય સખ યુહી મીતા જાય  
આવેગા સંગ કૌણુ હમારે, જાવે સો આ જાય,  
છોટા બજારા સજા હમારા હીલતા ફલતા જાય  
જુદા સમેલીકે હારેકા હીલના રહા લુભાય  
ફહરાતી રેશમી પતાકા ધીમી હવા સુહાય.  
પશ્ચીમ કા આકાશ દેખીયે, સધ્યા કાળ સમાય  
નદીયાં ભીતર ખાલમ બજારા હીલતા ફલતા જાય.

## હરીશ્ચંદ્ર.

ગાયન ૭૨.

રાગ—યમન કલ્યાણ-તાલ ત્રીતાલ.

જય જય ઇંદ્રાસન પતી ગ્યાની, જય સુરપતી રાની ઇંદ્રાની  
રસિયા રસ ખાની, આગમ જાની, દાની, સાહસ અભિમાની-જય.

સુરજન પદ, સંગી સુખદાની દુરજન મંદ ભંગી દુખ હાની  
ભગતી ભગવાની, ગધર્વાની ગાતી તુમદર તાદાની  
તોરી, મુલતાની, કાશી, ધાની, રંભા મેનકા પટરાની—જય.  
કરણકે સાગર, ગુણુકે આગર, નટવર નાગર નીરમાની—જય.  
બાદલ બિજલી, ગર્ખા પાતી પાછ સખ પર હય પરધાની  
હએ પાતીસે આપાદાની ઝન નન ઝન ઝન ઝન  
નારદ, સારદ મુતી સયદાલી, મદીમાં સખને હએ પહેચાની.  
ધશ્વિર ધ્યાતી, સુરનર માની જસકે જનની જનવેદાની  
ઝન નન ઝન ઝન ઝન, સન નન સન સન સન છનનન છન છન છન—જય.

ગાયન ૭૩

રાગ—જગલો તાલ લાવણી.

મન મયલ મીટે તન તેજ ખડે દે રંગ ભંગકા લોટા  
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકો મોટા  
જખ તાર જમે આજર રમે નવ હાય ખડે છ છોટા  
તન સાફ મન સાફ હો સાફ આદમી ખોટા—મન.  
લે કંદ દુધમે ઘોલા તો ભંગ બના અનમોલા  
કર પાર ભંગકા ગોલા હરખાર ખોલ ખમ ભોલા  
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ ચડા લે ભંગ જમાલે રંગ  
નીરા લે કંગ દીખાડે જંગી કુંડી સોટા—મન.

ગાયન ૭૪

રાગ—પાહાડી છંદોટી-તાલ-દાદરો.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આગે  
ધરસે કયા ખડકે હએ બહો આપકે ગર કામ આગે  
આજ હય કલ નહીં યહે દોહિતને દુન્યા કયા હએ  
યહિ બિહતર હએ કે સખકે મેરા જર કામ આગે  
ખાલે ઐર માસબી કામ આતે હએ હયેવાનોંકે  
હઅફ ધનસાંન ન ધનસાંન કે ગર કામ આગે  
પાંવ બિદમતસે કબી આપકે હટનેકે નહીં  
કાટ લો શીકસે મેરા જો યહે સર કામ આગે—મેરે

ગાયન ૭૫

રાગ—ગારા તાલ લાવણી.

રાત યક સપના મએને બદ અએ ખારે આજ દેખા  
જા પોહોંચી મએ એક દેસમે હાય રાજન  
દુર હો જાતે ઉરકા રાજ દેખા  
જાતે ઉરકા તાજ દેખા હુટ જાતે સખ સાજ દેખા  
સુખ પર પરતે ગાજ દેખા—સપના.

રાજ તારાજ દેખા તોજ મુહતોજ દેખા  
રાજકે રાજકો આકતમે અએ સરતોજ દેખા—ગ

ગાયન ૭૬

રાગ—જુલો તાલ—લાવણી

ધસ પાપી જગમે ધન વએ અએસે ધર્મી ધનસાનકો  
ધસ ધર્મીકો જુસને દોલત ધનકો છોડા  
જુતો સીહાસનકો છોડા દુન્યાકે દામનકો છોડા  
લેકીન નહી સદપનકો છોડા  
સરપર ખેલા સંકટ જૈલા રખખા હએ ધમાનકો ધમાનકો  
અથ રચકે દીગર હબ કોઇ ભારી દુખ ઝલુ અથ કોઇ  
તીકલે જુસે મતલબ કોઇ મુજકોભી માને સબ કોઇ  
દાસનમે દાવા કરકે જો આયા સો પુરા કરકે  
બાજુ જુતુ કીરતી પાઉ રખખુ અમને આનકો મએઆનકો.

ગાયન ૭૭

રાગ—જગલો તાલ—લાવણી.

ધારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જનકી,  
ધસવર ધસજા અએસી હએ તો લાગે કોન ઉપાય  
ફેર બદલ જો મીલના હો તો શીર મીલુગી આય.—ધારા હમારા  
ધારી હમારી જન નહી કલ તુજ બીન પાનેકી  
દોલત સમત અનંધન સક્ષમી તનમન જવન જએ.  
નાર જો તુમસી હો નારી તો કચસે જના લાય—ધારા હમારી,  
ધારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જનકી  
સતપત જાને દુ ન તુમારા દેહ આપની જન  
સતપતી રહયો પીયુ ધારે બીનતી મેરી માન—ધારા હમારા

હુરે—અરબ.

ગાયન ૭૮

રાગ—કાશી—તાલ દીપચંદી.

તુહી જગતકો સજન રખવારા,  
રખ તુ મેરા સહારા તુજબીન જાઉં કહાં?  
તોરી ચાહતમે બાવરી ભાઇ, દરસ દે અપ પીયા!  
હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા, શુભકારી તેરી ખીલી;  
હર દિલમે તેરી હય રંગત નહ,  
જલ થલ મે ખારે હય તુહી તુહી.—રખ તુ

## રાગ—ભેરવી—તાલ લાવણી.

નીગેહદારે જમાં તું હએ મળીને લા મદાં તું હએ  
 અનીસે ઇન્સોજાં તું હએ અયાં તું હએ નેહાં તું હએ;  
 તુહી શાહીદ તુહી મદદુદ આશક તું તુહી માઅયુદ  
 ફરીશ્મા સાહએ શુલ તું હય શુલ શુલકી ફુગાં તું હએ.  
 અપને મઓસાકી મએ નો જોગત બની  
 જોગત બની ખીજોગત બનીરે—અપને  
 કબી તું હય સનમખાતેમેં ગાદે તું હરમમેં હએ,  
 કબી ના કુસકી આવાજ ગંદુ શોરે અન્નં તું હએ;  
 એહી શામે સદર કહેલી તેરી આશક તેરી શએદા,  
 કીસીકા ગમ મુઝે કયા જગકે મુજપર મેહરયાં તું હએ—અપને.

## રાગ—માંડ—તાલ દાદરો.

મેરો મન લાગોછ,  
 દીન રતીયાં પ્યારે હરકે ધ્યાનમેં;—મેરો  
 સાંઘ મેરા બનકે બએપારી જગદા કરે બએપાર,  
 બીન તરાશુ ઔર બીન પસેકે તોલત હય સંસાર—મેરો  
 સાંઘ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટન હય મંજવાર,  
 બીન બાદળાં ઓ બીન પવનકે નાય લગાવત પાર;—મેરો

## રાગ—માંડ—તાલ દાદરો.

પાયા હમને ભેદે બન્ને હરકા નામ.  
 દીસ ઉજડા અમથાન યા એમ તક હસમે રહા અધેર;  
 દીપક બન કરકે ઉછઆસા તુને દીયા હએ ઔદેર;—બન્ને  
 દુખીયાથી હમ જનમમે પ્યારી તુને દીયા હએ અયન;  
 સાંઠકે જપ તપમે હમારી કટેગી અમ દીન રએન.

## રાગ—કાલીંગદો—તાલ લાવણી.

અરે તું પવનકે પંખી છયરા કલ આજમે ઉડ જતએગા  
 મુન્દર તનકો જનના તુને શાથી હએ મેરા સચ્ચા,  
 ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને ? કયા મરકા કચ્ચા રેતુ  
 ઇનસાન જગતમે આયા, વોદ મોત કીનારે સોયા;  
 જો ફુલ કાલીપે ખીસા, ફુલ અરસેમે મુરઝાયા,  
 આદતામ મુખોહકો નીકલા, નહી રૂત દેખને પાયા;  
 મુન્દર તનકો જનના તુને સોહકો એક કયા;  
 ગફલતમેં ક્યું પડા દીવાને ? અદસીકી એક કયા—રેતુ

ગાયન ૮૩

રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

પીતકા વાગ્યા કરકે પીયા મોસે પીત નીભાના છોડ દીયા ?  
 મેહેરકી અખીયાં ફેર લઈ દમ દમકા આના છોડ દીયા ?  
 જરા દરસ દીખાકર ખોલ સજન તેરે ખોલપે વાડ મય તનમન,  
 ઇસે આસમે ખોયા સખ બેખન ક્યુ દરસ દીખાના છોડ દીયા ?  
 તનમનમે લગાકર અગની પીયા હો દેસસે જા પરદેસ બસે,  
 મોરે મનકી એહ અગની ક્યણી બુઝે મોસે આખ મીલાના છોડ દીયા ?

ગાયન ૮૪

રાગ—માઠ તાલ લાવણી.

લાખ ખાતકી એક ખાત દીલમે રખલે,  
 પરધનકો પત્યર તુ સમજે પરનારી મા બહેને બને;  
 મનકો કર બસમે,—લાખ ખાત  
 ખોટસે તુ ખુદકો બચાલે દિસો હવસ દિવસે તુ મીટાદે;  
 પાલનહારકી બન્દગીમે તનમનકો લગાદે,  
 છરસે દુન્યા તુ ઝીતે મનકો કર બસમે—લાખ ખાત

### ભોલા શીકાર.

ગાયન ૮૫

રાગ—ગોડ સારંગ તાલ દાદરો

ફર્યાદ કીસે સુનાએરે  
 જુલમ આ પીપતવા ગુજરે પીયારે લાડલેયે  
 આપ આપ હોકે નીરદા.  
 રાજા હુટે ગર પ્રજાજનકો કૌન સહારે જાંય ?  
 કયરે બન આએ ?  
 ભાઈ ખેચે બહનકો બતાવો ભલા ક્યુકર છુડાને  
 બચાને કૌન ધાએ ?  
 જશમે હલકી રીતી નીતી અચરી ધતીયાં ન માને છયરવા.

ગાયન ૮૬

રાગ—ભેરવી તાલ લાવણી.

આપ બને જાણ સાપ કહો શીર કૌન રહેગા પાસ હાં  
 સાથ રહે કયસે નમાજી શરાખી ?  
 પાસ બસે નહીં નેક આર પાપી.  
 રહે ન કાઇ જહાં હો ખરાખી,  
 ધાર અગર રહે કોલ ચેહ હાં

ગાયન ૮૭

રાગ—લીમ પલાસ તાલ ખેમટો.

ગદ અગલે જમાનેકી ખાત;  
 અખ તો હવા ફેશનકી ફરોલી દીનરાત.

શ્રીકે પએરોમે ડાસનકે યુદ્ધ;  
આલ ખુલ્લે લાગે જએસે બુદ્ધ.  
સાડી ચોલીકે બદલે જાન ઝોર પોલકા;  
નંધ રમોશનીકી હુએ એહ કરામત.

ગાયન ૮૮

રાગ લીમખલાસ તાલ ત્રીતાલ,  
ખીગડી બાત બને નહીં લાંખો કરે કયા હુએ ?  
દીલડા ખીગડે દુધકે મથે ન માખન હુએ.  
કયસે કયસે પ્યારે પીયુકે મનાડે—હારી  
સબ ઉપાય કરત ખીનતી કરત થકત છયા અકુલાએ  
મન હરના એ પીયરયાં આવો વર્ના જન દુ મંવા  
હાએ કયસી કરે કરતાર મોરા ખીજડ ગયા દીલદાર  
બધ હું ઉદાસ બની હું નીશસ થેક તોરી આસ.

ગાયન ૮૯

રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.  
સાંપકે દુધ પીલાકે ઉછેર દો ડંખ વોહ મારે બગેર ન ચુકે.  
દુર્જનકે સરપે ગો ખીલાય ગારી દીયે ખીન કુખલુ ન ચુકે.  
ખાજકે ચારકે કપુરમે સીચ દો આસ કપી ખુશખુ નહીં દેવે  
આસ નહી રખીયે બદમાશસે, ધાન કીયે ખીન કખલુ ન ચુકે.

મીઠાં ઝહેર

ગાયન ૯૦.

રાગ—પીલુ તાલ કેરવો.  
મનમોહન તોરે નયના અબળ રસીસે  
નિરમયયાનિપટ રસીસે—નયનાં  
મદ મતવાસે પ્રેમકે પાસે  
કહરહે પીસે પીસે પીસે  
મરકીસે—ચરકીસે ખરકીસે—તોરે નયનાં

ગાયન ૯૧.

રાગ—પહાડી—તાલ—લાવણી.  
અંટારિયેપે ગિરે ક્યુતર આંધી રાત  
સુન બાખો મોરી હમ તુમ કરેં દોદો આત  
નહીં નહીરે દિવરા બાધ તોરા જાગે સારી રાત  
ખેંચ લાયા હય મલા ક્રાન સરે ખામ મુઝે  
લોગ કરતે હયેં તો કિસ નામસે બદનામ મુઝે  
રાતકે વકત દખે પાકિઓ છુપકર આના  
આપ હી સોચસેં હય આપસે કયા ક્રામ મુઝે

ગાયન ૯૨.

રાગ—સોરઠ-તાલ-લાવણી.

લગે યે નયન મોરે શરમાન લગન યે છુરી લગીરે  
 અચાનક ધાયલ ભઇ નાદન જીગરમે છુરી લગીરે,  
 તોદ નયનોછી ભગીરે, પહરો અનજગી જગીરે  
 દોહી દીન પહલે ગતિ મોરે મનગી હાં-યે ન થી  
 મોરે બદનમે કસક મદનકી હાં-યે ન થી  
 જોખન હય બલવાન-રંગે  
 પતલી કમર છતની ન થી યે નયન મતવાલે ન થે  
 હાં પાસ ઇન્કે કુન્દ છુરીયાં થી મગર બાલે ન થે  
 યે રસ્સિયાંથી બે બટી જહરી ન થે કાલે ન થે  
 પલકે ભાવે જો કુચ્છળી યે આકૃત કે પર કાલે ન થે  
 બને અમ ખાસે તીર કમાન—

હામાન.

ગાયન ૯૩

રાગ—કાલીંગડો.

મથે હું હજાર જાનસે મઝાલાકો નામયે શીદા  
 લયેલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા-મથે હું  
 જાનો માલસે નીસાર હું મથે યારમે સદા,  
 અમક રહાં સહર શાંમ તુર જુલજલાલકા-મથે હું  
 ક્યાહી સખેજા જાર હયે શાને કીરદીગાર હયે,  
 તકપ રહાં જીગર જાન હાલ આશકાર હયે-મથે હું

ગાયન ૯૪

રાગ—લલીત-તાલ મુલકાગ.

દાયમ ડરના તુ નાદની દીનમે ન મરના,  
 ધ્યાન ધરના, અજ દમ ભરે ભલા ચાર બીન ક્યા હમ—દાયમ  
 ભલે દમ છુરે દમ વહી ચલના રે,  
 છતના જાનના દારે કાંતીમે સારે કાન્તી—દાયમ  
 ધ્યાનથી તરંગ દીખારમ, જાનમે કરત શીરત ગરમાઇ.  
 જો કોઇ શાદી નાંશાદી-આબાદીમે પકડે હરસે.  
 ધ્યાન, સખીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત જ્યાન તોમે  
 રાજ રહે માલીક-દાયમ

ગાયન ૯૫

રાગ—કાહાનરો તાલ ત્રીતાલ.

અમાન તુ હામાનકો દીછયે  
 બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર મુખહાન  
 દો જગકા તુ મુલતાન ફલક સામાન મલક દરખાન—અમાન

હુ મંદા તેરા આશકે જા  
તેરી યાદમે માદ જૈાર અશક્યાર  
તેરી રાહમે જાનો માલ નીસાર,  
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરખાર  
અએ શહેનશાહે હર દો જહાંન  
રહે હરખાંન અમાંન અમાંન અમાંન અમાંન તુ હામાંન૦

ગાયન ૯૬

રાગ—જીંદલા તાલ—લાવણી.

કોઇ સુનો મેરી ફરીયાદ  
ધસિ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો  
એક તો મુજસે માં છુટી જોર સખ છુટા ધરખાર,  
તીજે માંજયા છુટા રેહે ગઇ મયે લાચાર.  
હુનીયાંમે મુજસા કોઇ નદી નાશાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો.  
હાય મયે પએદા હોતેહી મર જતીએ સામાંન,  
યેહ દુખડા ક્યું બેલતી અધમરમે હયે જાન.  
જંગલમે મેરી મીટી હયે બરખાદ-હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦  
શેર કોઇ ખાએ મુજેહ યા કોઇ ડાલે માર,  
છુટું ધસ જંગલસે મયે દુખીયા લાચાર.  
યેહ બનહી મેરા બંન જાએ જલ્લાદ-હાય-હાય-હાય કોઇ સુનો.

ગાયન ૯૭

રાગ—કાહાન્ડો તાલ ત્રીતાલ.

ગુનભરી ધુન મોરી સું ખ્યારે,  
સાગરે શરાખપર નજર ન અંજોહી કર—ગુન ભરી.  
જાનકે તુ અંતજાંન બને ક્યું જાન અએ જાંની ક્યું હારે,  
શરાખ પીના નેક કરી ના, સમજે હયે દાના સારે—ગુન ભરી.

ગાયન ૯૮.

રાગ—જીંદલા—તાલ દાદરો.

ચલન કર ભલે, માતા ખાત સું તુ લે—ચલન કર.  
નેકી બદી દોનો હયે પએદા,  
વલે જએસા કરના વએસા ભરના હુનીયાંમે હજોરા.  
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક કુલે ફલે—ચલન કર.

ગાયન ૯૯

રાગ—તીલંગ-તાલ પંજળી.

ગુંધયાંસે મોરી બતીયારે કહો કોઇ જાએ,  
જાએ જાએ સુનાએ—ગુંધયાંસે.  
બંદી અએસી ગાઇ નાચી મન હર લીના,  
નઇ નઇ ફખાંન દોખાએ—ગુંધયાંસે.



રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,  
નચે નચે મનમળ પાચે—ગુધ્યાસે.

ગાયન ૧૦૦.

રાગ—માલકોષ—તાલ દીપચંદી.

કરમ કર મેરે હાલ પર અચો કરીમ  
તેરા નામ રહેમાન હંચ ઝીર રહીમ—કરમ.  
તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હંચ  
જેહાંમે તુમાયા તેરી શાન હંચ—કરમ.  
ફના હોનેવાલા હંચ સખ કારોબાર  
રહે તુર તેરા સદા આશકાર—કરમ.

હમારાદીન.

ગાયન ૧૦૧.

રાગ—કલીયાન

તું કરીમ તુ રહીમ, સકલ જગત તોરી કુદરત મૌલા માને  
ખાલીક, રજક, માલીક તોહે બને.  
તોરી આસ હમકો, છન્નો ઇન્સ સારે મલાએકાકે વાલી  
તુંહી હર ધરમે હય સદકો ગૌહરમે હય  
શજશે હનરમે હય અફઘાંકે ખરમે—હય—તું કરીમ.

ગાયન ૧૦૨.

આંખોમે બસ રહા હય હર લહેજ તુર ઉસ્કા,  
આલમમે જાનજ હય સારા જહુર ઉસ્કા.  
હરેક શયમે જલવે મૌબુદ હય ઉસીકે,  
અયરસી કહાં હય આંખે દેખે જો તુર ઉસ્કા.  
ધરલામહીકી અફઘાંચે સખ ધનાયતે હય,  
હાંસીલ હુવા ધરસે સુજકો હુજુર ઉસ્કા.

ગાયન ૧૦૩.

ગઝલ.

તેવર બદલ ગચો હંચ બેદર્દ બેવફાકે,  
સુજરા નવોહ ઇધરસે દેખા ન આંખ ઉઠાકે.  
અયસા જો જાનતે હમ, તો પ્યાર નહિ કરતે,  
પચતા રહે હંચ અખ તો જાલીમસે દીલ લગાકે  
હમને ખતા દીયા થા અંજામે ઇસ્ક અફઘાં,  
પીર જાન કર ફસે ક્યુ ફદેમે ઇસ બલાકે.

## ગાયન ૧૦૪.

કાહે બલમાં રૂંક ગયેહો, હમતો ખારે દાસ તેહારે,  
મારો નજરકી કારી કટારી, જરખ લગાના હીરદેયે ભારી  
તુમ તો પીયા હો શીકારી.

## ગાયન ૧૦૫

રાગ—જુલા કલિયાન.

બલા, બલા, બલા, હો તેરા નિત બલા,  
ફકીર મિલકે સારે તુઝકો દેતે હંચ દોગ્યા—બલા.  
સુન એક સુનાંતે હંચ અચ રાંઝા તુઝકો હમ ખખર,  
હંચ બાલ ચોચક એક સિયાલેમે જો નામેવર—બલા.  
ઉસીકી બેટી હય હસીતો મ્હા જખીન હીર,  
મગર બહો તેરે દાંમે જુલ્હમે હુવી અસીર—બલા.  
બહો સાદીક આશક હય તેરી, હો ઉસપ તુ નિસાર,  
જમાનેમેં તા નાંમ દોનાકા હો અરશાર—બલા.  
લે દેખ શકલ ઉસકી, જલ્દ જો દે અપને હોશ,  
તા જીસ્ત તુઝકો ઇશકકા મુખારક હોવે જોશ—બલા.

## ગાયન ૧૦૬.

રાગ—કલિયાન હુંમરી.

ચુનં ચુનં કલિયાં, ધડિયાં, ટલિયાં—સૈયાં ન આજો મંચ તલમલિયાં—ચુનં.  
ધરમાં નહીં લાગે જયરા—સયરે ચમતકો હમ ચલિયાં,  
કુલોમેંલી વાકી ખાસ ન આઈ,—હાત બહોતબી હમ મલિયાં—ચુનં.  
સગરે બગીચેમે સખિયન મિલકે,—કરતી હંચ અખ રંગ રલિયાં,  
સખસે એકેટી ક્યું ન બહો હોવે,—ગિરહ અગનસે જો જલિયાં—ચુનં.

## ગાયન ૧૦૭

રાગ—દેસ—હુંમરી.

છોડ મોહુ આરસે ક્યું ચારી કરી હીરને—છોડ.  
પીતમકે લાયક મંચ થા ઇસકે,  
રીત સખ જગસે ક્યું ન્યારી કરી હીરને—છોડ.  
વાકે ચચાકા હું પુત છાંદ મોહુ,  
પીત રાહ ચલતેકી ખારી કરી હીરને—છોડ.  
ખનકે ફકીર મંચ માંગ લાઉં પડવાન,  
બેજને જો ઉસકે તૈયારી કરી હીરને—  
પીતાકો ફિર ઉસકે લાકે દિખાઉં,  
ગઉ ચરનેવાલેસે દિલધારી કરી હીરને—છોડ

## ગાયન ૧૦૮

રાગ—ખરહન્સ—ગજલ.

હો તેરા બલા, તેરા બલા અચ મેરે દાતા,

ભુકા હય કુકાર, અળા હસે તું કુચ્ચ હય ખિલાતા-હો.  
દે વાસ્તે અલ્લાહદે, કુચ્ચ ખાનાં મુજે તું,  
કર નેકી, કે હક નેકીકા. નાંચે નહીં જતા-હો.

ગાયન ૧૦૯

રાગ—ખિલાવલ—ગજલ

મરીને ઇસ્કકા હોળી શકા કેસી, —  
તળીઓ કર રહે હો તુમ દવા કેસી—મરીને.  
સમનસે આશિયા ખુલખુલકા દેકા હુર.  
યહે કીય અય બાગળા તુને જકા કેસી ?—મરીને.  
ન કહવીયી તું મત પડ ઇસ્કકે પાલે,  
અય દિલ તુને સુસીખત કયુ સહા કેસી ?—મરીને.  
પિદર સયદાસે મેરી કરતા હય સાદી,  
હો ખુલખુલ જાગ પર કહિયે દિદા કેસી ?—મરીને.  
અય રાંઝા તુઝસે મિલનેકી તો સદ અફસોસ,  
સમન શુરત નિકાલેગા ખુદા કેસી—મરીને.

ગાયન ૧૧૦

જુલા—ગજલ.

પિદર બહો માહકે શાયાં હય, યહે કલામ નહીં,  
જો શાહે હુરન હેય કહનાં ઉસે શુલામ નહીં—પિદર.  
હય એકે મરતબા, શાહો ગદાકા ઉલ્લસતમે,  
ક્રિયા તુમને સુરરએ યુસુફ ખાડા તમામ નહીં—પિદર.  
કહો આ કિસ લિયે માહમુદશાહ, મુલામે અયાન ?  
કયા લાખો મીસલે અયાન, ઉસકે યે શુલામ નહીં !—પિદર.

## કોમી દીલેર.

ગાયન ૧૧૧

જુલા.

દેઆ માંગો તુમ અય યેહ ખુદાસે, પુરી હો જલ્દ અપની સુરાદે  
મોહલ્લેમે હરેજન નાંચે અગડે હો, છુરી ચલે હો લાકી ગલીયોમે  
કોઇ ફેદેમે આપે, ઔર દાગવે બદે, ખાંચે પીચે ખુબ હો ચયન દીનરાત.  
કોઇ ફાસીયે લતકે બલાસે, કોઇ જાંચે પુલીસમે અદાસે,  
આવે અર તુંગ બદ કર હવાસે, અંચ નહીં ચુકુંગા મોકા દગાસે.

ગાયન ૧૧૨

ગજલ.

કાશીરોસે મુજે કુચ્ચ ખાહીસે તોશર નહિ  
ખુદ ગલા કાઠલું પર હાતમે શમશીર નહિ  
હાય અચપનકી પતીમીને મુજે લુટ લીયા

મેરી આંખો મેલી, માં આપણી તસ્લીર નહિ  
જાળ્યજી હુદય કે સીકે હંચ તેરે અચ ઝાલીમ  
કૌનસા દીલ હય કે હસ દીલમે તેરા તીર નહિ.

ગાયન ૧૧૩.

સદાકતથી હમકો જરૂરત નહિ હય  
મુરજ્યત થી હમને હીમાકત નહિ હય.  
હમારે પેશોમે ચેહુ ખુશીયાં હય.  
કે ઇમાનથી ઇસમે ઇજ્જત નહિ હય.  
જહાં બરકે પેશોમે ચેહુ પેશા અચ્છા  
વીકાલત ન હોતો અદાલત નહિ હય.

ગાયન ૧૧૪.

મહેરબાની જો મરીએયે કીયા કરતે હય.  
શૈશન ઉન્કેહી સદા નામ હુવા કરતે હય.  
ખુદ ખીગડ જાતે હય આરોઝો ખનાનેકે લીએ  
એક ચેહી કામ હય જો મહે ખુદ કરતા હંચ.  
દર્દ કયા ચીજ હય હોતે હય જો ઇસે વાકીફ  
મરજે દીલથી વોહી લોગ દવા કરતે હય.  
અયસે હમદર્દ કહો મીલતે હંચ હમકો નાજાં  
જામ ખાતે હય મગર શીરબી હંસા કરતે હંચ.

### પયામે હક.

ગાયન ૧૧૫.

દિલ ફરિસ્તો કે સંભાલે સે સંભાલે ન ગયે  
કૌન કહતા હય ફક્ક પરમેરે નાલે ન ગયે  
આસમાં જાયસે વતનમે હય નિકાલા હમકો  
હસ તરહસે કબી અરમાન નિકાલે ન ગયે.  
ચર્ખસ શિકવારથી જોસે શિકાયત કૈસી  
કૌમસેબી મેરે જાચે તો સંભાળે ન ગયે

ગાયન ૧૧૬

ગઝલ.

સિતમ હરદમ નએ હમપર સિતમ ઇન્કદ કરતે હય  
બહે એદર્દ હય જલિમ બડી બેદાદ કરતે હંચ  
ન મજલુમોંથી આદે લો સમેટો અચ મન કનકા  
ફરિશતે કાંપ ઉડતે હંચ ચે જામ ફર્યાદ કરતે હંચ

પુદ્ગલો બરફતે ના જીલકો ઉત્તર આસુદા હાલોપર  
મુસીબતમે હર એક બેકસડી નો ધમધમ કરતે હય

ગાયન ૧૧૭

હમ કયા હય જે દુસાને રૌશન જહાંનપર હય.  
એહુસાં હમારે લાખો હિંદુસ્તાન પર હય  
કહેતે હય જીનકો તારે આહોકે હય શરારે.  
પહેલેથે અપને દીલમે અખ આસમાનપર હય.  
મરહુમ કે સરકા તોદા ખખર મીટાકે છોડા.  
અખ તક હમારે કીસ્સે સખકી જખાન પર હય.

ગાયન ૧૧૮

હમ તો ખિસમિલ હુવા નિગાંહે દિલખરકે  
હસીન કોલ ક્રિયા કરતે હય મુકરતે હય  
ઝોર આશિક ઉન્કે કહેકા ચકીન કરતે હય  
પુમહારી ચાહમે જો જાનસે ગુજરતે હય  
પુમહારે ધિક્કમે જો જાનો હલસે મરતે હય—  
ઉન્કે મરકદ અનેગે સગે મરમરકે—હમતો

હવસકી પુતલી.

કુન્વાલી-ધુન.

ગાયન ૧૧૯

ઝોરકર મદદે મુકાબીલ ખતકે હુકરા જાયગા  
અપની મગરૂરીકી ચકીમે તુ પીસા જાયગા  
હલસે ખદકર ખોલનેકા સોચ લે અજામબી  
યાદ રખ હસ મારકમે મુંહકી તુ ખા જાયગા  
ક્યસલા ધમાનકા હય જાન પત્યરકી લકીર  
ધમિતેહામે હોકે તુના કામ પચના જાયગા.

ગાયન ૧૨૦

પીલો પીલો જે હય આદ એ ખુશ મવાર  
મજા જનનતકા દેતી હય કરકી બહાર  
કટર હુકાદો સોકીએ ખુશ ખૂ શરાબકા  
જીસકે નરોમે દુર હો પરદા હીજાબકા  
નશએ પીરી મે દેગા જવાનીકા હસકા ખુમાર

ગાયન ૧૨૧.

નહિ આગે મોરે સધયાં કાસે કહું જીપતા જનીયા  
બરસ બરસ મોરે નયન તરસ ગગે  
ચેન પડત નહિ દીન રતીયાં.

ગાયન ૧૨૨

પીલાદે સાકી મય ધરાકી  
હોને ન પાગે કીસી બાદ કશસે  
અબ મુજકો કોઈના આકી  
ગરદીશમે આજ દહ એ જામે શરાબ હો  
પીકર પીલાકર પીલાદે લુદાદે  
જો હો મુરાહીમે બાકી.

### ગોરબધન્દા.

ગાયન ૧૨૩.

રાહ—કટેયાણુ.

તુહી પરવર તુહી સરવર કાદિર સતાર તું નાદિર ગદ્ગદાર તું દાના પં સોઆમકા—  
તું જગકા માળી વાળી તુહી તુહી આલી અદ્ધસર હૈ અકવામકા—તુહી  
મદદગાર ગમગુસાર કુદરતવાળા તુર હૈ સખજહુર હૈ તેરે નામકા—તુહી

ગાયન ૧૨૪

રાહ—સોહેની

બિન્તી સુન પ્રભુ હમારી, તુંઝ બિન નાહી અપના કાસે કહે બિખારી—બિન્તી  
છાધ અતિ હિ બિપદ મુઝપર, સંકટ સખ હરો બિપદ હર.  
મુત્રી હોગી યા બારી, મેરી આહોજરી બિન્તી.

ગાયન ૧૨૫.

રાહ—આશાવરી

ખુદા યા તુઝપર મૈં કુરઆન, તુહી મોરા, બરોસા હૈ મુઝે તોરાહી તોરા,  
ગમ જદોંકા હૈ તુંહી સુખહાન, ખુદાયા ભેવરમે નૈયા હૈ તુહી ખેવા હાય-હાય-માલા.  
કુચ્છત બનેત આરા યારા, ફટ ગયા હૈ બાદખાન  
આરોં જોર બરપા તુફાન—ખોદાયા.

ગાયન ૧૨૬.

હીરામન ખોલ ખોલ, હર ભજ મુખ ખોલ ખોલ  
મધુર દુલકલ બનમે દેખ નહો ડાલાડોલ—હીરામન  
સદા ખોલકે મીઠી બાની અબિમાની તુરત નિત રામ નામકો  
બાદત નહીં ઇસ ટેટેસે કુછ મોલ—હીરા મન

ખુદાકી ખરકતે ના જીલકો ઉન આસદા હાલોપર  
મુસીબતમે હર એક બેકસકી જો ઇમદાદ કરતે હંય.

ગાયન ૧૧૭

હમ કયા હય ચે ફસાને રૌશન જહાંનપર હંય.  
એહેસાં હમારે લાખો હિંદુસ્તાન પર હંય  
કહેતે હંય જીનકો તારે આહોંકે હંય શરારે.  
પહેલેચે અપને દીલમે અખ આસમાનપર હંય.  
મરહુખ કે સરકો તોલ ખખર મીયાંકે છોડા.  
અખ તક હમારે કીરસે સખકી જખાન પર હંય.

ગાયન ૧૧૮

હમ તો ખિસખિલ હુવા નિગાહે દિલખરકે  
હસીન કૌલ ક્રિયા કરતે હંય મુકરતે હંય  
આર આશિક ઉન્કે કહેકા ચંકીન કરતે હંય  
પુમ્હારી આહમે જો જાનસે ચુજરતે હંય  
પુમ્હારે ઇસ્કમે જો જાનો દલસે મરતે હંય  
ઉન્કે મરહદ ખનેજે સંગે મરમરકે—હમતો

હવસકી પુતલી.

કબાલી-ધુન.

ગાયન ૧૧૯

ગોરકર મદદે મુકાખીલ ખનકે હુકરા જાયગા  
અપની મગરરીકી ચક્રીમે તુ પીસા જાયગા  
હદસે બદકર ખોલનેકા સોચ લે અજામબી  
યાદ રખ ઇસ મારકેમે મુંહકી તુ ખા જાયગા  
ફયસલા ઇમાનકા હય જાન પત્યરકી લકીર  
ઇમતેહામે હોકે તુના કામ પયતા જાયગા.

ગાયન ૧૨૦

પીલો પીલો ચે હય બાદ એ ખુશ ગવાર  
મજા જનનતકા દેતી હય ઇસ્કી અહાર  
કંટર ઝુકોદો સાકીએ ખુશ ખૂ શરાબકા  
જીસકે નશેમે દુર હો પરદા ઊગળકા  
નસએ પીરી મે દેગા જવાનીકા ઇસકા ખુમાર

ગાયન ૧૨૧.

નહિ આગે મોરે સમયાં કાસે કહું પીપતા જનીયા  
બરસ બરસ મોરે નયન તરસ ગગે  
ચેન પડત નહિ દીન રતીયાં.

ગાયન ૧૨૨

પીલાદે સાકી મય ધરાકી  
હોને ન પાગે કીસી બાદ કશસે  
અબ મુજકો કોઈના આકી  
ગરદીશમે આજ દહ એ જામે શશળ હો  
પીકર પીલાકર પીલાંદે લુલદે  
જો હો મુરાહીમે બાકી.

ગોરબધન્દા.

ગાયન ૧૨૩.

રાહ—કલ્યાણ.

તુહી પરવર તુહી સરવર કાદિર સતાર તું નાદિર ગદ્ગદાર તું દાના ખાસોઆમકા—  
તું જગકા માળી વાળી તુહી તુહી આલી અદ્ગદાર હૈ અક્યામકા—તુહી  
મદદગાર ગમચુસાર કુદરતવાળા તુર હૈ સખજહુર હૈ તેરે નામકા—તુહી

ગાયન ૧૨૪

રાહ—સોહની

ખિન્તી સુન પ્રભુ હમારી, તુંજ ખિન નાહી અપના કાસે કહે બિખારી—ખિન્તી  
છાછ અતિ હિ બિપદ મુઝપર, સંકટ સળ હરો બિપદ હર.  
સુત્રી હોગી યા બારી, મેરી આહોજરી ખિન્તી.

ગાયન ૧૨૫.

રાહ—આશાવરી

ખુદા યા તુઝપર મૈં કુરઆન, તુહી મોરા, બરોસા હૈ મુઝે તોરાહી તોરા,  
ગમ જદોંકા હૈ તુંહી સુખહાન, ખુદાયા બેવરમે નૈયા હૈ તુહી બેવા હાય-હાય-મૈલા.  
કુચ્છત બનત ચારા ચારા, ફટ ગયા હૈ ખાદખાન  
ચારોં ઝોર બરપા તુફાન—ખોદાયા.

ગાયન ૧૨૬.

હીરામન ખોલ ખોલ, હર ભજ મુખ ખોલ ખોલ  
મધુર ફુલફુલ બનમે દેખ નહો ઝલાડોલ—હીરામન  
સદા ખોલકે મીઠી બાની અભિમાની તુરત નિત રામ નામકા  
ખાદત નહોં ઇસ ટેટેસે કુછ ખોલ—હીરા મન



ગાયન ૧૨૭

રાહ—અગ્રેણ.

મુઝવીસુ તેરા કરના ન મુઝસે યહે નખરા  
 અરે ઓ વેદુમટી ભૈસ નહી મે તેરા ભૈસા  
 લડા ગઈ પુઝકો ભી ઔર હવા ક્ષિસે ઉતરી ગુરવા  
 દિલમે શરમા કિસકી ગુરવા શૌહર હૈ કૌન તેરા  
 પુ પુ પુ ઔ બદખસલત બદખુ  
 પુ પુ પુ બસ લાનત હૈ એસી ખાતો પર થુ થુ થુ  
 ક્યા હૈ મુઝમે બદ ખુ  
 ઇસ અસમત પર ઇસ હસરત પર હૈ થુ થુ થુ

ખુને નાહક.

ગાયન ૧૨૮.

રાગ—કેદાર—ત્રીતાલ.

દાવર, દાદાર, કાદાર, સતાર, દાતાર આલા, કેપાર,  
 ગજદાર જખ્યાર, એ તોરી, યુલકારી, પે વારી, બલહારી.  
 આલમ પર, સરદારી, કાયમ કી, કારતારી તાપર વારી  
 પતીત તારે, લાખો, રખ, શરમ-ધરમ રાખો,  
 બીનીતી તોરી, હા, કરત મીલ તર નારી—દાવર

ગાયન ૧૨૯.

રાગ—દેશ—તાલ—કેરખો.

આબ તોરા સેયાં મન્દરવામે ઐહે પીયારી,  
 ભાગ જગેહે સોહાગ રાગ જૈહે.  
 ખાર ખાર હો નીસાર જન દુંગી વારવાર  
 શીર, હમકો, તુમ, જાઓગી છુલ, તુમ બતકે યુલ, જાઓગી પુલ,  
 વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લૈહે—આબ

ગાયન ૧૩૦.

રાગ—સોરઠ પીલુ તાલ કેરખો.

મોહનીયા ખ્યારી, સનમનસે મીલાવો,  
 જો આહો, જો માંગો, વોહી મોસે પાવો  
 એહ મુંહ કાલા ઔર મસાલા જાકે ખુશ્કા ખાવો.  
 મય જલા હું છરકમે તુમ ઔર ન આગ લગાવો,  
 જનમ એહ યુન માનું બીનતી સદા મય કરે, દેખકે જરત મોરા છયરા,  
 ન લો નામ ઉસ યુલકા ટહલો જાવો  
 મત મોદ આન્કો ગહન લગાવોજ  
 બતકે ખબતી યુ નહી પુલકપે ખાક લકાવોજ.  
 મેરી કસમ તુમ નાહી સંખન ગેહ સુનાવો.

## શ્રીમદ્ બદમાશ.

ગાયન ૧૩૧

રાગ—કેદાર તાલ—ત્રીતાલ.

તું ક્રીમ તું રહીમ દાના સળ જગદી દય  
દુશ્મનસે ન કરન જે ગમન દય તુજ પર આધાર—તું  
તુ હમરો કીરપાનીવાન આંદે તાર આંદે માર—તું.

ગાયન ૧૩૨

શાહ રહેા આપાદ રહેા તુમ કીસમનદા ચમકે તારા  
ભરપુર રહેા મસદુર રહેા પીર આન મીસે દય આ વારા  
અલ્યાકો મોંપા પ્યારે જયગમ શાહ રહેા તુમ દરદમ દરદમ—

ગાયન ૧૩૩

ક્રીમ રહીમ તું કરમ કર  
મોથે કીરપાકી તું કર કર નેકા નજર—મોટે બચાસે વાલી ક્રીમ—  
મોલા તેરે બીના કોઈ ન મેરા નો દુનીયા દીનમેં આધાર નેરા—

ગાયન ૧૩૪

તાલ—સાવણી.

અમે પરદેશીયા અંપને દેશ,  
ધસ ઉતરે અસથાનમે હમને સુંખસે કાશ નેગ  
પંછી પંખેદ ને ગાગાદે મનદા જોયા મોગ.  
ધરનીને સુંખનીદે મુશાહ છતે પાયા ચયન  
જુગ તું દીપક બન ગએ નો કારી કર ગધ રચન—

## વિરાટ—પર્વ.

ગાયન ૧૩૫.

રાગ—કાનરા-તાલ—સાવણી.

મુખ્ય ઉદ્દેશ નેરા જે હય વાદ પૂર દોગા,  
પ્રાન જગતક દય મેરા, તુજપે ન દમલા દોગા.—મુખ્ય  
મુકે દેકે તુમને તસલીયાં મેરા દુઝોસલા જે બદા દીયા  
જોયા મહેરખાતીસે આપને મેરે રંજે ગમદા ઘરા દીયા.—મુખ્ય  
તેરે સંકષ્ટકો મય રાહતસે બદલ ઝલુગી,  
હય બદાં હુપ વદાં દેખના સપા દોગા.—મુખ્ય

ગાયન ૧૩૬

રાગ—બજન—તાલ—સાવણી.

કયા માયા કોઈકી નાહી બહ, સગ રહેને દય ગર્પની અપની,  
સત્ય જુગમે દરીશચંદ બમે રાજ મન્યકી દી.

એક સંતકે કારને બિનેહ કાયા બેસ દહીં!-સખ  
ત્રેતામે રાવન બગે રાગ કચન કાટ સહી,  
એક લક્ષ પુત્ર, સવા લાખ જાતી, વાકા લકડી નાહી મીલી!-સખ  
પ્રાન વાયુ જળ હડ ગયા તનસે, માયાભી મીટ ગઇ,  
ધસ દુનીયામે વોહી નર ભુલા, છસને કાયા અપની કહી!-સખ

ગાયન ૧૩૭

રાગ—કાલીંગડો. તાલ લાવણી

જગો જગો મુસાફર રાત ચોડી હય,  
તુમને પુંછ સફરકી ક્યા ક્યા જોડી હય!-જગો  
તીન દીનકી છન્દગી હય થેહ જયસે સ્વપ્ન વિલાસ,  
હસમે બાગ લગાકર અગ્રાર રીર, ફલ આપનકી આસ!-જગો  
બન્દે બહોત ન પુછીયે પ્રભુ સહેગા નાહી,  
નૈરે છુલુમ ના કીછએ મૃત્યુ લોગકે માહી!-જગો  
મૃત્યુ લોગકે ખીચ તબરઆ તુરત દીખાવે,  
જો નર કરે શુમાન વોહી નર ધોકા ખાવે!-જગો  
સ્વાસ ચલીત, આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ,  
ચલાચલીકે વંતમે બાધ બલાલલી કર લે!-જગો

રામલીલા.

રાગ—અષ્ટમી દાદરા.

ગાયન ૧૩૮.

રાજ પુત્રિ આજ સુગમ બન બિહાર દેખિયે,  
રંગ રંગ, ઢંગ ઢંગકી બહાર દેખિયે.  
કહિં બેલા, અલબેલા, કહિં મહન બાન છેલા,  
કહિં રાયબેલ સુમન પર નિસાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.  
પુલે બાગ બિલાસ બન આયે રાજ બસત,  
બરસે પાવસ મેઘસે, શોભા રંગ અનંત  
કેતકી, ચુલાખ ઔર રતન, જાત માલ સ્ત્રી  
ભાત ભાત રૂપકે સિગાર દેખિયે—રાજ પુત્રી.

રાગ—જગલા-ગત.

ગાયન ૧૩૯.

ચરી પ્યારી! બિન હસન પલ કલ મનકા ન ભાયે.  
તન, મન, જીવન, ચકન દુખન પર, જાયે લુભાયે—ચરી પ્યારી!  
કલી ના રતન, ધન, કચન, અન, ધન, સજન સોહન બિન ભાયે,  
ચહે બન, મધુબન, કેળન, બનબન.

ધન, મોહન, ધન, સજ, ધન ધન, જોળન ચમન ખિલાયે,  
મન ભાયે, ધન પાયે.—અરી પ્યારી !

દોહરા.

રંગ રસમેં રસ ભરે, મુખ દેખે મુખ આય,  
રૂપ મનોહર મન હરે, ચિત ચિન્તા મિટ જન્ય—અરી પ્યારી.

ગાયન ૧૪૦.

રાગ—માંડ—લાવણી.

પીતમ પદ પંજર પ્રાન આધાર,  
મોરા રસિયા કાજ કુંમાર—પીતમ  
મનકી શોભા આન રતનસે, તન શોભા સિગાર,  
જન પાયે રસ રંગ ફુલનસે, પ્રાન પતીસે નાર—પીતમ.  
પ્રેમ રતન ધન, પ્રેમ સુહાવન, પ્રેમ અચલ નિસ્તાર,  
પ્રેમ પિયાકો, હાર દિયાકો, મુખ સમ્પત સંસાર—પીતમ.

ગાયન ૧૪૧.

રાગ—કંટ્યાન—ચતરંગ.

ધન ધન શુભ ઘડી આઘ લગનકી  
આઘ હય લગનકી, છાઈ હય મગનકી  
નીકી આન સુહાઈ મુગનકી—ધન.  
મચી મચી ખરી ધુમ, ખરી ધુમ,  
રચી રહસ છુમ, છન નન નન છુમ,  
મીકી તાન સુનાઈ મુગનકી—ધન.

ગાયન ૧૪૨

રાગ—કાલિંગરા—કહેરવા.

ત્યાગ કરે માયા, તળે સંસાર  
તળે સંસાર, બળે કરતાર—ત્યાગ.  
સંગ ન આયે, સાથ ન જાયે;  
ઝૂટ હય સૌદા થે ઝૂટા બાઝાર—ત્યાગ.  
અંતકો દુટે, દેહ થે છુટે,  
કાંચકી કાયાસે રહના દુશીયાર—ત્યાગ.

ગાયન ૧૪૩

રાગ—ભુપ—હુમરી.

મરછ ગોસૈયાંકી, જો હો સોઘ કરીયેછ—મરછ.  
માયે અડાકે, સીસ નવાકે વાકિ ટેક ચિત ધરિયેછ—મરછ.  
આલમ સારા, હરસે હારા, હસકા ચારા, સખસે ન્યારા,  
કોઈ મારા, કોઈ તારા—મરછ.

ગાયન ૧૪૪.

રાગ—કંટ્યાન.

આયે નહીં કોઈ સાર જગનમેં

વાહજી વાહ મીયાં, આહજી આહ મીયાં વાહ મીયાં  
વાહ મીયાં વાહ મીયાં કયસી નીરાલી નીકાલી એ ચાલ.

ગાયન ૧૫૨.

રાગ—ખીહાગ તાલ—ખેમટો.

દીલજની મેરે મેરી તુતે ખખરલી મ જની  
અખ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં  
નજર આવો સૈયાં નજરાવો સૈયાં જની દીલબર.  
એ ચમનસે ગુજરે તું અખ સખા  
તો ચેહ કહેનાં યુલ યુલે જરસે  
કે ખીજાં દીનલી હય સામને  
ન લગાના દીલકો બહારસે—દીલજની

ગાયન ૧૫૩.

રાગ—સીધ-ભેરવી-તાલ-દાદરો-કેરખો.

તુમેહ દુગા મયે વાંકી ખખરયા જન  
મુઝે દેહો એ ખારી સુંદરીયા જન, ખારી ચંચલ  
હય ન્યારી ન્યારી છલચલ, અયે જરે મુહે ચલચલ  
ન ચલામકા કામલું—તુમેહ.  
અફસર કામ કરેગા, ખુસ અનજામ કરેગા,  
ખસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીકા,  
ચુપનાં કામ કહી તું કર બદનામ નહીં તું  
હય તોકર, ખરતર, અફસર, તુજપર, બદતર  
અજખર, અફસર, હંખર—દુગા મયે.

ગાયન ૧૫૪.

રાગ—સીધ-ભેરવી તાલ—લાવણી.

ખુદાયા સરપર કયા તુફાન હવા ધર છુટકર સરગરદાન.  
કરોસા તુજપર હય હરયાં તું હય મુઝહાં અય યઝદાન.  
હાં તું ખારા જગકા હય સુલતાન ચલી અખજન.  
સરવર, ખરતર ખાલીક અકખર દાવર સખકા  
કમતર બદ સરગરદા સુખહાં કર દરમાંન  
ખાર ખાર ખેશુમાર હાલે જર પરહો મેહરખાંન

ગાયન ૧૫૫

રાગ—ખમાચ તાલ—ખેમટો દાદરો.

વાંકી ખખરીયાં ન પાછ મોરી ચુકયાં  
મય હારી મય હારી મય હારી હાસ જન જન  
ખાયા મેરી જન હુકા સાસ નહીં નાસા હયરાન.

ધધર ઉધર ડગર ડગર નજર કરત હું હલકાંન  
હુશવાર થા હુશવાર થા હુશવાર થા મેહરયાન—વાંટી.

## બજમે શાની.

ગાયન ૧૫૬.

તાલ—દાદરો.

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે શુભ હબ્બર  
સભીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે પારદાર  
છઠ્ઠી ચાર આછ બહાર ગલેમે ડાલે ધુલોકે હાર  
નીસાર નીસાર હંચ બને હબ્બર થા ખુદા થા ખુદા  
ખારા ખારા તેરા હય ઇસાર બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૧૫૭.

રાગ—બીહાર—તાલ દાદરો.

ન છોડોરે મતવાલો મદવા પીયો પીયો  
ચારો પીયો સારો પીયો ખારો પીયો  
છ લુભાંઝેં જોર પાઝેં ખાઝેં ગાઝેં રંગ લાઝેં  
મદવા ભરેં કોરે કોરે ધુલડે લાવો પીએ હમ લાઝો પીએ પીયો  
સાકી શરાબ દેદે દેના પડેગા તુજકો  
હુના સવાખ હોગા દેગે દોઆઝેં તુજકો  
આપા ખુમાર દે દો કિધાર છયો છયો.

ગાયન ૧૫૮

મય કમસે સુનાઈ જગદી ગતયા  
મુરખ લોગવા અચ્છી લગન બાલીરે  
જોબન યહી કારનરૂપ પાવોગે મીલી છમીલી કોનો શાહ.  
નનંદ દેરનીયાં છુતનીયાં કરેંગી આંખોં તારા.

ગાયન ૧૫૯.

રાગ—બરવા-તાલ-લાવણી.

ખારે પરદેશ ન બવોરે ઝો-સાજના  
નયનાં ખીન ખારે તજકર ધીર મોરે નીર બદાવે  
તેરે કુરયાન તેરે કુરયાન ખારે દુઃખ દે ન પત્રપક્ષીયાં  
હમ નીસદીન તન બલીયાં કરેં છીન છીન તલમલીયાં  
બેકરાર હું ન બર હું નીસાર હું  
મેહરયાન તું ખાર ખારકર મીઝકર રંગરલીયાં

## ખુશર હસીના.

ગાયન ૧૬૦

યમન-કટયાણુ—તાલ-ત્રીતાલ.

યજ્ઞદાંડી રહે મેહેરખાનીયાં કરમ સેતેર આલમ,  
આલમ હરદમ પાતાહયે શાદગાનીયાં—યજ્ઞદાંડી.  
તેરી સખસે આલાશાંન અયે સુલતાન  
તુંલાસાની હયે તું ગ્યાંની નવેદાની સખ  
હયે ફાની પઝેછાનીયાં—યજ્ઞદાંડી.  
આલમકા તું પાલનહારા હીરદે અંદર ભાવે,  
તું પ્યારા સખ ગુનીયનમે ગુની હયે ન્યારા  
ખરતર તેરી શાંન અયે કાદીર સુભહાંન,  
તું હયે ખાલા સખસે આલા ભેદોવાલા  
ખારીતાઅલા કુદરતવાલા—યજ્ઞદાંડી.

ગાયન ૧૬૧

રાગ—ભટલા—તાલ-કેરવા.

ઓહો મન મોહના તોરી છુમ છુમ આલ—ઓહો.  
હાયોમે હયે પઝેમાંનાં મતવારી તોરી આલ,  
મદુવા ભરકે દે ગાઝ બળતી ચલી તાલ—ઓહો.  
મતવારે તોરે નઝેનાં અઝાર, ગોરે ગોરે ગાલ,  
તોરા ખાલા જોખના ઉમરીયાં ચઝોદા સાલ  
મોરે દખરીખાંન તોરી તઝોદ હયે પખાલ,  
અહા મેરે તોદીલે; ઇસ કુપ્પેકો સમ્હાલ  
અપની સુરત ભુલ ગયે રડીપે ગીરી રાય—ઓહો.

ગાયન ૧૬૨

રાગ—ફરખારી કહાન્ડરા.

ભાવે તેરો ભોર ભયે રાગ,  
ગુનીયન ગાવે ગુની પઝેછાને—ભાવે,  
રસ ભરી તાંન મોહત નીત જાંન,  
ગાના ભેદ ન હરકો જાને—ભાવે.

ગાયન ૧૬૩

રાગ—અઝેલ—તાલ દાદરો.

શાદમાં નળવે સાદ હો સદા શાદીયાં કરે જાવે  
ફતાહ પાકે આવે હોવે વદા ફજલે ખુદા હાગી  
તેરા શુબ્હો સામ હયે એ દોઆ જા જા શાદ  
અફસરી સરવરી શાદ રહેનાં દે ખુદા તુએ તું  
જાંહાં હોજવા શાદમાં કબી ન રહેને પાવે દુગી,  
ભરા વોહ ખુદા વોહ ખુદા હો તેરા રહેતું માં તું,  
સદા હયે દોઆ હયે દોઆ મુદ્ર્યા દીલકા,  
પા અખતુ જા ફતાહ પા પાકે આબજન-શાદમાં

## અસીરે હિસં.

ગાયન ૧૬૪.

રાગ—કલીઆધ્ય—ત્રીતાલ..

દીનાનાથ મોટે કુચના તારો ઉગારો કંચુ નેયાસો  
 સયકે, બવરનમે ઉધારો—કરકોપાર બવપાર મટતારો—તારો.  
 તુમરોલી નાંમ નીસરીન સરનકો જગમગ કાંમ  
 તુમરી દયાકે ધાંમ છયામે હએ દાંમ  
 તોકો તજે કુમે સાગર મે સંસાર  
 જાંવે નહીં પાર રહે મજાવાર હોવે નીગધાર  
 તોરી લીલા જો કોઇ બુલા વાકો નહીં કાર  
 હસાર કો સંભારો—તારો.

ગાયન ૧૬૫

બાહાર આઈ હએ દરશુ રંગ રસીયોંકા જમાના હયે  
 જાંખાંપર બુલબુલોંકે શાદીયે સુલકા તરના હયે  
 ચમક દેતે હંચ કયા પાનીકે કતરે સુખ્દા મેસનમે  
 દીકી હંચ મોતીયોંકી આલરે સહેરા કે દામનમે  
 મુંજીયન કુલ જમીનો કોલુ કરશે મખમલીયે હય  
 સદા આતી હય મુખારક બાદકી હરદર કશીસે હય.

ગાયન ૧૬૬.

રાગ—માંડ.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ મુંદરીયા અલખેલી  
 જોયન રસ માતી યેત્રે નયન ન અમરન રસ ધોસે  
 સંગમાં બન મંડલ ખેલી—આલી—  
 એકનો નયના મદ બરે દુજો અંજન સાર  
 એ બોરી કંઈ દેતે હય મતવારતી હતીઆર.  
 બહાદા શાનો વાલી એહોહો બોલી બાલી  
 ખેલસી હએ નાર નવેલી—ચલતી

ગાયન ૧૬૭.

ચલો ગુલ્યાં હમક ચાલ જાઈયાં સગન તોરે આયેગે  
 એહ આએગે સગન તોરે આયેગે—ચલો.  
 એહ આએગે ગર સમનએગે  
 દીલખરડી કસમ હસ સરડી કસમ હાં  
 જાઓ લાઓ દીલરખા મનદર લાવો  
 નયન મીલાઓ બચન સુનાઓ  
 ખીધન મીરાઓ—સગન.



ગાયન ૧૬૮.

રાગ—સૌરઠ—તાલ ખીમટા.

અમ્મા મુઝે અચ્છી સી ટોપી મંગાદે  
 ટોપી મંગાદે ઘોડા દીલાદે સીલાદે  
 ગાડીમે લેટુગા ઘોડેપે બંધકુગા હાંકુગાં ક્ય ક્ય હુ.હુ હુ  
 આહીસ્તા આહીસ્તા આહીસ્તા યસ  
 થમ થમ થમ અમ્મા મુઝે છોટીસી ખંદુક લાદે.  
 ખંદુક લાદે ભાલા મંગાદે તીરોકમાન દીલાદે  
 તોપોકો છોકુગા કીલેકો તોહુગા  
 ગોલા ચલાવેંગા ધ ર ર ર ર ધુડીમ  
 ઝટપટ હોં ઝટપટ હો ક્યર ધ ર ર ર ર ધુમ ધસ

ગાયન ૧૬૯

રાગ—ફલીયાણુ—તાલ દાદરો.

ખોલો ખોલો સાવરીયાં પ્યારે નજરીયાં પર વારી  
 કહેદો કહેદો જોહો મોહુધીર બમ હો તકસીર—  
 હમ નહી ખોલે તુમહી સમજલાં હો જો તકસીર  
 સજ મઝે દુગા તુમહે ચોર તુમ કચુલ કરો  
 વોહ ક્યા સજ હઝો સનમ મુતલક ન જુલ કરો  
 ધવર કે ઉધર કે—બસ દીક.

ગાયન ૧૭૦

રાગ—ખીલુ—તાલ ખેમટો.

હાઝે મુઝે દર્ છગર ને સતાયા મેરા પ્યારા  
 નહી દીલ આરા નહી કોઈ ચારા નહી હયે ખુદાયા  
 કુગાંમે આહમે ફરીયાદમે શેવનમે નાલેમે  
 મુનાઉ દરદે દીલ તાકત અગર હોસુન્ને વાલેમે  
 ક્યાખે સીખ હયે હમ કરવટે હરમુ બદલતે હયે  
 જો જલ ઉઠના હઝે ચેહ પહેલું તો વો પહેલુ બદલતે હયે  
 અહેલે ખેદાદમીલા દીલકા ઉસ્તાદ મીલા  
 પુરા સૈયાદ મીલા સખત જલ્લાદ મીલા  
 સાંસ દેખી તને ખીસમીલ જો આતે જાતે  
 ચોર ચરકા દીયા જલ્લાદને આતે જાતે  
 હાય જાલીમ ને રહેમ ન ખાયા—હાઝે

ગાયન ૧૭૧

રાગ—ખેહાગ તાલ ખેમટા.

જ્યાં દુલાહપે હુમઝો નીસાર—મુવે ખુસટપે  
 હું મઝો નીસાર—તેરી મેરી જોડી બની મજેદાર.  
 અધીકાની જોડી બની મજેદાર અધીકાની જોડી બની મજેદાર

શાદી કરંગા થોડે ચહડુંગા શીરના કર તકરાર—  
 મુઝે ખાલી બના દે ખુદે મંગાદે સાડી દીવાદે તું ચોડીકે સાથ  
 તુઝે ખાલી બનાદુ ખુદે મંગાદુ ઝુતા ગઢાદુ મઝે મોચીકે હાથ—  
 અભી લાઉ, અભી લાઉ, અભી લાઉ જન  
 શાદીકા કરો ચેકરાર—તેરીમેરી

ગાયન ૧૭૨.

રાગ—ખરવા—તાલ—ખેમટા.

મેરી જનની શરાખ અર્ગવાની શરાખ આભ તુઝે ઝાડુ પેટમે  
 છ મેરા આયા હઝે તેરી લપેટમે—જનની  
 ગાલે પાસીદિ મંગાદે પલેટમે તુજકો પીઠગા લેમેલેટમે  
 યારો ખતા મુસાફ કરો મઝેનશેમે હું  
 શીશેમે મય હઝે મઝેમે નશા મઝે નશેમે હું  
 યુ કહેતે હીમાકતબેગ સુંતો મેરે ભાધ—તુમ બેચકે  
 ધર પી જઝો નહોગર પાધ  
 સુકો ન યારો અલસેટમે—જનની.

ગાયન ૧૭૩

રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

મન ધીર ધરો મોરી સજની—હાં ધીર ધરો મોરી સજની—  
 દીન રયન જપત પીયુ ભજનીરે  
 હાં ધીર ધરો મોરી સજની  
 રો રો કે કટતી છતીયાં ભધ ક્યરસી હાંય મુરતીયાં  
 તોહે ચયન નહી દીન રજની હાં ધીર ધરો-મોરી  
 તેહારી જરી મોરી ખ્યારી સુંન મુન ઉકત હયે પીર  
 દુખ સાગરસે ખ્યારી તોરી નૈયાં મના લગધ હઝે તીર

ખુબસુરત બહા.

ગાયન ૧૭૪

રાગ—દરબારી કહાન્ના—તાલ—દાદરા.

જલથલમે તોહે પલપલમે તોહે દાતા ખીયાતા બખાને હય  
 પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુષ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય  
 છુપાલે દામને રહેમતમે ધન ગુનાહુંકે  
 ધલાહી તુજકો ગફુર રહીમ કહેતે હય  
 કહીં કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે  
 ચેહ ઉસકે બંદે હય છસકો કરીમ કહેતે હય  
 કષ્ટ હરન તુમરે ચરન ગુનીગન આવે હય—જલ.

ગાયન ૧૭૫

રાગ—અગ્રેજી—તાલ—દાદરા.

Now let me alone, though I know you won't,  
 I know you won't, I know you won't,  
 Now let me alone though I know you won't  
 impudent Barney O'hea  
 It makes me outrageous, when you are so contagious,  
 You'd better look out for the stout corney creagh  
 He is the boy, that believes I am his joy  
 So you'd better behave yourself, Barney Ohea  
 impudent Barney None of your Blarney  
 impudent Barney O'hea.

ગાયન ૧૭૬.

રાગ—છાયા—તાલ—દાદરા.

બાદે બહાર આઈ હોને નીસાર આઈ  
 કરતી હય બુલબુલે શોર પ્યારી નીગાર આઈ—છાઈ  
 હર શુલપે હય લાલી બુલબુલ મતવાલી જુમે હય ગલી  
 કુલોંકી મહકસે છયા સાદ કરો હીલ હીલ મીલ સંગ  
 કુલોંકી ક્યન ચલત પવન-હરશુલપે  
 તુમપર બલહારી, સખીયાં સારી વારેં છયરવા  
 હરવા ગલેમેં ગલે દોહરા—  
 સુદરવા છયરવા શુલશન તુજપે વારે—હરશુલપેં

ગાયન ૧૭૭

રાગ—ખરવા—તાલ—એમટો.

હારે જોરી ચાલો ન દારો અકેલી અલબેલી  
 દેખો બારાસા જોખના હુટે ન કોઠિ નવેલી અલબેલી—હારે  
 સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી  
 મોહેં ન સતાવો અય જવો  
 કાહે રંગીલે રસીલેસે પ્યારી નેહાં લગાયા ખતાવો  
 જાઓ અય ન બોલુંગી તુમસે શુધયાં શર ન મયાવો  
 ગઈ સય જાન સખીયાં કરકે ધાત કાહે છુપાત  
 મનકી ખાત, ગેદ કહન હય મોહની અખીયાં—ચાલો.

ગાયન ૧૭૮.

તાલ—ખીમટો—લાવણી—દાદરા.

ચલે ઇસ્કમેં ચારે, છગરપર દોધારે  
 ચયન આસકકો દમભર કથું કર હો  
 મુસીખત ઝેલી બલાસર લેલી  
 તખીઅત ખેલી પહેન ગયે સજોલી ભજે ઇસ્કકો

પ્રેમ પીયાલા બાજુ તુમ દીનો મત હમારી બચોરાઈ  
હીરદે ખાંત નયનનંદે લાગે સુધયુધ સખ ખીસરાઈ  
ખારી ખારી બતીયાં કરત, ધતીયાં તજેછ છતીયાં  
લાગોછ, ખારે તોરે વારી વારી—છશ્કમેં.

ગાયન ૧૭૬

રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ખીમટો.

હારે કોઇ બાંકો સીપડયા હુમાએ ગયો—હારે  
હારે મોહુ છયા હયામે સમાએ ગયો—હારે  
તનમન ખારા જોખન ખારી ક્યન વાઈ છયરવા  
સૈયાં દીવાની બનાએકે સોહાએકે રીઝાએ ગયો—હારે  
કોઈ ઝોર કુચ્છ મુઝત નાહી અયસી ઝંઝક દીખાએ  
આએ બસે નયનનપે મોરે રાખુ પલક હુપાએ  
અખતો હય ધ્યાન ચેહી ઉનપર દુરખાન ગઇ, તન મન ધન  
વાર દઇ—છયલા મોરે મન ભાએ ગયો—હારે

ખાબે હસતી.

ગાયન ૧૮૦

રાગ—સીંધ ભેરવી તાલ ત્રીતાલ.

હારે સૈયાં મય ગરવા ડાઝ જોયાં સતાવો નાહી મહેકા  
પીયા ખારે સજોતનપે જાએ વારી  
મોહુ ખીરહાકી મારોના કઠારી  
કઠારી મોહુ સૈયાં ન મારો મોરે સૈયાં  
પલપલીયાં, તલમલીયાં, ષેકલીયાં, હો રહીયાં—હારે  
સૈયાકી કૈયાં મયતો ચયન કૂંગી બનકે ફુલહન મનમાએ  
મોહુ કછુ ન સોહજો ખીન પીયા છયા જાએ  
છ જલાએ, કલપાએ, તરસાએ, તડપાએ—હારે

ગાયન ૧૮૧.

રાગ—ભેરવી—તાલ દાદરા.

હીરદેગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર  
રોજગાર કારોબાર પર હય એખતીયાર  
ખાકસાર ખારનર હમ હય મુનાહગાર  
તેરે આગે સરકો મુકાએ  
અલમ સીતમ કદમ કદમ ચા હમપે દમયદમ  
કરીમ કરમસે ગમ તેરે અદમ હંચ અખબદમ  
અમનચમન હય દીલ મગન હંચ સરકો કરને ખમ  
તેરે આગે સરકો મુકાએ—

ગાયન ૧૮૨

રાગ—ખીહાગ તાલ—લાવણી.

પપના હોતો ઉડ સકું ઐર મે પંખ ઉડા ના જાએ  
ખીધના અયસી ખાત કરે કે પંખ દે લગાએ  
ચીડીયા બનકે મચે ઉડ જાઉં, કોયલીયાં બન ખારી  
બન બન દુખીયારી કુકું અહીયેન કર અયરા કુકું  
અંગમાં દુખ અગીયન ઝોકું  
ખેકલ મતવારી ડોલું અપના દુખ કાસે ખોલું  
ખીરહા ખીખ હીરદે ધોલું—

ગાયન ૧૮૩.

રાગ—ભેરવી—તાલ—ખેમટા.

છગરફી આગ ખુઝે છરમે જલ્લ વોહ શયેલા  
લગાકે ખરફમે સાકી સુરા હીસે મયલા  
પીલે પીલે રંગીલે ચેહ જામ જામ જામ  
થોડી ખરફ ઇસમે ડાલો ડાલી હય નેકનામ  
શરાય પીના હય નેક કરીના  
સમઝતે ઇસકો હય દાના બીના—પીલે

ખુરશીદે જરનીગાર.

ગાયન ૧૮૪.

રાગ—ખરવા તાલ—કેરખા.

ફરમાઓ શરમાઓ નહીં અમ હનરત સરવર હાં,  
કોન હય વોહ તુમને જસપર તનમન ડારો વાર,  
ફેસકે દામે ઇરકમે અમ જુટના હય દુશવાર,  
ધર છુટા ધર છુટા હયરાન હો બનબન જાનસે હરદમ પુરખમ હીનરતીયાં  
ખેરવાલે આંખ થે કયું બને નહીં કો જાન,  
દુખ ઝેલે, સુખ ઝેલે, હય જોર કીધર અમ શોર હય  
જસપર ખહડ અહડર ખતીયાં.

રાહ—અગ્રેજી.

ગાયન ૧૮૫.

આલમને હય ખુબી સારી પયસેકી, બાપામાઝ ગેરા જોડે ખારી પયસેકી  
જલ્લતદારી મજ્જતદારી પયસેકી, જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી  
પયસે લાના, જયસે પાના, દુખ ઉઠાના, સુખ ઉઠાના  
સર કટાના, જસે જાના, તખ હો આના પયસેકી  
કપરી ખારી, ઝો લાચારી, ખીદમતગારી, તાબેદારી,  
સચો મકકારીસે, કમાના પયસેકી  
અહનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા અચ્ચા આલા,

દેખાબાલા મયકેવાલા વોહ દીવાના પયસેકા.  
છોટામોટા, સમ્યા ખોટા, શ્વાલુગોટા, થાલી લોટા,  
કુડીસોટા પીના ખાના પયસેકા.

ગાયન ૧૮૬

હુમ્યા લવણ એ—રાહ

મુખારક હો શાહા જશને મેલુકાના મુખારક હો  
શરખે શાદમાનીકા એહ પયમાના મુખારક હો  
હુખારા ધસ ગુલીસ્તામે બહાર આના મુખારક હો  
ખુશીસે સુરને યુલયુલ હમે ગાના મુખારક હો

( કોરસ )

ખીન શહેનદીથી બરખાદી અળ હય શાદી ધર આખાદ,  
હય માહપારા અંગુમન આરા ક્યદે જાહુમે આખાદ  
બરોજે હંમે શીરોજ હો નૌરોજ સુલતાકે  
હલાદી જાવેદાની અયશ રોજ આના મુખારક હો.  
મચી હય ધુમ એહ દરસુ બદામે જાને આવમકે  
તીકસમે સેહરો જાહુપર ફતેહ પાના મુખારક હો.

શહીદે નાઝ.

ગાયન ૧૮૭

રાગ—ઝીંઝોરી—તાલ લાવણી.

તુમસે લાગી નજરીયા હમારીરે,  
વાયદે પે તુમ ન આયે તો કુચ્છ હમ ન મર ગયે  
કહેનેકો ખાત રહે ગઈ આર દીન ચુજર ગયો  
કુલે કુલે ન આકે ગુલીસ્તાને હદરમે  
હમ વોહ શજર હય આગસે જે સમર ગયે  
ક્યું ન લીની ખખરીયાં હમારીરે—તુમસે  
કારે નયનેને ટોનવા કાવારે મન હર લે ગઈ કબઆવા  
વાદ કયા ગાતી હોખીખી નીરાકારે તેરે નખરે મેં ગરમ મસાલા  
આવો સાંવરીયા મોરી સેજરીયાં ખીતી જતી ઉમરીયાં હમારીરે—તુમસે

ગાયન ૧૮૮

રાગ—કાલીંગડો તાલ—લાવણી.

મોહુ રેતીમે અંગત્રા ખનાદે, કીશોરી લાલ—રેતીમે  
અંગત્રા ખનાદે ધુની રમાદે, બરમરકે ચીકમ પીલાદે—કીશોરી  
મારા જે હમ ચીકમસે શરારે નીકલ પડે  
એક ખુર્જે આતસીયો સીતારે નીકલ પડે  
ભંગ છુટાદે, સુલકા ખનાદે, અદ્યુન્કી ચુલકા પીલાદે—કીશોરી  
શરકી મોઝલ મંગાદે કીશોરી લાલ—

ખાતોમે લાને આગે ધાતોમે પાને આગે  
પુરે નાદાન અપની નાદાની દીખલાને આગે  
આગે ઉસ્તાદકે ઉસ્તાદી કરને આયા કયસા  
દરીયામે ડાલનેદો જનમ પાની જનના કયસા  
શીરતે હો ઘેરેઘેરે કરતે હો હરે ફેરે  
આતે હો મેરે ડેરે જાતે હો જનકે ચેરે  
જનમ બંદે અયસે કુંદે ગોરખ ધન્દે દેખે ચંદે  
કયા હમકો સીખલાને આગે

(ગાપીચંદ)

ગાયન ૧૯૮.

રાગ—સીંધ કાફી તાલ ખેમટો.

મોરે અગન લાગી મનવા, દીલદાર, આર, હાભરે સુખકો તરસકે—  
દુખ તો કટ જનમ નાહી, ઝેહર પીયુંગી કહેર સહુંગી તનકે જો છર્પાં બડે  
આય કહીબી તન મન સર્પપે દમ કરંગી—મોરે

(દોહરો)

આરી જકે ઉરકા પયદા કર દીયા કાલીબને જનમ દમ દે દીયા  
અર્પને જમાનેમે હરેકકો પૈસે આર દમ દે દીયા  
લેકીન મુકદરને હમારે આબોદાના માગા જનમ  
પાનેકો આંસુ દીયે આર ખાનેકો ગમ દે દીયા—તનકે જો.

(નુરજહાન)

ગાયન ૧૯૯.

રાગ—ભેરવી.

જંગો અલખેલી શહાઝાદી રશકે હુર જંગો  
દેખો કયલા હય ગુલશનમે કયસા નુર જંગો—જંગો  
હુરે હુરે હુરે જીતી રાત તારે  
સારે દુખે આસમાનમે, નીકલી ધુપ આનમે  
કુલે કુલ શાનમે, પુલપુલ મસ્ત ધ્યાનમે  
કયસા ભાયો જી લહરાયો નરગીશ ખેલા આયા રખ્યો—  
(તલેસ્માતે ગુલ)

ગાયન ૨૦૦.

રાગ—ખીલુ.

આહે કીસીકા ગર તું પુરા, વોહ પુરાઈ હય તેરી પુરાઈ હય,  
યા બની આદમ જીસ્ને બદીકી, આગે ઉરકો આઈ હય.—  
ખીજ તું જયસા બોવેગા, બસ ઝાડબી વયસા હોવેગા,  
નેકી મીઠા ફલ હય, પુરાઈસે કડવા ફલ પાવેગા—  
દુન્યા હય એકે મીસ્લે સહરા, ધસમે જો મુસાશીર આકે રહા,  
દયરા એકે યા દો દીન આખીર કુચ કી દયરાઈ હય—  
કીસકી બદી જો તું ચહાય, તેરેહી બસ વોહ આગે આય,  
રખતા એક ખુશ યાદ તું, બદકા હય મન્ટેકામ બહ હય.  
(હાતમ તાલ)

# મુજરાતી નાટકોના ગાયણો.

## પાકળતપરીન.

ગાયન ૨૦૧.

રાગ—કલ્યાન-તાલ—ત્રીતાલ.

દાદર ઓ દાવર ખાવર  
સરવર, પરવર, દાતા, દાતી,  
ખાલિક, માલીક, અકબર  
યજ્ઞદાન પાક તું, માલિક પાક હું  
ચરણે, શરણે, મન રહે તુંજને—યજ્ઞદાન  
પાપો તું કાપજે, નેકી તું આપજે  
માફ તું કરજે, માફ તું મુજને—યજ્ઞદાન.

ગાયન ૨૦૨

રાગ—ભાંડ.

કરમ યુગં છે તે ઔરતનાં પતી જેનો છે અતી છંડી  
સત સંગનો ભંગ નથય કરશે, તે નરતી છે મતી ગંદી—કરમ  
સહિ સુખમાં પતી સુખ પામે જે, તે ભાગ્યવંતી છે બંદી  
બહેમ યુગે જે રાખે છે સ્વામી, નગર કરે છે શકમંદી  
તે ધરતી ખરેખરી બરગાદી, તે ધરમાં હરદમ મંદી—કરમ

ગાયન ૨૦૩.

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

ખરે તારે ખુદતાલા જગતમાં સતપત્ર જે નીત રાખે  
જુદ હારે મતીવાલા, આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે  
નિતીને દરીયે, નાવ ગદીની, છત્ર કપટ મલી હારે.  
નહિ તારે, રસીલી છબીલી, કપટમાં ગહત મન, તથા નાખે  
વાવો તેવું પામશે જગતી આ છે રીત  
કરણી તેવી ઉતરતી નેકીની છે છત—ખરે

ગાયન ૨૦૪.

તાલ—લાવણી.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી  
જે નીતીમાં છે સારી, જે પ્રીતીમાં છે સારી—ખરી  
નીતી વનાની નાર નકારી, જે જગમાં તમામ અકારી  
પ્યાર કરવા લાયક પ્યારી જે નીતીમાં છે સારી—ખરી  
દાદગર રૂડાં કરે હર નારના બુડાં ચલન  
નામના ધરમાં યશે, ને ગામમાં સૌ જન મધન  
બલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી  
જે હિતથી રાખે યારી, જે ચિતથી રાખે યારી—ખરી.



ગાયન ૨૦૫.

રાગ—ભેરવી.

આશા આહરી છે ખરી,  
માન, માન, યજ્ઞાન તું ખરી—આશા  
દાદ મહારી, લઇ દે ચારી, હમખરનું દુઃખ દે તાલી  
રંગ કાપી, ગંગ આપી, કર સુખી તું પર જરવી ખરી  
માણ હું કરગરી, માન, માન, યજ્ઞાન તું જરી—આશા

ગાયન ૨૦૬.

રાગ—કાફી.

લઇ નામ ખુદા નામ સહ ધામ  
છે ખરે જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ.  
તે વન માયા લાગે ચાકરી, તે વન સહના કામ  
જગ માયામાં વસે વે રમે તો તે છે સંકટ ધામ  
રામ નામ લે હર ધામ  
છે ખરે જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઇ નામ.

ગામરેની ગોરી.

ગાયન ૨૦૭

“જગત સારી પ્રભુ તું જ ખલીહારીરે”—ઓ રાહ.  
ઓ જગતવાલી ? સહ તું જ ખલીહારીરે—ઓ જગત.  
દીપે ખુમી ખુમ જગતમાં નીત તારી રે ન્યારી—ઓ જગત.  
નહિ સેહજ રંગની દોકટ તે સરખવી રે  
કહી ગરજ ગજને રંગને તે કરગાવીરે,  
ખરી હીત રીત કરી જગ તે જારીરે જારી ?—ઓ જગત.  
પથુ પુખી છત્રવંત ને નર નારી રે  
તુને કંગલે પગલે જગમે છે ઉપકારી રે  
લજે નામ કામ, રચના છે ન્યારી રે ન્યારી—ઓ જગત.

ગાયન ૨૦૮

રાગ—ભેરવી—ગત.

હાય, હાય, માએ કાંધે હું ગઇ વિસારી  
નીરાધારી છોડી તારી ખેટી પ્યારી—હાય.  
માય, માય, હું પુકારી, હાય હાય કર જારી  
મેલી મુજને માદર મારી, સીધી જનનતમે સિધારી  
સખે સુતી કુલવારી, સુખીવારી ચઇ ભારી  
હું તો રહી દુઃખવારી, માદર મારી માદર, પ્યારી  
ખેકારીની કટારી કટારી હેયું નાખે કારી ?—હાય.

ગાયન ૨૦૯

તાલ—લાવણી.

હું તો ગામરેની ગોરી, કે હું તો ગામરેની ગોરી  
 નાજ અદા અંદાજ કરી છેલ્લું ગામરયન ભોરી—કે હું તો.  
 મેં ટેંકરાઇ હેંકરાઇ આજ લગન નહિ જનની  
 હું એસકાઇ મેસકાઇ કાજ નથી રે દીવાની  
 અહિં સાદમમાં રહી રાજ કરું જેમ રાણી  
 નહિ મુખીયારી થોરી રે કે હું નહિ મુખીયારી થોરી—નાજ.  
 કંઇ છાસ છડી, દુધ, ધી, ખીયરી ને બાણ  
 વળી વાલ વટેણા તરતરકારી તાણ  
 અમે દાલ રોટલી પાઇએ ખુશી યઇ ઝાઝી  
 સહ પતરાણ છોરી રે અમે સહ પતરાણ છોરી—નાજ.

ગાયન ૨૧૦

સારી પૈસેકી બહાર—એ રાહ.

સહ પછસાનો બાહાર પછસાનો કારોબાર  
 પછસાનો ખાર, પછસાથી ચાર, પછસે સહ તાબેદાર  
 ગમાર હો યા અમાર, ખુખખ બી બેસુમાર  
 પશુ પછસા ચાર, ને ગાંઠે ચાર, તો કહેશે ઇજ્જતદાર ?  
 (કોરસ.)

પછસા પર સૌનો ચાહ ફૂટીર હો યા રાહ  
 પછસા પછસા પછસાની વાહ વાહ  
 હોય ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર  
 છે સરખસર તે બેકસર નફરથી નબેહતર  
 હોય ઘોબી કે હજમ પશુ પાસે હોય ને દામ  
 તે બેલગામને ખાસો આમ સો સો કરે સલામ

ગાયન ૨૧૧

રાગ—અંત્રેણ.

તું ચાહે રળને બંદા ગર, તો ઘર નેકીનું દીવમાં કર,  
 ને નેકીનો દમ હરદમ ભર ના ગાફીલ બન તું બેખબર ?  
 ના નેકીકર તું દમ ભર કમ છે નેકીમાં તે રળનો દમ,  
 ના કામ આવે કો હમદમ ગા નેકીના ગુણ દમગદમ ?  
 (કોરસ)

છન નન છન છુમ છુમ, છન નન છન છુમ છુમ,  
 છન નન છન છુમ છુમ, છન નન છન છુમ છુમ.

ગાયન ૨૧૨

કામુલમ કામુલમ—એ રાહ.

ફારમ ? ફારમ ? ચક્ર ફારેમ ? બેમાં ચોરેમ ?  
 ખાચના ખેતકા ખુરશ ખેરેમ ? ખેટકા ખુકા યઇ ગીયેમ

આજને આજે નવા બનાવે—દારૂમ.  
 મ્મ દિલમ શેતુન આરમ, ફેટકા મારેમ ગેરમાં ગેરેમ.  
 બેથ બેથ ચમામ કાધાં નેરમ, લોગી યુધી ગેઠ દારૂમ,  
 આજને આજે નવા બનાવે—દારૂમ.

ગાયન ૨૧૩.

જેથુ જેથુ કાલાપુર શેહિર—એ રાહ.

તમે સાંભોલી સંતસુખાણ કલજુગ આયેરે  
 તમે દેખો દુન્યાના તુફાન્યુ કલજુગ આયેરે  
 કોઇ કોઇ ધરની વહુ દીકરી તે નહિ કરવાતું કરશેરે.  
 સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે ને માથે ઉધારે કરશેરે—કલજુગ.  
 વહુ સાસુનો ઝગડો રે યશે ને દીકરો જેઠને હસશેરે  
 સાસરીયાં પાર પાલશે ને માળાપ ખસતાં કરશેરે—કલજુગ.

ગાયન ૨૧૪.

એ એ રંગી—એ રાહ.

રંગ બેરંગી તુરો હું કરચ સરસ બેહેક બેહેડ યતો  
 મધમધતો અનીશય ફૂલતાજ વિણી લાવી—રંગ બેરંગી.  
 ફૂલ છે ફૂલ આવી રંગ બેરંગી 'હર હર રંગના મનગમતાં  
 મોગરા, ગુલાબ, જામ, ગુલ, ચપેલી, નવરંગોએ દીએ મન બહેલાવી.

ગાયન ૨૧૫.

હુઆ લવજી એ—રાહ

રમી પાછ દિલાસાછ એ છગાની આસામાં  
 યમે રાછ, હું તો ગાછ, ખરી તારીર છે પાસામાં.

(કોરસ.)

ગુલપો રમતાં પાછ જમતાં, અતે હાથે ચહડ્યો દાવ.  
 ગડબડ કરતાં, પાસા ફરતાં, બદલાયા બસ તરીયા પાવ  
 મતી પાછ, અરે પાછ, થઈ તારીર અતે હાર.  
 હસાવીને, ફસાવીને, કીધો કાગો તો ખડા પાર (કોરસ)  
 મિઠાવી મે, હટાવી મે, ગરીબીની પુરી ચુંગાલ  
 કીધો બ્યારે, કાગો ત્યારે, યમે જરથી હું માલા માલ (કોરસ)

ગાયન ૨૧૬

Sweet home.

Mid Pleasures and palaces though we may roam;  
 Be it ever so humble there's no place like home;  
 A charm from the skies seems to hallow us there,  
 Which seek through the world is not met with  
 else where

## Chorus.

Home, Home sweet sweet Home  
There's no place like Home,  
There's no place like Home ?

### માસીનો માકો.

ગાયન ૨૧૭.

મુરખ ન સમજે સત—ત્રેમ મોજ  
છે સૌથી મીઠી જામ મહેબતી  
પીવો પ્યારા રોજ રોજ—  
સરસ પદ સુપ્રીત જરૂર અખશશે  
અર્પણુ બસ દિલે ખુશ થઇ કરશે  
મહેબત ઝટ પરખી થઈ ખુશ દિલસોજ—મુરખ  
ક્યુતરના માળામાં તેમજ સીંદુ ગુદામાં દેખો  
કુલ કુદરતમાંથી લેખો  
જે જન સતપ્રીત ન પિછાણે જે એની ખુબી નહિ જાણે  
હેને પશુથી અદતર માને કુલ દુન્યા શીરોજ—મુરખ

ગાયન ૨૧૮

રાગ—માંડ.

પ્યારા પૈસા ? પૈસા ? તુજ બલીદારી ખરીરે.  
તું સાચો નીમ ખુદા હારે તુજ પર છે સર્વે શીદા  
જગસરદારી કરી રે—પ્યારા  
પૈસે બાધ પૈસે બાધ—પૈસે સર્વે સગાઇ  
પૈસા ને સડ માનપાનને—પૈસે મોજ સવાઇ  
પૈસાએ જોની—સધલી ન્યામત હાજર ધરીરે—પ્યારા  
પૈસે પાપો પૈસે શ્રાપો—ઇજ્જતની કુલધાણુ  
પૈસો ખુદો અશમચોર છે—પૈસો એ મમાન  
પોતાના મારે હાથ જીવતાંજીવત મરીરે—પ્યારા.

ગાયન ૨૧૯.

રાગ—માંડ—તાલ દાદરો.

મનનો રસ્યો મનમાં વસ્યો છે એક  
તે છે લાડલો ખચીત પ્યારો નેક—મનનો.  
હું તો દાસી થઇ ચુકી છું, નાથ ખરો ને યાર  
ખુલ કરતું પગ ચુમીને વેક ચરે મન વેક—મનનો  
ના ધીર કર, જલ્દી કર, માની લે. જાની લે,  
તનમન ધન કર અર્પણુ નમીને—મનનો  
શ્રામી હું નાદાન છું, ને હું બાલા અવનાર

અમાનીને લાજ દેલો, સાથ અનેક વિવેક—મનનો  
ભવ સાગર તું હાથ ઝાલી, કરજો પેલે પાર  
મનની ધમ્મજી પુરત કરજો “રેસન” રાખી ટેક—મનનો

ગાયન ૨૨૦

રાગ—અત્રિભ.

પુરી ગડબડ સડબડ ગડબડ નાગી આજે મેક  
આહા? વાહવા? જી અરે વાહવા?  
સંધા ફર્યા, બન્દા હર્યા, બન્યા એકે એક  
હીક થઇ માસી, અચ્છી ખાસી રાખી માહરો ટેક  
અરે હા? બહાં? બહાં? અરે રંગ છે ખરો  
અરે હાં હાં હાં અરે ઢંગ છે ખરો  
અરે બહા? મેક બહા? તું તો નંગ છે ખરો.  
અરે રંગ છે, જંગ છે હા હા હા.

ગાયન ૨૨૧.

રાગ—અત્રિભ.

છછએ અમે જરખોસ્તી—રે માનદ્યસ્તી નેક  
કુલ જહાન સાથે દોસ્તી—રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક  
મુઠ્ઠીજ ભર આ ટોળો—સહિ ધલમતો સણુગાર,  
રે બોલ બાલા બોલો તેની સહિ નર ને નાર.  
(કારસ.)

ઓ તોખમ ક્યાની ઓ જગ મરાહર  
ઓ સૌ સદ્યુજીમાં સાચી ને ભરપુર  
કાયમ રહી નાશવળે ગુબ તુજ જોમ  
આખાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ  
ખહોલી શખાવત હાયે દેખે અગત—ઝાહેર  
બહુ ચચલાઇ સાથે—સહિ વાતમાં માહેર  
ગુઝરી જહાઓ ભારી—તોપણ ન છોડ્યો ધર્મ  
તેથી મળી રખયારી—એઝ ખરો ભર્મ.

ધરતી કંપ.

ગાયન ૨૨૨.

રાગ—કટ્યાણ—તાલ—ત્રીતાલ.

જમાનાની રસમે ચાલી માલો જર બોવોરે  
ધનીને ચહડાવો થેલી કન્યાઓ રહે—  
વરરાજને પૈસા ઝાંસો તો દીકરી સુખ જોએ  
મારી કાની, કરો આની, પછસા આપવા, આનાકાની  
એવાં દોમીથી છે હાની, ધનીજને પાવો પાની  
ધનીજ ચીચોડાવાલા હોએ—

ગાયન ૨૨૩.

તાલ—ખેમટો.

ઓ લેડી આયમ નોટ ઝોન ઓફિનડર  
 કોન્ટ્રી આઇ લવ તુ યુ રેનડર -  
 ઓ ટેનડર ફ્રેમીનાઇન જેનડર  
 ઇફ ફાધર વીલ સેનડ હર આઇલ યેન્ડ હર  
 ફાધર છે સેનડર તો હું છું એતેનડર  
 માની યજીન કર સમજી બરાબર  
 ઉમો છે સામો ખરા દિલનો વેન્ડર ટેનડર જેનડર  
 થુ થુ મધરડા જરા તો ખુદથી ડર  
 ટેમપરેચર જોઇ આઇ વીલ મેન્ડ હર  
 બરાબર સરાસર આય વર પર તું મર  
 નહિ ખીજો નર, ગપ્પર જપ્પર જઇ સવાળે જીગર ભર

ગાયન ૨૨૪.

રાગ—લલીત-તાલ-ઝપતાલ.

તુંજ તુંજ વ્હાલા જન, પ્રેમીના ખરા હો પ્રાણુ  
 પત્ર સદેશો લાવે મુખમાં મને ડોલાવે  
 ખારા તારી યાદે માહરી કરતી સદા ધનીવારી  
 રમ રાખે સદા સાથે ધારું હું તારું ધ્યાન  
 આવો ખારા આ હૃદયમાં તુને છુપાવી રાખું  
 જાની જાન જાને વારું પ્રેમ રસ મળ ય.ખું  
 સતી નારી હું છું તારી ખીજાને નહિ જાંખું  
 ખારો આરાક રડતી ભામની જુલો શાંત

ગાયન ૨૨૫.

રાગ—માંડ-તાલ-હીંચ.

જાનો જીગર આવો  
 મોતીડે વધાવું પ્રેમ રસ પાવું—જાનો  
 હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ  
 લાગો આ ગળે જાન મને તમારી જનાવો  
 પ્રેમ પીયાલો જહેરનો સમજે સહુ સંસાર  
 અમૃત છે એ જહેરમાં પિયો કે બેડો પાર—મોતીડે.

ગાયન ૨૨૬

રાગ—લેરવી તાલ-સાવણી.

સાચા જીગરપર રાખો ભરોસો  
 એ છે કસોટી પ્રેમીની વહેમોથી ફરે કદી નમન સાચું  
 રાખો જીગરમાં પ્રીતીની નેમ-સાચાં  
 જેમી બમાવી પાપી મને કીચો

મનની સદાધ્યોગે ઉગારી મને દીધો  
મારી ખરા દિલની બખ્શો જા  
જો કદી ખોટો દોષ બહેમોથી તને દીધો—સાચા.

ગાયન ૨૨૭

રાગ—કાલીંગડો-તાલ—ખેમટો.

આ આ દુન્યા છે જુનો ખટારો રે  
ભાઈ, તેને મેળના દહીયી સુધારો  
કંઈ ચુકતી ભરી કલટવેટીંગ કરી,  
માહરા જેવા સુધારા વધારો—આ આ  
ધાધરીઓ જામો છે એક એક 'શુમા નગી દાંતી'  
કર સુધારો તેમાં હું હવે જરૂર જાની  
બ્યુટીફુલ લેડીઓને લાવું હવે સ્કેટીંગ પર  
કર સુધારો હવે જલદી લવ મેટીંગ પર  
તવા યુનાઈટેડ થી ફેરતી કોમ લાવું એ ફેશન જગત પાર—આ આ.

ગાયન ૨૨૮

રાગ—જીહ્વા-તાલ લાવણી.

નાંખી મને પ્રેમની તે દોરી દીન્યાર વહાલા  
નાંખી મને પ્રેમની તે દોરી  
પ્રેમ પીવાલો પાછ દીલ લીધું ચોરી—દીન્યાર  
તમો ફરલાહ બનશો હું શીરી કારી જોરી  
તમો બનો ચંદર તો હું ચંદ્રારી—દીન્યાર.  
જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર  
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર  
પુંજ સરખી સતી નાર તજને ભજે કોઈ પરનાર  
તેવા નરને નરકનો છેવટ છે અધીકાર—તમો.

ગાયન ૨૨૯

તાલ—દીપચંદી.

આગોરે આયો હું પરણીને આયો  
પંનદર મંચુવું અધર હું લાગ્યો  
તું એને પરણ્યો નહિ તે ખાંધી બચ્ચા થાપ  
આપ કાચુ કુમરે બપૂરે જોઈ મારી વરસોની ગમ તાપ—આયો.  
કહાં ફેની, કહાં લેવડી, કહાં કાંદો, કાંદ ચુલ,  
હું તારી પર મરે મરે મારા બેસાસુર-સુલખુલ—આયો.

## ફિરિય ગાયન.

ગાયન ૨૩૦

રાગ—ખરહંસ—ગરબી,

પતિવણુ જગમાં જિવતર ખોટું જુઠો સહ આધારે—  
પશુ પક્ષી સહું છવજનતુના જોખ કરી અપારે—  
જગત વસાવી સકલ જોડથી રાજ છે કરતારે,  
જ્યું દેખું ત્યાં પ્રેમ ગાંડથી બાંધ્યાં છે નરનારે—  
નેમ એજ રખની ન હોત તો જોડ ન કરતે ત્યારે,  
જિવતી શું પણ નજીવી ચીજમાં—જોડાંતો છે ખારે—  
જેમ જડત વણુ રતન ન શોભે—હાથા વણુ હથીયારે !

ગાયન ૨૩૧

રાગ—કાશી હુમરી.

જનમી શું આ જગતમાં—દીવાની  
દુખનાં ઢગમાં—પડી પડી નીત રડી રડી મરના  
રે હો ખુદા શું હું બંદીખાને  
નિત નિત રડ્યા કંઈ—ડરથી ડર તકડી મર  
આવ આવરે બહાલા બાઈ—મારી મદદે તું  
નહિ તો જિવપર આવી માયું પટકી નાખીશ હું.

ગાયન ૨૩૨.

રાગ—ભિરવી—પદ.

શુકર કંઈ હું લાખ લાખ નિત તારા હો જગવાલી  
મોતું તારા હુકમ જિગરથી નેક આલ હું ચાલીરે  
તમ વણુ ખાલીક ઓ જગ માલીક કુલ દુન્યા છે ખાલી  
જ્યાં દેખું ત્યાં તમ ઝમકો સકલ જગતને પાલીરે  
દુખીયારીનાં દુખને હરવા ટાલી છે જંગલની  
સુખનો સુરજ તમે ઉગાડ્યો કાપી દુખ નિશ કાલીરે  
બંદીખાને રડતાં રડતાં ફેલી આંખે લાલી  
પાર ઉતારી તે દુખથી તે મુજ હાથોને ઝાલીરે.

ગાયન ૨૩૩

રાગ—અગ્રેય.

નેક ખસલત માનવી નીત્ય સુખ સમ જનવી  
પાપ ખટપટ માનવી લેતો ના તું માથે  
મુખ પરધન ખાઈને પાપ ગુણનીત ગાઈને  
સાથ પર દુખ ચાલીઈને જનશે ખાલી હાથે  
દિક કર બદ્ધોજની સત્ય સદ્ગુણ ખોજની  
માન અરજ શીરોજની લેજો નેકી સાથે.



ગાયન ૨૩૪

રાગ-કાફી-ગજલ.

ખુદા કરે ન કાંઈને ખુશ પતી ભલે  
કળુ નહિ ફસાય કોઈ આ દુખો તળે—  
સહુ સુખો ન કામના વિના રડો ઘણી  
પડે હજાર આફતો છતેજ તે ભળે—  
ફના સહુ સુખો થશે સ્ત્રીનીજ હાથથી  
દુવા કરે ખુશી થઈ બલા બધી ટળે—  
કુંવારિ જીવતાં સુધી ભલે પડી રહે  
સગાં સ્નેહી તે થકી ન તેટલા બળે—  
અનાથ બાપડી જઈ કહાં દુખો રડે  
અરે ખુદા શિવાય કોણ દાદ સાંભલે—

ગાયન ૨૩૫

રાગ-પીલુ-ધનાશ્રી.

જગતમાં કેમ જનમ તરીયે—ટેક  
ભાઈ ભવજ યા માય બાપથી અદ્ભુત થઈ હરીયે—જગતમાં  
કોકટ લાલચ પર જો માનવ પુરુષ નહિ કરીએ—જગતમાં  
દુઃખ અનહદ છે, શાવકી માતનાં ભલુ હવે મરીયે—જગતમાં  
ફરેએ આધીત બાપ બીચારો ફસે દુઃખ હરીએ—જગતમાં  
હા ? ઉગામી વીણવું ધસને હરી દુઃખ હરીયે—જગતમાં

ગાયન ૨૩૬.

રાગ-કાફી જીલા ગઝલ.

જિવે તું જ્યાં સુધી સાચી સદા મહોબત કરી લે  
ભલો આશક બની પ્રિતની ગલીની રાહ ખરીલે—  
ખતીપર થઈ શીદા કેવાં પતંગને જો બળે છે.  
અથે ગાદેલ તું જિવતાં જિવત તેમજ મરીલે—  
ચકોરા ચંદ્રપર આશક બની તનને પછાડે  
ભમર જેવો કમલપર તેહવો તું પણ કરીલે—  
મઝા જે ધરકમા છે બહેસતમાં પણ નહિ હોતી  
ભરી જામે મહોબત હાંશથી હોક પર ધરી લે—

ગાયન ૨૩૭.

રાગ-ભિરવી પદ.

માણુક દરદ થું જાને જીગરની અરજન માનેરે—  
સુજ આંસુની નદી વહે છે આજ ધરક-મેદાનેરે—  
દિલની નાવ મહોબત દરીયે ડુબે છે તોફાનેરે—  
તનમન શાન્તી સુફતમાં છીનવી લીધી જો ધમાનીરે—  
વિના વિનાચારે કપટીને દીલ દીધું મેં નાહનેરે—

જોઈ હાલ આ કદર અમારી ખાધી ખુદ રાયતાનેરે—  
પશુ કાતીલ આ આગ ન ખુઝે લાગી જિગર મંકાનેરે—

### માઝન્દાન.

ગાયન ૨૩૮

રાગ—ખરવા-તાલ—ખેમટા.

ચેતી ચેતીલે માનવી દેતો ના દીલ તારું કોઈને—  
મોહઅત છે જલ પુરી, મહેનત જંગલ પુરી.  
કરશે બેતાલ બધું ખોઈને—ચેતી.  
પ્રેમીના બાણથી વાંધાઈ ગઈ દીલની કલી  
મીઠો પમરાત તજ પલમાં ખુલી ગઈ તે જલી  
જલતાં જલતાં ખી વળી, ખાંધી કાંઈ આરા-ભલી  
મીઠાં મોહઅતનાં મીઠાં મધ ચકી ચઈ ખેડલી  
ગુલશનનો બહાર ગયો હાય ખીઝાં આવી મલી  
દીલે પોકાર કીધો હાય નહિ આરા ફલી—ચેતી

ગાયન ૨૩૯

રાગ—ખીલુ ખરવા તાલ ત્રીતાલ.

છે ધરનો ઉદયોગ આ સણગાર,  
હેંકરાઈ ટેંકરાઈ ફોકટ સમજો એમાં નવ કોઈ સાર—છે  
હસ્તાં રમતાં કામકાજ કરતાં તપ્પીયત રહે તંજદાર  
જાતે હાથે ઉદયોગ સાથે શોભી રહે સંસાર  
એમાં માનું શરમાવાનું ? રાજ રહે કીરતાર  
(શાખી.)

દીકરી વહુ કે બેન સહ, કીમ્મત ખરી અંકાય છે  
હયરત જો હોય ઉદયોગ તો, ધર સાસરે શોભાય છે—એમાં

ગાયન ૨૪૦.

રાગ—ખેહાગ—તાલ ત્રીતાલ.

મનનું ધાર્યું નવ યાગ્યો, ઉજત સુલત ધડીધડી પદલાયે  
હાય રેખાગ્યો કેમ છેકાયે—મનનું  
કર તું વિચારો, લાખ હઝારો, પાર ઉતારે જન્મ દેનારો  
સરજત રંગત સાદુ દેખાયે—મનનું  
જગદાતાની ખુખી છે સધલે ડગલે પગલે ઢગલે ઢગલે  
કીસમત હયરત કેમ ધોવાય—મનનું

ગાયન ૨૪૧.

રાહ—(સઉથી સારો દેશ હમારો વાહલો હાંદુસ્તાન)  
સઉથી સારી દીકરી મારી મીઠી માઝનગન  
જીદી બણી નાદાન, ધડીકમાં ખુલ્લ કરે તુદાન

ઘડીકમા વાલીદે મોહકાણુ—મારી મીઠી માઝનપ્રાન  
લડે તપી જઈ વા સાથેખી થઈ જઈ ખસ મસ્તાન  
અરે એ ઓરત છે પણ તોખી હીમતમાં પ્રહેલવાન  
પીઠરતું નામ અતે નીશાન, ધુળે સહ માટીડા બલવાન  
ખમીરે ખાનદાન અધોરનાન—મારી મીઠી માઝનપ્રાન

ગાયન ૨૪૨.

રાહ—(મારી બહુતો સ્વરાજ લેવું સહેલ છે)

લઈને કાચની કાટલી, સમજોની વાતખી આટલી  
મારી આટલી આવરદા એતું તામ છે—લઈને  
ખેન્ડીની બલીહારી ને બીસ્કીની ખુમારી  
જોન હેગ, કાલેટન, પ્યેક એન્ડ વાઇટની લેઝરત પારો ભારી—  
પેટમાં થોડો પડતાં બરીઅલ છાણોને હસાવે.  
બસ્તી પરતાં ગોલ ગોલ ફરતાં ઠંક ઠંક નચાવે—મારી આટલી  
(વાહરે મારી આટલી, વું બડી હોય કે પાટલી)  
વુંને આહે રાજ ભીખારી, તારા વગર આંખ અંધારી—મારી આટલી.

ગાયન ૨૪૩

રાગ—આસાવરી—તાલ જેમટો.

( સાખી )

ધનનાં હગલા ધુલ ગણો જરની સહુ તકરાર.  
પાપી પૈસાથી ભલી મુશ્કેલી લાખ વાર  
સાર રહ્યો સામા સજ્જનો સંસારમાં ?  
પૈસા પૈસા મતલબના મહેમારમાં—સાર  
પાપી એવા પૈસામાં લોકો બહુ લપતાયા,  
ઘેરે ઘેરે એના ઝગઝગો સંભલાયા  
જનો બહુ ગુમાયા, નીદોશીખી રેહસાયા,  
પૈસા પૈસા કાળા કારોખારમાં—સાર.

( સાખી. )

હોય ગરીબી પાપતો, ખુદાખી કરશે મોક્ષ  
દેખો હક હકદારનો, હવરત, વાત એ સાધ.

રાગ—ભેરવી.

ગાયન ૨૪૪.

ભેદ તારો ન કાઢથી પરખાય, લાખ કોશીશ થાય સહુ ફાકટ જાય  
દીધો ગુનાખને શાલીત રંગ તે પુશ્પપુષ્પ સધળે ફલાય  
કાંચ અરે તેને કાંટો દીધા, વળી કાંટાથી આંગઝી કપાય—  
એગર.

રાજ કરે કાંઈ મુખી, લીખ માંગે પડીત  
સાચ્યાઓની ઠાર છે, ગુણની યાય અત-

જીવો જનમતાં બાળને, આ કેવો અન્યાય  
હયરત તેને જન્મથીજ, અંધે બનાવ્યું કાંય ?—જાપ.

ગાયન ૨૪૫.

રાગ—ભીમપલાસ.

ગાવો સહ ખુશખખ્તીના ગીત.

કાવે બદી સેજવાર કદી, આખર નેકીની છત  
નથત સારી હોય તમારી, રાખે પરવર પ્રીત—ગાવો  
સુખમાં રાજ દુખમાં રાજ બંદગીમાં ધરે ચીત  
પ્રાણુ તને નવ પતીવ્રત છોડે, નારીની એજ રીત—ગાવો  
લડવું વડવું નહિ કોઇ બાણે, તે ધરવાર નચીત  
સંપતી સંતતી સુખ આપાદી પામે હયરત નીત—ગાવો.

“ મેહેલ્લી—મદારી.”

ગાયન ૨૪૬

રાગ—દેશ.

મીઠી લાગી મોહેની તારી રશ મધ ભરી  
ઝા મારી જાની સ્વાણી રાણી ઝા પ્યારી દીક્કજાન—મીઠી  
મોહન વન મોહેની મોહેની વન મોહન  
કેમ મોહન વન મોહેની રહે  
જોખન વન જતન જતન વન જોખન  
કેમ જોખન વન જતન રહે—મીઠી.

ગાયન ૨૪૭

રાગ—કાફી

તુંજ નયના મદખર જોઇ લાગોરે બાણુ  
પ્રેમનો દીક્કજાન ગોંડ ગોંડ તુંજ અંગ  
નવરંગ હંગ સંગે મારી પ્રીત તાણુ—તુંજ.  
ચંદ સમાન તારી મોહની સુરત  
ચમક-ઝમક જોઇ બયરે પ્રાણુ—તુંજ.

ગાયન ૨૪૮.

રાગ—શુક્લા સીંધ

કેમ સમજાઉં તને ધીર ધીર પ્યારા  
માની કહેણુ માફ કર કર પ્યારા-કેમ  
મનને મારીને મનાવો માયાએ રે  
સંબાલીને શુસ્સાને તમ શામ ધર પ્યારા-કેમ

## કલગી—ગોરી.

ગાયન ૨૪૯

દુન્યા દગાખાજ મોહ્યત જુહી જરની બલીહારી આજ  
જગતમાં પધસો ચલાવે રાજ—દુન્યા  
જ્યારે હતી દોલત પાસે દોસ્તો હતા સહિ શુદ્ધામ  
નીત્ય હસી હસી કરે નમી નમીને સલામ  
જવે દોલત છોડી ગયા બનીતે નીમકહરામ  
ખોટી છે માયા મોહ્યત સંસારે સગા રતેહી સહ સાથ  
જર વન નહીં કોષ પુછે આજ—દુન્યા

## રાગ—પીહુ.

ગાયન ૨૫૦

પ્રીતીએ મજા મઝન રીજસો હર નીશ દીન  
જાણો જુહી છે માયા કાચી કાચા જર જોખન—પ્રીતીએ  
સુષ્ટી ગગન સુર્ય ચંદ્ર જલ હલી મલી  
કરે નીત્ય નમન હરને નમી નમી  
યાદ પુરી તારી જુલે નવ પલ છીન—પ્રીતીએ  
મારે મારે ના કર માનવી તપાસી તારી કાચ  
કરે તું કામો રડાં જગમે પાછલ નવ પસ્તાય  
ખુદાને ખુદ પસંદ નેક કામ તજીને ચાલ બંદીતું ધામ—જાણો

## રાગ—માંડ.

ગાયન ૨૫૧

સાચી પ્રીતી જોષ હરખાએ મન પ્યાર—સાચી  
મોખતી જામે તારી સમાવી દીલમાં મારી  
બની તુંજ પ્યારમાં દીવાની મારા સાવરા—સાચી  
વચન સંત આપું ફરી પ્રીતમાં રહે ખરી  
બની તુંજ દાસી કરે સેવા તારી સાવરા—સાચી

## રાગ—ભેરવી.

ગાયન ૨૫૨

જોષ વફાદારી તારી—મારો જીવ હરખાય  
પ્યારી જીવ હરખાય—મારે મન મલકાય—જોષ  
પ્રીત જોષ ખરી મન લીધું હરી  
હરખે ગજ ગજ જાતી કુલાય—પ્યારી  
કરે તુંજ ખરી આપું કોલ કરી  
યાદ પ્યારી તુંજ નહીં જુલાય—પ્યારી

## રાગ—પીહુ કહારવા.

ગાયન ૨૫૩

બની થેલો ભય તારી પ્રીતમારે  
નીત રસે આ મન તારા પ્રીતમારે

ગાઈ ગીતો ખારી તારી હીનનારે  
 ભોલી બહુ ભોલી તારી—લાગે મીઠી મીઠી ખારી—બની  
 નહિ ગામે જંગલ મારી—દરવા લગનની તૈયારી  
 વરઘોડો ટાઈ બહુ બારી—ગામમાં તારીક થાય મારી—બની  
 પેશંદ પેમલીને કહ્યબની છારી  
 લોહ કેછે ઉઠરીઆની સાતી જખરી મારી—બની  
 ગામે નમ્ર પીવડ તારી—ખાવડ છીકો છોડા બારી  
 છાયે પેમલીને પછવારી—નાચી કુદી ગળડ વારી—બની  
 દાર દીવાના પીએ દાના પીએ તારી  
 માદીના દુધ જેવી ખુબી શુણ્ધારી—બની

ગાયન ૨૫૪.

રાગ—કારી—હોરી

ખ્યાલ પીયાનો રીઝાવે—દરખે મન નિંદ ન આવે—ખ્યાલ  
 બમે મન નીચદીન પીડના વીચારે અનદ્વંજ જલ નદી આવે  
 મધ બરી મુરત શોદામણી સુરત સુરત મીઠી મુરત  
 દરપક્ષે દરખાવે સ્વપનામાં દરદમ ચમકાવે—ખ્યાલ

ગાયન ૨૫૫

રાગ—શક્તી—ગારા.

લાગીરે મારી જાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.  
 મોહક મુખડો—ચાંદસી દુકોરેરે  
 જેતાં લાગી ગ્રેમી તાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.  
 ગાલો ગોલાખી—દોડોપે લાલીરે  
 નયનોએ મારી તેજ જાનરે નજરીઆં—તારીરે—લાગીરે.

ધરમી ગુનેહગાર.

ગાયન ૨૫૬.

રાગ—કટ્યાણુ—તાલ—ત્રીતાલ.

ખુદાયા રહેમત તુજની બારી—ત્યારી ખારી ને શુણ્ધારી,  
 દયાનોજ ભંડાર—તું છે આગે,  
 બંદાઓના દુઃખો સાંદે છે નીવારે—ખુદાયા  
 બલાં મનને સુખન કામચી—મીનો જલન લેવો પીછાણી,  
 ચમક પીછાણો મહાં યજ્ઞાંની—કાની સર્વે કુમંધામ સંસારી—ખુદાયા.

ગાયન ૨૫૭.

રાગ—સારંગ.

ગાહ બજન દર મનને ગહેલાવું—ગાહ  
 દર મીઠે તો મઝે વારી જલડ—ગાહ.

સુધી ગમનનો પુઠ રચનાર—પાપ, દુઃખનો પુઠ ટાળનાર,  
રોજ રજકનો પુ બક્ષનહાર-નિત્ય હું પાડ હેડે સમાયુ—ગાંધ,

ગાયન-૨૫૮.

રાગ—કાલીંગડો.

મુખ નાર કમુદે લગનનો કરાર—મુખ  
બેડી શાદીની ઠોપીને થાય તે ખુબાર.  
સંગ દીલ મરદ છે, પણવું ગળખ છે,  
જહેશે શાદીનો સંસાર—મુખ  
પ્રીતકાર લગનપર, સંસાર સંબંધપર,  
શાદી બલા છે હજાર, હારે પહેનો શાદી બલા છે હજાર  
નારી સરદારી કરવા અહિં સંસારી,  
સરજી ખુદાએ શુદ્ધાત છે બરથાર—મુખ.

ગાયન-૨૫૯

રાગ—જોનપુરી

અરમાન દીલનો બળ લાવુ આને—અરમાન  
લુલથી ભરી મારી જીદગી મેં ગુન્ગરી  
થાઉં થાઉં હું ખુદાની પુંબરી—અરમાન.  
દીલથી લુલાઉં, આ જુદી મોહાખત,  
કર નેકીની સાથે તારણ આને—અરમાન

ગાયન-૨૬૦

રાગ—ભરપી.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો, ખુદા છે હર જગે આશકાર,  
બલાઓનો દમ આવે જહાર, તું છે વાલી તું છે દાતાર—ચમત્કાર  
ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુદી,  
જો રહેશે તો સદા રહેશે, મહાન યજ્ઞપર કુલ આધાર—ચમત્કાર  
લજ લે બસ તું ધશ્વરને, કળ સરપર ઉભેલી છે,  
ચમત્કાર જો જહાર ચમત્કાર તો, ફના થાશે કુલ આધાર—ચમત્કાર

ગાયન-૨૬૧

રાગ—આશાવરી.

શરમા જીવડા તું તામીજ, ફસેકાં મોહની જલમો,  
ખરે તું કંગાલ થાઓ-હસી ફસે વખાલમાં—શરમ  
મીનોષ દુનિયા, વતન તાર, જીવડા તારી આસના નાહી  
આખરે પ્રીડા કચ્છનો કાપે. દોરી આ ખાકી હસ્તીની—શરમા.  
જશે બ્યારે તું આસમાં ઉપર, કમ તારાનો હિસાબ આપે  
ખાકે કુલ ચાટી સર પુ ફોડે, મજુરી કરશે નર્કની—શરમા.  
ત્યારેજ માલુમ પાશે તુને તુર ખુદાઈ કાં ગુમાવ્યું,  
વગર પરસ્તીમાં તે ખોઈ ચાવી, મહાન જેથી હસ્તીની—ખરે તું

## અપ્રસાતુન.

ગાયન ૨૬૨.

રાગ—પીઠુ તાલ લાવણી.

હું તો થેલી થેલી મુજના બલ  
થેલી થેલી સમજે બહાલ થેલી થેલી સમજે,  
પાક મોહ્યને થેલી બનાવી સન વચન એ સમજાવે  
કર કરીને પ્રીતજ સાચી બહાલા મુજપર કરજે—બલ  
સદા કટીને મનમાં સમાવી યાદ તેની સાચવજે  
બવસાગરમાં તમ બદાસીને સુખ સંપન્નથી દેરવજે—બલ

ગાયન ૨૬૩

રાગ—સારંગ તાલ—લાવણી.

તન મન અરપુ હું મુજ દીવ્યથી માની લેજે ખરા છગરથી  
હું તો હું એક દાસી તમારી તેના વાસી તમે મારા બસી  
વાસી વગર તો બહાલા તમારી બસી ઝુરી ઝુરી જાય—તનમન  
પ્રેમ બગીચો ખાશે ખાશે—તેના માસી તમે એ બહાલા  
માસી અગર જે જાએ ચાસી તો બગીચો કરમાઈ જાય—તનમન

ગાયન ૨૬૪

રાગ—ધનાસરી—તાલ—દાદરો.

છોરો બહાલા લખ એ જે બારી છે ખોદારી તો  
દારની મોહકાન બરી ઝુરી બહાલા સમજે  
નતીજે નથી જે સિવા તમામ એનરી તો—છોરો  
પાયમાલી વગર જે અંનમ દીગર છે નથી  
પરેશાની પશેમાનીની દુયરાની બારી—છોરો.  
દારડીયા આખર બહાલા વગર મોહને મરવાના  
મરે ત્યારે દોળખની બારી છે ઉધારી જે—છોરો.

ગાયન ૨૬૫.

રાગ—અગ્રેણ

ઓ નાદન તાદરં શુમાન છે સન્યાસીની એ નીશાણુ  
દુર દુર અમથી મનથી ના ધુગરાની તુંજ પેસા પર  
ધુર ધુર મલશે તાદરી ક્ષીર સારી ધુર આખર  
ગરરી તુંજ આખર દના એક દમમાં ચવાની છે  
દરધૃત એ સરકી તાદરી દવા થઈ જવાની છે  
અદના ગીયા આલા ગીયા તો તું મું દકવાની છે  
તુંબી મગર જેતાં જેતાં એક દમમાં મરવાની છે  
તાદરં નાન બદ શુમાન હું કૃષ્ણં હું વીસરું  
એ છે બસ દીવ્યો અરમાન, એ તુંદી તાદરી—ઓ સરકસ.



ગરબી ગદા પામે બે મેહર કીસમતની,  
એક વખત દુખેલો, દુખો સૌ દશ થઇ જાય !—મીઠાવી.

ગાયન ૨૭૩.

રાગ—કાફી છલ્લા.

બુલબુલ ભમે યુગલ કુલ ડાલી !  
નવરંગ, દંગ-દંગ સંગ-સંગ-સંગ-સંગ,  
સુલતારમાં ચક્રારમાં કુલ બહારમાં—બુલ,  
ખીલી સુલાખી કલી નવરંગ સાથે મલી ખુશખો બહુદ-બલી,  
ખુબ ડાલે—ખુશ ખોલે—ખુબ ખોલે,  
ખસ, શીરી જળાને સદી સુખન કે કહી,  
રમતમાં રહી; રીઝવે માલી !—બુલ.

ગાયન ૨૭૪

રાગ—આશાવરી.

દુખથી બની દીવાની, આજ આઝે ઘેર ગમી,  
માહેતમી રહી રમી, ચાર તરફ દમી દમી !—બની.  
સુજ માયછ અરે, અરે સુજ માયછ અરે,  
સુજ માયછ અરે, તુજ બુદ્ધથી ઝૂરી ઝૂરી ખીછાંભિરે !  
ભાઇ છે ખખર તું તને—ધરમાં ખીના સું બને !  
મરે તું તો તોહમતે દેશવટે ભચી ભચી !—બની.

ગાયન ૨૭૫.

રાગ—ભુપ—હુમરી.

કલજુગની બાજી—ના દેખી થા રાજી—કલજુગની.  
સુજ દીલ ગયું દાઝી—કલજુગની.  
આધાધુનધી કાટવાલ ને કાણો છે મજ  
ખાઇ ગધેડો મસ્ત બને ને દુખસો છે ગાજી !—કલજુગની  
રસ્ત કહે તે રવડે—મતલબ પાર કરે પાજી,  
આંખ છતે આંધાં ગઇ કહેશે જુઠુંને હાજી !—કલજુગની.

ગાયન ૨૭૬

રાગ—જ'ગલો હુમરી.

રે દુઃખ કહાં કહું નહ રોધ,  
રે ગમખાર રહ્યું નહી કાઠ !—રે દુઃખ  
સ્વપને સરીખુ સહ મેં દીહું,  
માત પીતા સુખ સાંધન સાથે દોલત પળ ખોધ !—રે દુઃખ.  
પડી અટુલી, સુધયુધ ભુલી,  
આ સકટ, આ ખુદા હવે હું કેમ સહુ જોધ !—રે દુઃખ.

ગાયન ૨૭૭

રાગ—માંડ—ગરબી.

જગમાં શુભાચ્યો જન્મ જેણે પ્રીત નહિ કરી;  
 સુખની મુગધી છે બરી આ પુલમાં ખરી!—જગમાં.  
 આય જગતના બાગમાં સુંદર એકજ પુલ  
 પમરે છે તે સ્વર્ગમાં, છે પાતાળે મુળ;  
 કરમાય છે તે નહિ કદી નહિ જન્ય છે મરી!—જગમાં.  
 અતી મેથે સડસે નહિ, જળ વીણુ નહિ કરમાય;  
 અતી પઝડી ન તોડશે, અતી સુરજે ન સુકાય,  
 લાળો જુગો નો વહી ગયા પણુ ને રહ્યું કરી:—જગમાં

ગાયન ૨૭૮.

રાગ—યમન કલ્યાણ.

પ્રિત કરવી છે સેહલ ઘણી, પણુ નિભાવ બહુ મુશ્કિલ,  
 સાચ નિભે જો અંત તત્ક તો દેજે તાંદે દિલ!—પ્રિત.  
 પંચ તજીને જિવતાં જીવત મુન મરવું પરસે,  
 એ સધલું જો સહન કરે તો થાસે તું કમીલ!—પ્રિત.  
 સેજ ણિજીવી કાંટાની તે પર પડવું પરસે,  
 અમૃત પાણી પીવું પરસે વળી ઝેર કાતિલ!—પ્રિત.

ગાયન ૨૭૯

રાગ—અગ્રેજી.

હવે આ તાલ ખરી ખેડી, જુઓ ખાનાખરાખીમાં,  
 થયો આબાદ અરે હું તો, હસદની પુર શરાખીમાં।

(કોરસ)

બચ્યા લવજી, લુચ્યા લવજી, અને મારી યુનસે પ્યાસ.  
 સુખથી ગળડી, દુઃખમાં સળડી, અચમુચ બનેસે સત્યાનાસ।  
 જરામાં આગ હવે સળગી, કપટ બડકું બસમ કરસે.  
 મુખો આરામો સહુ સાથે, અરે બચ્યા બધી મરશે!—કોરસ.  
 થયો હરકુત અરે તોખી, નહિ ખીડીશે અદી અંદો,  
 નવી કંઈ તાલ તસાવતથી ફરી નાંખુ હવે ફદો!—કોરસ.

ખાનદાની ખુની.

ગાયન ૨૮૦.

રાગ—કહાનડો—આસાવરી.

હરી ગીત ગાઉં ગુણીબલ તારા—હરીગીત  
 નીશદીન હું બહુ દાવર મારા—હરીગીત  
 આહીર નાઝીર, પૃથ્વી પાતાયે હાઝીર  
 કાયમ દાયમ. પાસનદારા—હરીગીત

(શબ્દર.)

ગોહરને પત્થર કરે તું ખતર ને ખતર,  
ખેઝરને જરદાર કરે તું જરદારને ખેઝર—ગોહર.

રાગ—અગ્રેજી.

ગાયન ૨૮૧

ખલક ફલકમાં, કુલે જગતમાં, મારા જોવા નહીં શુરો,  
ફંદ ફરેખમાં, ચીલ ઝડપમાં, હગમાજમાં હું પુરો.

(કોરસ.)

છે મન મોહીત મારે, ચંચલ પધસાને સાર,  
હોય ખાપખી તો નહીં હાર, પધસાને ખાતર મારે  
ઉલકાપ હઝારો આપુ, ગજવાં હજારો કાપુ  
દોરીઆ ખાતર હજારો ધર ધોલે દીવસે આરે—છે મન

રાગ—માંડ.

ગાયન ૨૮૨.

ખધરાં ખધાસાં કાંચ પછાત હારે કહોની ક્યાણા,  
કોરપોરિશન કાંચ ન કરોએ માહત ખોલો ખુઝોરગ દાતા—ખધરાં  
પારલામેન્ટ કાં ન જરીએ મરદોથી કાંએ ડરીએ  
જડજખી નહીં કાંચ મધએ, જરે પી. નહીં કાંએ ખનીએ.  
મરદોને સ્યાન દધએ, મરદોને સ્યાન દધએ—ખધરાં

રાગ—અગ્રેજી.

ગાયન ૨૮૩.

ખેવરો ખેવરો લઇ ચાંગલો, સેસ ધી લારકુસ ફી જંગલો  
ઝેટ નેપોલ્યનની માંગલો, એન્ડ ખેવરાલા ચેમપીઅન સાંગલો.

(કોરસ.)

ધક્ક યોર હેડ ધક્ક એકીંગ યોર સક્કીંગ ફરોમ ફીવર  
ધક્ક યોર લેગ ધક્ક શેકીંગ બાઇ ડ્રાઉનીંગ ધન રીવર  
ધક્ક યોર બેન મીસટેકીંગ, યોર કમ્પલેનીંગ લીવર,  
ડોઅ્ય થુ સ્ટોપ ફરોમ ટેકીંગ, ખેવરો યોર લીફર—ખેવરો.

રાગ—આસાવરી.

ગાયન ૨૮૪

ઓ કુલ જહાનના વાલી, મારો ખેરો પાર ઉતાર,  
ફુખ દરીઆમાં ડોશતી ફુખે, દાતા તું ઉગાર—ઓ.

(શબ્દર.)

માયા છે મીથ્યા સગી, ન સગો છે આ સંસાર.  
એક સગો છે તું જરે, સગાએ સરજનહાર—ઓ.

ગાયન ૨૮૫

રાગ—પીલુ-કવાલી ગઝલ.

ગીયો બહાશે ફરશે કે નહી જીગરની આશ ફલશે કે નહી  
 તે બેહસ્ત મારું મલશે કે નહીં સીતમપર સુખ ઢલશે કે નહી  
 જોખનની કાલ કરમાય મારી રખેવાલી કર માલી તું,  
 અરે મારી ઝુમતી કલી ફરી પાછી ખીલશે કે નહીં—ગીયો  
 રાત મારી રહે કાલી વીના ચાંદણી ઓ મારી તું  
 અરે ચાંદણી, તારી રોશની ફરી પાછી પ્રકાશશે (કે) નહી—ગીયો

ગાયન ૨૮૬.

રાગ—અગ્રેજી.

કરતુકી-કારગો હું છું ઝેરી કાલો શયતાન  
 છલ ફરેખ ફાંસા ઝાંસાથી લુટું સારી જહાન  
 હવસી—હયવાન હું એક જાહેર સુદેહ ધનસાન  
 ખાનદાની—ખુની કહેવાઈ જાણો મારી પીછાણુ

(કારસ)

કલમા કલામ હું મોહિપર રાખી બેઠ હાથે કરું સલામ  
 બગલો ભગત બનીને હું, કોતરી ખાઉં કાલજીનું તમામ

ગાયન ૨૮૭

રાગ ભેરવી.

ભાવ ભજ ભુવનમાં ભવ તરીએ નેકાને દરીએ, બદી હરીએ,  
 સાથે મલી સર ખાલીકના સીજદામાં ધરીએ. પ્રભુ ભજીએ, શુકર કરીએ  
 સંગ રંગ અનંત ઉમંગ લઈ ઉડાવો આજ,  
 કે સદગુણી ખીરીશોતું છે આપણે માથે તાજ,  
 અમર તપો ઓ જ્યોર્જ ધી શીશ્રથ હંમેશ તારું રાજ  
 કાયમ કાયમ તારો રહે, કુટુંબ કખીલો સાજ—આવ૦

ગાયન ૨૮૮

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીઠાવી તે શકે નહીં કોય.  
 કરમના બેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.—જનમ  
 ખુદાની નેક ખુશીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું.  
 કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ  
 ધીરજથી જો સમજશે સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર  
 ફરે છે કાંય દીવસ ને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ  
 હરીનો સાથ જોને કરીઓ કહે “દારા” તે ભવ તર્યો  
 યત્નાતું જે હશે તે માય ચોખાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ

ગાયન ૨૮૯.

રાગ—કાલીંગડો.

કાયમ રહી જરથોસ્તીઓ જરથોસ્ત નામ સદ્ગત કરો,  
રહો માનદીયાસની તમે, મદગમ હિપર ઉત્તવાર—કાયમ  
કરો જાન શીદા, કરો માલ શીદા, રહી મુસ્તદામ દીનપર ક્યાતી નરો.  
ભલે જરખી ઘટે યા સરખી કટે, ધરમ ખાતર મરો—કાયમ

રીવીલ મેરેજ.

ગાયન ૨૯૦.

રાગ—કલ્યાણ.

નેકી કમાઈ જલાનમાંથી જવાનું છે  
કાયમનું કાણુ અહીં રહેવાનું છે  
ખંદગી હરનીસ રખની કરજો, દીકથી તેની યાદ તમ ધરજો  
નીત્ય અશોકયે કદમ ભરજો, શીરોગર પાક રખયે મરજો.

ગાયન ૨૯૧.

કાના બાંસલી બજાઈ ધીરે ધીરે—રાહ.

હો મુખારક, હો મુખારક, હો મુખારક, હો મુખારક  
શાદી રામરાની ધરે તમ, જામો હરદમ હો મુખારક  
રહી ખુશી ને શાદ, રખતી લઈ યાદ  
કર સદ્ગત યજ્ઞાં મુખારક, હો મુખારક, હો મુખારક.

ગાયન ૨૯૨.

આ તન રંગે પતંગ શીરોગર, ના પુગરા તું કાયપર  
જીદી ઇન્સાન કાં જોય રવપતો, નહિ પુગવાનું કાયમ બર—  
ચાર દીનતી ચાંદની પછીથી અધમ્મરનો કંઈ ખ્યાલ કર  
શાંતી દેનાર તે રહેબર.

ગાયન ૨૯૩

તાલ લાવણી.

અર્પણુ કરીએ આજ તન મન, અશો શરોશ હમને મદદ કરજો  
હમદીનોની પદખે સદા રહેજો—અશો શરોશ.  
ગાય ગરીબનો પવનહાર તું, દુઆનો તું આધાર  
તુને આરાધનાર દુખો ન જીવે, શાંતીનો તું દેનાર—અશો.  
કુલે જહાનનો મુરકીલ આસાન તું, નામ જપુ દીન રખન  
ખંદગી તુંજ વીન ખાકી જીવડા ને, પડે નહિ બસ ચયન—અશો  
માંગે શીરોગર જાનો જીગરથી, હરદમ લઈ તુંજ યાદ  
સેતાયશ તારીમાં રહી હું મશગુલ કરે હું દીલદ શાદ—અશો.

ગાયન રટ૪

રાગ—માંડ.

સુધારામાં પછડાશે નાદિ જરી, વેલા વહી ગઈ ન આવશે ફરી—  
 ફેરાન પર નાદક કાં જાવો મરી, વેલા વહી ગઈ ન આવશે ફરી  
 હુઆદી દિની રૂમ ગીવાઝો, શીખી પશ્ચીમનું તોદાન  
 વેલાતી વેદનમાં તાણાઈ તુટીને, આખર કીધું નુકસાન—સુધારા  
 સીવીલ મેરેજનું પસાર થયું ખીલ, જુદીન લગન ને કાજ  
 પરણવા નીકળી પારસીની પોરી, ફીચીયન ડોક્ટરને આજ—સુધારા  
 એતો દીકરીઓ આંખો ખસ ખોલી, ખાવો કાં ગોનું ખાધી  
 જુદીન લગનમાં વધન શીરોઝગર, પરણી આખર પસ્તાઈ.—સુધારા

ગાયન રટ૫.

થઈ ઝેસ વશ પાનડીયા—રાહ.

ખરે કદાં ફરી પીકામાં, કદો સફલ મનની આશ રખ—ખરે.  
 લીલી નસીબની અવતરી હું નર ને ગદસે નાર  
 રખ પાર શીરોઝગર ઉતાર, ફરી હરકત હુખનો નાશ રખ—ખરે.

## ફાંકડો શીતુરી.

ગાયન રટ૬.

રાગ—દેવ્યાણ તાલ ત્રીતાલ.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી  
 દાના કિમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ હૃદયમાં—ખુબી  
 જાને બેઠ નહીં જોશે કદી કોઈ  
 પ્રયત્ન હું કુમન ત્હારી  
 મ્હારી લાજ રાખો આજ દીન જગતના માલિક—ખુબી

ગાયન રટ૭.

રાગ—પીલુ—લાવણી.

આદ રાખી ચીતમાં દીલ જાની  
 ના જાઓ તંજને સુજને  
 વીકાચત વસાવી ઝટ વહેલા આવજો છરે—આદ  
 દીલના દીલદાર ખ્યાલ હેયાના દાર ગાદરા  
 દાદગર આપે હું યારી—ના જાવો  
 જુદાઈની આગે બહાલા હુખ દીલ લાગેરે  
 અકલાવી દીધી મને બારી—ના જાવો.

ગાયન રટ૮

રાગ—પીલુ તાલ—દાદરા.

જોઈ જગત જોઈ હુનીયા જોયો કાસખારે  
 આંખો બંધ રાખી તેને ખોયો મરવે સારે—જોઈ

યત્ન યુક્તીને અંગ બળે ખસ ભરો ખેળનો ચારે—જોઈ.  
પાસા એવા ફેંકાયે કે પડે સદા પચાપચારે—જોઈ.  
સુખ દુઃખની હસ્તી કેવી એ ખ્યાલી મનના ફેર  
કાશીશીથી મોજ કરો ને કરો દુઃખને જોર—જોઈ.

ગાયન રહ્યું

રાગ—આસાવરી સારંગ—તાલ ખેમટો.

નેકી ન છોડ નેક નામરે  
ભલાનો નેક અન્નમ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે  
થઈને શાદ રખેને યાદ કરીલે કામ એજ છે  
લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે  
થોડા દીવસની જીન્દગાની રખેને યાદ કરી લે આની  
તો સરસ છે ત્હારી વાની પીલે નેક જામરે—નેકી  
નિલાવો કચોલ ફરેજ આપની મુદામ છે એજ  
મનસ્તી પેશે અહુર મજદ નેક નામ છે એજ  
જહાની હસ્તી એ ફાનીનો અતેવાર નથી  
ખોદાની યાદ જો કરે ખરો મુલકામ છે એજ—નેકી.

ગાયન ૩૦૦

રાગ—અઝેજી.

સાંભલ મહારી વાતો જાની મહોબતના મન્દિરની રાતી,  
ફિદા થયો દીલદાર (કરે હવે કેમ)  
આશક થયો હું જાની દુનીયા અકારી માની (એસીસે મારીયા કાર)  
મહારા મોહબતના ફુલ ગોલ પાંખડી જેવી ગુલ  
તું બને મહારી મહોરદાર  
મહારી મહોબતનો ભરમ આહ્ય આપના કસમ  
ગુલે ગુલાબી ગુલતો હાર

(કોરસ.)

જોહુ સમજી વા ધયમજી છેજો નમુતેદાર  
આપ પેટન્ટ પીયારનો ફરં બેડો પાર કે વાગે તમારા ખાર—

ગાયન ૩૦૧.

રાગ—માંડ તાલ—લાવણી.

ત્હારી હલકે ગાડી હાંકારે મેહરા મણુ ગાડીવાલા  
ત્હારી મધરે ગાડી હાંકારે સોદાગર ગાડીવાલા  
અસ્મધર ગાડી હાંકારે રસતમજી દાહડીવાલા  
નીપામાં ગાડી હાંકારે દાર ને તાડીવાલા  
થોડા છુટા થાનસે પીછે પડી પુકાર  
દસ દરવાજા બધ હુવા અઝોર નીકલ ગયા અસવાર—ત્હારી  
રસ્તમ નાચા જેલથી હા પીછે પડી છે યુમ

ગુલ માટે સાધુ બની આંધ બેંસની પકડી દુમ—  
 ગંગા કીનારે ઘર કરે નાહેવો નીરમલ નીર  
 આપ્યા વીના શું પામીયેરે કહે ગયે દસ કપ્પીર—  
 દરિયા કિનારે હોટલ કહાડો હાં પીવો બ્રાંડી ખીર  
 લીધું તેનું નહી આપીયેરે કહી ગયા બમનું ફકીર—

ગાયન ૩૦૨.

રાગ—ભેરવી તાલ—સાવણી.

જય રામા જય રામા સાધુ જય રામા જય રામા  
 ભજોરે ગોર્વાદા સાધુ જય રામા જય રામા  
 દયા ધરમદે મુળ હય પાપ મુળ અબીમાન  
 બમન દયા ન છાંડીયે જમલગ ધરમે પ્રાન—ભજો  
 તું જુદું બોલી દયા બતાવે ચાલ ચાલ તું ટેડી  
 આય ભગતીના બદલામાં તારા હાથમાં પડશે બેડી—ભજો  
 પરધન પત્યર નાણીએ પરશ્વી માન સમાન  
 ઇતનેસે પ્રભુ ના મીલે તો રસ્તમદાસ જમીન—ભજો  
 મે તારી સોખત કીધી પણ ના કરતો કાંધ લુલ  
 કોઇ દહાડો સપડાઇ જશું તો મારી રવડી મરસે ગુલ—ભજો

ગાયન ૩૦૩.

રાગ—આશાવરી—તાલ ત્રીતાલ.

જનો જીગર જલાવી ઝુરાવી ગયો છોડી પ્યારેરે  
 દિલથી વિચારો નથી કોઇ ચારેરે—જનો.  
 જની જવાની જાયે જુદાઈની જોતે મલ્તી  
 દુઃખી ગુલને તારેરે—જનો

ગાયન ૩૦૪

રાગ—ભેરવી તાલ—અઢો.

આશા—આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે  
 ઝુટો એ બહેવાર—આશા  
 ખોટી છે એ જીભાની જમાનાની હસ્તી ફાની  
 આશાપર રાખું જની હું આધાર—આશા  
 એતેપ્યાર એનો શાનો ખોટી એને દિલથી માનો  
 હવાનો એ ઝોકો જનો સદા એને ઝુટી માનો  
 લુભાવે સદાએ આ ઝુટો સંસાર—આશા

ગાયન ૩૦૫.

રાગ—લીમપદાસ તાલ—ખેમંદો.

પ્યારની કસંટી છે દુઃખનો દીલદાર  
 ભુલે નહી કદીખી જો સાચો હોય પ્યાર  
 વેચાનો એ નથી ખરીદે જેને કોઇ ગવાર



મનનું ફરહાદ બનીયા શાદ દુખની યાદ માહી  
પ્રેમે કાષા બેઠાં પાર ચાહું છું પ્રીતથી નીનોબને  
તેથી છત થઇ છે ગળાનો હાર—કસોડી.

### દોરંગી દુન્યા.

ગાયન ૩૦૬

રાગ—યમન કલ્યાણ-તાલ દાદરો.

કર કર, પરવર ! અમ પામર પર નજર જરી !  
દાદગર દાવર મારા રે, કરમ કંઈ કરી !—કર કર  
અમ નાચારી મહી તારી કરી ભારી ઉમીદવારી  
જો દાતારી ! તુંજ દીલદારી થકી તારી માથુ ચારી !  
દાના ! પગે પરી.—પરીતાપ, જો બાપ ! તું કાપ હરી !  
અરજી એ સુનો ખરી, મરજી મુઝ હૈયે ધરી !—દાદગર.

ગાયન ૩૦૭

રાગ—પાહાડી-જઝેરી.

ખુદ હાથોથી ને થયું કામ થકાવે  
મન મલકાવે—હરખાવે !—ખુદ.  
આપ મુવા વત હરગમાં દોષ નવ જાએ,  
'આહ નીરાહ પરાઈ' એ કેહતી કેમ લુલાએ ?  
તે મનનું માગ્યું તો મલે, મેહનત ફલે,  
ચિંતા ટલે—કામે લલે વલગે બલે,  
ને કામ કરે ભાવે !—ખુદ.

ગાયન ૩૦૮.

રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

લલકારો રસીલાં ગાઓ હેતે સચલાં રંગીલાં,  
રંગ રાગ આનંદ કરી—  
ગાયનની ખુબી નહીં પીછાણે ને;  
ખુદાની નહીં ખુદાઈ બી બાણે તે;  
લેહેર અજબ ખરી !—લલકારો.  
રાત વિના નહીં ચાંદણી, ફલ રત વિન ન થાય,  
રાગ વિના તેમ માનવું—માનવ નવ રીઝાએ !—લલકારો.

ગાયન ૩૦૯

રાગ—લેરવી-તાલ—એમટો.

છે અજબ એ ખુબી હારી બારી !  
વહા સરાય ! ગુલાબી, નશારી, મદારી—હે  
યારો મલાલમાં એ પીણુ હલાલ છે—  
ખુશીની એ તો ખુમારી ! સમ્યે બસાર ને કરે બંદર ને

નચાવે મગ્નદયી ગટર ખી મપાવી !—છે○

ચારો ચરાય તો પીવો સચાય છે—અમ્મે! છે મેદેરનનીજ ખારી !  
ખેવરો મસાવાનો તાકો તંદ્રાએને તાંસો ખચુરાની ચઢાડ તાડી—છે

ગાયન ૩૧૦

રાગ—ભેરવી

અએ જગધર ! પરવર ! સરવર ! અમપર રાખ તું એક નિધક

અએ કીરનાર. અએ સરકાર, તું દરખાર દાદ વે દયાથી—

નેક જામે બરી, નેકી દ્યો નોદા કરી, નેકનામે જરી

નેકીનો હાથ ધરી; નેક કામે કરી દેસે પનાહ !

જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે, જગતનો ખરો નીચમ સદા,

નેજ કરવો અદા—

અગર વગર દીરગ દીગર છગર તો જસ પાંમે નર્હી કરી,

જાંમે નર્હી કરી જસકસ રસ દરગેહે ખુદા !—અએ.

જુદ્દાન ઝંઘેડો.

ગાયન ૩૧૧

રાગ—ભેરવી.

મન મન મનમાં ફેર ધણા, નદી આંખે એક સમાવે

પર પરવાનો સમ ઉપર જઈ જાણી જાનને જુમાવે.—મન

તન મન જનમાં ફેર ફેરા કિન નજર નગરમાં સમાવે

કુલ ખીલ્યું નદી ખીલ્યું કોને ગમ ત્યાં મન રમાવે—મન

મન એક તન એક યને ત્યાં જઈ પ્રીત કરીને જમાવે

પ્રીત વીનાતું જીવનર જાય ચાહ દીન રમાવે—મન

ગાયન ૩૧૨

રાગ—માંડ.

હેતવંતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ધણી યાદ જુએ મન માયછ

માય માયા વીના મન દુઃખી યને તણી

નેક પીતાથી સમાયછ

માય વિના જીવનર યજે નર્હી યાદ દીલથી દુર જની

પ્રીત વીના છગર જજે વહો વહો છગરથી પુર જની

છે નેક ખાવા મુજ ધણા જુલાવે યાદી દીલથી

હર દીન સેવા તેમની દરખી કરે છગરથી

પ્રેમ પ્રીતી મહે સદા પિતા તણી દરખી છગરથી સમાયછ.

ગાયન ૩૧૩

રાગ—કાલીંગરો.

વેદના આવનીયાં લખેલા નદી બે રામ—વેદના

કરમ કુટેલા દીન બનેલા પલ પલના દુખમા ફખેલા નદી બે રામ

ઉંચી જે જાત કહેવાય તે હેઠામાં કરે  
મનીષ છતાં અહીં ભેદથી હીણી જુદા કરે  
અર્થે ધકેલા મલે થમેલા ગરીબની ધરતીનાં ચાલા નહીં બે રામ—વેઠ

ગાયન ૩૧૪.

રાગ—હોળી

તાડી મદ માતીનું જામ, ખુબ લહેર લાવે  
તન જંગી મન રંગી—તાડી  
તનને પીલતન કરે જાંઘીમાં રસ ભરે  
હરશે દુખ દર્દ અરે તાડીનું જામ—તાડી  
પીવામાં રસ છે જાંઘીને કસ છે જેને એ વસ છે તાડી લાશાન છે  
ખુશરંગી ખુબ જંગી મન રંગી તન જંગી—તાડી

ઘોટાલામાં ગોસ.

ગાયન ૩૧૫.

મેરે ગમકા તરાના—રાહ

અસલા એ મારા જુલખુલ એ પ્યારા કાંચ જુદા કરેય  
જુદાછ તારીના જખમ મારાથી ખમાતો નથી હવે  
જલ્દી આવીને મલશે નહિ તો ભલ્તો કાઢ ઉચકી જશે—  
કુટુંબી કજીઆની મોહકાણને લીધે વહાલાંઓ તવલી મરેય  
ખાંવા તો નાતર કરવા નીકળ્યા દીકરી કુંવારી સખરેય—

ગાયન ૩૧૬

રાહ—ચાહ રાખી ચીતમાં દીલજાની.

ગલે લગાદી ગરદન મારી, દીલદાર મારા અસલા ધરાન વસાવી  
ઝટ વેહલો આવજોરે—ગલે  
તારા વગરે પ્યારા સુવ લાગસેરે, રંગ્યો આયો મને ભારી—  
જલ્દીથી પાછો આવજો, મેવાનો કંદીઓ લાવજો  
રહેજો તખ્યત ખુબ સંભાળી-દીલદાર  
પોદીઓથી હર રહેજો, રંગ્યો છુ એમ કહેજો, ના કરતો પેસાની ખુવારી—

ગાયન ૩૧૭

રાહ—દાસપરે દયા લાવોરે.

લુખરીઓ પર દયા લાવોરે, પરવર હમારા લુખરીઓ પર દયા લાવો  
રોકડ હતું તે રેસમાં ગુમાવ્યું, નાદારીમાં નામ નોંધાવ્યું  
કરકા બાલુસો પગાર માંગેરે—પરવર હમારા.  
દખમાઓ મારગેલ મુકાવો, કીમેટારીયમ ખોલાવો  
વગર ભાડાના ઘેરો બધાવોરે—પરવર હમારા.

ગાયન ૩૧૮. રાહ—કરમ કર મેરે હાલ પર.

જરા તો દયા કર ઓ વ્હાલી દીલગર, જુદાઈના જખમથી કેમ રાખસ સખર—  
તારો બાપ મવાલીનો સરદાર છે, મારો બાપ પોલીસમાં જમાદાર છે.  
એક દહાડો દખ્ખો એનો શુલ હું કરસ, ગારાંમાં નાખી તુંને ક્યારી જવસ:—

ગાયન ૩૧૯ રાહ—ખુને છગરકો પીતી હું.

મને લટક આપી ક્યાં ચાલીરે ઓ ખટલી મારી જનન,  
તેં તો ગરહન મારીઓ વહાલીરે ઓ ખટલી મારી જનન—  
હું તો બાર વરસે નાહયો, વળી પેહર્યો રેશમી સાહયો.  
હું હનીમુન કરવા આયો, પણ એત્રેસ પુલજ યાગેરે—ખટલીં  
તારું એખીયસ ગયું જોઈ મારી દીકરીએ મુઝખુઝ ખોઈ  
રાંડ પરી તારાપર મોટી આખર ખોહયો ખુદનો જનન—મને લટક આપીં

ગાયન ૩૨૦ રાગ—અગ્રેજી.

ઓ અસલાહ, અસલાહ, અસલાહ, કંઈ તો જોલ મોનું જોલ અંધાઈ કેમ ગીયો—  
દારની બાટલીખી હાથમાં પકડી, ફેટો માથા પરથી ગંધાય ગબડી,  
સમજ નહિ પડતી કે ચયું શું હાય, મરી ગયોય દીલદાર:—ઓ અસલાહ

ગાયન ૩૨૧ રાહ—જખકે કલંદર.

મહીનાની અંદર બની સીકંદર છત મેળવીને આયો છું  
મેદાન ધુલવી, હુશમન દરાવી કેદી પકડી લાયો છું  
કોણની માથે મુંઠે ખાધીય કે મારા સામે આવે  
સોંદની સામે આવીને પંજે કોણુ લગવે  
જનુંની જર્યોસ્તી સામે મગોસો કેમ કાવે—કોણુની માંખેં

ગાયન ૩૨૨. રાહ—શુન ભરી હુન મોરી મુન ધ્યારે.

જરા નીચે આવોની મારાં માયછ, ગોરા ગોરા પોચાંઓ તો આવી ઉભા છે,  
જરખે ઉભા રહી સાને સતાવો, કાંઈ હમારા શુરા તપાવો  
નીચે આવીને જરા દીલ ખેદલાવો, ખાલી કાંઈ મચકાવો—જરાં

ગાયન ૩૨૩. રાહ—કાગણુ કે દીન ચાર.

તું તો મારા ક્યેન્નની કોર, ખટલી મારી વહાલી, મારી કટારી  
મોતું જોલી કંઈ તો જોલ, જરા મોતું જોલી, કંઈ તો જોલ  
ચીક્રીખી આપું, ચોક્રીક્રીખી આપું, આપું ખાટાં મીસાં ખોર—

ગાયન ૩૨૪ રાહ—કામની શું કેલવણી તમામ.

હું કામના એ ધખારા તમામ, છે ભેરાંઓનું રાંધનાનું કામ—શું  
આજ કાલની દુક્તીઓ તો મેટ્રીક ફેટ્રીક થાય,

ગોટપીટ સોટપીટ આનયું કે માસ્તરની થઈ ગય—શું કામનાં  
 દારવાલાની દીકરી ને તાડીવાલાની બહેન,  
 આય કરછો કરછી સુકી દબને પકરેય કાઉન્ટન પેન—શું કામનાં  
 છોડી કોલેજ સોધો ઘણી સારો જેવો ભેષ,  
 ત્રીસ વરસની ભરતી થઈ તો, સુધસે નહીં માય કાઈ—શું કામનાં

ગાયન ૩૨૫.

રાહ—દાલ ગલે ઐયાં

આવો કાઈ આવોછ ખરડી ધોવરાવો, ખરડી ધોવરાવો મોખેદો. ખોલોવો,  
 સુખડના પેરીઆને લોખાન મંગાવો, ઝોટલો ઉધ્યાણ ને પાયદસ્ત જમાવો  
 છાંટો પાણી લાવો દીકરીના ગમ ભુલાવો—આવો.  
 ઉંચી એરીના છુટ હું કાણુને પેહરાવસ  
 વાધ છાપનો બંદુસ તારો કાણુને ઝોવારસ  
 ભગો દીકરી ભગો પરખાને ગલે લાગો—આવો.

પસ્તાયલો પારસી.

ગાયન ૩૨૬

રાહ—નાનકડી નાણુક નાર.

ખોમનજ માફ નામ, છેલ્લે હું એડમીરલ, વેરી ફેશનેબલ નરો કાનસટેબલ—  
 પીટપાટનું માફ કામ, છેલ્લે હું જાણીતો, બહુ માનીતો, બહુ નામીયો—  
 કરે સંધાયટ કોફલા એક રાતમાં, આંજી નાખું બસ જોરાંઓ વાત વાતમાં—  
 છું આગ્યાનો સરદાર, હું બહુ જાણીતો, બહુ માનીતો, બહુ નામીયો

ગાયન ૩૨૭.

રાહ—પ્રીત કરવી છે સહેલ ઘણી.

લગન કરવાં છે સહેલ ઘણા છુટા છેડા લેવા મુશ્કેલ.  
 આખર સુધી જો રહી રહેવાય તો ના કરતો કંઈ ધીલ—  
 કરજ કરીને કાપડીઆનાં ખીલ સુકાવવાં પડશે  
 મરઘા શેરીમાં રહેવું પડશે છોડીને મલખાર હીલ—લગન  
 પાછલી રાતનાં ઉડી નળ પર પાણી ભરવું પડશે,  
 વધી સુવાવડળી કરવી પડશે, પાવું પડશે જોવરીલ—લગન.

ગાયન ૩૨૮

રાહ—કોઈ હાલ કહો જાહે.

અરે તે શું મોહકાણુ વારી, મારી બાજુ હોધી મારી—અરે  
 સદવારનાં પોહરમાં નન્ને કાંઈ દીધો તારે તે જાન,  
 વગર નોટીસે દીધો જાન, કોયો દયરાન, અન્નો પરેશાન—અરે.

ગાયન ૩૨૯

રાહ—શાદમાં જાવો તમ.

વેચના વેચનાં તારાં વરસ, રાજ્ય થતાં તુને આવડતું નથી  
 જુદી કાંચ મારેય ડફાંસ—વેચના  
 મુગો મર મુગો મર ના કરતું ધાંધલ, આખર દરકારની જો વાત નથી કીધી.  
 કરસ તું દેજનીકાલ—વેચનાં  
 વેચનાં વેચનાં તારાં વરસ,  
 દોર્યાનાં ચણા તુને આપશે નહિ કોઈ, પડયાય તારા બાપ સરસ—

ગાયન ૩૩૦

રાહ—અમરો પાપી નર હોવેગે કલજુગમે

દહાડો મારો પુરો આપોરે—કલજુગમાં  
 ફરતી ચક્રીમાં પીસાપોરે—કલજુગમાં  
 વીન ખેસના સદા કીધા, પીપે પીપે દારૂ પીધા.  
 મારવાડીની ઠાંચ આવી તો, ગયા કોર્ટમાં સીધારે—કલજુગમાં.  
 રોશન ચેરાગ એક પુરો બેટો, જોહ્યો મેદાને જંગે,  
 આફત સારી વરસી ભારી, કોઈ ન આયું સંજેરે—કલજુગમાં.  
 રાજપાટ સૌ વેચવા કાઢ્યું, થાય છે સદા ધણીતું ધાયું  
 કરકી ભાઈઓ એવી આવી, રદ્યું નહિ હાથમાં દાયું રે—કલજુગમાં.

ગાયન ૩૩૧

રાહ—ચાલ હવે ચાલ વહુલી વહુલી.

ચાલ હવે ચાલ ઓ ચંડુલી, અરે એતો વરસ વેચાવે પોરી ઘેલી  
 એતો બાપ છે જાણીતો જાણીતો, જમાડસે દાખને મેલો કાણુલી—  
 મારા ખોરટોકનાં જુટની જોડી, ઢીલી થઈ ગઈ છે એની દોરી.  
 (ઢીલી થઈ છે જુટની છોરી, જરથી જોઈય તેં પેલી પોરી.  
 હવે ચાલ કુતારા ચાલ,--હું નથી આવતો.)—ચાલ.

## બેવશ ખરું.

ગાયન ૩૩૨.

રાહ—For he is a jolly good fellow.

બાવા દેવા મજેના ઉતા, બાવા બેટી ખમતીના ઉતા  
 બાવા તદન પોણા આઠ ઉતા, એવણુ વગર મને ગમતું નથી—  
 એવણુ વગર મેન પડતું નથી, એવણુ વગર મને ગમતું નથી—

ગાયન ૩૩૩.

રાહ—અસલા ઓ મારા.

જાંશુ ઓ મારા, સાંખળા ઓ ખ્યારા, કાંચ કદન ક્રેચ  
 બાપ મુવાનો, બસાપો સાનો, મજશે ખીન્ન કંઈ દમર  
 માય તારી કંઈ, જુદી નથી થઈ, રીઝવડ રાખ્યાય ખીન્ન ચાર—જાંશુ.

પારસી અંબુમનને સલામત રાખે, મુકી છે નાતરાતી છુટ  
કાકો તારો બીજો, તને પાંચ કરશે તો, કહેવસ કે ગેટ આઉટ યુ જુટ—

ગાયન ૩૩૪. રાહ—જ્યારે અકલ પર પડે છે પથર.  
સત્યાનાસ નય તારા કસાઇ કાકાનું, કચડાણુ મારા કરમનો કીધો  
ચોક્કેટ ખવરાવવાની લાલચ આપીને, આપ તારાનો જન લીધો—  
ડોકટર છેલ્લે એમ કહી તોલ્લો મારીને, આખરે ધધો ખાંધ્યાનો લીધો  
પસ્તાવો કરીને ચાહ્ય હું મારી દોજખનો જોવસ રસ્તો હું સીધો—

ગાયન ૩૩૫. રાહ—તોરી છલખલ હય ધ્યારી.  
તારી ખુબસુરતી મારી, તારી પીસ્તાં જેવી સદી,  
મારાં નાજુક છંગરમાં કરે છે જખમ—  
તારી કાલી કાલી આંખો, જાણે બગલાંની પાંખો,  
પુતે જોતાંતી સાથે બધાં જ નય દમ,  
જવો જવો નાંદાન, હવે આપો લેસન પર ધ્યાન,  
કરસ તારી પર મારો જન કુરખાન.  
ખેન છોડો મારો હાથ, એ શુ જખરીની વાત, ના દેખરાવ તારી જાત,  
અથ વાહ વાહ વાહ, વાહ વાહ વાહ, વાહ વાહ વાહ—તારી.

ગાયન ૩૩૬. રાહ—જરથોસ્તી મહાજખ પર મારો સદેકે કરે જન.  
હું ખાનદાની જરથોસ્તી ને પાહલી માંડે નામ,  
હું સોસાયતીમાં માનીતો ને ખેતવાંડી મુકામ—  
એસ્કી થઈને ફરવા નીકળુ કરે હું સહને જામ—હું ખાનદાની  
ધ્યાન ધરજો, વિચાર કરજો, માયને કહેજો.  
મારા જેવો હેડસમ તમને મલશે નહીં બીજો  
ખાટી મીઠી મરજી હોય તો કાગલ મને લખજો—હું ખાનદાની  
સેંતલ ખેંકતી નોકરી મારી પ્રગાર રૂપીઆ સાક  
ફાંકડી પોરી જોતાં હું તો કરે હું લાંબો હાથ—હું ખાનદાની.

ગાયન ૩૩૭. રાહ—ખુદીકી પરસ્તી  
ખરી તેજ તારી ધણીને છે વાહલી, હેંડે જામદોદે દીધે કચરો વાળી—  
મસાલાના હાથે ચાપ નહિ બનાવે, માથામાં કાપરેલ કદી નહિ લગાડે—  
સદરો ને લેજો, ખુદી પર તાંજે, સાચું ને દુવાલ સો મોરીમાં મુકે—ખરી તેજ  
ખુદી દાદમાં ખોદુ તો યંચણીએ કાઢે, નુજે પગ ધણીના તો ચપી બનાવે—  
પરાયા માટીજાની સાચું ન જુવે, ધણીનાં બીસામાંથી દોષો નહિ પીટે—

ગાયન ૩૩૮

રાહ—કુમારે રેહવું બહુજ સાફ.

ઓ માયજી બરી ગીયું પણવાનું, દોર્યા ધગરનું જૈરું મલે તો જુગજુગ રડવાનું-  
પ્યારમાં પડીને પણવાનું તો નાદાનેનું કામ, ઓ માયજી નાદાનેનું કામ  
મોટર ગાડી નહિ હોય તો બરી ગીયું ફરવાનું—ઓ માયજી.

કુછજી મારાં કેહતાંતાં કે જોજો બીલ્લુ સાહુ, ઓ દીકરા જોજો બીલ્લુ સાહુ  
ખુદી બી હોય તો લખ્યો કરજો કે દલ્લો ધાય હાઉ—ઓ માયજી.

ગાયન ૩૩૯

રાહ—જીત્યાં ખાધાં.

બચ્ચા કાકા, મુજી કાકા, બસ ફર હવે સાવધ થઇને  
દહાડા પાકા, કીસ્મત વાંકા, એમ જાન હવે ચેતી જઇને—બચ્ચા.

દાલમાં છે કાલું એખી જાણુતો હતો

છે માયજી સડોવાયલાં એખી માનતો હતો

ખુનમાં છે ભેદ અદેશો આણુતો હતો

કસમ કસમ છે બાવાના જે મુકુ હું જતો—બચ્ચા

ઉધો પાડી, પીવરાઉં તાડી, પોહોઆઉં તુંને કુંગરવાડી

આંતી મારી, નીચે પાડી, ઉપર ચલાવું મોટર ગાડી ( પોં. પોં. પોં.)

ગાયન ૩૪૦

રાહ—જીયરા કલ નહી પાચે

ઓ બાવાજીરે કાંચ તાકો ધરી કીધોરે—

બાવા નહી બાવે, છાંટો નહી ચાલે

બધેબધ તમારું કેહું નજર આવે—ઓ.

ભાઈતોની ખુચીઓ કરેચ બરાપો

ભાગોચ મમ્મા પાછલ મારો ચોરાંટયો કાકો

બાવા પાછા આવો, કીસી કરી જાવો

જાંશુ બાબાને તમે ના રસવો—ઓ બાવાજીરે

ગાયન ૩૪૧

રાહ—લાગી લગન મને તારી

કીધી મસ્કરી મેં તો તારી, ઓ દીકરા મારા—કીધી.

પહેલી એપ્રીલની તારીખ, એપ્રેલ કુલ કીધો

ધોટાકો તેં શું વાલી કીધો, લગે સખોમે તુંને કીધો—

ગાયન ૩૪૨.

રાહ—હાયરે નસીબે શું દગો દીધો.

હાયરે નસીબે શું દગો દીધો—હાયરે.

માય કાકાએ સંપ કરીને તાગરો કીધો,

હાય હાય હાયરે દખ્ખો શુલ કીધો—હાયરે

સરકો નાંખીને નક્રો દખ્ખીને જાનરે લીધો.

હાય હાય હાયરે જીન્મ શુ આ કીધો—હાયરે



## પારસી હરિશ્વંર.

ગાયન ૩૪૩

રાહ—ધ્યાસ હમારા

વાહલા ઓ મંચી જાઉં હવે હું તારી રજા લઇને—વાહલા.  
ધ્યારી પરીચેહર મુખે સીધાર પણ દીલાસો દઇને—ધ્યારી.  
દીલાસામાં તો એમજ કહું કે ધીર્યતો ના દાર  
ધેરમાં ખુણે ખુણે ઉભો રહી, કહરાવજે અર—વાહલા.  
દારતું હરગીઝ નામ લઇશ નહીં આંસુઓના સમ  
તુંજ ગયા બાદ લુલાવવા ગમ, પીવસ થોડો રમ—ધ્યારી.  
છીળા દરજતું બીલ ચુકવજે વેચી ના ખાતો કંઈ  
સારી ને જ્વાહરની સંભાલ લેજે લુલમાં પડે નહીં ઉધમ—વાહલા.

ગાયન ૩૪૪

રાહ—મારી આસાની દારી તુદીરે

પાન ખાઇ પીચકારી મારીરે, મારી મારી મારીરે—પાન ખાઇ.  
પાવસો ખરચીતે પીટમાં બેઠા, પાધડીની માય મારી નાખીરે—પાન  
ધરાની લોહી તારે રસ પર ચઢ્યું, દુમ દબાવી નાડીરે—પાન

ગાયન ૩૪૫

રાહ—અરે નહીં મુજકો છોડ જાહે.

અરે નહીં મુજને છોડી જાવો, બે દોઢીઆંની તો ઢીંગલી અપાવો—  
થોડે પૈસે પપ્પા કાં તમે વેચાયા, દરગીશી દરજાના ગીત તો ગાવો—

ગાયન ૩૪૬

રાહ—It's a long way

લગનનાં લીલાઉમાં હોય કાઠ પોરી ઉમેદવાર,  
તો સૌ સાંભલો સેવકનો છે પણવાનો વિચાર,  
રાસ દોડાં કે રંગરૂપની કંઈ ભાંજગડ નહીં લગાર,  
બસ હયાં તો જોઇએ રીતમાં રૂપીઆ રોકડા લાખ દસખાર

(કોરસ)

લુલી લંગડી યા મુગી બહેરી, કાની હુંડી એક નાર,  
દાગણી ઠલુસ ભલે હો લંબુસ નથી કંઈ તેની દરકાર,  
પોરી હોય કાલી યા ગોરી ચાહે તેવો અવતાર,  
જાડી પટલી ખુધી ચેગી ચેગી છે બદો તૈયાર.  
સાસુબી હોય બચકા ભરતી સલજે જન્મ અંગાર  
ને સસરાજીબી થયા હોય જો પચ્ચીસ વાર નાદાર  
સાલોબી હોય જલનો મેચ્યાર છટ કાણને કનવાર  
જો લાવે પોરી રીતમાં રૂપીઆ રોકડા લાખ દસખાર. (કોરસ.)

ગાયન ૩૪૭

રાગ—અગ્રિજી.

હાય-હજી, ઓ હજી ઓ હજી, યયું યું રહુ હું યું કરું બોલ ખરું—  
આપ્ત ને સીતમનો છે આ પોદાર, કેરની છાલે તો માર્યારે ચાર  
આવ્યો નહીં કાલે તો કાલને વિચાર, કે આજે હતો મરનાર—હાય.

ગાયન ૩૪૮.

રાહ—કેરો હઝારો હસને મારા

નર હઝારો શુર સરદારો—તેથી હાર્યા બેરીથી.  
ગરીબ હો યા હો જરદારો—તેથી હાર્યા બેરીથી  
કોઈ કહ્યા છતનારાઓ—તેથી હાર્યા બેરીથી  
બાહરના મોટા ઓધેદારો—ઘેરમાં હાર્યા બેરીથી  
બાંગો મારનાર બલદેશીઓ—ચુપ રહ્યા હાય બેરીથી  
મુછોવાલા મરઘાઓ—તેથી હાર્યા બેરીથી.

ગાયન ૩૪૯.

રાહ—ગેલો ગાતો તું ગીતદા.

હાયરે પત્થર જેવું બેઈ મેં તો ખોડી દાધુરે  
સખો બન્યો, સખો બન્યો, સખો બન્યો—હાયરે  
વહેમી વિશ્વામીત્રે પાટીઆં ગોઠવ્યાં,  
વર બેયરનાં સુખની વચ્ચે આંટી મુકારે—હાયરે

ગાયન ૩૫૦

રાહ—હાય માય ક્યસે કરું મય.

હાય માય કેમ કરું હું, હુંયે રાખું કેમ ધીર,  
બેઠા બેઠા ઓવણ પગે દબાવે, રખે પગે હોય કીર—હાય  
મમ્મા, મમ્મા મને લાગીય હવે લુખ, ખવરાવો પોરી ને ખીર—હાય

## ફીરોજી ગાયન.

ગાયન ૩૫૧.

રાગ—ભેરવી.

દુનીયામાં બરકશરી કોઇની રહી નહિ  
સદા હયા બખ્તવારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં  
જમશેદ ને બેહાદુખી આધીન થઇ ગયા  
સદા બાગ બહારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં  
ખુનખેખથી નેપોત્યનું ગણું નામ નિશાન  
હયાં તાજ ઓ તખ્તદારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં  
બેશુનાહો નેહોમતી બનેયોમે તરફે  
બહારી કોઇની રહી નહિ—દુનીયામાં

હિસમતી ધટી સૈને પીસે છે હરદમ  
ખુદા સીવાય ચારી કોઇની રહી નહિ—હનીયામાં

ગાયન ૩૫૨.

પૂરજ કાલીગડો.

મહારી ટુટી આસાની દોરી દુઃખ આવ્યું સુખોને છોરી—  
મેં તો મનમાં જ ખાંધી હવેલી તેમાં વલી બીજી એલખેલી—  
હિંદી સ્વપને મુજને રાણી જાગી જોયું સહિ ધુલધાની—  
ચઢ્યાં માથે આસના વાદલ, વર્ષા પર ખેતરે દીધાં ફળ—  
ઉમેદી ફળો ઘણે લાગ્યાં જ્યારે પાક્યાં બીજીએ ચાખ્યા—મહારી.

ગાયન ૩૫૩

રાગ—દેશ.

જગમાં નહિ કાંઈ વફાઈ મળે ખસ જોઈ બહાર સફાઈ ભલે  
તન બીતર કપડી છલ મન લપડી, પહાંચુ પ્રાણ કપ્પુ ન પીગળે  
કીધું તન મન અપાણુ જોને, કીધી-પ્રીતી તેને જુદી દીધી ફાંસી ગળે  
રહી તંબુ છું ફરજદ પ્યારા તંબુ હું ધની ધામ સદા હા હાય ખુદા  
હવે રાખજો લગ્ન મારી મણગત હું તો તમારી  
ખસ ભટકસ ખસ રખડસ રઝડસ પડતી ખડતી  
ચાહે દુખતા વાદળ મુજ પર વર્ષે હર પગસે પગસે—  
વરસે વરસે ઢગલે ઢગલે, તરસે તરસે ડગલે ડગલે—જગમાં.

ગાયન ૩૫૪

રાગ—ભેરવી.

બદનામ ચાઇ દીલદાગ લઇ, હનીયાથી ગાંધ કપડી છલથી—  
નહિ ધ્યાન કરો, આ હાલ થશે, પસતાઇ જશે, અન ને જલથી  
બહુ ધ્યાન ધરી વુ તોલ કરી, જે વાત કરી, મનતા બલથી—  
કપડી જરશે, સુખને તારો, અતે મરશે ફરણી કુલશે—  
શીરોજ કહે, દુઃખ તે ન સહ, જે ચેતી રહે કપડી કલથી—બદનામ

ગાયન ૩૫૫

રાગ—જોગી આસાવરી.

મુખારક રોજ આજે હમે ગાંધએ તમારે કાળે—  
સદા મુખી રહી ન્યામત આખો કીર્તી જગતમાં કાળે  
કાલે મારી ગીળત કરીતે આજે વંખાણી ન લાળે—  
ખુદા ચેન આરાગી સાચે વરસો ઘણા નિવાળે  
કહયો જેણે છુડો હતો તે આજ બલો નખિરાળે—  
દઈ બળાઓ નાખુદ થાએ સુખ તમ પર નિત સદાળે—  
કાલ સરયો દેઠ લાંખો આજ બળો છો દહાળે—  
ચાલો હુરરે મુકરો ભાઈ તન મન એક અવાળે  
માન સહ એ છે પેસાને મુજને તો નહિ છાળે—મુખારક.

ગાયન ૩૫૬.

રાગ—પ્રભાત.

આજ આગ લાગી છે લુદાઇની આ તનમાં—મહોત્તનો મેવો તો  
 બળે છે દુખ વનમાં  
 પ્રેમના તું પાણીથી બુઝવ પ્યાસ દાનમાં—તનો બશ્મ થઇ ગ્યાસ  
 રહેશે મનની મનમાં  
 ચીત માઈ સદા રહ્યું ધનનાજ પ્રેમ ધનમાં—મારે જેમ મધન  
 થાય મેઘથી આવનમાં  
 પ્રેમને હું હઠડે ધરું ધ્યાન શુભ જનમ મિટે પ્યાસ એજ સારા  
 દાયકાની દાનમાં—આજ.

ગાયન ૩૫૭

રાગ—ભૂંઝોટી ગરબી.

કલ્લુગ તારી રચના ન્યારી-ભેદ ભરી છે ભારીરે—  
 પાપી નાવ તરે છે દરીયે પુન્ય હુબે દુખ્યારીરે  
 ઉધોગી તો ભુબે તફડે-પેટ બરે ધુનારીરે—  
 સખી શેઠ્યા વાડી વેચે-ધર બાંધે ભીખારીરે  
 શેઠાણીની સાડી સડેલી-ચાકરડી જરતારીરે  
 કુલીનને સૌ ભુલી જઇને-ધનથી બાંધે ચારીરે  
 પતિ હજારે રૂપ્યા માગે-જો પરજો કુમારીરે—  
 દેવળ દેહરે દર્શણ બહાને ચોરી કરે બજનીરે  
 ધુપ દીપતો ક્યાંથી લાવે-ભુબે મરે પુત્રારીરે—

ગાયન ૩૫૮.

રાગ—કાલીંગોડા—દાદરો.

સદા સંગત રૂઝાંતી ફરીએ-જહાંથી ડરીયે  
 વનતું ચંદન જાદનો-દે સદુને શુભ વાસ  
 દુર ગંધી ત્યાગી સહ-વૃક્ષાં પમરે પાસ  
 ભલો ભલાઇ ન તજે-કુમતી દુર આચાર  
 કુલીન સ્ત્રી ન લજ્યા તજે-વેશ્યા નીત સાચુગાર  
 સંગત જોવાની કરો-તેવા થાશે ભાઇ  
 મુગાને સમજવવા-જીભ તજે ચતુરાઇ  
 સંગત રૂડી સાંધતાં-જાશે છુરા દંગ  
 કાથો સુનાને મળી-લાલ દીપાવે રંગ  
 રૂઝાંતી રૂઝાં બને સદશુરુ રહે નીભાઇ  
 જે દીવડે લાખો બને-તેજ ઘટે નહિ કાંઇ

ગાયન ૩૫૯.

રાગ—ચમન કલ્યાણ સુરપદ-તાલ ચૈતાલ.

એ મન કરની યાદ ખુદાની હરદમ જનમ સદ્ગુણ તુંજ ચારો

દીન દયાળ વિશ્વભર સ્વામીના શુભ ગાની તોપ ત્રણ બરી  
સત્ય મને સત વચન હમે બજા બાવે-નિત અમત ફળ ખાશે  
મંગલ નામ પ્રીતિજ રટે રસના જે-પાપ દુર સઉ નારો.

ગાયન ૩૬૦ રાગ—ખિહાર—ધૃપદ—તાલ મુલકાગ.  
સાંભલ સજની શિખ આ સારી—ગુહું તજની સાચ ઉચારી  
સાચે સ્વામી અંતર જામી—ગેજ થઈ દે ધામ મુધારી  
સાચે જય છે ના કો ભય છે—સાચે તરશે શિક્ષા ભારી  
દ્વિરોજ સાચું છે નવ કાચું—સાચ વિપતકે પાર ઉતારી

ગાયન ૩૬૧. મુલતાની પદ—તાલ દીપચંદી.  
મુરખ કાં કરે છે કરમની આસ-ગા ઉધમ કરની ખાસ  
કરમ ખેતનો ઉધમ ખેડુત-છે જય જેહનો દાસ  
ખેડ્યા વિના નહિ ધાન્ય પાકશે-રહેશે ધાસતુ ધાસ  
ઉધમ વિના કેમ જશે પેટમાં-ભોજન રાખ્યું પાસ  
કવલ કરે લઈ મુખ નહિ નાખો-તો કરશે ઉપવાસ  
પંખો હલાવ્યા વીના વાયુ કેમ ખાશે અધતર માસ  
પ્રીતિજ માખણ કેમ તીકળશે-જે ન વસોવો હાસ.—મુરખ.

ધર્મો જય.

ગાયન ૩૬૨ સાંભલ મારી વાતો જાની—રાહ.  
સાંભલ મારો યુદની કાહણી, નથી ખરચી એકબી આની,  
તકરાવી લાગેલ યાર (આતશ ખેહરામમાંથી).  
દલગીર છું સમજી જાણી, તમારી આવી આ કાહણી.  
દાહેલાં નાં થાવો તમે યાર  
છેવ ગમેશે ખીલકુલ, કહું તેમાં મારી ભુલ,  
મોહતું સંભાલ તારું ખચરદાર  
સ્વાદ ચખારસ ગરમ, ખાઉ ખાપના દસમ,  
હારકા બંબલી તારા યાર.

(કોરસ.)

ભેળ ભાજી, આ જામાજી, ખ્યાલ કરો લગાર,  
મને મરાવતા માર નહિ વાગે તારા યાર પેહલાં તેના કરજો વીચાર.

ગાયન ૩૬૩ ફરી લે સીગાર—રાહ.  
ફરી લે વીચાર ગારીલ મુસાફર, જાવું છે જમ રાજને દાર—  
મોજ જે દીન પાણુ ગરીબી, ત્રીસ દીન મશહૂર છે

ચાર દીનની ચાંદની પછી રાત કાળી જરૂર છે—કરીલે.  
આદમ જાત પૈસાને ખાતર, લોભથી ફરતો નથી,  
સાથી થઇ ક્ષયતાનનો, ખુનથીખી ડરતો નથી—કરીલે.

ગાયન ૩૬૪ કામની શું કેલવણી—રાહ.

જમાણ જોવ સુતાય, આય પહેલવાન,  
ખોયો ચારસા વગર કેવા બેધ્યાન,  
મનમાં વાહરું શું આયું કે, થઇ ગીયા થંડાગાર  
શુરસામાં તમે શુજરી જાહેને, માર્યા હમને ચાર—જમાણ.  
ખારા હમારા કોણ માંડમે, ને હસ્સે ચાંદરાતે કોણ,  
કુદના સાથની આય હવે હમને ઝોરીસમાં પાસે કોણ—જમાણ

ગાયન ૩૬૫

કાની આ ન્યાનો રે સો એતેખાર,  
જહાન ગણાય આ પંખીનો મેલો  
મુખ તે પર કાં લોભાયો રે, જુહો આ સંસાર.

(શબ્દર)

કામ, કોષ, મદ, મોહ લોભ એ પાંચ ચીજને મારજો;  
પરદુઃખ ભજન થઇને, દુઃખીઆના દુઃખ તારજો.  
કુધામે જો કોઇ હોય જતો તેને જરૂર તમે વારજો;  
માયાપ વીનાના બાળકોને પાલીને ઉધારજો—કાની.

પાતાલ પાણી.

ગાયન ૩૬૬

રાગ—અંબેલ.

આજે શીરીન વરસ જોઇ દરખાઇ જવશ,  
બસ બેટી પરસ, કુત્ર આપીને  
રરી તતરી પરસ, મીઠી વાતો કરસ,  
માય દીકરા રમસ, ખુબ ચાંપીને.

(કોરસ.)

રાપતો રાને જોઇ, ઢોલીયા પર ઉભો થાઉં  
દરખાઈ દીવાનો થાઉં, બસ બેટી પરવા જાઉં  
ઢોલીયાની કોઇ ઇસ, સાથે ઇસ કરી આઉં  
એવી રીતે ઉઘમગરડી, ચેજ રાને ખાઉં—આજે.

ગાયન ૩૬૭.

રાહ—અમે તમે જુદા નથી.

બાધ તમે કેવાં લોળાં લુચ્યાનાં લુચ્યા રસ્તા,  
 જોધ વીચારી સંશત કરજો લોલાઈમાં ના ફરતાં  
 ભેદ ભરેલાં લાગે એમાં, ઠગવાની પાછ છે જેમાં  
 અધર નગરી ચોપટ રાજા નગરીમાં ના વસ્તા—જોધ  
 લેખ લખેલાં કેમ પીટાયે, હરખાને થવાતું થાયે,  
 ખેસી રહીને એ આધારે રહેશે હાથ ધરતા—જોધ

ગાયન ૩૬૮.

રાહ—હાં હાં રે મને ઠગી.

તારી સાસુ મારી સગી, હાં હાં રે મારી સગી, પીખે લટીયાં મારાં યાર  
 નથી સાસુ જલમ એવી યાર, તારી ખોટી તકરાર,  
 મારી ખરી તકરાર (ખોટી; હાં ખોટી)  
 (શરજર.)

સાસુ કાંચ જુહાક બધી જમણીની દુશ્મન,  
 લુલાવવા સાસુ જુલમ, નાખુંચ હું તો રમ  
 તારી ખોટી તકરાર, મારી ખરી તકરાર, ખરી ખરી—તારી

ગાયન ૩૬૯

રાગ—Swanee

કુદરતની બલીદારી સારી ગાવું, બંદગીમાં દીલ હમેશાં રીઝવું  
 લઈ ખુદાવું નામ, સફલ કરે કામ, કામ કામ હર મુકામ  
 પરવરવું નામ લાગે કેવું પ્યાઈ? હાજરી વીન એની બ્યાપે અધાર  
 લમે ચીત માફ, એની માયામાં સાર, ખીજું લાગે અકાર  
 બંદગી ન જેને જાણી, થઈ હયવાની દીલથી ગુમાની માની,  
 થયો પશેમાની, બન્યો હયરાની, પેદા કરતાર જગ હીત ધરનાર  
 ત્રીના બંદગી છે જીવંતી શરમીદગી,  
 ખુદા ને દીલ દે ઉઠી કાલ, કાલ જાલ જગલ મોતની કાલ.

(કોરસ.)

હજી ભજી લે તું નેકી ક્યામત કાજ, કરે કાલે તો કરી લે આજનો આજ.

ગાયન ૩૭૦

રાગ—આસાવરી.

ભલી કામ હીતકારી હોય જે નારી, બની રહું હું તેનો પુંજરી—  
 દીલની ઉમેદો એજ છે મારી, મલે મને રૂડી ગુણવંતી નારી—  
 ભોલી ભાલી ભેલ કાલી રૂપાલી, સાદી માદી પર ધર સસારી—  
 હીત હમેશાં હૈયે ધરનારી, રૂડાં રૂડાં કામી કર્મ કરનારી—

ગાયન ૩૭૧.

રાહ—ગાવી દા ગોપાળા.

લાયોરે લાયો મારી શીરીનને લારીસમાં લાયો  
 ભાગોરે ભાગો લાયો લારીસમાં ઘોળીનો વાગો

વાગોરે વાગો એના મોતનો ઘંટો વાગો  
ભાગોરે લાગો મને દરખીનો ઘોડો લાગો

## વિક્રમ અને શની.

ગાયન ૩૭૨.

જેને નયન બાણ વાગ્યાં હોય તેજ જાણે—નયન બાણ.  
જે રસીલા ના હોય તે શું જાણે મનહર ? શું જાણે મનહર—જેને,  
( સાખી )

નારી તણા નમણા કટાક્ષે, જે હૃદય વિંધાય નહી  
તે પુરુષ પથર હશે જેને પ્રીતી સમગ્ય નહી  
એક મીઠી એ સેર વિધાતાને ગમી, સ્નેહ આંખાની શાખ પાકી ગઈ છે નય

ગાયન ૩૭૩.

રાગ—સોહીની

પાપી જનનો સંગ ન કરે, તે શુદ્ધ સરસ મતી હરેજ હરે-  
છાશ છાંટે ફાટે ઘટ દુધનો  
પાપી તણો સહવાસ યતાં તેમ નીર્મળ જન તણી શુભ મતી બગડે-

ગાયન ૩૭૪

ખોટો છે સંસાર દુખનો સાર  
જન્ય હડી આકાશ રંગ લક્ષ્મી એવી અસાર—ખોટો.  
જે વિક્રમ સત્તા વખણાણી, કીર્તી વિશ્વ વિષે ફલાણી,  
તે ખોટો પીલે છે ધાણી, દૈવ પાસા પસઠાવનાર—જન્ય.

ગાયન ૩૭૫

રાહ-કરલે સીંગાર.

કરના વિલાપ ચતુર અલખેલી, જે ગયું તે ફરી નહી મલવાનું—  
દયા ન આણે દૈવ જરાયે, શોક કર્યેથી શું વલવાનું—કર.  
અમર ન કોઈ અવની માહે, અંતે ચાલી નીકળવાનું—કર.

## વસંત પ્રભા.

ગાયન ૩૭૬.

રાગ—સોરઠ-તાલ-કેહરવો.

મદભરી જીવાની યાર  
રસ લેજો છુટી દીલદાર અહો દીલદાર હાં હાં-મદ ભરી.  
નાજીક ખીલતી હું ચંખેલી તું રસીલો ને છખીલો  
ભર મધુર પીનાર અહો પીનાર હાં હાં-મદ ભરી



ગાયન ૩૭૭

રાગ-છટલા તાલ દાદરો.

નીતી તની તજ વાત નાય શીઠ અતીતીનું નામ દખને  
 દેવ મંદીર મુકીને કેમ દુષ્ટતા આવાસે જમ્યે—નીતી  
 દુધ તજને દાર શું પીવો રામ ભુલી કાં કામ સેવો  
 કાયલને તજ કાગ ખાલી શું હીત થાયે  
 પાપનો ન પછડાયો લખ્યે—નીતી.

ગાયન ૩૭૮

રાગ સોરઠ તાલ લાવણી.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીરશ્રી સીતાપતી  
 ભજ લેને મન અવસર આવો એળે-વહી જશેજી  
 ખીલી વસંત છેલા ખીલી જીવાની બહાલા  
 રસીયા રસ પી લેને સુખ ધામ  
 ખીલી વસંત તેવી ખીલી પુલવાડી બાળા  
 પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાણુ-શ્રી સીતાપતી.  
 રમણી રૂપાળી હેતે હમયે ધરી લે બહાલા  
 પીલે અધરામત રસનું પાન  
 નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા  
 કરી લેજો કાયાનું કલ્યાણુ—શ્રી સીતાપતી.

ગાયન ૩૭૯.

તાલ દીપચંદી

નાકની નથની ને કાનની વાળી હીરાણી એરંગ લલશ દેરાણી  
 ઝંઝર ઝમકે ને પુર ઝમકે બગડી પહેરવા જમશ નેથાણી  
 નવસર હાર ને જીલતી લમણી અગોડે પુલ હું લલશ દેરાણી  
 નાતગાં બહાણુ ને ગામમાં ચાલું લટકતી લહાણુ હું લલશ નેથાણી

ગાયન ૩૮૦

રાગ-ભેરવી

મોહ્યત અજળ છે પાની દીલ બાગ બાગ ખેલેલાવે  
 દુન્યા બને મસ્તાની, અજળ દીવાની કોઇ પ્રેમ બામ પીવરાવે  
 પ્રેમ દીવાનાં જાનવી તેમાં છે શી નવાઇ,  
 ઇશ્વર પણ તરસો ફરે કોઇ મોહ્યત શરાબ પાય  
 મોહ્યત સરીખી ચીજ કોઇ બતલાવે-દીલ.  
 ઇશ્ક હમારા દેવતા પ્રેમ આમારા પ્રાણ,  
 નજર ફરે દીલદારની જીગર બાન કુરબાન  
 ચોલી મોહ્યત ખાક અલક જગાવે-દીલ.

## બોલતો—કાગલ.

ગાયન ૩૮૧.

રાગ માંડ તાલ કહેરવા.

રંગી આ દુનીયાના રંગી એ રંગી તે રંગી એ રંગી દુનીયા દોરંગી  
સાગર પાણી રીતલમાં વડવા નલ તેના તળમાં આગને પાણી  
અન્યા સંગી  
આજે અંગીમનાતા કાલે ભુજંગી ચાતા કાણુ ભુજંગી કાણુ અંગી  
વાયુ જે દીપક હારે આગને એજ વધારે પ્રભુની પ્રભુના દોરંગી

ગાયન ૩૮૨

રાગ—પાહાડી તાલ કહેરવા.

અંધન આ નહિ દુટે છટ્ટી જશે કાંઠ છોગાલા-અંધન  
તો જાણું વીર હું સાચ્યા આ તાર સુતરના કાચા છોડો જે  
એ છુટે —અંધન  
પ્રેમે વણ્યા છે તાર એ કાચા છે તો એ  
જે કાષ્ટ કોરી દુર ચાતા તે ભગર કમલે અંધાતા  
એવો પ્રેમ તણો દહ પાસ વણાટ વણ્યો તે નવ દુટે અંધન

ગાયન ૩૮૩.

તર્જ અંગ્રેજી—તાલ કહેરવા.

અચ્ચા કચરા કંઈ સાવધ થા, યુગપ યુધો ચસકેલ ને  
આ ધનચક્રર મોહીની દીપર, જે મીણુ બની પીગલેલ દીસે  
(કોરસ)  
કાંઈ દાળમાં છે કાળુ એ નકટ્ટી થયું શું ખરો છે ભેદ એ તો  
જાણુવું રદયું  
પાસને નાપાસનું દરદ નવું થયું શરમ શરમ યુદ્ધાનું દવામાં  
કુડી ગયું—અચ્ચા.

ગાયન ૩૮૪.

રાગ—માંડ તાલ કહેરવા.

હું તો ઇચ્છું પતિ તમદારી સેવા મને અન્ય વિખ્યથી નહિ  
કાંઈ લેવા દેવા  
મળે છાશ બાકળા ખાધને પેટ ભરીયું મળશે તે પર સતોષે  
ચુઝર કરીયું  
પતિના એકા દુકા તે મીઠા મેવા-મને  
કચન નહિ પણ સૌભાગ્ય કાષ્ટની ચુડી મંગલ દોરો ને સતી  
નારની ચુડી  
કાચા સુતરને તારે અંધાળ્યા એવા-મને  
જાડે કપડે પણ અંગ સડે ધંધાશે પતિ સંગે પણ કુટી મદાલય  
સમ થાશે  
પતિ રતેલ દ્રષ્ટિએ અમે વેચાંયા જેવાં-મને

ગાયન ૩૮૫

અગ્રેજી તર્જ તાલ કેહરવા

આશક ખરખુચા જોવા માણુકનો પુર દમાં  
આહ રડે કે માડે શુ અમને તેથી કામ  
જાણે ધરડી ઘોડીને પહેરાવી લાલ લગામ  
જોડી જુકતી છે એવી કે જોવા મલશે ગામ  
( હસવાનું )

વર લોભ ધરે કન્યાનો જન્મવાને માર્ગ જાન  
ઘોડાને બદલે ખાધો, ને ગીતડાને બદલે કાણુ  
અહીં માડવડો મડાયો ત્યાં કાણુ ગયા સમજાન  
ચોરીને બદલે ચોડા ને રામ બોલો ભાઈ રામ.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ગાયન ૩૮૬

રાગ—સેરવી—તાલ લાવણી.

પાપીના મોહડાં કાળાં સતીઆની બોલખાલા  
થન થન કુટીલ મન શુ કરે, તનમન કરી લે તું ભલે  
દારી છે સહુ તુજ હાથમાં જગનાથના—પાપીના  
શુ કરે ભલા વૃથા બગાડ પ્રભુ કરતા જગધરતા સહરતા  
અંદલ ઇનસાફ તેના હાથમાં નાંદાન કર શુમાનના  
પાપીની ધારણા થાય અંતે ધુળધાણી  
તજ શક્તા ડુર્જનતા મન કરતા નીજુરતા—પાપીના

ગાયન ૩૮૭

રાગ—દેસ માઠ—તાલ દક્ષણી લાવણી.

શિતળ ચંદ્ર જેવું વદન કાન્તિમાન,  
નમન મીચી લે તું શાન્તિથી વિરામ.  
જાણે જઈ ભેટું એવા હમખાડ આવે છે,  
બોલું કંઈ બોલું ત્યાં તો સરમ દબાવે છે.  
કાંઈ અંતર થાય થાય થાય ના રહેલાય,  
થર થર થર કંપે કાયા સ્વર થરડાએ છે.  
ચાલુ ત્યાં ચરણો અન્યો અન્ય અથડાએ છે,  
લાગી હાં સ્મર દહાય દહાય અસહાય.  
જગોજી જગો બહાલા નિશ્ચ વિસારી દયો,  
રાગી થઈ ત્યાગી બહાલા ત્યાગી સમાધી દયો,  
લગી લગી લાચું હું પાય પાય પાય દોણુ વાય.

ગાયન ૩૮૮. રાગ—ખમાચ—તાલ લાવણી.  
 મને પ્યારી લાગે હાં છખી સુંદર મોહન વરની,  
 મોર મુકુટ પિતાંબર સોહે ગણે વૈજયંતી માળા,  
 ઈંદ્ર વનમાં રાસ રમે હરી રાધા રમાયુ રૂપાળા,  
 રસિયા રસ તરસ્યા રસીજાના રસીક અંધર ચુંમતા  
 પીન પયોધર મર્દન કરી હરી ભાવથી ભુજ ભરતા.

ગાયન ૩૮૯ રાગ—પીલુ કાશી—તાલ લાવણી:  
 અયસે પાપી નર હોવેંગે કલ્લુગમે,  
 પગડી બાંધે પેંચ સંવારે હુમક હુમક પાક દેંગે  
 ગલીઓંદે બીચ દિરે આવરે—  
 નાર પરાધ પાપી તકત દિરેંગે—કલ્લુગમે.  
 ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, અપરી યુન ન દેંગે  
 સાસા સસુરા રોગ જમાવે  
 ભાખ્યોસે પાપી રાંડ લહેંગે—કલ્લુગમે.  
 માત બહનકો કછુ ન માને મનમે ન પાપ ધરેંગે  
 જમ રાજકો દંડ પડેંગા  
 રોક રૂપ્યા પાપી ગીન ગીન દેંગે—કલ્લુગમે.

ગાયન ૩૯૦ રાગ—પીલુ—તાલ લાવણી.  
 પરણીને પરવશ થઇ રહેવું પાંજરામાં પુરાવું  
 સુખમાં ફરતા સ્વતંત્ર છત્રને અંધનમાં બંધાવું  
 પરણીને ખસ્તાવું વળી પાછું રંગવું  
 રસબીના રંગ રસીયા સાથે રસમાં રસબસ થાવું  
 અધર સુધારસ પ્રીતી અપ્રત પીવું ને વળી પાવું  
 પરણી લદાણુ કમાવું સુખી સંસારે થાવું—પરણી

સૌભાગ્ય સુંદરી.

ગાયન ૩૯૧ રાગ—માંડ—તાલ ખેમટો

તાત શાને કરે છે આવું ભુટું કામ ?  
 જોને રાખે શીરામ કરે શલાય ઘન રયામ  
 તેતું લઇ શકે કોણુ નામ ?—તાત.  
 પ્રહલાદને પીડી હીરણ્ય કશીપુ, પીતાહ કમાજો શા કામ  
 પુરે મોતે મુવો પાપી અતે થઈ અન્નામ—તાત.

મોહી સતીપર શબુને બાળવા, ભરમાંસુરે ભીડી હામ  
બળી ભરમ દેઢ ગયો, જાતે બનીને બેકામ—તાલ.

ગાયન ૩૯૨.

રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

પહેરી ચોળી લટકા મટકા કરતાં આબ્યાં,  
રંગે બોળી સાડી ગોઠી મન લોભાવ્યાં.  
ઝાઝરનારે ઝણકારે કરકણના ખખડારે  
કાળજથી નેત્ર દિપાવ્યાં—પહેરી.  
હવે શરમાવો દાક્ષા, શાને દીયરજી મારા  
બોલો—બોલોજી બોલો, બોલો.  
મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણાવ્યાં—પહેરી.

ગાયન ૩૯૩.

રાગ—કાફી તાલ અઢા.

અરે કોઈ આવો પિયાને મનાવો  
મારું દિલકું ચીરી બોળી બતાવો—અરે.  
અરે પિયા મારો નહીં પ્રેમ હાણના બાણ  
તારે મન હું પુરુષ છું તું મારે મન પ્રાણ  
મને તપતીને નાંહી તપાવો, લાગી અગન બુઝાવો  
બોલાવો લોભાવો, પાણ પીયા રીઝાવો—મારું.

ગાયન ૩૯૪.

આશાવરી—તાલ દાદરો.

બાહરે કપટી ના મન મારું, લાગે શરણ મનકું મુજને પાર.  
થયું હેત કોઈ હું તો ન વિસારું—બાહ.  
હું બણી હું શીઠ બીજને ફલવું. મુજ વીતી વીચાર.  
નહીં ક્યું હું માત કરીશ રૂઢું થવાનીજ વાત  
મુક્ત કરી તરે મન મારું—બાહ.

ગાયન ૩૯૫.

કલ્યાણ—તાલ લાવણી.

ચાલો સાહેલી, ચાલો સાહેલી, બુવનેશ્વરીના સૌ મળીને દરસન કરીયે;  
દુષ્ણ હરનારી, સુખ કરનારી મુર્તિ માની અંતર ધરીયે;  
લાવ ધરી જો પુજન કરીયે, તો ભવ સીધુથી તરીયે;  
ચુવા ચદન કુમકુમ કેશર, અરચન કરીને, મન દરીયે;  
અખીલ ગુલાલને પુષ્પ માળથી, માને વધાવી મંદીર ભરીયે—ચાલો.

## સરોજની.

ગાયન ૩૯૬.

તાલ—લાવણી.

નખરાલી નેખનવાલી કોઈ યુલયુલને બોલાવો  
 મચકાલી મેંદાવાલી આ યુલયુલને બોલાવો  
 કોઈ સલુણા સંગે માણું, મોહનમાળા પહેરી  
 મદન જંગનું જોર જણાવું લાલ કોઈ છે લહેરી—આ યુલયુલ  
 હાવભાવ રસ ભેદ બતાવું. સમજવું સૌ વાતો  
 ગયો વખત પાછો નહિ આવે માનની હોય મઝાનો—આ યુલયુલ

ગાયન ૩૯૭ રાગ—પીલુ ખરવા તાલ ખેમરા

અનંગ રંગે બોલી રંગીલી ને અંગે,  
 મુખ બાળી ભોળી ન જાણું પ્રસંગે—અનંગ  
 છોડો બાધ છોડો વેણી જશે ને વજ્રી  
 જમાવ્યો રસ રંગ ઉછરંગે—અનંગ.  
 લાલ કપોલે દંતસાત પકતી છે,  
 કુલ ચુંટતામાં મુવે ભરે ડસી છે  
 શ્વાસો શ્વાસે ભરેલી પદ્મવેદે ભાજેલી  
 ઢીલી ઢીલી, શ્વમિત અંગે અંગે  
 એ ઢીલી ઢીલી, ઢીલી શ્વમિત અંગે અંગે—અનંગ

ગાયન ૩૯૮. રાગ કાશી—તાલ લાવણી.

કાણુ જમાનો આતો પાપીરે, પાપી આતો પાપી,  
 જનમના મેલાં, ઝેર ભરેલાં  
 ફાલી ખાશે તાળી આપીરે આપી આ તો આપી—કાણુ  
 સ્વાર્થ માટે સ્નેહ સાંધે  
 સ્નેહજી નાખે ગળું કાપીરે કાપી આ તો કાપી આ તો કાપી—કાણુ  
 કાળાં કુર્મી અંધ અધર્મી  
 જાણે ન જમડાં રહ્યા ટાંપીરે ટાંપી આ તો ટાંપી—કાણુ

ગાયન ૩૯૯.

રાગ—પહાડી તાલ લાવણી.

વાલમજી મારા વરચાગી  
 તારા મુખડાની માયા લાગી.  
 પ્રેમ તણી ગોળી વાગી અંતરમાં પીડા જાગી—વાલમજી,  
 હાવલ કીધી છાતી વધી, રાખુ આંધી સ્નેહ સાંધી  
 મુજને કીધો માદા બાગી—મુખડાની

રંગે રમશું, સંગે જમશું હરશું, હેત જાણાવશું  
ભવની ભાવક પહે ભાંગી—મુખડાની.

### પરચુટણ.

ગાયન ૪૦૦

રાહ—It's a long way

ધર રાખુ જેની ખાતું તેના છે મુખય સંસાર  
ધન દોલત તેના ધરમાં જોશો મન મુખ અપરપાર  
મુખ દુઃખનો સાથી ધરની રાણી જે ધરમાં નેક નાર  
આશિષ તે ધરપર વરસે ત્યાં મુખ સંપન્ન ખીસ્વાર  
(કોરસા.)

નીત્ય નામને તું દીપાવતી નીત્ય નામને જે નાર,  
નીત્ય નામને તું દીપાવતી સાચી સદ્યુજ્યવંતી નાર.  
નેક નારી સહને બહાલી દેશ ખેશ કંડુખ સહ સાય,  
નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલતી જે નાર.  
(કોરસા.)

પરધન પર યુક્તી નેકી નીતી નહિ ખોશ નેક નાર,  
નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર.  
નેક કેળવણીથી આખાદી તે ફેલાવશે હર હાલ,  
નાર જાતી છે જગની શાંતિ હરપળ તે હરખાર  
(ખુદાપર સખર)

ગાયન ૪૦૧

તાલ ખેમટો.

ગાવો ખુશી યર્ષ સંગમાં આજ  
લાગ ફાવતા ગજવા આઉ કરવા  
સાહુકાર બની ફરીયો હાઉ કરવા  
ઈડા ઉઘાલતાં કેરાળી ખાતાં, ગીદાઈ ચગરતાં, ફરીયો ખમરતાં  
રંગીલી ફરીએ ઢંગમાં આજ—ગાવો  
કામ કાજમાં કંઈનું આઉ કરતાં  
તફરમચીમ સધર હાઉ કરતાં  
હુતર અજમાવતાં નામના ફેલાવતાં  
ગજવા કાતરતાં નથી ચરમાતા  
ભગીયે હમે તો ખુશ-ઢંગમાં આજ—ગાવો.  
(ખુદાપર સખર)

ગાયન ૪૦૨

રાગ—જગલો—તાલ લાવણી.

અરે મરે મન દુશ્મન યધ કેમ દીલહુ ધુળવે  
નવ કર મુજપર જુલમ સીતભગર કાએ સતાવે—અરે.  
હરીન સુરત પુજ મનના મોહન મુજ

મન મુજનું લોહબાવે તન મન ધન સહ કરું  
અરપન પણ, જો મન દરદ મીતાવે  
દુઃખ જાવે સુખ આવે—અરે.

(દાહરો.)

દીલદારીમાં દીલ લઇ દીલડું દુઃખાવે  
દીલ અધીર ધીર ધરે દુઃખનો બુલાવે—નવ કર.

(બાગે બહાર)

ગાયન ૪૦૩

રાગ—કેહરવા.

યાદ ખુદાની તુ કરશે ભાઈ, તે છે જગતનો પાલનહાર  
બજે ખુદાને નેકી આપે, સદા ખુશાલ સુખમાં રાખે  
યાદ કર તે રખે—યાદ

(શબ્દર)

નેકીની છે ફતેહ હમેશા સદા દીલમાં રાખ તેજ  
ભક્તિ તેની કરશે તો અમર સુખ પામશે—બજે.

ગાયન ૪૦૪

રાગ—અગ્રેષ્ઠ.

કાકા વકરલેન, તેવા કહેવાએ આજે ખાસા  
જેન્ટલમેન, ને હયાં તો ખોએ, ને જ્યાં ચડાવી,  
જો આંગણ ને ખેંચી કહાડીએ નેન.  
આજે અકરીકટ પર માર ને ચશમા ચાર ચડાવી  
છત્તર ટ્યાકો બનસે તાબુક નાર  
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ  
લેઓ એક સોલ દીમ, કે ત્યાંથી છુ થયા—બસ પોલ,  
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ, તુઝદારી ને ધીદારી  
મવાલી હમને કેહસે ખાસો આમ  
જ્યાં હમારાં જોશું કામ  
તો એ મવાલીને કરશે સો સો સલામ

(જેન્ટલમેન લોહર)

ગાયન ૪૦૫

રાગ—ભેરવી.

દુન્યા સારી છે ફરેખીરે તાહરી બરી સુદ્ધી ક્યાં ગઈ  
જેમ પવનની લેહર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જઈ (સદાહથી)  
નહોં તો ટપકા ખાતાં તાહરો દુન્યા જનમ જશે અટવઢ  
જેવા સાથે તેવા થઈએ, ચાલો ચડાવી કંઈ (ખુરી બગી)  
સાથે ચડેલું ન પાડું મેલો, દુન્યા સતવાદી દયાં થઈ  
ચક્રમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે ખીસામાં  
કાપ સુકીને કામ કાંડે ને કાતર છે ચુપીયા જહોં તમ

(જેન્ટલમેન લોહર)



ગાયન ૪૦૬

(ઝીઝાદી)

ગુણો વાપર અતિ ગુણકારીરે તું તો આખર ખતી છે નારી—ગુણો  
પ્રભુના પાલણમાં સેઠ ખતી છે જગ રચનામાં નેક ખતી છે  
“માતા” નામ તું જ ભારી રે—તું તો આખર  
સરીઆમ તારી કોમળ કાન્તિ માયા મધુરી રહી તું જાણતી  
રાખી સચ્ચુરી ધીરજ શાન્તિ બાળ ગોપાળ આભારી રે—તું તો આખર  
જગ શોકમાં તું જની છાયા કાઠ માઠમાં સૌની તું દાયા  
શિયળમાં તું જ શોભે કાયા તું જ વિન છંદગી ખારીરે—તું તો  
તું જના સતમા સ્તવન ચાલે વૈર અભાવ સૌ તું જથી ત્રાસે  
અંધ હવે ત્યાં ઉન્નત થાશે સ્વર્ગતણી તું ખારીરે—તું તો આખર  
(મીતોઈ મળહ)

ગાયન ૪૦૭

રાગ—કાફી તાલ લાવણી.

દાશ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો  
સંસારી સંબધ તોડી છવ આપ ચરણે જોડી  
હું તો ખતી ખેડો બાવો બાવોરે—દયાલુ દેવા  
આખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં જોડો ખાલું  
વારે અવીનાશી આવો આવોરે—દયાલુ દેવા

(સુરદાસ)

ગાયન ૪૦૮

ઝીઝાદી તાલ કેરબો.

ખવો જાઓ ન સતાઓ સાવરીયા મોરા સાવરીયા  
મોરા સાવરીયા—જાઓ  
મોરા નાળુક તન ગુલનાર, વાપે પ્રીતી કુલ સંગાર  
કાહે નજર લગાવો સાવરીયા—જાઓ  
મોરા જોખન ખુમખેદાર, ખીલો જયસો કે ગુલનાર  
હટો કાહે શરમાવો સાવરીયા—જાઓ

(કરણધેઓ)

ગાયન ૪૦૯

રાગ—પીલુ તાલ કેરબો.

નાનકડી નાળુક નાર હું બહુ નાનકડી,  
બહુ નાનકડી બહુ નાનકડી (તનવાર)  
મારા લાલાની છું લાડકડી છું લાડકડી—નાનકડી  
આંખ તણે મટકે પટકું છું લાલને  
તો નાની થું સમજે વાલાને વાલને  
જાણી ભોલો ભરથાર તું બહુ માયે ચડી—નાનકડી

(માલતી માધવ)

ગાયન ૪૧૦.

રાગ—ભેરવી તાલ એમટા.

પ્રેમના જુદા જુદા છે પ્રકાર  
 પ્રેમમાં વસી રહી પ્રભુ તું સાર—પ્રેમના  
 એક પ્રેમ સાચો શ્રી હરી પતીનો છે.  
 માત તાત બ્રાત મીત્ર સતી પતીનો છે.  
 સાચો કહેવાય છે પ્રેમ ધરમ શુભ નેમ  
 જેથી તરી જવાય આ સંસાર—પ્રેમના

ગાયન ૪૧૧

રાગ પાહડી—તાલ લાવળી.

અરે આળ્યો હતો જ્યાંથી હવે હું તો જવાનો છું  
 તણ આ દેહ પાંચરને નિરક્ષરી થવાનો છું  
 કરી કાળાં અને ધોળાં ઉડાવી મોજ દુનીયાની  
 કર્યાં જે કર્મ જેનું હું કટકુ ફળ ચાખવાનો છું—અરે  
 સગાના સનેહ છોડી પ્રીયાના પ્રેમને તોડી  
 હવે કરતારના દરવારમાં લાજર હું થવાનો છું—અરે  
 જમાવ્યો ખુબ દોલત ને વસાવ્યા મહેલ ને માળા  
 અરે હું એકલો સધળું મુકી અડીથી જવાનો છું—અરે  
 જગતમાં જનમ લેતાં હાં હતી બાંધી મુકી મારી  
 ઉઘાડી લઇને હાથ હવે હું તો જવાનો છું—અરે

(સ્પેશીયલ)

ગાયન ૪૧૨

રાગ—કાલીગરો.

મારી આશાની દોરી તુટીરે  
 તુટી તુટી તુટીરે—મારી  
 બર્ષો ખુદાએ કેવો બજાવો  
 કોઈ મુકી રહવાનું રે—મારી  
 તરુમીની તદખીરથી થયો હું અરવી  
 વેચ્યાં મારાં પૂરુંરે—મારી

(તરુમીની તદખીર)

ગાયન ૪૧૩

રાગ—આસાવરી—તાલ દાદરો.

ના વિસારીએ દયા દુહ્યમાંથી રામ ના વિસારીએ  
 રંકમાંથી રામ થઇએ કરીએ લક્ષ્મીરામ—નુનીએ નદિ અસય દસા  
 ભક્ષે ચદે સીરતાન—ના વિસારીએ  
 માનવનો અવતાર કરી ફરી આવે નદિ મન માન  
 આગ્ના તેવાં ચાલતા યજ્ઞ મુકી માન મુમાન—ના વિસારીએ  
 (ચંદ કલા)

ગાયન ૪૨૨

રાગ—ખરવા—તાલ કેરળો.

જપતી પ્રીતમની જપ માળ જુવતી જો અલખેલી  
 જોળન રસ રંગે જોતી આ જની ધૈલી.  
 વ્યાકુળ વૃક્ષના વિણુ વ્હાલી વેલી  
 તન મનમાં વ્યોપી રહ્યો જોળન વસત જંગ  
 રસ ભોગી રસીઆ વિના રમશે ક્યાં રસ રંગ  
 જાણ્યું ન જડીઓ કોઇ રસીઓ રંગીલો  
 ચપ ચપ કરતી લેતી જા તું ચમેલી—વ્યાકુળ  
 પેટ દુખે શીર કુટતાં સંકટ આ ન સમાય  
 બળતાને જાણી સખી હૈડે શું હરખાય  
 આહ અકળીએ શાને છેલ છપીલી—વ્યાકુળ

( અશરમતી )

ગાયન ૪૨૩

રાગ—મહાહ—તાલ લાવણી.

ડરમાં તું દીલ સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ,  
 તુને કોઇ ન મારે લાન છોકરા ડરમાં તું દીલ સાથ—ડરમાં  
 તુને સભાળુ પ્રિતીથી પાળું, ચાલ તુને મારો મહેલ દેખાડું  
 ધરેણા વજ્ર ચારાં સારાં કાઢું, ચાલ તું જ મારા મહેલનાં ચિત્રો  
 રંગકાં રંગાં ચારાં વિચિત્રો, ચાલ્યો આવ; ખીમાં, ચાલહું ભેરવીછું  
 મારે કેવા છે કંકણ હાથ, જોજો મારે કેવા છે કંકણ હાથ—છોકરા  
 ( અદ્રહસ )

ગાયન ૪૨૪

રાગ—ખરહસ—તાલ દાદરો.

કોઇ દુધ લ્યો દિલ રંગી શોખીલા શાણા ઉમગી-હો-કોઇ  
 કેરી પીચે કસુળ્યાં ગાંળે પીચે અનુધ  
 દાઢ દીવાના પીચે દાના પીચે દુધ—હાં-કોઇ  
 એક અમીરસ દેવતો ખીજે રસ છે પ્રેમ  
 ત્રીજે રસ ગોરસ ભલો, પીધે કાયા હેમ—હાં-કોઇ  
 ગોરી ગવરી ગાયનાં ગોરાં મારાં દુધ  
 હુ પાણુ ગોરી ગોરડી, ગોઝ દિલ છે શુદ્ધ—હાં-કોઇ  
 હેમ કટારો હાથમાં, માંહી અમૃતસાર  
 ચતુર હાથ તે ચિતવે, ગુણ સમજે ન ગમાર—હાં-કોઇ  
 ( વિક્રમ ચરિત્ર )

ગાયન ૪૨૫

રાગ—તીલગ—તાલ કેરળો

છોડા છોડા છપીલા જંગો હડો હડીલા મારી હુડારો નવ લખ લાજ—છપીલા  
 તમે મહોટા પુરુષ મહારાજ પાણી પહેલાં ખાંધી લ્યોને પાન—મારી

વાહ વાહ વચન રસીલા તારા નયન રંગીલા, ગોરી ગાગે મવરતે ગુમાન૦  
લાગે જોતે પ્રીતીતુંજ તાન ગણે નાના મોટા સૌ સમાન—ગોરી૦  
કથન કથે જગમાં બધા વિરજા પાવણ હાર પ્રીત ભગત બામા

સદા વચન નીબાવણ હાર

મુકો મુકો માતુની ગુમાન શાણા દાસી છું તારી મુગ્ધણ  
ચાલો ચાલો ચતુર પ્રીય પ્રાણુ—છોડો૦

(ઉમાદેવડી.)

ગાયન ૪૨૬

જીલ્લા ખમાચ તાલ હીંચ.

મને આવે છે ફેર, જુલે મારું મન હોં સખી  
બેસું રથમાં શી પેર, જુલે મારું મન હો સખી—મને૦  
કેંદ્ર ચડી કોઇ કારમી હું સમજુ ના બહેન  
ખડાવરી મને કરી લ્યો વિસામો મુંદરી  
ઝીળી આ દહેર—જુલે મારું મન હો સખી

(કમલતા.)

ગાયન ૪૨૭

હોસ રૂળા સીતમગર એ—રાહ

શુલસનમાં શુલ શુલાળ છે, મગર નથી જો જાગ્યાન,  
ખીલે જુલે ખાહેસ નહીં, નથી જો તેનો કદરદાન !—શુલ.  
ભરથું પરથું અગેવાંન છે, સમાન બેહેસત જાગ્યાનાહાર,  
અમન અમન કુલ કુલ, નથી જો તેનો પાસ્યાંન !—શુલ૦  
મીસાલ એ મોહણત વણ, મન મોહણ નહીં જરા,  
ધણી વનાનાં દોર છે, નથી જો તેનો આલીશાંન !—શુલ૦

(જ્યેષ્ઠનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૨૮

અયે રસકે કમર—એ—રાહ.

દરીયાએ મોહણતનો કિનારો નથી જરતો;  
જાન જાય મગર તે કિનારો કયુલ નથી કરતો—દરિયા૦  
મોહણત નથી માંનતી, મનાવો એક દગર,  
પાક પ્યારને મારો, મગર જનથી નથી મરતો !—દરિયા૦  
મોહણત બેખતર બેસખર છે અમર,  
પાક પ્યાર પાપી ખ્યાલનો તો દમ નથી ભરતો !—દરિયા૦

(જ્યેષ્ઠનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૨૯.

રાગ—કાલીંગટો.

“અખલા દનતી—કામલ દાનતી નાર ગણુતી નયથી નથી  
સખલા જનતી સુર મદમાતી સદગુણમાં ઉમાતી રતી”  
સદગુણી નાર શોખી સંસારે સખી રમે સદા સનવતી  
એક જુલ ને એકજ ખાવીદ રહે સદા નેતે ગણુતી  
નારી ને સદગુણમાં પુરી સત જે માયવે ને છે મુરી

પરપ્રીતને જે સમજે પુરી પાક વેણથી જે મધુરી,  
 “સદગુણ પ્રકાશની કીરતીમાં નીશદીન જીવળી જતી વહી-સખલા  
 (જેખનેઝર ને શીરીન)

ગાયન ૪૩૦.

રાગ—કાલીંગડો.

સુખ જનક નામ છે તાનાર જો કીરતાર અરે જો અહુર  
 અનન્ય ખરે શુ કાર તાહાર આદ્રતમાં પણ હીમત આપે  
 છે સહ દુખનો દાર—સુખ  
 પરવર તુ નેક હીદાયત બક્ષ હમને નીત્ય હમાર સાર—સુખ

ગાયન ૪૩૧.

રાગ—કાફી હોલી.

શ્રીની કેળવણી હોય સારી તો સસાર નીભાવે વીચારી  
 ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી જાણવી ધણીને તાપે જે નારી  
 ખરે સુખ જોમાં નહિ શર્મ તેમાં  
 માતો જાનો તમે બહેનો મારી ના દેતાં શિખામણુ વિસારી—શ્રીની  
 ભાગ્યવંત નર તે સુખી હમેશ જે ગણુ પ્રીયાનેજ પ્યારી  
 ચાહા રાખો મનમાં વક્ષ રાખો દીલમાં  
 માતો જાનો તેમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામણુ વિસારી—શ્રીની

ગાયન ૪૩૨

રાગ—આસાવરી.

ફાની દુન્યામાં જન્મી બક્ષર તુ કરજે ભલાઇ તજી દે પુરાઇ  
 જેખન જેરે જીવાની તારી સાથ ન આવે કાઇ  
 કરજે દીલથી યાદે ખુદાઇ—ફાની

ગાયન ૪૩૩

રાગ—આશા જોગી.

જીડી જગ માયા ધન ને માન  
 સમજ ધનસાન, અજો નાદાન—જીડી  
 માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સૌ પૈસાના યાર  
 નેકી નીતી ધર્મ અદગી, સોભાવે સસાર—જીડી  
 ભાઇ બહેન ને પરણી નારી પૈસે આવે કામ  
 ગોઠે ધનજો યાગે ખાલી કાણુ લે તુજ નામ—જીડી  
 માયા મોજો જગની ખોટી, ભકતી જશે સાથ  
 તાહર માહર નહીજ રહેશે, ફક્ત નેકી બસ હાય—જીડી

ગાયન ૪૩૪

રાગ—કલ્યાણ તાલ દાદરો

હાથ જોરે તારા ચરણે પડી આવો નગર મોર હરી  
 સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી નૈણુ રસીકે આવો વાલી

અંખીયાં તેરી જાદુ બરી—આવો સખી કંટો દુરન અમે  
ખોશો ન ખોશો મુહસે તમે તારી માયા માહરા મનમાં બરી

ગાયન ૪૩૫.

રાગ—જ'ગલો પીલુ.

નજુમી જોખી પાસે જઈ, જતાઓ જોય દિસમતનો  
તમેને ક્યો મળશે કહી, જગાડો જોશ દિસમતનો—નજુમી  
અહા-દિસમત જગાવાને, બરી દીકરી ડરખીની  
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોપ દિસમતનો—નજુમી  
રમ્યા કંઈ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી  
કરી સરકો અતીસેદી, તપાસ્યો કોપ દિસમતનો—નજુમી  
ધણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઈ કોડી  
વળી અપવાદ દે કોને, ખોલો છે દોપ દિસમતનો—નજુમી  
નજુમી જોખીઓ જુદા, ચડડાવે આસ ચક્રોડે  
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ દિસમતનો—નજુમી

ગાયન ૪૩૬

રાગ—માંડ.

પક્ષમે છ જય ખારે-પક્ષનહો ખરખાદ  
ખાલી હોંશમે ગુમાયે-દુર રહે ફરીયાદ-તેરીપક્ષ  
જાન જગ આયા-ઓ ખયેઆરા ભોલા  
તાલીમ દેના-એ કરસે યાદ-તેરીપક્ષ  
દેરના કર તું બજસે-એ હમે દુઃખદા બાદ  
શાન તેરી જાંદ પોંદએ હવો પુર શાદ-તેરી પક્ષ  
છતે સે સુખ પાય તો તેરા હય કામ  
એ જીવનકો નાવ જુકસે-કીસ્તી હો આખાદ-તરી  
જાંદગી તેરી આખને રોજ મુખવા દે  
જયસાતેરા કામ હય-વયસા તું આ ક્ષેખ  
કોધ કહું ન કીજએ મંજલ દે બાર  
પ્રેમ સખસે દે શીટ છસ તું રહે શાદ-તેરી

ગાયન ૪૩૭.

રાગ—માંડ—તાલ લાવણી.

મન માયાના કરનારે જરી જોને તપાસી તારી કાયા  
પુછી જોને તું પંડીન પુરાણારે કોઈના અમર છે વેખ લખાણા  
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેત્ર બનાયા  
શાણ તો સમજ અલગ થયા પણ બાળક ખીચરા લપટાયા—જરી  
લાખોની પાંખો મહ છે પીખાઈ જોણે મુઝપર લીધુ દશયા  
કાળના કાવોટી કાણુ અચ્ચુ બસે રંદ બસે દોષ મહારાયા—જરી

સંધ્યાના નેવા રંગ સોનેરી વધ્યાને લાડ લગ્યા  
જોખનને તનધન તેવા સમજવાં પાણીમાંના પડછાયા—જરી  
(ઉદયભાણુ)

ગાય ૪૩૮ રાગ—ગીલું ખરવા તાલ ખેમટા.

ચાલ હવે ચાલ બહેલી બહેલી  
લળી લળી લહેકે શું જોતી વળી ઘેલી  
તારા તનમાં લાગી છે તારા વેલી સાહેલી—તારા  
રહે જાણે સોને મુગંધી મળેલી, અરરર પગમાં કાંટા વાગ્યા  
ભુડી કાઠ આવી બાધા પાસે  
(બોલવાનું) જુડી ક્યાં વાગ્યો છે કાંટા આમાં બાધવો ક્યાં પાટો  
હવે ચાલ ધુતારી ચાલ, ચાલીયે છીએ—ચાલ  
(બેધારી તલવાર)

ગાયન ૪૩૯. રાગ—કચ્છી-કાફી તાલ લાવણી.  
રાણા અયો વતનતે પાળે, સેલ સેલાણીડે ધડી ધડી સંભારે,  
તારાં તોડી મુઠે ન થાડે વિસરે, મુંજે હપડેને પ્યા ચુણુ કે—રાણા  
મુંજે તો રાણા મુંજે રસે તો, રેહ છડીપર રેહ વીજી નો  
બધ ગાલ રૂંડેને ધરત તો રાણા—રાણા.  
(સતી તોરલ)

ગાયન ૪૪૦ કચ્છી કાફી—તાલ લાવણી  
દીલ દીયા મુંજે હારે વિછોડો વિછડન જો મારે  
આતશ દીલમે એથુજ મુક સંતોડી આરે—વિછોડો  
ધડળ ધટમે કોડ મળનું નકકી પુછી આરે  
લાલ લુટાણા હિણુલાડ, મળનું ટાણુ, ટકસારે—વિછોડો  
દાદ ગુરુદ બેદાદ કનાનું હલી હજુ હારે  
દદ ડીસી બેદદ ચોપ આંખે લીખ્યો કેર દારે—વિછોડો  
(સતી તોરલ)

## ચશ માની નવી દુકાન.

શકટરોના ગમે એવા અધરા પ્રીતકીપશન મુજબ નવા ચસમા તેમજ ચસમાને લગતું  
દરેક કામ તમારા પુર સતોશ વચ્ચે ગામ કરતાં સસ્તા ભાવે બનાવી આપશું. એકદન ત્રાપલ  
ઓરેડર આપી આત્રી કરી લેવાની માનપુર્વક અરજ કરીએ છીએ.

હોમી સાપુરજી ભરૂયા.

ભાણુજી શેઠની અગીયારી સામે, ૨૮૮, બજારગેટ સ્ટ્રીટ, કાટ, મુંબઈ.

ગાયન ૪૪૧. રાગ-પીલુ' ખરવા-તાલ લાવણી.

પ્રીય આવો પ્રીય હૃદય પામતું મંગળ પ્રમાત વધાવો  
સુખના દીનની સરગ્યાત થઇ રંગની દુઃખની દુર ન્હાસી ગઇ  
પ્રભુની કૃષ્ણા છવાઇ રહી.  
પ્રીતીની સરીના ઉભરાઇ વહી છલકાઇ ગઇ—પ્રીય.

(દેવ કન્યા)

ગાયન ૪૪૨ રાગ—ગોઠ સારંગ—તાલ લાવણી.

લોભાવીઓ લગ્નકાળા  
રહીયાળા, મરમાળા પ્રિય અપુરું રૂઢ્ય વરમાળા  
દીવ્ય સ્વર્ગના નેજે બગેલી અંતરમાં ધડ અમૃત વેલી,  
મુજ કન્યાણુ તણી મદુ હેલી એ મુજ બ્રહ્મા-લોભાવી

(દેવ કન્યા)

ગાયન ૪૪૩ રાગ—પીલુ—તાલ લાવણી.

ગોવીન્દ ગુણુ ગાવોરે, ગોપાલા ગુણુ ગાવોરે રે નર નાર  
ગીરીધર શ્રીધર શ્રી મુરલી ધર નામથી નેહ લગાવો હાં નેહ  
લગાવો રે—નર નાર  
મારૂં નારૂં મીઠ્યા માની કૃપણ કૃપણ કહે જાવોરે હાં કૃપણ  
કહે જાવો—રે નર  
અધમ ઉધારણુ બવ જલ તારણુ નિરબય નામથી યાવોરે  
બવ નામથી જાવોરે—રે નર નાર

(સતી કોપરી)

ગાયન ૪૪૪ રાગ-પાહાડી તાલ દાદરા.

હુડી તઅરીફ હુએ કળ કીસને પરસનાં દેખા,  
હમને શુજરાતમે કુલ અગેલાકા સામાં દેખા;  
હુસનો ખુશીમે નજનકન મેં કદો કામતમે  
અખુદા રસકે પરી જાદ દર ધનસાં દેખા.

(કીતબ.)

સફલા સોનેકા દવાન અઝોર કલમ સોનેકા  
ખુશી શુજરાતકી લીખખુ' લે યો યમ સોનેકા;  
રંગને પુટકે બરદી દુએ જહાંકી સારી.  
હસને કુદરતને ખતાપા હુએ હરમ સોનેકા  
કોહો બન યાગો ચમન માલો ખમના રઝોચન  
અગેસા દીલશાદ ધન આગિને શુકીસતાં દેખા;

(કરબ વેલો)



ગાયન ૪૪૫

રાગ—ભેરવી.

ગાવો ગીત ગાઇ, સુર લઇ, રંગ દઇ, ખુશ થઇ, રાજ મુખારક આજ  
 થાવો ખુશાલ, આ નવ સાલ, ફલો નેક ફાલ  
 આજે મહ્યાં મારાં, દોસ્તો જાની પ્યારાં પ્યારાં અતી વાહલા  
 કરો ચમન લાલા, દુસ્મનતા મુહ કાલા, માલીક રાખે લાજ—  
 પાક યજ્ઞનનાં પાક ફરમાનથી કીતા કપટ દુર કરો હલી મલી  
 રખતે ભજીતે, બદીતે તજીતે, પાપથી કરીને નેકીને હરીતે  
 દુઃખને સહીતે, સતને વલગીને 'રીપન' કીર્તિએ ગાજ—  
 (વિકાશતુ વસ્યત)

ગાયન ૪૪૬

રાગ—ભેરવી.

દુન્યાં અજબ છે ફાની, ચાર દીનતી છે જીદગાની  
 ધન દોલત ને માલ ખજાના જોખન જોર જીવાની—દુન્યાં  
 કાચી રસીના દોર સમ આય આપરી જીદગાની છે  
 દયાનો મોજો આવી પાછો જાય તેમ જીવાની છે  
 લોભી આદમ લાલચને વશ તજ આ ઝોખો બંધ થવાની છે  
 કરણી તેવી ભરણી આ જગમાં સર્વેને ભરવાની છે  
 કરી લે કાંઈ ભલાઈ; તજ દે વું ખુરાઈ  
 કરી લે નેક કમાઈ, ભજ લે યા દલાઈ  
 કરણી આખરમાં છે સાચી, પૈસો ટકો સૌ છે ફાની—

ગાયન ૪૪૭

રાગ—પીલુ પદ—તાલ દીપચદી

નેકી કરોરે કોઈ નેકી કરો, બદીથી દુર રહો—નેકી  
 નેકીથી મલશે જગતમાં સુખ, તે સમજીને સ્થાણુઓ—  
 નેકી ને ભલાઈ આવશેજ કામ, નેકીથી મલશે તમનેરે માન.

ગાયન ૪૪૮.

રાગ—હમીર ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ધન ધન શાદી મુખારક, હો તુરબરે તનજન સલામત  
 નેક લગન મહેમાન મુખારક, જનમાલ જવેદાન સદાહો—  
 રંગ રંગ સુરતાન ભરાહો, માનપાન યજ્ઞ મુખારક  
 હો હમશે હર્યાં મુખારક—શાદી

ગાયન ૪૪૯.

રાગ—કટ્યાણુ પદ તાલ દીપચદી.

ગુજારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે, ખુદનો રહો હાથ મુજ કામ માથે  
 સુખી કામ છે આપણી આજ રોજ, મુખારક તમોને નવું સાલ આજે  
 આ ચમત ને ચમતમાં, વસાવો ભલા ખ્યાલ નેક મનમાં

PLEASE CONSIDER OUR I. T. L. N. TABLE

Consult us before you insure elsewhere.

Apply to.

*Nawroji Sorabji R. Wadia.*

AGENT, GRESHAM LIFE ASSURANCE SOCIETY, Ltd.

for Parel & Bandra,

Jafferli Hussanali Plumber's Banglow.

Opp. Elphinstone Road Station, Elphinstone Road,

BOMBAY.

& c/o Gresham Life Office, Gresham Buildings, Fort,

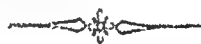
BOMBAY.

**"XL" TYPEWRITING CO.,**

24, CHURCHGATE ST., FORT, BOMBAY.

*DIRECT IMPORTERS OF:—*

**Typewriters & Accessories.**



Largest & Cheapest House for  
RIBBONS, CARBON PAPERS  
and ALL TYPEWRITER and  
DUPLICATOR SUPPLIES

REPAIRS TO TYPEWRITERS  
OF ALL MAKES  
A SPECIALITY.

ગાયનથી ખુદાને વહેલું મળી શકાય છે.

પણ ગાયન કેવાં હોવાં જોઈએ, તેની શીખનાર આવશે ખુબ સંભાળ રાખવી જોઈએ. ખુદાઇ ગાયનોજ ખુદાને મેળવી આપે છે, પણ તે શીખાવના બીજાં ગાયનો, ભલતા ગુસ્સાઓ ઉત્પન્ન કરે છે ગાયતનો સગાર તાલ, સુર છે, તેની ઉપર પણ શીખનાર વગેરે ધ્યાન આપવું જોઈએ, અને જ્યાં એવું સંગીત શીખવવામાં આવતું હોય ત્યાં તેઓએ સંગીતની તાલીમ લેવી જોઈએ.

ધી પારસી મ્યુઝીક ઈન્સ્ટીટ્યુટ.

આંતરે પાંચ વર્ષ થયાં, પદ્ધતિનુસાર સંગીતની તાલીમ આપી રહ્યું છે. મારે નવા ઉમેદવારોને આ ઉમદા ટકનો લાભ લેવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે.

મી૦ જાંગીરજી જમશેદજી વીમાદલાલ શું કહે છે

“તમારે ત્યાં અપાતી સંગીતની તાલીમ વીધે અભીપ્રાય આપતાં હું કહેવાને ધણો ખુશી છું કે તે તાલીમ અને પ્રશીન લાયક તથા સંગીત માલમ પડી. રાગ અને તાલ તેમજ ગાયન કળા ઉચ પ્રકારે શીખાડવામાં આવતી જણાય છે.”

(સહી) જાંગીરજી જમશેદજી વીમાદલાલ.  
એમ. એ., એલ. એલ. બી., સોલોસીટર.

સ્કુલ બોયઝ તેમજ લેડીઝનો વખત સાંજે પાંચ થી ૬૫૦. અને ગ્રહસ્થનો ૭ થી ૮ (સ્ટે. ટા.) રાખ્યો છે.

તે ઉપરાંત સવારના ક્લાસીસીસ ચાલુ કર્યા છે જેમાં ગ્રહસ્થનો વખત ૮ થી ૯ અને બાનુઓનો ૯ થી ૧૦૫ (સ્ટે. ટા.) રાખ્યો છે. શી નજવી રાખી છે સાયન્ટીફીક રીટીથી ગાતાં, તેમજ હાર્મોનિયમ, હીલરયા, વાયોલીન, તેમજ હર કોઈ જાતના વાજીત્ર શીખવાનો શોખ હોય તો હમારે ત્યાં એક વખત મુલાકાત લઈ જશો.

પ્રાઇવેટ ટ્યુશન મારે ખાસ સગવડ કરવામાં આવે છે.

સ્થાપક અને પ્રીન્સીપલ,

કુશામરજી ધનજીશાહ શરાફ.

નં. ૨, ચીરામર, ગોવીંદજી વસનજીની સામે, ચીરામર ગેડ

વધો સંપતી સંતની સાથ રોજી, ખુદાવંદ રાખે તમોને દ્યો મોજી  
રહો ખુશ તમારી બધી આશ પામી, ખુદા પાક આપો સદા નેકનામી

ગાયન ૪૫૦

રાગ—ઝીઝોટી.

મારા અહુરાની યાદી સમાધ રહે સમાધ રહે છવાધ રહે—  
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર, તારા સીતારા ને અગ્ની અંગાર  
બલ્યુકના આનંદ કલપાધ રહે—અહુરાં  
દીધો પ્રથમે પુત્ર પનોતો, બલ્યમાં પુરો જો તમે ગળો તો  
જેની જ્ઞાની તરીકટ ગવાધ રહે—અહુરાં  
હતો તે સાહેબ જરથોસ્ત પયગામબર, હતો અહુરાને દીગંબર  
ભાવના જગત છલકાધ રહે—અહુરાં  
દીધા કલામો સલામી બરીને, અહુરાના ભાનોના બેદો કરીને  
ખરા માજદયસનાન મજકાધ રહે—અહુરાં.

## ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૫૧.

રાગ—કલ્યાણ—તાલ ત્રીતાલ.

મોરી લાજ શરમ રખલે ભુગમે પાક જન પરવરદેગાર  
પયેલા કીયે લાજ તુમહીકુ તું દાતા મય બદા તેરા  
ગાએ બલ્યે રીઝાએ પ્રભુકુ રાગ કલ્યાણ પ્રભુકો સરસ સમન્નયો  
સપત સુરન ઓર ત્રીન આમતી ગરેસાનીધપપ ધરીસાંનીધપપ.

ગાયન ૪૫૨.

રાગ—કાહારવો—તાલ ત્રીતાલ.

ધર જાને દે છાંડ મોરી ખેયાં  
હા હા કરત તોરે પૈયા પડત હું  
મોહનસે ઝુક રૈહીયાં—ધર.  
એગર ડગર કે લોકવા સુનત દય  
ચર્યા કરત ખીજ નારીયાં  
બવોજી બવો તુમ અપને ડગરવા  
મુખસે ડેહંગી ગારીયાં—ધર.

ગાયન ૪૫૩.

રાગ—હુમરી—તાલ—ત્રીતાલ.

મગ ચલત કલાન શું અટકી  
પ્રોજમે દધી ખેચન જત સુન્દરીયા  
ઝપટ છીન મટકી પટકી—મગ

હમારી ડગડીયાં ખીંગાર ડાંરી શામને  
વો તો નાહક અપની હટકી—મંગ.

ગાયન ૪૫૪.

રાગ—ખાગેશ્રી એક તાલ.

ખલુ ગુન કામ ન આવે સજની જળલગ એ કરમ નહિ જાગે  
જગત સુની હયે ખાત રંગીલે રૂપ જોજન ગુન ધરો હી  
રહે તું હયે તરે ભાગનકે આગે—ખલુ

ગાયન ૪૫૫

રાગ—કેદાર ત્રીતાલ.

ભજ ભજ મનુ જારે તું કમલ નયન ખાસુ દેવ  
પ્રણુ તતસલ કરેણા કર ભક્તન પ્રતીપાળ રે તું—ભજ.  
જા કે સુમરણ સુણીત પાપ હરત જનમ તરત  
પાવત પડપર મહ અતરક હત સુખ ભણુ ગત  
ભજ દીન દયાલ રે તું—ભજ.

ગાયન ૪૫૬

રાગ—પીલુ

નીત ઉઠ સુમરન હરીકો કરીજો ભાવ ધરે શુધ અપને ગતમે  
ભવસાગરકો તરીજો—નીત  
હરીકો નામ સદા સુખદાયક  
મંગલ સુખ સુચરીજો—નીત

ગાયન ૪૫૭

રાગ—જલ્લા—તાલ દાદરા.

આનખાન જ્યા મય લાગી, ચારી ચીત કયો દીયા—આનખાન  
પડત લાગી જ્યકે જૈયા, ખોલો મહેરખાન સૈયા  
તુમ ખીન મોહો કલ ન પડે તુમારે કારન જાગી—આનખાન

ગાયન ૪૫૮

રાગ—ભૈરવી તાલ દાદરા

અપને મોલાકી જોગત બની, જોગત બનીરે બી જોગત બની  
અપને ખ્વાઝકી મય જોગત બની—અપને મોલાકી.  
મય અપને દીલકુ કાસી પુતકો દીયા ચાહતા હું  
છોડે ધરલાગકી રાહ કુર લીયા ચાહતા હું  
અય મુસલમાનો કહો, કયા મય ખુરા ચાહતા હું  
જરસે મોલા હય ખુદા ઉસે મોલના ચાહતા હું—અપને મોલાકી

ગાયન ૪૫૯.

રાગ—આસાવરી.

કરેલે સંગાર, ચતુર અલખેલી, સાનનકે ધર જના દેગા—કરેલે  
માટી ઉડાવન માટી ખીકાવણુ, માટીમે નીલે જના દેગા—કરેલે  
લાગડી ચુંદરીઆં મુખમે દાલો, પીયાકો મુદ્દ જનાના દેગા—કરેલે  
નાહલે ધોલે શીશ શુકે લે, શીર વાંદસે નદી આના દેગા—કરેલે

ગાયન ૪૬૦

રાગ—જગસા-કુમરી તાલ ત્રીતાલો.

પીયાકે ચિત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે મન બેશગી મોરારે  
આંધુ વાંકી ડાંલી કોયલીયાં બોલે દોરારે  
નદી કીનારે સારસ બોલે મયે જનુ પીયા મોરારે-પીયાકે  
અપને પીયા પર નન મન વાંડે લે વાંડે જો થોડાં  
આજ પ્યારે ગલે લગા હું જગમે છના થોડારે-પીયાકે

ગાયન ૪૬૧.

રાગ—ખમાચ તાલ—દાદરો.

આજ શામ મોટુલીનો આંસરી અન્ય કે  
આંસરી અન્ય કાહાન મોરલી સુનાયકે—આજ.  
હર હર સખ કરત જન ગાગર સીર ધરન જન  
નીર નાર બરન ચલી મુધ ન રેલી શરીરજા—આજ.  
બન બન સખ કુંડકે કાયા દાડે આંસવા  
નીપજે ન આંસ વોડ બને! બેરન ખામરી—આજ.

ગાયન ૪૬૨

રાગ—કાદારવો

સાંકે તીન પેસે શેર મજલી ના બેચુંગા  
મંથ તો ના બેચુંગા—સાંકે  
છોટી મેરી મજલી મયેશ નીકલો અંક આંચુડી  
અગરમે જા બેચું છરટી ખરીદ લાડે રોટી—અંક  
આંચુડીકા બેચું બસા રૂપીઆ સાંકે તીન  
સુરગીયા ઉરકે લાકે બેચું અંકે સાશ દીન—સાંકે.  
અંકેકે લે પેસા આરે ઉતટી લકિયા બહરી  
જલસા કુંકે દાયમેસે લે શીરેજ લકરી—સાંકે.

ગાયન ૪૬૩

રાગ—ધનાશ્રી—તાલ ત્રીતાલ

નજ પ્યારે અખીમાન—નજ  
સોચ સમજ કર દીલમે સમર ધર. કાન બનેસે બુલા નદન—નજ.  
કાગી કાયા જુડી માયા જગનનેશ ગમન જાન—નજ.  
અપને કન ચરેજ બનાવ નજ મમે ચરજાન—નજ

હસ ધનકી કોણ બડાઈ, કાયાકી રીત પ્રયજ્ઞાન—તજ.  
રાજપાટ હય રેનકા સપના જપના શ્રી ભગવાન—તજ.

ગાયન ૪૬૪. રાગ—સૌહીની તાલ એકતાલ.

દાતા ગુન ગાએ તેરો હમદમ, ઘડી પલછીન રટે રટે દીન  
થેહ મેરી બીપતા તુંહી છીન—દાતા.  
ચંદ્ર સુરજમે તેરો તુર રહે, હમ સખ મીલ તેરો નામ ગહે  
ચતર કહત સખ વાંકો રંગ, રશી કહે એ બીસ્તાર અકંગ—

ગાયન ૪૬૫. રાગ—હીરાલ તાલ અપતાલ.

સરજન જગદાતા તુજકો જપત હએ  
વરી અહા વર માહતમા, નમુ નમુ શીશ બુકાયે—સરજન  
નારદ સારદ ગાએ, પચ સુર મીલાવત,  
કહત શકલ ગુનીયન મધુર લાગે મન હમરે—સરજન.

ગાયન ૪૬૬. રાગ—કાલીંગડો.

રખસે મીલા રહેરે ભાઇ, તેરી સખી ખાત ખન જાઇ—રખસે.  
કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, મેકી સંગ ચલેગી,  
અયસી કરણી કરલે ખારે વાંહી ન પુછે સાઇ—રખસે.  
રામ નામકી લુટ હય, લુટ શકે તો લુટ.  
અંતકાલ પચતાયગા જખ, પ્રાણ જાયગા છુટ—રખસે.

ગાયન ૪૬૭. રાગ—કાફી-તાલ ત્રીતાલ.

પ્રભુ તેરી દયા હય અપાર, તું અગમ અગોચર અવીકાર  
ચર અચર સકલકો તું આધાર, પતી તનકો ઉધાર—પ્રભુ.  
દીના નાથ પતીત દુરખલ હું મહદ અપરાધી  
શરનાગત હું ચતર તે હાર, મોહિ પાર ઉતાર—પ્રભુ.

ગાયન ૪૬૮. રાગ—લેસ્વી-ટપ્પો.

હયાં કોઇ નહી હયરે અપનાં  
વે તું મત કર મેરા મેરા—હયાં  
દોલત દુન્યા માલ ખજાના,  
સુખ સંપન્ન હય સપના—હયાં.

ગાયન ૪૬૯. રાગ—આસાવરી.

કેન ખમરીયાં લે હમારી  
ખીના રામ રધુનાથ દયાખીન—કેન

બવ દુઃખ ભજન જનમન રંજન  
વાંદો ખખર કરદે હમારી—ખીના રામ

ગાયન ૪૭૦

રાગ—આસાવરી.

અખ તો સાચો કલજુગ આયો,  
પુત્ર પીતાદો કહયો ન માને, કરત અપને મન લાયો  
નારી સ્ત્રી પતીવ્રતા નારી, નીરખત પુરુષ પરાયો—અખ  
સાધુ સન્યાસી ધન સરયન લાગો, હરી નામ મનથી ખીસારે—

ગાયન ૪૭૧

રાગ—સોહીની

સમય જમ આવે પલત જંગ જાએ, કોસીકા કહુ ન ચલે,  
ખુદીમાની, અભીમાની, રાગરાણી, બલદવાની દુખ પાએ—  
દુન્યાં મુસાફરખાના આયે યહાં હાએ જના.  
રજ્યેન સમજ દારે બોર બાએ ચલના  
મન હયરાના, હરીયુન ગાના, ચેહી નીત સંગ જાએ—સમય.

ગાયન ૪૭૨

રાગ—ખીલુ સજન તાલ ત્રાતાલ.

રામ ભજન કર લેના જન્મ સફલકા દેરા  
પામે કોન્ડી હય તેરા તું તો માયામે હય દેરા—રામ.  
સોના પહેનો રૂપાં પહેનો પહેનો પીતલ કાંસાં  
રૂપીએ ગજકા રેશમ પહેનો નહિ જીવનકી આશા—રામ.  
કાકી કોકી માયા જોડી રૂપીઆ લાખ કરોડ  
પ્રભુકા ધરકી ચીટી કિતરી રાજ કાજ અખ છોડા—રામ.  
બાકી બગીચા બંગલા બનાયા ગાય બેંસ ધર ધોડા  
સુંદર નાર એકેલી છોડી ખી છડ ગયા તેરા જોડા—રામ.  
દેશ દેશકે બેદ બોલાયા લાયે જડી મુટ્ટી મોટા  
જડી મુટ્ટી કહુ કામ ન આયા જમ આવરદા તુટા—રામ.

ગાયન ૪૭૩.

રાગ—ગોડ સારંગ ત્રીતાલ.

સખી કોઈ જમ સુનાવો સુંદરકો  
ધરી પલ છીન નહિ ચેને પરત મોદે  
ધ્યાન લગો ગિરીધરકો—સખી.  
ગીર તનુ અર સારંગ પ્રાણી મધુર રૂપ નટવરકો  
સુંદર મુખ રુખ સદન શામકો જાળખ જાડે ચતુરકો—સખી.



ગાયન ૪૭૪

રાગ—માલકોશ.

હર હરકો હરમે પગોછાના આ લખ આદની રંજન તુહી  
 ધર ધર બીચ સમાના-હર  
 ગુપ્ત પ્રગત તું દોંડ જગતમે જગતમે હે જગતમે  
 કહું જાહીર કહું જાના અલખ અલખ રૂપ વાહીકો  
 હર રંગ આપ લુભાના-હર.

ગાયન ૪૭૫.

રાગ—કાફી છંદા તાલ ત્રીતાલ.

એક ચંતર નાર, કરકે સીગાર, કાફી અપને દાર પીયા નીકસ બાહાર,  
 એક પલક માર હસ મેરા મન લીજે-એક.  
 એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરન, આધ હય સનહ પીયા નેક નજર  
 બાનોકી ખેરનવાસે મેરા મન લીજે-એક.  
 છાડો ધનકો આસ, સૌતનકો સાથ, એક બાજત બાસરી આવત  
 એક કસક રસક હસ મેરા મન લીજે-એક.

ગાય ૪૭૬

રાગ—બીહાગ તાલ ત્રીતાલ.

સોહત રાગ બીહાગ સજની ઓદવ સંપુરણ સુર આવત  
 રીધ સુર માનત પ્યારે-સોહત  
 શંકર ભુખન મેલક હાથો વાદી સુર ગંધાર  
 સમવાદી બયો સખતમ જમે ઉપજત નીત અતુરાગ સજની-સોહત

ગાયન ૪૭૭

રાગ—દેસ-તાલ ત્રીતાલ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે  
 મેહા બોહારન બસે  
 કારી ઘટા ધન શીર ઉ મહાવત  
 પપીયા બોલે સદા રંગ મનુષ્યા લરજે-મેહારે.

ગાયન ૪૭૮

રાગ—માંડ તાલ ત્રીતાલ.

બજ મુખસે દીન દયાળરે સખ જુદા હયે સંસાર  
 કોઇ દીન આવેગો કાલરે સખ જુદા હયે સંસાર  
 મેરી મેરી મત કરે સુન મેરી એક ખાત  
 માયાતો સગન લાઇ સખ ગયે પસારે હાથરે-સખ.  
 ચાર દીનકી જીંદગી રાગ રૂપ વો રંગ જીતે કે સખ વાર હયે  
 કોઇ મુવે નળવે સંગરે-સખ.  
 માતીમે મીલ જયણ ક્યહુ તેરા શરીર  
 બની શકે તો કરો કુચ્છ લુમ વો દીનકી લદખીરે-સખ

રામ નામ તું બજ મન પ્યારે હમરી શીખામણુ માન  
ધર પ્રભુકો ધ્યાન ખસા તું જળ લગ ધતમે પ્રાણુરે—સખ.

ગાયન ૪૭૬

રાગ—કલ્યાણ—દ્વિપદ તાલ મુલકાંક.

બજલે બજમન શ્રી ભગવાન, કહા ભયો તું અગન—મન.  
ઉત્તમ દેહ તું પાયા હય તું, ભુલ્યો વેાતું તણ શુદ્ધ સાન—મન.  
વૃથાએ દીન દીન, જાતે ગીનગીન, તજ અય અભિમાન—મન.  
કીર તું આવેગા, રેતા ગયેગા, જક્ષ પાયેગા, તજ અજ્ઞાન—મન.

ગાયન ૪૮૦.

રાગ—ઝીઝીદી પદ તાલ જલ્દ ત્રીતાલ.

ન ખુદા વણુ પેહેલું ખરે કંઈરે, ન ખુદા વણુ મોટું ખરે કંઈરે,  
ખહુ મેહેર કરે પુજવાથી રવી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી—ન ખુદા.  
ખુખ આતશ ખાક હવા હું ભાણું. વળી આખ અનાસર ચાર ગાણું,  
ખીજ ને ચીજ એથીજ ચમ છે ધણી, સહુનો સત અહુરમજદ  
ધણી—ન ખુદા.  
અમશાસ્પદ ઝોરાશ્વર ખન્યા તું ચક્રી, નદી પહાર સરોવર સિંધુ નદી,  
ખુખી ભારે દીસે સુર ચાંદ તણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી—ન ખુદા.  
રચના ખધી ખાકી મીનોછ વળી, રસરંગથી એક મુ એક મધી,  
મુજ આંખ રખાવ નિત્ય તું ભણી, સહુનો સત અહુરમજદ ધણી—ન ખુદા.

ગાયન ૪૮૧

ખમાય પદ તાલ ત્રીતાલ

અરે મન કાયેકો સોંચ કરે—અરે  
સોંચ કરે કછુ ખન નહીં આવે ધીરજ કયુના ધરે—અરે  
જો કછુ લેખા લેખ વિધાતા ટારી ના રેખ ટરે—અરે.

ગાયન ૪૮૨

રાગ—કેદારો—તાલ ત્રીતાલ

જગના સ્વામી અંતરંગી, સન્મતિ અમને આપો,  
અરસપરસને મેલ મટાડી, કુસંપતું મુળ કાપો—જગના.  
ઉન્નતી કરજો પ્રભુ કૃપાળુ વિધયા કળા કૌશલ્યતા ચાપો,  
કરી કૃતાર્થ કૃપા દ્રષ્ટિથી પ્રયજ શત્રુ ઉમાપો  
અહો દીનખંધુ વિપત વિદારી કાનિ મંડળની જગમાં સ્થાપો,  
વાર્ષિક ઉત્સવ સમયે પ્યારા, ગાઓ પ્રભુના ગુણ અમાપો—જગના.

ગાયન ૪૮૩

રાગ—જંગલો પદ, તાલ ત્રીતાલ.

મન બજનીરે રાધે કપ્પુ દરી—મન.  
હુલ્લ દેહ મનસાદે માગો, નદી મીલે દરીરે દરી—મન.  
દાસ હરી ભટ સદગ્રહ પામે, ન ભટકે છે મરી, અવનરી—મન.

ગાયન ૪૮૪

રાગ—કહાનડો હોળી ત્રીતાલ.

ખેલ હોરીમે પીયુકો રીઝાઉ, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો,  
જનમ જનમ સુખ પાઉ.—ખેલ  
જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીયકારી, ભાવ અખીર ઉઝાઉ,  
હૃદય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉ,—ખેલ.  
ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં ત્રીન તાપ યુઝાઉ,  
ભર સુખ હેત ગુલાલ મુઝસો; આર આર બલજાઉ.—ખેલ.

ગાયન ૪૮૫.

રાગ—બાહાર પદ—તાલ ધીમો ત્રીતાલ.

પ્રીતમ મુજમે પાયા, મેરા પ્રીતમ મુજમે પાયા,  
આજ આનંદ અપારહી મેરે, તનકે તાપ બીલાયા.—પ્રીતમ  
ખોજત ખોજત દીન ભયે ફેતે; કરેતહી ફેટી ઉપાયા,  
જખતે મીલે સદયુર ભેદ, તિનહી પલમે મીલાયા.—પ્રીતમ  
ખેલત ખેલાવત અંતરજમી, જન બહુ નામ ધરાયા,  
સો પીયા મોપે પલ નહી બીછુરે, પ્રાનપતિ જે કહાયા—પ્રીતમ  
પડી પરીક્ષા તખ હર્ષ ભયો હય ભયા સકલ મન ભાયા,  
સમભાવ હવા તખ દેખા સકલસે નીરમે નિરંજન રાયા.—પ્રીતમ

ગાયન ૪૮૬.

રાગ—માંડ પદ,—તાલ જલ્દ ત્રીતાલ.

નર સુરખ પંછી ઉસ મારગ મત જાય—ઉસ.  
કામતી તનકા તાર જહાં હય, ઉસ પરખત દુઃખદાય  
કામ મહા ભડ બીલ સુરા હય, અખ બસ્તુ લેત છીનાય—ઉસ.  
પરતારી ઝેરી છુરી, મત લગાવો અંગ,  
દશ શીશ રાવનકે ગયે, પરતારીકે સંગ.  
પરતારી એક ઘેરી હય, નેહે કરો મત કાપ.  
બાંધેહી મર જાવોગે, મુકત કહાં સો હોય—ઉસ.

ગાયન ૪૮૭

રાગ—માંડ ગરબો તાલ દીપચંદી.

સખી આજનો દીવસ સોહામણુભે,  
તેજ ભર્યો પુર્વે ઉગ્યો મુરજ દેવ છે જો. સખી  
વહાણુલા વહાલા લાગે નવીન વર્ષનાં જો,  
હેતે હળી મળીને રહીએ સાચમાં જો. સખી  
ખેહેન ભાષનાં સુખ દુઃખ પુછીએ જો,  
બળતી જળતી, આંતરડીને ઠારીએ જો. સખી  
જીવીને જગમાં તે શુ કરવું મહુ જો,  
શું કરીશું કલ્યાણુ નવીન વર્ષમાં જો. સખી

કીધાં શાં શાં કર્તવ્ય ગત કાળમાં જત,  
વિચારી બાંધો હવે કાંઈ હીસાખને જો, સખી

ગાયન ૪૮૮. રાગ માંડ પદ તાલ ખીસ્તો.

શુભ વેળ ખીતી જાત હય ભણ્યે નાથજી,  
અચ્છે દીન નીકજ જાત હય સમર લે નાથજી શુભ  
બહોત ગમ થોડી રહી પ્યારે અખ તું ચેત  
કાલ ચીરૈયા યુગ રહી નીશદીન આયું ખેત શુભ  
પ્યારે તુમ પ્રભુ ભજનમે ડેર ન કુચ્છ લગાય,  
કયા જાને યા ડેરમે સાસ રહે કે જાય. શુભ  
ધન જોખન તેરો યુધ જયગો જા વિધિ ઉડત કપુર  
પ્યારે અખ ગોપાલ ભજ કયું ચાટે તું જગદુર. શુભ  
આજ નહીં મેં કલ ભજુ કલ કહે પ્રીત કલ,  
આજ કલ કરત કરતહી અવસર જાતહી ચાલ. શુભ

ગાયન ૪૮૯ રાગ—સોરઠ પદ—તાલ ત્રીતાલ.

હવે મુને રહેતી નથી પ્રભુ ધીર રહેતી નથી પ્રભુ ધીર,  
ઐતપ્રેતમાં સુત છતાં પછુ દેખાણું છે ચીર.—હવે.  
તરંત હોરી છુદ છુદ જોતાં સત્ય ન જાણ્યું નીર.—હવે.  
સ્વપ્ન સમે જો અનીયો બીલુક આપે છતાં અમીર.—હવે.  
દુર ગણી આ જો નીજ વસ્તુ તેજે ભરાણું તીમીર.—હવે.  
નિર્જ દર્શન દેશો પ્રભુ ક્યારે આપો આશ લગીર.—હવે.  
પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ પદ પામુ બ્રહ્માતાં પ્રેમ સમીર.—હવે.

ગાય ૪૯૦ રાગ—સોરઠ પદ તાલ ત્રીતાલ.

જુહી દેખત પ્રીત જગતમેં જુહી દેખત પ્રીત—જગત  
અપને સુખકો સખ જગ રેવે, કયા દાસ કયા મીત—જગત  
મેરો મેરો સખહી કહત હય હેતસે બાંધે પ્રીત—જગત  
અંતકાળ કોઈ સંગ ન ચાલે થેહી અચરત હયરીત—જગત  
મન મુરખજી અજહુન સમજત ગાઓ દરીકે ગીત—જગત

ગાયન ૪૯૧ રાગ—દેશ ભજન તાલ દાદરો.

બાહ દુઃખ નિવારક પાવક સાધુનો તેને નિત્ય સંબારોરે,  
ધર્મ સુધારક કષ્ટ સંહારક પણ ન વિસારોરે—બાહ  
રાવણાદીકનો નાશ કીધો ગોપને કમળ અગતી પીધો  
અર્જુનાદીકને આપ્યું જ્ઞાન કૈરવ પામીતું તોડ્યું માન  
જમુના નીકટ રહીને કાંન કૃપા પસારોરે—બાહ

ગાયન ૪૯૨

રાગ—જેજેવતી ધ્રુપદ—તાલ એકડો.

ગગન ઉસ મેહલ જાકે ચંદ્રાસી મશાલ જલે  
 નવ લાખ તારે જાકે ખીચ કદરના રહે—ગગન  
 બીમસે વજીર જાકે અવસે દીવાન હય,  
 બેરસે કોટવાલ જાકે ગતેશ ફાગદાર હય—ગગન

ગાયન ૪૯૩.

રાગ—કાલીંગડા લજન તાલ ત્રીતાલ.

રામ નામ મીઠા મોસે ખોલના. રામ.  
 શેતે દેતે ખુટે નાહી, ચોરવાકો લુટે નાહી,  
 ખરચ ખરચ કર વાકો નાહી તોલના. રામ.  
 ઉકત બેઠત નીત જગત સોયત દીન,  
 હસી ખુશીસે ખાખા હરીટી હુડી ખોલના. રામ.  
 રતન જતન એ તો, હય અતિ અમોલન,  
 સુરદાસ ધતિઉત, નાહી નાહી ભુલના. રામ.

ગાયન ૪૯૪.

રાગ—લલત ધ્રુપત તાલ ચોતાલ.

મેરો મન લાગ રહો, મોહની મુરતસે, તાતે મોહે કહુન સોહાયે મેરો  
 નિદ્રા ઉજક ગઈ સુપનો પ્રગટ ભયો, આયે અચાનક દરશન.  
 પાચે. મેરો.

મેરો કહો માન લેરી, સુનહો સુવડનાર, તાપર છયાવાર પ્યારે  
 લાલકે અલી,  
 ભુજહો બેનાલ ભયે મુરલીમે લલત, બજાએ ગાયે—મેરો.

ગાયન ૪૯૫.

રાગ—લલત ખ્યાલ તિલવાડા.

યા રમ સુન લીજાઓ મોરી અરજ, જો કુચ આહસો રહે તેરી  
 મરજ ચારખ,  
 ઇસ ફનીયામે કોઈ નહી અપના, જો દેખેસો મતલબકી ગરજ  
 ચારખ.

ગાયન ૪૯૬

ખંસત ખ્યાલ તાલ ત્રીતાલ.

ગોવીંદ ગીરધર હળદર બીપધર, નામ તિહારો કહાન—ગોવીંદ.  
 મોર મુકટ શીશ મુરલી અધરગુજ, ગાખન માગત દાન—  
 હાથ લકરીઆં, ખાધે કમરીઆં, બન બન મારત તાન—  
 ગોરસ ચાખત જનમ ગુમાયો, સો નંદ જસોમતી પ્રાન—

ગાયન ૪૯૭

રાગ—પાલ્હી—પદતાલ કેરખો.

મન કોનકી બાટ નીકારત હય અખ કોનસા યાર તુમારા હય  
 ધન ધામ રહા સખ સાથ રહા, અખ સખસે કીયા કીનારા હય—મન.  
 માન પિતા દારા ભગની અખ કોઇ ન કહન દમારા હય,  
 સખ ભરભર નીર વીલાપ કરત, અખ કોઇ ન કહન દમારા હય—મન.  
 તુમ દેશ બિદેશ શીરે ભમતે, બિધના કષ્ટુ ઓર બિચારા હય,  
 જેસી કરની કર આથે બાવરે, તેસી બોગવદારા હય—મન.  
 સોચ કરે અખ હોત કયા, કષ્ટુ દીનબર ઓર સુઝારા હય,  
 સ્યામ સુંદર (પ્રભુ) કો સુમરન કરથે, વોહી મીત દુલારા હય—મન.

ગાયન ૪૯૮.

રાગ—ભેરવી ભજન—કોકા-ઘઘરો.

જપા કર માલા, કાહેકો ખીસારી રે, હા—જપા.  
 રામ ભજનકો તુલસીકી માલા, ઓદનકો મૃગજાલા—જપા.  
 ખાન પાનકો બાસીજો દુકરા રહેનેકો કું જનમાસો—જપા.  
 ધન જોખન મદમે મત ભુલે, જમ કરત બેદાસા—જપા.  
 કૃષ્ણ પીયા ખીયા હેતુ ન જગમે, સખ જુલ જંગલસા—જપા.

ગાયન ૪૯૯

રાગ—ભેરવી—તાલ ત્રીતાલ.

સખસે હિંચી પ્રેમ સગાઇ, લગાસે પ્રભુસે બાઇ—સખસે.  
 દુર્યોધનકો મેવા ત્યાગો, સાકે બીદર ઘર પાઇ  
 જુદે ફલ સખરીકે ખાથે, બહુ વીધી પ્રેમ લગાઈ—સખસે.  
 પ્રેમકે બસ તુપ સેવા કીતી, આપ બને દરનાઈ  
 પ્રેમકે બસ અર્જુન રથ દોંકો બુલ ગયે દુકરાઈ—સખસે.  
 એસી પ્રીત બદી બીંધાયન, ગોપીયન નાચ નચાઈ  
 મર કુર હસ લાયક નાહી. કહાં લગ કરે બસાઈ—સખસે.

ગાયન ૫૦૦.

રાગ—આશાજોગી—પદ તાલ ત્રીતાલ.

મત કરના અભિમાન પ્યારે તું  
 એક દીન નીકલ જાયગો પ્રાન પ્યારે તું—મન  
 રાવન કીતો સંપત દેખો શીરન લંકમે દુડી  
 રામચંદ્રકો લગા જપેરા મુસડ ગમ દસ મુડી—મન  
 દુર્યોધનકો બસ કયા દેખો, બાર દગર દાંવી  
 ભીમચેનકી લગી ગમ જાગ. નનકી હે ગમ મટી—મન  
 રાન બાવ માર કસ, મરત દયા મયમમે  
 બાસાકજગસો મરત ગયા, તખ રાજ મીસા પૂલનમે—મન

કહત મંછદર સુનલે ગોરખ, બાર બાર નહીં બાના  
નહીં શરન પ્રભુ કે નરનારી, શીરશીર ગોતા ખાના—મત

ગાયન ૫૦૧.

રાગ—ખિલાવલ છુપદ તાલ ચીતાલ.

મંદ મંદ ચરન ચલત, નેવર ઝનકાર પરી  
ચલત ગજ ગેદ પ્યારી સોહત છબ કામીની—મંદ  
ગરજ ગરજ બરસે બાદર, અનહદ લાગી  
શામ ઘટા બન આઈ, ટુંજ દમકે દામીની—મંદ

ગાયન ૫૦૨

રાગ—ધનાશ્રી પદ—તાલ ત્રીતાલ.

મુરખકા નહીં સાન, લહે ન સ્વરૂપ પયછાન—સતો.  
સારાસાર વિચાર નહીં હય, અંતરમે અભિમાન,  
કામ ક્રોધમે મસ્ત શીરત હય, નિશદીત તરણી તાન—સતો,  
ગીતા ભાગવત જ્ઞાન વિના કંઈ, ચલે જાત સમજાન,  
ગીરધર ગોવિંદ તત્ત્વ ન ચિતે, બહુ બીધ હોત હેરાન—સતો.

ગાયન ૫૦૩

રાગ—ખીલુ લાવણી—તાલ ત્રીતાલ.

નગર તુમારા રખો મુસાશીર, ચલો બતન અપને,  
ખોલા ચોલા માફ કરો, અગ આય મીલે સ્વપ્ને—નગર.  
હમ પંછી પરદેશ મુલક, મુલકકે સહેલાની,  
બસે તુમારે ગામમે, જળ લગાયા દાતાપાની—નગર.  
કંછુ યાદ મત રખીયો, દીલમે જાતક ઝંદગાની,  
ભલે હોત યા ખુરે હોત, માયા રખીઓ મહેરબાની—નગર,  
ધસ દુન્યા દરમ્યાન બતનદાર તહીં કોઈ રહેવાસી,  
આજ ચલે કોઈ કાલ ચલે. મુસાશીર સગ હે પરદેશી—નગર.  
સાથી હમારા ચલા ફરમે, હમબી ચલતેકે,  
બતન હમારા દુર પીછે, હમ નહીં શીરતેકે—નગર.  
કહાં ગોકુલ કહાં મથુરા નગરી, કહાં બીજાબન કશી,  
બડે બડે શાહુકાર સારે, આલમ પરદેશી—નગર.

ગાયન ૫૦૪.

રાગ—પુરબી પદ—તાલ ત્રીતાલ.

મુરખ નાહક જન્મ ગમાયો. મુરખ.  
ધર્મ ભાગ અધર્મ ગ્રહ લીનો, વહ જગ બીચ કમાયો,  
રામનામ ક્યહુ તહી લીનો, કુમત અતિ ચિતલાયો—મુરખ.  
બાલાપન સગ ખેલ ગમાયો, જ્યાની જાન બહાયો,  
દેખ બુદ્ધાપા રોયો જાબડી, સમય કાલકો આયો—મુરખ.

માતપિતા સુત જનિતા બાધ, સખહીને ભરમાયો.  
અંતકાલ તોણી કોન બચાવે, જળ યમ ત્રાસ દીખાયો—મુરખ.  
રાવણ સો બલવાન દેખ, હજને કર કૈલાસ ઉદાયો,  
આત્મજ્ઞાન જળહી અને પાયે, ઉન્હે કાલ ન ખાયો—મુરખ

ગાયન ૫૦૫. રાગ—માલશ્રી ખ્યાલ—તાલ ત્રીતાલ.

બળે મન રાધે નંદ કીશોર.—બળે.  
માત જશોદા પાલન હુલાવે, હાથમે રેશમ દોર.—બળે,  
નંદ બાળાકે આંગન ખેલત, ગુગરનકી ધમધોર  
જમુનાકે નીરતીરે ઘેતું ચરાવત, અંશી બળતે મુખમોર—બળે  
ભોર મુકુટ પિતાંબર શોભે, કુંડલકી છખી ઓર,  
અંદ્રસખી ભજ બાળકૃષ્ણછખી, રાધાકૃષ્ણકી જોર—બળે.

ગાયન ૫૦૬ રાગ—શ્રીરાગ ખ્યાલ—તાલ ત્રીતાલ.

હરવા મોરા દે મંગા,  
નાતર માઇ ગારી દહંગી, ના ડરંગી તુમસે બલમાં—હર.  
જળ દેઓગે મોહુ મોતન હરવા,  
તળ લાગુગી તુમરે ગરવા.—હર.

ગાયન ૫૦૭ રાગ—મારવા હુપદ—તાલ સુલકાક.

જળ કરતા કરમ કરે, તળ કથુ પાવે. નાદ ખેદ સુર સંગીત ગાય—જળ.  
ભુલા કીરા હય. વાહુ નામકો યા સુમરે, સુરતાલ આવે—જળ.  
શુનીજન મુનીજન સખ પસ્તાએ, ખીના કદરકો કોન બતાવે,  
તાનસેન પ્રભુ નીશખાસુર તેરો નામ ભાવે.

ગાયન ૫૦૮ રાગ—કાનડા.

પૈસા તમામ જગમાં છે, વિપત્તિની જડ મુળ,  
લોક જરદાર લોભ કરતા, કરશે લાભની હુળ.  
દ્રવ્ય ધન તે માલ ખજાના રહ્યા કોણના કડાં,  
પૈસાની ધજલ ગણ, પૈમે યહ જો એક ભુલ,  
કેળવણી ઉદ્યોગ, નેટી, નીતિ ધર્મ શુભ.  
એજ શોભા એજ આખર, એજ દીપાવે કુળ.—પૈસા.

ગાયન ૫૦૯ રાગ—કાલીંગડા.

ખુન દમલ જો કરે તો જાન, કામીએ મુનલક ડરે નર્દા.  
મોતખી કિસ્કા કહ ન કરે શકે, કબી વહે દરગીઝ મરે નર્દા,



ਕੁਲ ਅਪ੍ਰੀਧਾਰ ਨਹੀਂ ਉਸਕਾ, ਓਰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰੇ ਨਹੀਂ।  
ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਜਹਾਂ ਛਾਜੀਰੇ ਫਿਰੇ, ਘੀਨ ਘੁਫਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਵੇ।

ਗਾਯਨ ੫੧੦

ਰਾਗ—ਪੀਲੂ

ਸਾਫੀ ਤੋ ਕਿਆ ਫਿਰੇ ਸਰਲੀ ਨੇ ਜਾਏ ਤੋ ਗਮ ਨਹੀਂ,  
ਫਿਰੇਗਾ ਰਹਿੰਦੇ ਉਠਕੇ ਮਗਰ ਮੇਂ ਕਦਮ ਨਹੀਂ।  
ਨਾਮਦੇ ਅਰਧੇ ਮਰੇ ਫਿਰੇ, ਓਰ ਮਦੇ ਨਾਮਪਰ  
ਮਿਲ ਜਾਏ ਨੇਕ ਨਾਮੇਸੇ ਕਿਆ ਅਧਿਆਤਮ ਨਹੀਂ?

ਗਾਯਨ ੫੧੧

ਰਾਗ—ਪਹਾਡੀ

ਆਸੇ ਮੇਠੇਲੇ ਉਠਾਏ ਫਿਰੇ ਕੰਧੀ ਦੇ ਓਰਸੇ  
ਪੜ੍ਹੇ ਕੁਝੇ ਘੁਫਾਏ ਫਿਰੇ ਕੰਧੀ ਦੇ ਓਰਸੇ  
ਪੁਲ ਓਰ ਸਰਾ ਘੁਫਾਏ ਫਿਰੇ ਕੰਧੀ ਦੇ ਓਰਸੇ  
ਘਾਗੇ ਅਮਨ ਫਿਰਾਏ ਫਿਰੇ ਕੰਧੀ ਦੇ ਓਰਸੇ  
ਚੈਸੇਫੀਕਾ ਅਮੀਰਕੇ ਫਿਰੇ ਆਸਾਏ ਫਿਰੇ  
ਚੈਸੇਫੀਕਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਸਾਫਾ ਫਿਰੇ  
ਚੈਸੇਫੀਕਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ  
ਚੈਸੇਫੀਕਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ

ਗਾਯਨ ੫੧੨

ਰਾਗ—ਅਸਾਵਰੀ

ਫਿਰੇ ਰਹਾ ਫਿਰੇ ਸਮਾਏ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਪੀਸੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ,  
ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਆਸਮਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ

ਗਾਯਨ ੫੧੩

ਰਾਗ—(ਸਾਰਾ ਸਨਮਾਂ ਤਨਮਾਂ) ਤਥ

ਸਾਰਾ ਸਨਮਾਂ ਤਨਮਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰੀ ਰਹੀ, ਅਗਮ ਆਤਮ ਜਯੋਤਿ  
ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਮਾਠੇਲੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਜਾਨ ਮੋਤੀ—ਸਾਰਾ  
ਨਿਯੰਤ੍ਰੀ ਸਵਧਵਿਸ਼ੁ ਆਪਕੇ, ਆਤਮ ਜਯੋਤਿ ਜਯੋਤਿ  
ਸਰਿਤ੍ਵ ਆਨੰਦ ਆਨੰਦ ਸਨਾਤਨ, ਤੇ ਜਯੋ ਤੇ ਜਯੋ ਜਯੋਤਿ—ਸਾਰਾ

ગાયન ૫૧૪. રાગ—આંખ વિના અંધારે. એ—રાહ.

જ્ઞાન વિનાનું અંધારે, સદારે મારે-જ્ઞાન  
મન કહે માર તાર આ સાર ને નકાર  
પણુ જ્ઞાન વિનાનું અંતે સહિ નકારુરે-જ્ઞાન  
હવ ને શિવ સાથે રહેતા, અવનીમાં અવતાર લેતા,  
હવ ને જ્ઞાન થવાથી, રસમય થાતારે,  
સેવક કહે કર જોડી વિનંતી, હમારી હો સ્વિકારી  
અમને લેજો બવમાંથી હગારીરે

ગાયન ૫૧૫. રાગ—થયા છેરે પતી એ—રાહ.

પ્રભુ ! આવો હવે બાહુ દીન વિલ્યા આપ દરશન કરવા  
આપ વિયોગે ક્ષણુ ના રહે, અંતર વૃત્તિ મુંઝાય  
મન બળતું, નવ કરતું, ચાચુચણતું, દુઃખ ધરતું,  
સ્મરી પ્રેમ તમારો ક્ષણુ ક્ષણુ નયને માડે નિર બરવા—પ્રભુ.

ગાયન ૫૧૬. સુરદાશનાં પદ.

દરશ જીના તરફત મોરી અંખીઆ,  
તુમહી પીઆં મોએ છાંડ શીધારે, ફરફરન લાગી છતીઆં-દર.  
બસતી છાણુ એ ઉગરડ કાનો,  
વીઆકુલ ભમ શય શખીઆંરે  
સુરદાશ કહે પરબુ તુમારે મીલનકે,  
હઉ જલતી મુખ બતીઆં,  
સુરદાશ કહે પરબુ તુમારે મીલનકે,  
હઉ જલતી મુખ બતીઆં-દરશ જીના

ગાયન ૫૧૭ ગોપલદાશનાં પદ.

કોઇ મન મન જુએ હમ ગરે (બેવાર)  
એક માંડીઆકે શય ધરે-કોઇ મન.  
કીઆ ઉંચ, કીઆ નીચ, કીઆ જોતમ,  
કીઓ મધમ, એકહીયાં મકે શય મરે—કોઇ મન.  
દુખ સુખ આવા ગવન શયકે કીઆ,  
શુભાન કર શીર ચહેરે કોઇ દાદ ગોપાલ,  
કહે શુનો નર સુની મરમર જાગીગે ગરે—કોઇ મન.

ગાયન ૫૧૮ છાંટમનાં પદ.

પરબુ તને પરશન ને એમ થાએ,  
જો તુ સાચો મારમ સાદાએ—પરબુ તને

એક ટેક ગુરુ વચને રહીને સેવા શમરણુ કરીએ,  
નીરમલ મન ઇશિવર ગુણુ ગાતાં કો અધકી નવ કરીએ—પરંતુ તને  
કુલ કુંડુખ ને શગાં ચહેદર શરવે સ્વાસ્થ સાહે,  
અંત શમે કોઇ નામન આપે બજન કરો તે શાફ—પરંતુ તને

ગાયન ૫૧૯ રાગ—ભેરવી કુમરી—તાલ અધ્ધો.

કંગ નવા ગડ દેવું તો મેડા મારે દોલા  
પુતો મેડા મારે દોલા પુતો મેડા મારે દોલા—કંગનવા,  
આડ મહારકી કંગનવા ગડાદે  
હીરો મોતી લાલ જડા દીઘેરે—કંગનવા

ગાયન ૫૨૦ રાગ—ભેરવી કુમરી—તાલ અધ્ધો.

સખીરી પીઆ મોરો નહી આયો કે બદરા ગરજ ગરજ લાયો  
સજન જરહુ જાત છુઆ પુરા ચુન પીઆ મોરો નહી આયો—સખીરી.

ગાયન ૫૨૧ રાગ—ભેરવી કુમરી—તાલ ઠેકો.

અખ મેરી છાંદ દે કળાઇ કોન ગાંવદો છોરો એસોદીટ લંગર વાસો.  
સનદ પીઆ મેરી માનત નાહી  
એસો ચતુર કહી દીગોલી કરન બીચ ડગર વાસો—અખ મેરી.

ગાયન ૫૨૨ રાગ—ભેરવી કુમરી—તાલ ઠેકો.

અખતોરી બાંકી, ચીત્ર બનમન અસ કરવીતો  
ખારે ખારે બતીઆ કરકે  
સનદ કહેત વોતો છનાહી  
ગરદીઓ મોથેનહુ યોના કરકે—અખતોરી

ગાયન ૫૨૩ રાગ—ભેરવી કાદરો.

મૈનગાયે હારીહો મૈનગાયે હારી હો—  
પીઆ પાપી ન જાગે જાગાયે હારી હો—મૈનગાયે  
તીચે બસે ગંગા ઉપર બસે કાતી  
ચીડીઆ સજ જાગે હો બજ્યાસી—મૈનગાયે હારી

ગાયન ૫૨૪ રાગ—ભેરવી ટપો—તાલ ઠેકો.

ચંતર છબીલવા સ્યામછ મેરા  
આજ રહો મેડે રેરે—હો સ્યામછ.  
ખાર ખાર બીનતી કર કહુ કર જોડી સ્યામ  
પ્રીત લગાકે બીનતી આર ત્રીઆકે દવાર—હો સ્યામછ.

ગાયન પરક. રાગ—ભેરવી ટપો તાલ દેકો.

સનન સાધ્યા સામા મીચે તો  
મે વારી વારી વન દીલોના—સનન સાધ્યાં  
હમ હમ હરકો દે કોઈ ન પુછે  
કોત કરે એસી ગોળ ગુમાવે ચાંદીસોના—સનન સાધ્યાં.

ગાયન પર૭ રાગ—ભેરવી હુમરી—તાલ અધ્ધો.

કેસે છુટે દધ્યાં બાલાપનકી પ્રીત.  
હુછ સૈયાં મોરે બાલાપનકી પ્રીત.  
સાસ છુરી મોરી નનદ હડીલીરે  
એલી ગવન વાકી રીત—કેસે છુટે

ગાયન પર૮ રાગ—શુદ્ધ કટ્યાણુ તાલ એક તાલો.

કોઈ રસીલા છગ અત ન્યારી, યતલાયો દમે સખીરી.  
ળીર હાકી મારી ગમગતી, અકુલાતી મધમાતી કારં કદ—કોઈ  
મોહની મુરત બતાવાયે અરપન કદ સગ મન.  
કદત નહિ હમરી રચેન—કોઈ.

ગાયન પર૯ રાગ—હમીર કટ્યાણુ—તાલ તીત્રો.

ગાવો મીલકર રાગ હમીર, સંપુરન મેલ કરન હથે,  
સમય સમય, ગાવત રાગ, ચતર કદત મન બસન હમીર  
ગાવો મીલકર.

ગાયન ૫૩૦ રાગ—હમીર કટ્યાણુ તાલ ત્રીતાલ

કરોના જગરા હમસે પીયરવા, સાગ કદુ તોહુ દુખ લાગત હથે,  
નાહક કરત હમસે હીટાઈ લંગરવા—કરો.  
મથે તુમસે ને બોલી ચાલી, માફ કરો, સખંકુંજ બેહારી  
કોઈ કદત કપરી હથે ગીરધારી સામ સહુનથે હમ નીસરીન  
વારી કરોના જગરા.

ગાયન ૫૩૧. રાગ—દેદાર તાલ સુલકાગ

મોરી નૈયા કે ખેવ્યા ત્રજ ધીન નાહી કોઈ પાર લગાનેવાલા.  
દાતા મોગ શાનોવાલા—મોરી.  
જલ થલ મળમે તુડી, જલ દેખુ જાં જલવા નેરા,  
કદ હમરે દુર કરો તેહાને અગન આથે પરે—મોરી.

ગાયન ૫૩૨.

રાગ—કેદારો ખ્યાલ તાલ તીલખાડો

મારા જીઅરાયે મા મારા જીઅરા.

તરશેરી તેહારે મીલનકું.

અછોનીકા સુદર દરસ દેખાડે.—રે મારા.

કુછ બુજ કરકન લાગે મીલનકું.

રેન બાવત ના દરસના બે ચીત આહત તે હારે તીલનકું

નેન આહત દરસનકું—રે મારા.

ગાયન ૫૩૩.

કેદારો કુમરી—તાલ અધ્યો.

આજ મોહે આનંદ બધાધ

મીતા પીઅરવા શુભ ઘડી શુભ દીન.

સોહત સુખ સેજરીઆ—આજ

બોહત દીનનકી ખરખ રહી છું

ખરખત અથ ખર પાધ—આજમોહે.

ગાયન ૫૩૪

રાગ—છાયાનંદ તાલ ત્રિતાલ

ધતની ધત મોરી માતો, કતેયા, લાગત અખ મયે તોરે પેયા

આન સબી સખી બલ જ્યેયા—ધતની

બીન દરશન મોહે ચોત ન આવે, કુખહુ શામ હમે ગરવા લગાવે

અતર પીયાપે હમ બજ જ્યેયા—ધતની

ગાયન ૫૩૫

રાગ—હોરી

હેરી આજ નાચત બીરીજકી મોરીરે, લોક દેખન આવે

સુદર તાર લટકશે આવે, કુમ કુમ ચુલાલ ઉડાવે

લોક દેખન આવે—હેરી આજ

ફગવા મોર મન બાવે ઉતકું, આનંદ ઉમંગ લગાવે

સુદર તાર અખકું રીખવે, લોક દેખન આવે—હેરી આજ

ગાયન ૫૩૬.

રાગ—હોરી.

હોરી બેલન દેખેરે ગોશધ્યા, પડતોરે પધ્યા મોરે શધ્યા

ઉગલી પકર મોરી ચુદરી જલટકી, તરકે ગધ મોર અંગીઆ—હેર

હાહા કરત તોએ બીનતી કરત હું અખ તું માન લેરે આ

શધ્યા પડતોરે પધ્યા—હેરી

ગાયન ૫૩૭.

રાગ—હોરી

માથે હોરી આધ ડક બાળન લાગે—માથે

બીનદર જોવનકી કુંજ ગલનમો, મોરલી અધર બળ જોરી

૩૬ બાજન લાગે-માંથે

ગોકુલમે ૩૬ બાજે, પાણીઆં ભરન ગઈ રાત્ર એટલી

ગોકુલમે જમુનામે બાજે, મથુરામે બાજે

શય ગોપીઅતોડુ નચાવે, પાણીઆં ભરણુ ગઈ રાત્ર એટલી

ગોકુલમે ૩૬ બાજે-માંથે

ગાયન ૫૩૮.

રાગ—હોરી.

તુને હરણું ચીત ન લગાઈ, શરીરી કેશી હંમર યુમાઈ

નર નારી શય ઉનકોહી ચાલવે, મને એશો પીઆ પાઈ

આ નગરી પર કરંમ અલીકા શીર ગઈ રાંમ દુહાઈ-તુને

ગાયન ૫૩૯.

રાગ—હોરી.

હોરી ખેલનકું આઈ રાધા હરશે, છીન લઈ પીયકારી મકરશે

અખીર ચુલાસકી આદલ છાએ, કુંમકુંમ મેલા જમાં જમ ખરશે

છીન લઈ પીયકારી મકરશે, તુમખીન મોહકું કલ ન પરત હે-હોરી

ગાયન ૫૪૦

રાગ—હોરી.

કોણ ખેલ હેની હોરી હમારી, જામે આઈ ગવન વાકી શોરી

તનક તમોરા શુનત શારંગી બનખો મીરદંગ બન આઈ

ધેઆંત ગેઆંણુ જપ કરીશનાં રાંમ જાપ જોરી હમારી

—કોણ ખેલે

ગાયન ૫૪૧

રાગ—હોરી.

જાઓરી પીઆડુ મનાવો, મેરો દીન બદલ શોહાગ

શઘ્યાં નદી આઓરી, શંગરી શખી મીસ દુગી

ખેલતહે હમારો પીઆધર નાહીદે, જનકો પીઆ પરદેઝ બસાનહે

ઉનખીન કેશો શોહાગ, શઘ્યાં નદી આઓરી-જાઓરી

ગાયન ૫૪૨.

રાગ—હોરી.

પેઆરા મોહન બનલીવાલા કનકઆ પેઆરા મોહન

મોહ માગએ પીયકારી, મેં બીજગઈ શાગી

ઓર દુરગ્ગ અક્ષરા, પેઆરા મોહન

એકનો મન તોએપ્રા કોનો, તોકો ગાલીદીની કુચ બાનકીની

ગોરી દુહાકે દીન મેં મેં કરા બસ લેરી એશો બહ મનવારા-પેઆરા

ગાયન ૫૪૩.

રાગ—હારી.

આજ હારી બાજ આમન એક પારી, તોરા ખીનમ ચતર  
 ઠગેશા ખેલાંરી  
 બગો શાઆ આવાજ મોરલીકી જો, પોહચી, શુનત દીવાને  
 શુદ્ધ બુદ્ધ ખોએ ઠારી—આજ  
 નદાનેશીતમ કઝોશા રન પરમાદા, એ કુદરત અગ લો ભર  
 પીયકારી—આજ.

ગાયન ૫૪૪.

માલકોશ કૃપદ-તાલ ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર મોયે બરની ન જત  
 નીરજન નીરાકર નારાયણ-તેરી તો  
 સખત પ્રીય સખત સાગર અષ્ટ કુલ પરખત,  
 મેર સેવ્યો સખત નારાયણ-તેરી તો  
 તું બલ થલ પવન તેજ તું ધરતી અસમાન  
 તું હડગત સરવ નારાયણ-તેરી તો  
 તાન સેનકે પીઆ ગટ ગટમે કરત-ગ્યાન  
 અગમ નીગમ સંકલ શ્રેષ્ઠ પારાયન-તેરી તો

ગાયન ૫૪૫.

રાગ—આશાવરી.—તાલ ત્રીતાલ.

સગન મોસે નાહી કરો જુડી બતીયાં—સગન.  
 સૌતન કે ધર આવત બવત, હમરી લીલી નાહી એક જમરમ  
 હીર લંગર બયે હમસે અધુગન—સગન.

ગાયન ૫૪૬

રાગ—આશાવરી હુમરી—તાલ અધધા

મોરી સુધ ના લીલી પીઆ આરેને  
 મેતો બાર બાર ખીનતી કરા—મોરી સુધ  
 દાન સખી મોસે જોર પરીરે.  
 નાહક મોદુ સતાવે—મોરી સુધ ના લીલી

ગાયન ૫૪૭.

રાગ—હારી કૃપદ—તાલ ચોતાલ

સનમુખ મોરે રમ ખડે, અપને બદ્ધકે સામ,  
 સમ મીલ જનવો કનકા હમ કેખત—સનમુખ,  
 હસત હસત લોગો મન રાહ, એલી હમારે બાગ  
 ઝીતમે દાનસે પ્યારે હમારે.  
 પધારે સ્વયોન્મા નામ—સનમુખ.

ગાયન ૫૪૮

રાગ—ટોડી હોરી—તાલ ચાચર.

નાહી દેંકો ગુલાલ અખીરના,  
 પીઆ નાહી દેંકો ગુલાલ અખીરના,  
 મે તોરે કારન આઈ—પીઆ નાહી.  
 ગુલાલ કરત મોરી સાડી રંગીલી,  
 સાસ દેખે દે ગારીઆં—પીઆ નાહી

ગાયન ૫૪૯

રાગ—મુલતાની ખ્યાલ—તાલ ત્રીતાલો.

સોહેરી માઇ કુંવર કાલાન બરજો  
 મોરો છુઆ લરજો સોહેરી માઇ—કુંવર.  
 અતહી ચપલ છલખલ ન કરત સંગ  
 લાગોદી રોહત તન તજત ન એક પલ,  
 છલખલ કરત ન ડરત કાલુકે સંગ,  
 કેસે કરે જળ બરજો સોહેરી માઇ.—કુંવર કાલાન.

ગાયન ૫૫૦

રાગ—મલાર.

ગરજત બરજત ભીજત (બે વાર)  
 અપને પીઆકો ધ્યાર પેદરવો—ગરજત.  
 જખ દેખુ તખ અખીઆં શીરાની  
 એતને દીનમે આપશે રેલલી—ગરજત.  
 શાવણુ આગે ઓ લાલ ચુંદરીઆં,  
 દેઓ દેઓ ગરકુ લગાંએ—ગરજત (બેવાર)

ગાયન ૫૫૧

રાગ—મલાર.

જર લાગીરે શખી શાવનકી (બે વાર)  
 શાવનકી મન ભાવનકી—જર લાગીરે  
 હે કોઈ એશા વારી પીકકી મીલાવે (બે વાર)  
 ખખર કરે ધર આવનકી—જર લાગીરે.

ગાયન ૫૫૨

રાગ—મલાર.

મોરા પરાંન લરજો હો આલમા મોરે (બે વાર)  
 નાની નાની નીકી નીકી ચુંદરીઆ ડમ યુમ બરજો—મોરા  
 અતઇ મોરા શોર કરે, પપઇઆ પીક પીક બોયે,  
 પીઆ ખીન છુઆરા મોરા નરજો—મોરા પરાંન.



ગાયન ૫૫૩.

રાગ—મલાર

રમ જુમ આધરે અદરીઆ (મે વાર)  
જની જની બુદંત બરશે મેહરવા—રમ જુમ.  
એક તો ધન ગરજ ગરજ ખીજલી ચમકે  
પીઆરી શધરંગ પીઆ ખીન તરશે હરવા—રમ જુમ.

ગાયન ૫૫૪.

રાગ—હોરી.

અબ હોરી કે મોશમ આબે લાલા, મેખી શહીઆ ધર જાઉંગી.  
અખીર ગુલાલકી ધુમ મચી કેશર માધોમે દઉંગી—અબ હોરી.  
ભર પીચકારી માએ મારી, લાલા, મેખી શહીઆ ધર જાઉંગી.

ગાયન ૫૫૫.

રાગ—હોરી.

કેશી સોહાવે જાની ખીન એ હોરી—કેશી.  
અરી આગ લગો હોરી જલ કીઉ ન જાવે  
પીઆરે ખીન એ હોરી—કેશી.  
જાની ખીન એ હોરી કેશી સોહાવે.  
અખીર ઉરાવત લાલા ભસી અદરી,  
મેરે ભએ પીઆ ધુલ ઉરાવત—કેશી સોહાવે.

ગાયન ૫૫૬.

રાગ—હોરી.

આંકે મીરજાને ધુમ મચાઇ, ઢાલ તલવારશે ખેલુંગી હોરી,  
શા પરશે મે ખેલુંગી હોરી, ગોકુલ જાઉં તો રંગ પડતહે,  
મથુરા જાઉં પીચકારી, કાશી જાઉં તો કીચ પડતહે,  
અએશી કીની બરજોરી—આંકે મીરજાને.

ગાયન ૫૫૭.

રાગ—હોરી.

ખાવરી ખન આઇ તુજે કીન હોરી ખેલાઇ—ખાવરી ખન  
શાશ કહે મોરી ખાલી ખવરીઆ, અગીઆ કાંઠાં જદકાઇ તુ  
જે કીત હોરી ખેલાઇ—ખાવરી ખન.  
મેં જો ગર્ધ જમનાં જલ, ભરને કાંઠાંનાં રંગતે ભીગાઇ,  
ઉનને મોકુ હોરી ખીલાઇ—ખાવરી ખન.

ગાયન ૫૫૮.

એમન કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડા.

ધારે ગલીઓમે કરત પુકાર  
રાત દીન પીયા સમુરન તેરા  
સુનત મોરલી આ ખજકી તાર—ધારે.

કુંજ બિહારી છપ્પ નિરખત ખ્યારે.  
 ગોકુલ કપ્પુ મુરારી.  
 નેન સેન સુત ખીખલ ભગ્ને હય,  
 સખ સખી અનમે રાધા રાની—ખ્યારે.

ગાયન ૫૫૬ જોજોવંતી ધ્રુપદ તાલ ચોતાલ

રંગ રહે લાલ ઉનહી તેરે સંગ  
 નીરખત છપ્પ ઢંગ પરત ગોર માધ,  
 હમસે અવધ બધી અનંત ખીલમ રહે  
 કરત ફેરત પ્રીત નહ નહ યુર યુર,  
 જાઓછ ઉનીકે જાહાં સારી રેન રમે,  
 કાયકો ઉન પરત મેરે દુર દુર.

ગાયન ૫૬૦ જોજોવંતી ખ્યાલ તાલ સુલકાક.

નંદજી દવારે કોઇ માત્રા મેરી લે ગયો,  
 માલા મેરી ગયો.  
 માલાનો મે ગોર પાઈ રાજ દોલા કહાં પાકિ,  
 એહોહી, ખીસ બારી ગાની છાતી મેરી છે ગયો

ગાયન ૫૬૧. રાગ—સીહાનો કહાનડો તાલ ચાચર

તોરે ચિત્ર બનમે કરજ વામે ચસકો,  
 બકોરી પેંહચ મોપે ઝાંચની રસકો—તારે.  
 તેડોહી મેડો પેંહચહી ન્યારો,  
 કંઈગી મે અપનેહી બસકોહી બસકો—તોરે

ગાયન ૫૬૨. રાગ—મારવા હુમરી—તાલ ત્રીતાલ.

નીકી લાગે તોરી બતીઆં  
 નાછુઓ નાછુઓ છતીઆં—નીકી લાગે.  
 સાસ યુરી મોઝે રસ ભરેગી  
 નનંદ કરેગી તાના  
 અનાડી લંગર તોરી દેખી ચાલ.  
 મોસે નાહી લગા તોરી ગતીઆં—નીકી લાગે.

ગાયન ૫૬૩. કલ્યાણ ખ્યાલ તાલ તીલવાડો.

દર્શને મોહક સખ સુખ દીનારે  
 દુઃખ પુત અન ધન ગોર લાગી,

ખર પાથો ગોવિંદ રંગ ભીનો—હરીનો  
અધમ આધારન ગિનકા તારણ.  
કયા સિંધુ ભય હરન શરન,  
મોહે સખ બિધ લાયક કીનોરે—હરીને

ગાયન ૫૬૪.

એમન ખ્યાલ તાલ તીલાવાડો.

અખ ગરવા જાને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા  
રેન ગધ અખ મોહોત સજનવા જાગે હમારી નનંદીઆ,  
એકતો બંગરકે ચરવા કરત લોગ  
દુજે સોસનીઆ ગર આવે,  
સગરી ખીયત મોયે આન પડત હય,  
જાગે હમારી નનંદીઆ—અખ ગરવા.

ગાયન ૫૬૫

ખમાચ કાફી ટુમરી--(મીશ્ર) તાલ ઠેકે.

અરે હારે સધ્યાં હમશે કરો ના પ્રીત—અરે હારે  
શીરત હું ન્યારી અલખેલે મતવારે,  
તુમ કાહકે નહી ગીત—અરે હારે  
તુમ સોતનગર આવન જાવન હય  
કોન ગાંવકી રીત—અરે હારે

ગાયન ૫૬૬

રાગ—ધાની—તાલ અખતાલ.

પીયા હમસે કોહે કરત અરજોરી કરો ના દોરી  
નંદ કુંવર જખ આવત, છોડત હમકો નીસદીત—પીયા,  
ધરસે જખ નીકસત, મગખીચ હમકો રોકત,  
દેખત રહત ખીજ નારી, છોરો હમકો પૈયાં પરત—પીયાં

ગાયન ૫૬૭

રાગ—ખાહાર—તાલ ત્રીવરો.

સગન બન ગગન પુરવા, ચલત પવન પુરવાઈ મોરી માધ  
જ્યા હમરા અતહી ડરાવત—સગન  
કુક સુનાવે હેરી કોયલીઆં, ભવરતકે ચકત કલીરસ ભરીલ  
ખીરહાં અગન મોરો જ્યાં જરાવત, ચતર કહત રત ખહારકી  
—સગન બન

ગાયન ૫૬૮

રાગ—ખાગેશ્રી—તાલ ત્રીતાલ.

પીયા ખીન મોહે સખી કલના પર  
મનશે આવત તોહે લગાવું ગરે—પીયા

મન મોહન છળ અતહી લુભાવે  
મીલ જુલ કર સખી મંગલ ગાવે-પીયાં

ગાયન પદ્ધતિ રાગ—વનાશ્રી તાલ ત્રીતાલ.

જાને દે કર છોડો છોડો નહિ—જાને દે  
અગરા કરત તુમ હમસે ના મોહન સાસ નનંદ દેંગી ગારી,  
સુનેંગી મેરી દેખો ખીન્ડા સામ ગરવા લગાયે દાડે,  
મયે તો કહુ નાહી નાહી—જાને દે.

ગાયન પૃષ્ઠ. સારંગ હુમરી—તાલ દીપચંદી.

સૈયાને મોઢુ ગરવા લગાય લીતોરે  
એકેલી જાનકે મોઢુ ગરવા લગાય લીતોરે—સૈયાને  
સાસ નનંદકીમે આઠ ચોરા ચોરી  
પ્યારેને મોઢુ અલગ બોલાય લીતોરે—સૈયાને

ગાયન પૃષ્ઠ રાગ—સારંગ તાલ એક તાલો.

કર મેહેરકી નજર હમપે, સારંગ પ્રાની કરત ખીનતી—કર  
અમૃત રસ બર બરસાવત, સખ સખીયન મીલ રીઝીવત,  
ચતર કહત નીત દરશન, રૂપીકે હૃદયે કમલપર—કર

ગાયન પૃષ્ઠ રાગ—સુહા તાલ ત્રિતાલ

સુહા અતહી સોહત હયે, ચતર સુધ હમરી સગલી ખીસરાઈ—સુહા  
ખોજત ખોજત સગલી હારે, પર નાહી પાવત કોઈ બેદ વાકે—સુહા

ગાયન પૃષ્ઠ રાગ—સુહા તાલ અખતાલો.

શુની સુનાવત રાગ સુહા, મનકો અજબન આગ,  
તનપે સુહા કરત દાગ, સુનાવત રસબરી ખાત  
પાડવ સખ કોઈ કહત, ધધવત કો નાખી હુવન  
શુની દો નીશાદ ગહત, રૂપી નીત શુન ગાયન—શુની

ગાયન પૃષ્ઠ. રાગ—ભેરવી તાલ અખતાલો.

દારીદ દુઃખ જાંજન ખીખ્યાન રસ કાન માન્ડા અન સુરકી  
સેવા તુ કરે—દારીદ  
ખીકૃત સુરજન પરગીત શુદ્ધ મધ ગાવો  
સાન રંગ કહત સખ સુરનકો ધ્યાન તું પરે—દારીદ

ગાયન ૫૭૫. રાગ—કાફી ખ્યાલ તાલ તીલવાડા

મન છાંડારે લાગી પ્રીત મોરારે નાદાન સંચાર  
દેગી સધાયા તોરી પરતીત  
મેદી શિખ ન માની ભલા-મત છાંડો  
ધરક લગાંદ વારી પીઆ પરદેશ સોતનીઆ દેગાઇ તાના  
સખ જલ જલોરે એસી પ્રીત-મત છાંડો

ગાયન ૫૭૬ રાગ—કાફી ડુમરી-તાલ ઠેકા.

સધાયાં તોરી બતીઆં મે ના માવુંગી  
દુગન-મેતો તોસે હારી તું તો નીપટ અનારી  
તોરી મેતો કી કરારી મોરે જોબનાપે મારી-તોરી બતીઆં  
આએ અચાનક મોહન પીઆ  
એધસી મેતો ભાલી નહિ તોસે દર જાવુ-તોરી બતીઆં

ગાયન ૫૭૭ રાગ—કાફી ડુમરી-તાલ અધધા.

મેક નજર મોરો મન ખસ કર લીનો  
આલી ઉન સાવરીઆને કાની ખરાજોરી  
ખાટ ચલત ખંસીઆ અજાઇ-મેક નજર  
નીંદ ન આવે મોકુ દીતરે ન સજની  
મોરી સખી ઉન ખીન મેકુજહે સતાવે  
ખીનતી સનદ પીઆસે મોરી કહીઓ જાય—મેક નજર

ગાયન ૫૭૮. રાગ—શંકરા-તાલ-એકતાલ

યાકો પાર ના પાવે, છાન છાન સખ હારે  
યેહ રોહ શુર ખતાવે, જો હીરદયે તું યાકો ભાવે—યાકો  
દેવનકે દેવ મહેશ. શંકર ભોલાનાથ,  
ખીનતી કરે કર જોર, દીજે ગ્યાન મહેશ મોહે—યાકો

ગાયન ૫૭૯ રાગ—સાંહ-તાલ ત્રીતાલ.

કયેસે કટે એ રતીયાં પ્રીત દરશન ખીન  
કોયલીયાં કોહે કુકત હુકત નીસદીત—કયેસે  
જલીકો કોહે જલાવત હે ? પપીહરા, પતીયાં લીખ લીખ હોરા  
કપહુ તો દેખુગી સખીરી દરશન વાકો,  
ચતર પીયાસે કહુગી લાગે મધુ બનકો—કયેસે.

ગાયન ૫૮૦ રાગ—દેશ—તાલ એકનાલો

અપનો દેસ તું કાહે સોરન શીરત રહન જંગલ ચંગલ.  
છંદગી તેરી હો જલેગી ખાદ—અપનો.  
આદમ દમકા કુછ નાહી દમ, વાનર કર તું અબીમાન,  
કહત રૂપી તું મેરો માન, થોડે દીનકા તું મેહમાન જાન—અપનો દેસ.

ગાયન ૫૮૧ રાગ—સોરઠ—તાલ તીવરો.

ધનુષ ધર કર આયે શીવ જમ, કંપન લગે સખ દેવરે,  
દેવન મહાદેવકી ગતી ત્યારી. રૂઢ મુદન ખીરાજે—ધનુષ.  
ગગન પર વધમાન ચક્ત હયે, દેખને લગે સખ દેવ દુધ મયર  
ન જાતું કાહા હોગો અખ જગતપર, ચનર કહે નીન કરં વાકી સેવરે—ધનુષ.

ગાયન ૫૮૨ રાગ—છંદલા.

બગીચાં બગીચાં બગીચાંરે, મારો બાલમ ખીરાજે બગીચાં  
મોર મુંધટ પીતાંબર ધારી, કુંડળપર ચીત લગીચાંરે,  
મારો બાલમ ખીરાજે બગીચાં—બગીચાં  
વંદ વનતી કુંજ ગલનમે, સોલસે ગીધીને શામે ફગાચારે,  
મારો બાલમ ખીરાજે બગીચાં—બગીચાં  
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચીત લગીચાંરે,  
મારો બાલમ ખીરાજે બગીચાં—બગીચાં

ગાયન ૫૮૩. તાલ દાદરો.

મએ જગાએ હારીરે, પીઆ પાપી ન જાગેરે.—મએ  
નીચે બસે ગંગા કપર બશે કાસી,  
બોલી બોલે ચીરખ્યાં મએ ખીન પાસીરે—મએ

ગાયન ૫૮૪. રાગ—ખમાચ સાવણી

નીકલા હય કાલીલ તુંદી દમારા,  
અપનાં છ દમને તુઝપર નીસારા—નીકલા  
હયદમે દમકો ગલકે બવકા હય તું શાદ,  
ગમી હમે શાદી તુમહે સદા મુયારકે ખાદ,  
ક્યું કે હય બાલમકા તું પીઆસ  
એક નજરનો આંન કર દીખલા દે દીનર—અપના

ગાયન ૫૮૫. રાગ—દેશ કુમરી.

મુનો તુમ ચાર પરદેશી બચન ક્યેસે નીમારોગે  
નદીઆં બેરસે બેદતી ખવડ્યાં મુજ નદી પડતી,

પોકાર આપને હિમદકુ લગા દેશો માર મોરી નહિયા—સુનો.  
આલપન ખેલમે જોયા જીવાની નીંદ બર સોયા,  
જીદાપાં દેખકે રોયા નખીજી આસરા તેરા—સુનો.

ગાયન પટલ.

રાગ—ગોહ હુમરી.

પીયાકો સં દેસા મોરા કહીયો જા,  
જનરે જનરે કાગા જરે.—પીયાકો સં દેસા  
યાદ આવત મોહો ઉનકી ખતીયાં  
ઉન ખીન જીયા જાગે,  
જળસે પીયા પરદેસ સીધારે  
તખસે ખખર મીલીનાં—પીયાકો.

ગાયન પટલ

રાગ—ખખાચ હુમરી.

સજન નાહી મનકો દુખાવોરે—(એ વાર)  
ધીરજસે પાવે આસ મયે વારી.  
નહી મનકો દુખાવોરે—સરજન નાહી  
રયન દીનાં મોહો સોચ તેહરી,  
સાચ ચલો પીયા જીયાકો જલાવો ન પાવો  
નાહી મનકો દુખાવોરે—સજન નાહી

ગાયન પટલ

રાગ—ભેરવી હુમરી.

મયે તો સેજરીયાપે ભુલી મોરા દે કંગના  
મોરા દે કંગના મોરા દે કંગના—મયે તો.  
મસ કંગના કંગનેસે મેરા લગન લગો હય  
તત મન દેઉગી સૈયાં મોરા દે કંગના—મયે તો.  
જો કંગનાં કુ જાકે હુંદ કોઇ લાવો,  
ધન માલ કહેંગી ફનાં મોરા દે કંગનાં—મયે તો.  
તુમ જો સૈયાં કંગનાં ન દેવો  
માહેંગી કટારીઆ તોરે અંગીયા, મોરા દે કંગના—મયે તો

ગાયન પટલ.

રાગ—મોહ.

મોરો જોમન ખીતો જાગે બાદીલા બેગાહ આયોરે  
મયે ઉપર ખડી રહી નીચુ ખડો મોરા પીર  
ગરીબ ખીચારા કયા કરે કંઈ કસ લગ ગયો તીર—મારો  
સાજનક પતીઆં લીધુ ઝોર બર બર લીધુ સલામ  
જો દીનસે તુમ ખીજડે મેરી લીલી નીંદ હરામ  
બા દીલા બેગાહ આયો રે—મારો જોખન ખીતો જાગે—બાદીલા

ગાયન પદ૦ રાગ—ભુપ કલ્યાણ-ત્રીતાલ.

છળ સુંદર દીખાયે લીનો મોહે લુભાયે  
મોસે મધુર મધુર રસ બતીયાં બનાય-છળ  
બાત કરત મુસકાયે કાયે  
ધતઉત ચીત વત કણ્ણ ચીત ચુરાયે  
અયસો અંચલ મન મેરો હરત ધાય-છળ

ગાયન પદ૧ રાગ—ચમન કલ્યાણ તાલ તીલવાડા.

દેખતહી ચીત ચોર લીયો હયે  
સ્થામકો નામ મય જપત મનમે  
સ્થામસે સળ મેરો કાજ જયો હયે-દેખત  
યા જગમે તુમારે ચરન સદાચીત પ્રાન દીયો હયે  
અગમ પ્રેમ રસ મોહે પીયો હયે-સ્થામસે સળ

ગાયન પદ૨ રાગ—તેલંગ-તાલ ત્રીતાલ.

પનીયાં ભરન મય કયસે જુહું ધરસું  
મગ રોજી છાડો મોસે કરત બરજોરી સ્થામ  
લટક રહી ચુહરી સરસુ પનીયાં  
પરત પૈયાં લેવું બલૈયાં  
તોસે બીનતી કરત મયે હારી, ચેહ ધીત લંગરવા  
લપટ ઝપટ મોરી મઠકી ગઠકી સરસુ-પનીયાં

ગાયન પદ૩ રાગ—કાશી હુમરી ત્રીતાલ.

મગમ સ્થામ મોરી ગગરી ગીરાધ  
બાટ ચલટ મોસે કરમ લરાધ-મગમ  
મયનો નીર ભરન નીકસી ડગરવા પનં ઘટ ચલી જત  
પકડ હાથ છુવટ ધાત ચીર બાત  
સુન સજની અગેશ પીયાને ગરે લગાધ ધમકાધ ડરાધ-મગમ

ગાયન પદ૪. રાગ—માંડ જાંઝારી કહુરવા.

તોસે બચન દેકે મયે હારી બલમાં  
હારી બલમાં રે મયે હારી બલમાં—તોસે  
જો તું મોરે પીયાં સ્નાન કરોગે  
તુમરી બનુંગી પનીયારી બલમાં—તોસે  
સાસ નીકર મોરી નનંદ કાગી  
દીવરા દેવે સોકો ગારી બલમાં—તોસે



કર્મકી રેખા કહી ન જાયે  
મય ખીરહન દુઃખીયારી બલમાં—તોસે

ગાયન પદ્ય

રાગ—પહાડી લાવણી

કયસી બજાઇ તુને ખાંસરીયાં સુન બનસીવાલે  
અયાડો આવે નહી ચએન રે, દીન રએનરે  
કયા કહેનારે—સુન બનસી વાલે—કયસી  
ટેરે સુનાયે ગયો, બુઝા લુભાયે ગયો  
અમૃત બરસાયે ગયો  
ખ્યાકુલ મયે તોરા બનસીસે દીન રએ નરે નાહી ચએનરે  
કયા કહેનારે સુન બનસી વાલે—કયસી

ગાયન પદ્ય

રાગ—માંડ લાવણી

સોખત સજ્જનકી કરના  
કપટી લોગનસે ડરના, ભલા ઇસ જગમે—સોખત  
સોખત કરીએ અયે સોહી જો અગમ બતાવે ખાત  
સોખત કરીએ અધો કા તો શીર શીર મારે લાત—ભલા ઇસ જગમે  
સોખત કરીએ અયે સોહી ક જયસે ટુંકન ખાર  
આપ જળેપર આખરી બોલા ભાગ્યા સાધેહાર—ભલા ઇસ જગમે  
સોખત કરીએ અયસોહી ક જયસે સીસકા બાલ  
કટે કટાવે તોખી અપનો કહી ન છોડે ખ્યાલ—ભલા ઇસ જગમે

ગાયન પદ્ય

રાગ—રામ કાનડો ત્રીતાલ

લંગરવા છોડો જોયા મોરી  
કરકન લાગીરે નાદાન ચુરીયા  
દોહા કરનસે પકડ મરેરી—લંગરવા  
તુમારે મીલનકો આધરે ખીયરવા  
સાસ નનહકી મય ચોરીરે ચોરી—લંગરવા

ગાયન પદ્ય

રાગ—દરખારી કાનડો

મોરી શુનો રાગ્યામ  
છાડ દે લંગલવા,  
કહા માન બરે, હું તેરી ચેરી—મોરી  
જાને નહી દેત ઠીક કન્યા ખીન્ડા કહે નહી પાતુકા દાન તેરી—મોરી

ગાયન પટ્ટદ

રાગ—દેશ દાદરો

રે એ ગોવીંદ રાકો ચરન અગ તો જીવન હારે  
નીર ભરન હીન ગઇ સિંધુકે કીનારે  
હાથ પકડ લેત જાત મોહુ મજ ધારે—રે એ.

ગાયન ૬૦૦

રાગ—ખેહાગ કુમરી—ત્રીતાલ

મોરો ગુંધટ પકર મગર કાઢેરી  
આલીરી ક્યસો નીપટ કનાઇ  
મટકી ફેરી દહી લુટત ઝંજોરી—મોરો.  
લાલ અધરસે દે પીચકારી  
દેખ બીજાઇ નવરંગ સારી  
લુટત જોખન ગયો કહાં ગીરધારી—મોરો.

ગાયન ૬૦૧

રાગ—સોરઠ ત્રીતાલ.

પનીયાજ ભરન ગઇ ખીચ ડગર મોહુ ઘેરી  
મયતો અંચલ નાર હું નીપટ નીડર નટવર નટખત  
દેખો, હમરી કજી નામી સુનેરી—પનીયાજ.  
ખીન્ડા કહે નહી માતું કાન તેરી—મોરી.  
લપક ઝપક મયતો ગઇ પત ઘટપર  
ગગરી ઉનાર લીની કે મોરી  
ગોહર પ્યારી મયતો નયના તોપેવારી જાઉં યરજોરી કીની  
મોપેરી—પનીયાજ

ગાયન ૬૦૨

રાગ—જોગીઆ પદ.

સખદ સુનરે ફલ પાઓ જગ અનદર પ્યારે  
રખો માલીક સુખ ભાઇ એ આમીસ દમને સુનાઈ  
બજન કહો રચકે—ફલ પાવો જગ.  
ફીકા બચતમે ગાંન કર દર્દ ગઓ ફેશ જાન,  
ઇન્કે સુબાઓ પર રહેનેમે પુરી ફકારી માન  
કય ધ્યાન ધરે જો તું ભાઈ, કે નીપટ સુખ તન પાઇ  
આમલ કર તથરે—ફલ પાઓ જગ,  
આગય દર્દ મએ સીખ કર બના જુગ દુર્મિયાર  
અવ્યા માંનક સંભુ સદાગીવ રખ ડગર આધાર—સખદ

ગાયન ૬૦૩.

રાગ—ભેરવી પ્રભાત.

ઉઠો સજન મોર ભઈ હરી ભજન ગારે,  
પશુ પંછી જીવજંત સત હો પુકારે—ઉઠો.  
નીત પીતરો જો સજન ધ્રુવ ગીત ગાવે,  
કષ્ટ વાકે તારે પ્રભુ દુખકો નીવારે—ઉઠો.  
જગમે જુગ જુગ વહી સાચ સુખ પાવે,  
કામ ક્રોધ લોભ કષ્ટ હીર દેસે નીકારે—ઉઠો.  
કરત રહી કર જોડ જીનત તેરે દવારે,  
દુખ દલીદ્ર સકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે—ઉઠો.

ગાયન ૬૦૪.

રાગ—ભેરવ જ્યાલ તીલાવાડો.

સાચી જુગમે નાહી રહી,  
જુહી સખસે પ્રીત ભધ પ્યારે—સાચી જુગમે  
જો જો કહુંસો પાત ઉડાવત  
ઓ નાહી અપની રીત જલની  
સખકો દેખત અપને દીલસે  
હમેના જાનો ભધસો ભધ પ્યારે—સાચી જુગમે

ગાયન ૬૦૫.

રાગ—સોહીની—તાલ ત્રીતાલ.

પીયા સુનાવેરી અજ હમ સોહીની,  
કરે હમકો સખારી જાહ ભરી મોહીની—પીયા.  
સંપુરન કરે સોહીની રૂપ દીખાવે,  
તીસદીન હમરોરી મન હરખાવે—પીયા.

ગાયન ૬૦૬.

રાગ—પાહડી માડ—તાલ લાવણી.

ભલાઈ કર ચલો જગમે તુમારખી ભલા હોગા  
તેકો યદ કીયા જયસા વયસા ફલ સદા હોગા—ભલાઈ  
સતાતે હો ગરીબોકો ન ખાતે ખોદ માલીકકો  
કુલી કામ જીવમ ગર દેખા પુલા જોર ઓ પુલા હોગા—ભલાઈ  
ખુદકે હય સલી યાદે યતો મત ખુનકે પ્યાસે  
છુરી જલ્લાહ કે નીચે તુમારા ખુદ ગલા હોગા—ભલાઈ  
સમજકર જાન અપનીશી દુખાવો મત કોરીકો દીલ  
જલા વેગા તુમે ખેશક જો ખુદ તુમસે જલા હોગા—ભલાઈ  
ફવજ અપની હો હરદમ અલ કરતે રહો ફકરન  
મજા હવસોમે પાતે હો મોહી એક દીન જાણા હોગા—ભલાઈ.

ગાયન ૬૦૭

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

અરે મન સોચ તું ભાઈ હરીકી યાદ બીસારી હય  
 ચલાયા કોલ તું કરકે વહાપે આયે કર લુલા  
 દ્રસાયા મોહને તુજકો નાહક અપની બીગાડી હય—અરે.  
 કુટુંબ પરિવાર હયે તેરા વહાં નહિ કામ આવેગાં  
 પડેગા યમ રાજમે ઝગડા વહાંકી કયા બીચારી હય—અરે  
 બળે તું મે સ્યામકે સ્યામકો કરેગે માફ અર્ધ બારી,  
 કહે સ્યામ આધીનીસે કૃષ્ણકી ભક્તી પ્યારી હય—અરે

ગાયન ૬૦૮.

રાગ—માંડ તાલ લાવણી.

હુનીયા એક મુશારીરખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના,  
 સાંજ સમજ કે આ બેઠેહે, ભોર કે હય ગનઆના—હુનીયા  
 ચુન ચુન મીટી મહેલ ખનાયા લોક કહે ધર મેરા—કા  
 ના ધર તેરા ના ધર મેરા ચીરીયા રએત બસેરા  
 મત લલઆના, દીલ દુખાના, હરીકા ચુન ગાના—હુનીયા

ગાયન ૬૦૯.

રાગ—ગઝલ બેહાગ—તાલ પીસ્તો.

તાબ ઉરકે દેખનેકી ન લાયે ચલે ગયે  
 કયા કયા પરી જમાલયે આયે ચલે ગયે—તાબ.  
 દારા રહા ન જમન શીકંદરશા પાદશાહ  
 તખ્તે જમીયે સેંકડો આયે ચલે ગયે—તાબ.  
 આદમ રહા ન કોઇ પરખર રહા નહિ  
 વોહબી છરી જમીમે સમાએ ચલે ગયે—તાબ.  
 આલમ યા ચેહ ઝુલીખાંકા યુસુફકી આદમે  
 રકકે હગ્ગર ખ્યાલકે આયે ચલે ગયે—તાબ.  
 દેખા 'નઝીર' મયને ચમતમે જો આપકો  
 મયેદોં બરે જો હાથ દીખાયે ચલે ગયે—તાબ

ગાયન ૬૧૦.

રાગ—પાડાડી ગઝલ.

ખુદા જાને કે ચેહ જગકા ક્યું બેહાલ હોતા હય  
 બને નાદાન ક્યું બેતાલ ખ્યામે માલ ખોતા દય—ખુદા  
 કંઈને ઝુલમકા દાવારે પેશોમે ઝલે દય  
 કંઈકો બેચુનાહ હોકે હલોલ દમકો ખોલતા હય—ખુદા  
 કંઈ તસખીરમે બહાને દઝારો રંગ હા દેને  
 કંઈ મજદૂર કરે મહેનત, દેરમ મીઝનેકા તોતા હય—ખુદા  
 કંઈ સચો કરારીસે નિવાલ સાદ ચખાને હય

કંઈ હરેરાજ નયે પકવાન, ખાતે વસ્ત રોતા હય-ખુદા  
અગીઝો ઝો અરે દમ ખાવ, ખુજો સખસે ગમકી ખાતે  
હસમ કહેતા કરોના દેર, જાનેકા દેર હોતા હય-ખુદા

ગાયન ૬૧૧

રાગ—પીલુ તાલ દીપચંદી.

ખુદીકી પરસતી ને ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કમ યાદ  
તેરી રહેગી-ખુદી  
તખક કુલ કીતોકલ હોંગી હવા પર, મગર ઉસકી દોરી  
દોહોરી રહેગી-ખુદી  
ન કર આલીમ બુલમ કીસી કૈતો ઉપર, તેરે ઘરમે જમ તક  
કચેરી રહેગી-ખુદી  
ન કર ઉમ દોલત પેઇતની ગરરી, ન કીસકી રહી હય ન  
તેરી રહેગી-ખુદી  
ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જમ તક, તેરે ઘરમે દીન રાત  
ફરી રહેગી-ખુદી  
અગર દીની દોલત તુજકો ને ચાહે, તેરી ચરખ ખીચરી  
ચરેગી રહેગી-ખુદી

ગાયન ૬૧૨

રાગ—પીલુ જલ્લા તાલ લાવણી.

જરારે સમજો ઇસ દુન્યાકો મુસારીર સખકો જાના હય—  
દગાલો ઇસકે અલ્લાસે, લગા પુરા જમાના હય—જરા  
સરેગરખોજ બારી હય તુજે સગલ કો જાના હય  
ખરચ કુલ પાસ રખેના તુજે વહાંકા ખુલાના હય—જરા  
હય માલી ચમન ખાલી લગાડો કુલકી કાલી  
ચમન કો કુલસે ભરકે હયા કયા નજરા હય—જરા  
પલગ ક આર ચે પ્રાચે શીરસ્તે ચેનેકા આગે  
ચાલકે લે ચકો યારો હસી ખુશીમે જાના હય—જરા  
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદરે કહાં કીનારા હય  
કહાં રસ્તમ કહાં સોરાખ કાઢેન કયા ખજાના હય—જરા

ગાયન ૬૧૩.

રાગ—સેરવી કબ્રાલી.

વોહ લેકર હાથમે ખજર ને અયસે તતકે ભયકે હયે  
કીસીસે આજ ખીગરી હય ને અયસે તતકે ભયકે હયે—વોહ  
ખુદા કે વાસ્તે અખ વું કદમ ઘરસે નીકાલ અપના  
કે લાખો મુન તરીજ દરયે તેરે દરશનકો બચેકે હયે—વોહ  
હુવા હયે આજ કયા ચારખ, પેરીર યાને આલમમે  
કે ખીખડે એ હુવે ખોલો હો જોગન અનકે ભયકે હયે—વોહ

ગાયન ૬૧૪. રાગ—પહાડી ઝીઝોટી ગઝલ તાલ દાદરો.  
 તખ્ત ઉપર બેઠે જો કરેઠે ધનસાદ  
 ચીફા આઘ સરદારસે થકી ન કરે માફ—તખ્ત  
 ફલકી તરવારથી મુલકો પેકા નામ  
 તેક કઝા થકી આલગી કોઈ ન આપા કામ—તખ્ત.  
 દુન્યા હય દો રોઝકી ઇસપર ન કર સુમાન.  
 સો બરસ ઓ સાથે આખીર મોતની ધાન—તખ્ત.  
 તાજ શીરપર રખકે હોતે જો જહાંકે સરદાર  
 દેખત દેખત તાજ છોડ ખાકસા હયે ગીરફતાર—તખ્ત.  
 મરદોકી મરદી રહે સખીયોકી ખયેરાત  
 જાએ દુનીયાએ ફાનીસે તખ ખાકી ઉનકા હાથ—તખ્ત.

ગાયન ૬૧૫ રાગ—તથા તાલ (સમયાચુકુલ)  
 બન શકે તો નેકી કરના આખીરકો હય મરના  
 અયસી કરની કરસે પ્યારે શીર ન ચોર્થાશીમે શીરના—બન  
 ધન જોબનકે પુર જોશમે ધનના નહિ ઉજ્જના  
 દો દીનકી હય હકમત સારી સાહેબસે કશુ કરના—બન  
 જનન ખુઝકે રાહે બદીમે પ્યારે કદમ ના ધરના  
 બજો ખુદા અલ્લાહ રામકો બવસાગર હય તરના—બન

ગાયન ૬૧૬ કબ્લાલી.  
 ન છોડો તુમ ધરમકો ચાહે જનન તનસે નીકળે  
 સમ્યા સુખુન હાય લેકીન શીરી હદનસે નીકળે—ન છોડો  
 હરવકત મોતે સરપર ચલ લેકે તોશા બાઘ  
 બકતી વીનાયકી કરસે છતની હસ તનરો નીકળે—ન છોડો  
 ચુનલો કરમ ધરમ કે બહારે જવાનીમે શુલ  
 નહિ તો ખીજામે રોરો ખુલખુલ ચમનસે નીકળે—ન છોડો  
 દયા ધરમકો કરસો નહિ તો સમજવો આઝીઝ  
 સીકનદરકે હાયે દોનો ખાકી કદનસે નીકળે—ન છોડો  
 મેરે મરીજો દીલકી ઉમ્મીદ હય તો એ હય  
 જાનુપે ઉનકે સર હો ઓર જનન તનસે નીકળે—ન છોડો

ગાયન ૬૧૭. રાગ—સોયની ગઝલ—તાલ પીસ્તો  
 જુલમ કરના છોડે ઝાલીમ ખુઝકે વારને,  
 શોક જનકે હયકે હરફતનીરવા, અહલે વફાકે વારને—જુલમ  
 કાઝકર ઝોગોકી મરદન, ખમર અપની માંગના.

દે જગા ઇનસાફકો, દીલમે ખુલકે વાસ્તે—જુલમ  
કર ભલા હોગા ભલા, નેકીકા બદલા નેક હય,  
ખવામખાં મુઝરીમ કયો બનતા સજકે વાસ્તે—જુલમ.

ગાયન ૬૧૮ રાગ—ગઝલ—તાલ ઠેકા કંવાલી.

મહોબ્બત ગયરસે મેરી, છુઝાદો યા રસુલ્લાહ,  
કદમમે ધ્યાનકો મેરા, લગાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.  
લગા તકીયા ગુન્હાહોકા, પકા દીન રાત સોતા હય,  
મુન્ને તુમ ખવાય ગફલતસે, જગાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.  
પકા હું ખીચ દરીઆમે, ભમરમે ખાતા હું ચકકર,  
કીનારા વોહ લગે મુજકો, લગાદો યા રસુલ્લાહ.  
ખડી કીસમત હમારી હય, ઉમેદ હમકો તુમારી હય,  
ભરોસા દીન ફનીયામે, નીલાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.  
વસ્ત્રકી પીઠ ભારી હય, નેહાયત બેકરાની હય.  
મુસાફીર હું બે મુકામે, પહોચાદો યા રસુલ્લાહ, મહો.

ગાયન ૬૧૯ રાગ—ખીલુ ધનાશ્રી ગઝલ તાલ ખીસ્તો.

ખીગડ ગઘ તકદીર તો નહી તદખીરબી આડે આતી હય  
જળ ખીગડી તકદીર, કહો તકખીર હુધ કહો સાથી હય, ખીગડ૦  
તકદીરકે આગે તદખીરોકી, એક પેશ નહી જતી હય,  
તદખીરે સમજે વઝીર, તકદીરહી શાહ કહલાતી હય, ખીગડ૦  
રાજ રામકો દેનેકો દશરથને, લાખો તાર કીયે,  
દેખો ઉસકી કીસમતને કછુ તાર આરસે આર કીયે ખીગડ૦  
તકદીરને દેખો રાવનકા, કયા કયા રંગ દીખાયા હય,  
તકદીર ન આઈ પેશ, હરએક તરેહ સમજના હય, ખીગડ૦

ગાયન ૬૨૦ કંવાલી.

ખુદાખને કે કીસમતમે હમારે ક્યા લેખા હોગા,  
જો બહેર હએ શા દેખીગે વધે ખાતેનમે ક્યા હોગા—ખુદાખને  
મુન્ને હએ ખોશ ઉશ દીનકા ખતાવો કાનશા દીન હએ  
ઉતર કર શમશ જળ નીચે શવાને ને ખરા હોગા—ખુદાખને  
ઉશે કુછ ખોશ નહી મેહરકે અએશે ગને મેહશરકા  
શવાય હએ જશકે શીને પર દરે મુશતકા હોગા—ખુદાખને  
હમારા વોહ વશીલા હએ કે જો હએ દોશત અદલાહ કે  
નવાશા ઉશ ખેઅમ બરકા શહીદે કરખશા હોગા—ખુદાખને

ગાયન ૬૨૧

રાગ—સીંધ લોરવી ગઝલ.

ચમનમે આકે કોઇ દમ જોતું સખા ઠયરી  
 નસીમે ખુલ ખુલે શેદા જેઝાંખી આ ઠયરી  
 જુનુને છોરાના એક કુતાર પેહેરન ચેરા  
 બદન પર ખાક ફકીરોં કે એ કખા ઠયરી  
 ગયા ન જતા હુવાકુ ચારસે કોઇ,  
 ગલી સનમકી અછજો એ ક્યાર્લા ઠયરી.  
 ને કલ કર કે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,  
 હમારા ખુન તેરે પાંઉ કી હીનાં ઠયરી.

ગાયન ૬૨૨

રાગ—ખીલુ ખરવો ગઝલ દીપચ'દી.

લગા હય દીલ પ્યારેસે નીઆ હોગે તો કયા હોગા,  
 હમારે કલ્મમે પ્યારે સદા રહોગે તો કયા હોગા—લગા.  
 હમીકો આહ મીલનેકી મીલા વોગે તો કયા હોગા.  
 હુસ્ન ચશ્મોકે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા—લગા.  
 જશ દીદાર તુમ અપનાં દીખાવોગે કયા હોગા,  
 હમ મરતે હય તેરે ગમમે હલાવોગે તો કયા હોગા—લગા  
 અજબ દીદાર રૈશન હય છીપાવોગે તો કયા હોગા.  
 ચમન ખીચ આન કર મુખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા—લગા.

ગાયન ૬૨૩

રાગ—જલ્લા ગઝલ.

નાગનકે બચે નાગ હસે કયુ પીયાર ન કરનાં.  
 પ્યાર ને કરનાં તો હુશીઆરીમે ખુબ રહેનાં.  
 અગર હોવે કડવા લીમ હસે મીઠાં ન કહેનાં,  
 અગર હોવે અપનાં દુશમન હસે બાત ન કહેનાં.  
 અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેનાં.  
 કમ સીનકુ ઇલમ દેકે હુશીયાર ન કરનાં.  
 હુશીઆર ને કરનાં તો ઇત્યાર ન રખનાં,  
 ને કરનાં ઇત્યાર તો ખબરદારીમે રહેનાં.—નાગનકે.

ગાયન ૬૨૪

રાગ—ખીલાવલ ગઝલ.

હમશરે ચરમે જુતાં શામો સહર ગદીશમે હું,  
 ચર્ખસા અય આસમાં આઠો પદર ગદીશમે હું.  
 કાર હય શીરનાહી મેરા રાત દીન પરકારમા,  
 સુ વીમાગે સાદિમે કોહરાને સર ગદીશમે હું.



તોલીએ દીદારે સાકી હું મગર અય દોસ્તો,  
મીસ્લે સાગર કીસ લીયે મયે ઉઝમર ગઈ શમે હું.

ગાયન ૬૨૫

રાગ—છઝોટી ગઝલ.

ખયદા હું છરકો આગે ચોલી મેરે ખુદા હય,  
કદમો મે બસ ઉસીકા સીગદા મુજે રવા હય—ખયદા  
બસાયા છરકો કદ હય, વલ્લા ખસર નહી હય  
જાહીરમે મુસ્તાફા હય, ખાતેનમે વોહ ખુદા હય—ખયદા  
આદમકો ખુદા મત કહો, આદમ ખુદા નહી હય  
મગર ખુદાકો તુરમે આદમ ખુદા નહી હય—ખયદા

ગાયન ૬૨૬

રાગ—ગઝલ.

કહેતે હય લોક યારો, આહલે જર નહી તો કુચ્છ નહી  
હુવા જય જર પયદા યારો, ધર નહી તો કુચ્છ નહી—કહેતે  
હુવા જય ધર તો અય યારો, દીલખર નહી તો કુચ્છ નહી  
દીલખર આઈ જયતો યારો, મોહખત નહી તો કુચ્છ નહી—કહેતે  
મોહખત મીલી અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુચ્છ નહી  
ખુદાસે મોહખત મીલી તો યારો, શાહ કહેતે મય કુચ્છ નહી—કહેતે

ગાયન ૬૨૭

રાગ—લેરવી ગઝલ.

પુને છગરકા પીતી હું બસ ગમમે તેરે યાર  
ના મરતી હું ના જતી હું બસ ગમમે તેરે યાર—પુને  
અયસી હવા ચલાય, જમના મુજે હીખાય  
જમનાકા આસપાસ, શહેરે ચગનમે શીરતી હું—બસ ગમમે  
મય ચુપકે ચુપકે રેતી, મુંહ આસુઓસે ધોતી  
વોહ કહો ગયો મેરા મોતી, મોતી ખીત ના મોતી—બસ ગમમે

(શબ્દ)

દીલ ઉસીકો દીજીએ, જો દીલખર યાર હો  
કયા હીદુ કયા મુસલમાન, કદરદાન યાર હો  
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઈ મય પલંગકે નીચુ પડ ગઈ  
વોહ કહો ગયો મેરા ખારે, મય અગની જયસી જલ ગઈ—બસ

૬૨૮.

રાગ—ગઝલ હુમરી.

રાહે મીલાગે, સર કટવાઓ જાએગે,  
જાકે રનમે શહાદત, પાએ જાએગે—રાહે  
મુજકો ખુલાસો, યા સરવર આલમ

હીંદમે દમ તો ખીસ્તર ઉઠાએ જાએગે-રાહે  
શેખ, કહેતાહે દીવ, કર્ય શોકો ચસે  
દરે અકલસપે ધુતી, રખાએ જાએગે-રાહે

ગાયન ૬૨૯

રાગ—સારંગ કંવાલી.

પ્રેમ નગરકી રાહ કકણુ હય, સંભાલ સંભલકે ચલા કરો  
રામ નામકો મનમે જપો તુંમ, અચન મુકદ્દા યાદ કરો-પ્રેમ  
બદકો તુમ નાખુદ સમજકો, નેસ્તકો સમજતે ઐન બકા  
કુચ ન આવે કામ તુમારે, લાખો બસો છયા કરો-પ્રેમ  
મંદીરમે કયા મુરત પુંજે, મસહલમે કયા સીનલ કીએ  
રામ મીલનકી રાહ નીરાલી, મનકી માલા જપા કરો-પ્રેમ

ગાયન ૬૩૦.

રાગ—સિરવી ગઝલ.

જરા તો સોચ અય ગાશીલ, એ દમકા કયા કીકાણા હય,  
નીકલ જાવ યેદ ગયા તનમે, એ સજ અપના બીગાડ હય,—  
મુસાશીર તું હય ઔર દુન્યાં, સરાએ લુલ તું મન ગાશીલ.  
સદલ મુકો અરમ આખેર, તુંજે દરપેચ આના હય.—  
લગાના હય અય ધંસ દૈતપે, દીલકો કયું તું અય નાહક,  
ન આવે સાચ કુચ દરગીઝ, હયાં સજ છોડ જતા હય.—  
ન બાઈ બહેન ન કોઈ હય, ન કોઈ આસના અપના,  
ખખુખી ઝાર કર દેખો, તો મનલખકા જમાના હય.—

ગાયન ૬૩૧.

રાગ—કંવાલી મારૂ.

હન્દા ધર ખુલતે લાંબી, દઝરોં લાખ કે સાથી,  
ઉન્દીકો ખા ગલ માતી, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હે  
નકારા કુચકા ખાજે, કી મારૂં મૈનકા ખાજે,  
જ્યોં શ્રાવણુ મેધરાજ માજે, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હન્દા.  
કહાં ગએ ખાન મદમાને, જે સુરજ ચાંદ ચમકાને,  
ન દેખે કદાં હવ જાતે, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હન્દા.  
હન્દા ગર લાલ ઔર દીરે, સદા મુખ પાન ઔર બીરે  
હન્દાનું ખા ગએ કીરે, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હન્દા.  
હન્દા ધર પાલખી થોરે, જરી જર અંજન કે લેરે,  
વોલી અય મૈનને તોડે, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હન્દા.  
હન્દા કે ખાલ થે કાલે, મલયાં દુધ સે પાવે,  
વોહ આખર આગમે દાસે, તું ખુશકર નીંદ ક્યોં સોયા—હન્દા

ગાયન ૬૩૨.

રાગ—ગઝલ.

દીલ હમને સતમકો દીયા નજરાના સમજ કર  
 ઝાલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજ કર—દીલ.  
 પહેલે તો મેરે સામને મુંહ ખોલકે બચઠે હયે  
 શીર કર લીયા પરદા મુજે, ખેગાના સમજ કર—દીલ  
 સાકી મેં તેરે સદકે, મજે વસ્લ પીલાદે  
 આયા હું ખોત દુરસે મયખાના સમજ કર—દીલ  
 મનસુર ધરિી વાસ્તે, કહેતા થા અનલ હક  
 સુલીએ ચડાયા મુજે, દીવાના સમજ કર—દીલ

ગાયન ૬૩૩

રાગ—સારંગ ગઝલ.

ખે જર હય કૈન, ઐર કહો જરદાર કૈન હય !  
 ગુલ કોસ જગાસે આયા, ગુલઝાર કૈન હય !—ખે જર  
 જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોસે અહલે જર  
 ગર ન શીયાસત હોવે, તો સરકાર કૈન હય !—ખે જર  
 આશક અગર ન હોવે, તો માથુક હોવે કૈન !  
 ગર ખાવકા ન હો, તો જફાકાર કૈન હય !—ખે જર  
 અધર નગર હો, તો ઉમલેસે કામ કયા !  
 રૈનક ન હો, તો તાલીખે દીદાર કૈન હય !—ખે જર

ગાયન ૬૩૪

રાગ—કુવાલી.

કયા પુછતા હો સાહેબ મુજસે કે કયા હય દુન્યા  
 હીસી હવાકા ધર હય દારલ ફના હય દુન્યા—કયા  
 અગર મે બચસમે બહીર, ઇસમે હસી ખુશી હય  
 લેકીન હય ગમકી બસ્તી, ઇબ્રતકી જા હય દુન્યા—કયા  
 (શરમેર.)

કોત કપટ મત સર ધરો, મંજલ અપની દુર  
 નેકી કુચ્છ કમાઇ લો, જો પુછ હો બરખુર  
 ગર આજ હય ફીસીકી કલ હોગી દુસરેકી  
 હર બાઇ ખેહયા હય ઐર ખેવકા હય દુન્યા—કયા  
 (શરમેર.)

આંખ કાન મુખ મીચકે, નામ નીરંજન લે  
 અંદરકે જળ પટ ખુલે જો બહારકે પતલે  
 ઇસ પીરે બલમે કુચ્છ ઉલ્લસતકી યુ નહી હય  
 જો બાદ યુ એક નજરમે એક દીલરખા હય દુન્યા—કયા

ગાયન ૬૩૫.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

દીક્ષા ગાશીલ ન હો યજ્ઞમ થેલુ દુન્યાં છોડ જના દય  
 બગીચે છોડ કર ખાલી જમીન અંદર સમાના દય—દીક્ષા.  
 બદન નાગુક કંચન જયસા, જે લેને સેજ કુસો પર  
 હોવેગા એક દીન મૂર્છા, બદન છીડાને ખાતા દય—દીક્ષા  
 ગદ્ગદતમે તું ક્યું સોયા, નહી આરામ હસ જગમે  
 મુસાશીર બેવનન દય તું, કહાં તેરા દીકાગુ દય—દીક્ષા  
 નજર કર દેખસે ખ્યારે, ન ખેરોને કાઠ તેરા  
 પેદર માદર ઝનો દૂરઝંદ, સખીકો છોડ જના દય—દીક્ષા  
 ન બેસા હોયગા ખ્યારા, ન બેસા બેટી ચ્યાર ખ્યારી  
 યદાં કરસે ધર્મ નેટી, ખુદાકા નામ સચ્ચા દય—દીક્ષા

ગાયન ૬૩૬.

રેખતો.

હંઆરકી કોઇ ખબર લાતા નહી,  
 અરે દમ લખોરો નીકલ જતા નહી—હંઆરકી કોઇ  
 અરે મત સતા જાલીમ દીસે રંગુરકે,  
 કયા તુજે ખોદે ખુદા આતા નહી—હંઆરકી કોઇ  
 તુમ દમો ગએરોરો દમ દેખા કરે,  
 એ સીતમ હંમેસો સાહા જતા નહી—હંઆરકી કોઇ  
 અબ ખતાકુ અખરા દે પરવરદેગાર  
 દશર તક દાગે હગર જતા નહી—હંઆરકી કોઇ  
 કે યા ખતા દમસે હુક હુએ દોસતો  
 અબ તરાવર હંઆરકા આતા નહી—હંઆરકી કોઇ

ગાયન ૬૩૭.

રેખતો હુગેનીનો.

શરમીદેલ કમર હએ તેરી તશવીર કે આગે  
 શમખુલ હએ ખીજલ શુલકકી ઝંહરકે આગે—શરમીનદેલ  
 આશકકા તો કુહ બસ નહી માશુકકે આગે  
 બોલવાકે હએ તેગે નીગહએ હએ કીઆ કતલ  
 જતાહી ન યા કાફરે બેખીરકે આગે—શરમીનદેલ  
 હા હરકી દાર નહી બીન સખર “હુગેની”  
 તદખીર તો ચલની નહી તકલીરકે આગે—શરમીનદેલ

ગાયન ૬૩૮

રેખતો નહરનો.

લાસે ગરહું અગર જદાંમે જે ખાક મેરી કુનમ કરના  
 તો મેં સનમકે લખોસે નીલકે અગળ હએ હએરો મુદામ કરના—  
 જે પાતા સેજત બસાને મગનાં મએ મહબતશે નેદે અરુદ

તો શામએશી નીકલકે અયને વોહ મએ કહેમે મોકામ કરતા-કલાયે  
વોહ બબમ અપનીબી મએ કશીકી વશેર હોબતી મથતો બે ખુદ  
બે શખજી વહાંશે બચકે આતે તો મે ને જુરકર સલામ કરતા-કલાયે

ગાયન ૬૩૯.

રેખતો નજરનો.

દુરસે આગેયે શાકી શુનકે મએ ખાને હું હમ  
બશત રશનેહી સયે અકશોશ પએખાને હું હમ—દુરશે  
મએબી હએ મએ નાંબી હએ શાગેરબી હએ શાકી નહી  
દીલમે આતા હએ લગાદે-આગ મએખાનેક હમ—દુરશે  
કાઉ નહી લેતા હમારી તું ખબર અએ બે ખબર  
કયા તેરે આશક હુવેયે દરદો ગમ ખાનેક હમ—દુરશે

ગાયન ૬૪૦

રેખતો મીરનો.

ગમ રહા જબ તહ કે દમમે દમ રહા  
દીલકે ખાનેકા નેહાએત ગમ રહા—ગમ રહા  
દેખ મેરા રેના ઉસને હસ દીઆ  
ખરક અંમકી અબર ખારાં ચમ રહા—ગમ રહા  
મેરે રોનેકી હકીકત હસમેથી  
એક મુદત તકવો કાગલ નંગ રહા—ગમ રહા  
શુબેહ ગુજરી શામ હોને આપ મીલ  
તુન ચોંકા દીન નેહાએત કમ રહા—ગમ રહા

ગાયન ૬૪૧

રેખતો સોદાનો.

પેહલુસે મેરે શુબેહ વોહ દીલદાર ઉઠ ગએઆ  
રોજે વશાલ કરકે શમે-તાર ઉઠ ગએઆ-પેહલુસે મેરે  
આહો દેગાકી ગાબ નોઆતી નહી સદા  
શાએદ નેરા જહાંસે વોહ ખેમાર ઉઠ ગએઆ-પેહલુસે મેરે  
બદનામ તું અબશ મુજે કરતા હએ નાસેહા  
મુદત હોધ ખુતોસે શરોકાર ઉઠ ગએઆ-પેહલુસે મેરે

ગાયન ૬૪૨

રેખતો ખોરશેદનો.

મુતરેખસે કેહ શર કરે ગાનાં બસંતકા  
કરખુન દેહ શાકીઆ હએ મએહ આના બસંતકા-મુતરે બસે  
તોગે બહાર ચલ ગઇ મુલકે ખેળે જબ  
ખેયા હએ શાખશારયે થાના બસંતકા-મુતરે બસે  
“ખોરશેદ” ને લેઆશ કીઆ તુજ બગેર જરદ,  
કરતા હએ જસ શખમશે તરાનાં બસંતકા-મુતરે બસે

ગાયન ૬૪૩.

રેખતો હાજનો.

તકતીહે તેરી આંખોડું અગે ધ્યાર ચમનમે  
 કેઆ ચુપકી ખરી નરગેશે એનર ચમનમે—તકતીહે  
 હોઝનએગી એનર હર એક કુલસે યુલ યુલ,  
 તું જામએ મત જનતે યુલગર ચમનમે—તકતીહે  
 યો આજ તો લાતી હએ કાળા ઓર તરેહકી  
 શાએદ કાવોહ પોંહિંયા, હએ તરેહદાર ચમનમે—તકતીહે  
 તાકીદ હએ દરયાનોહુ ધએહ આગમે જાકર  
 આ જામએ ધએહ “હાજ”ન ખબરદાર ચમનમે—તકતીહે

ગાયન ૬૪૪

રેખતો નીઆજનો.

દેખલાએ દાગે દીલને શુલેસતાં નએ નએ  
 વેહસત દેખા રહી હએ બીઆબાં નએ નએ—દેખલાએ  
 જઓરે પુતાંસે મુજકુ ધલાહી ખયામઓ.  
 પેદા હએ હએ જાનકે ખાહાં નએ નએ—દેખલાએ.  
 મેં ધસ તરેહ જતુ તેરે હાયશે તંગ હું,  
 લાંઉ કહાંશે રોજ ગીરેખાં નએ નએ—દેખલાએ.  
 દેશે હરમમે કામ નહી નેરે રાહપર  
 કાકર નએ નએ હએ મુસલમાં નએ નએ—દેખલાએ  
 કીસ તરેહ હો શુજર દેરે જાનાંપે અએ “નીઆજ”  
 દરયાં નએ નએ હએ તેગેહયાં નએનએ—દેખલાએ

ગાયન ૬૪૫

રેખતો રહનો.

શીન દોકમે તેરે દેખીએ કીસશાનકી શુરખી,  
 પોંહિંએ ન હસે પનજએ મર જાનકી શુરખી—શીન દોક  
 તારીફ દેહેનેકી કર ધ્યા લખકી નીનદન  
 મીશીકી ઉદાહટ કહું ધ્યા પાંતકી શુરખી—શીન દોક  
 અલમાશ નજર આને હએ ધ્યા કુતકી માનદ  
 પડતે હએ કરન કુલમે જખ કાંતકી શુરખી—શીન દોક.  
 કાતેલ મુજે હર હએ કામ પેહચાંન ન લેવે  
 ધો ડાલ જરા ગોશએ દાગાનકી શુરખી—શીન દોક.

ગાયન ૬૪૬

રાગ—રેખતો.

દીવાનાં તેરા આશકે જાર હું મય.  
 શીદા તુજપે મુકનશે અએ ધ્યાર હું મય—દીવાનાં તેરા  
 ફરીબોમે ક્ય તેરે આતા હું, જાસેમ

ફરેખી જો તું હએ તો ઇઆર હું મય—દીવાનાં તેરા.  
 જસે તુને કાટા મુવા બે અજલ વોહ  
 સમજતા તેરે જુલફકા માર હું મય—દીવાનાં તેરા.  
 અગરએ તું ચુલ હએ વધ્યા યશમે નરગેશ.  
 તેરે આગે તાજેકા એકે પાર હું મય—દીવાનાં તેરા.

૬૪૭. રેખતો—મલંગ શાહાના.

મેરા દરદો ગમ તુજપે એજ હાર હોગા,  
 ઉધર મજલે એશક બીશીઆર હોગા—મેરા દરદો.  
 ઇધર તો નેગર હય મેરા પારે પાર,  
 ઉધર મરહમે વશલ તથઆર હોગા.—મેરા દરદો.  
 વોહ પુલતો હે છોટા જો રસતા હય બારીક,  
 ઇઆહ બંધ ચુનેહગાર કેઆ પાર હોગા—મેરા દરદો.  
 મલંગશાહ શાહ તું રોશન ઇશમ હય,  
 ઉધર લાલો ગઉહરકા બાબર હોગા—મેરા દરદો.

ગાયન ૬૪૮. રેખતો વલીના.

જસકુ લજત હએ સજનકે દીદકી,  
 ઉસકુ ખુશતકતી હએ શુબહે મદકી—જસકુ.  
 સુખકે ઉધર જુલફ અએ દરીઆએ હુશન  
 મોજહએ ઇઆહ યશમએ ખુરશેદકી—જસકુ.  
 દેલમેરા મોતીહો તુજ બાલે મેજ  
 કાનમે કેહતા હએ બાતે બેદકી—જસકુ.  
 તુજ દેહનકુ દેખ કર બોલા વલી  
 ઇઆહ કલીહએ શુનચએ ઉમ્મેદકી—જસકુ.

ગાયન ૬૪૯. રેખતો રફાયતનો.

જોશમે હેજર મોહ દેખાતી હએ,  
 જાન રફાયતકી લખમે આતી હએ—જોશમે.  
 ઇઆહ જુદાઇ નેગર બલાતી હએ,  
 આંખલી અશકે ખુન બહાતી હએ—જોશમે.  
 દેલતો કુછ એક બએક નહો મીલતા,  
 પેહલે ઇઆહ આંખ ધર હુઆતી હએ—જોશમે.  
 યશમે મુશશાતેકુ રાજ હએ ઇઓહી,  
 જએસા કરતી હએ વએસા પાતી હએ—જોશમે.

ગાયન ૬૫૦

રેખતો આખરનો.

તુમારા દેલ અગર હમસે શીરા હએ  
 તો બેહતર હય હમારાબી ખોદા હએ—તુમારા.  
 હમારી કુછ નહીં તકરીર લેકીન,  
 તું મહીકું સખ કહેગે બેવકા હએ—તુમારા.  
 વોહ એહમક હએ કહા હએ જસને તું મસે  
 મીલો જસસે તુમારા દેલ મીલા હએ—તુમારા.  
 હોવે હો ઇસ કદર બેગર હમસે  
 કહો હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ—તુમારા.  
 અબશ એદેલ કરો મત આખરકુ  
 મુશાફેર હએ ચેકસતા હએ ગદા હએ—તુમારા.

ગાયન ૬૫૧.

રેખતો ઇન્શાનો.

કસંમ ન ખાખઓ જલેમ તું મએ કે પીનેસે,  
 વગર ન હોવે હમ આજુરદે અપને જીતેસે—કસંમ  
 અગર મય પાઉં એકીલા કહીં તુને હએ હએ,  
 તો કીસ મજેસે લગા રખુ અપને શીનેસે—કસંમ  
 અમકતે ચાંદ કે હએ જસ તરેહ તારે  
 અજબ મજ હએ તેરે મુખરે પર પસીનેસે—કસંમ  
 વોહ સુનકે અરજકુ ઇનશાંદી ઇસ તરેહ બોલા  
 કીસે ગરજહએ અબશ મોંહ લગે કમીનેસે—કસંમ

ગાયન ૬૫૨

રેખતો.

ગુલકે બનાને વાંસે ગુલપર બેજાં કીઉ ભાયા  
 ગુલકુ તબઆર કરકે હસ યાગસે હોરાયા—ગુલકે  
 નાં બોલાનાંકે અંદર એક ગુલ કીઆ હએ રોશન  
 હસ રોશની કે અંદર યુલ યુલ કુલા બેઠાયા—ગુલકે  
 માલીસે નકે કહીઓ કાચી કલી ન તોરો  
 અએ દાકુ કેઆ કર મએ ખાસેકને ઇંડ બનાંયા—ગુલકે,  
 યુલયુલને નકે પુછા રોરો કે ખાંચાંસે  
 સખતીસે ઇસ કદર તું શીર ગુલકુ કેઉ દુખાયા—ગુલકે.

ગાયન ૬૫૩.

રેખતો મોઈતુદદીનનો.

રાજ હએ હમ હસમે ને તું દાસઆ કરે  
 ચાહે બદાઓ જોર કરે દઆ વદા કરે—રાજ હએ.  
 દાસશા રીકે જસકા જુદાહો ગમ આહો દઆર



દીલ અપની બેકશીકુ ન રોવે તો ક્યા કરે—રાણ હએ,  
 ઇસને હમારે હોસતકુ હમસે જુદા કીયા  
 વોહમી મુશક અપની ન પાવે ખોદા કરે—રાણ હએ,  
 કેહતા "મોઘનુદ્દીન" હએ તુમહી મેરે હોસતા  
 અશાં શબોહી મુશકલી મુશકેલ કુશાકરે—રાણ હએ.

ગાયન ૬૫૪

હિંદુસ્તાની રેખતો સોહાનો.

મકદુર નહી ઉસકી તજલીકે ખયાકા,  
 છકે શયએ સરોપા હો અગર સરફ જુખાકા—મકદુર  
 પરદેકુ નાહ છત કે ફરે દોઢસે ઉઠા દેએ  
 ખુલતા હએ અલી પલમે તયેસમાત નેહાકા—મકદુર

ગાયન ૬૫૫

રેખતો એકીનનો.

હાતસે વેહશત કે દુકરે પેરહન હો જાએગા  
 પેરહન કેઆ ચીન હએ દુકરે અદન હો જાએગા—હાતરી.  
 તું ટપકને કા મેરે એશકા કે હમદમ ગમ ન દર  
 રક્તે રક્તે એક દીન દુરદે અદન હો, જાએગા—હાતરી.

ગાયન ૬૫૬

રેખતો રમઝન અલાનો.

શીર હો ખારા એશકા દીલપે અસર પેદા હુવા  
 ખાગમે તેરી મોહબતકા શંબર પેદા હુવા—શીરદો.  
 એશક જારી રાત દીન હએ—અશમ ગીરીઆસે મેરે  
 ઇસ કંદર રોઆ કે આશકાકા ગોહર પેદા હુવા—શીરદો.  
 દેખ કર શુલધનમે કેહતે ખુલખુલે ઉસે માહરો  
 કેઆ ચમત મે દુસરા રસકે કમર પએદા હુવા—શીરદો.  
 અખ મુજે તેરે ખજુજ આતા નહી, આરામો ચેન  
 શીર તુંજે કયું કર જુદાઈસે સખર પેદા હુવા—શીરદો.

ગાયન ૬૫૭

રેખતો ઇનશાનો.

જેગરકી આગ ખુજે જલદ ઇસમે વો શએલા,  
 લગાકે ખરફને શાકી સુરાઈએ મએલા—જેગરકી.  
 કંદમકુ હાથ લગાતા હું અસ કહી ધર ચલ  
 ખોદાકે વાસતે જાએમ તુ પાઉ મત દેલા—જેગરકી.  
 તોફલકે વાદીએ વેહસતસે દેખ અએ મજતુ  
 કે જોર છુતમે અખ આતાહે નાકએ લપલા—જેગરકી

ગાયન ૬૫૮

રેખતો કરમતો.

- ઓનેકાં તેરે પાસ કરે કીચા મેં બહાનાં  
 બીન દેખ તેરે હોના મેરા દીલ હોયે દેવાનાં--આનેકાં  
 મરતી હુ તેરે વાસતે ચોર દીલકુ નહી ચેન  
 — સો બાર તુજે દેખને દરવાજે પર આનાં--આનેકાં.

ગાયન ૬૫૯

ફારસી ગઝલે અતાબ.

ખતાબે બુલકેઆં ખુરશેદ રૂખસાર  
 ગીરેફતારેમ ગીરેફતારેમ ગીરેફતાર--ખતાબે.  
 ચો મજતું દરતરીકે ઇશકે લેલી.  
 ખખરદારમ ખખરદારમ ખખરદાર--ખતાબે.  
 બુલેખાવર બેહરે ઇશકે યુસફ  
 ખરીદારમ ખરીદારમ ખખરદાર--ખતાબે  
 લખશ ગોઠ કેખામા દર તખસ્સુમ  
 પરસતારમ, પરસતારમ, પરસતાર--ખતાબે

ગાયન ૬૬૦

ફારસી ગઝલે હાફેજ.

સાફી બેઆર બાહુદ કેઆમદ જમાંન ચુલ  
 તા બેકનનીમ તોબેહ દીગર દરમીઆને ચુલ--સાફી  
 કુરીએ ખાર નારેજનાં તાયમન રવીમ.  
 ચું ચુલખુલાં તુજુલકુનીમ આસીઆને ચુલ--સાફી  
 દરગેહને બોસતાંને કદેહ બાદે તુરાકુન,  
 કબ્યાતે ખુશદેલી બેરસીદ અઝઝમાંને ચુલ--સાફી.

ગાયન ૬૬૧

ફારસી ગઝલે હાફેજ.

લોતક બાશદ ગર ન ખુરસીદ અબગદા હાફતરા,  
 તાબે કામે દેલ ખીખીનદ દીદએ માફતરા--લોતક  
 હમ ચે હાફતીમ દાએ દર બલાએ એશ કેરાજ  
 કાશકી હરગેજ નદીદી દીદએ માફતરા--લોતક

ગાયન ૬૬૨.

ફારસી ગઝલે મોહમુદ.

ઇમરોજ દીગરમ બેફરકે તો શાંમશુદ.  
 દર આરજુએ વસલેતો ઇમરમ તમાંમ શુદ--ઇમરોજ.  
 આમદ નમાજે શાંમ નેઆમદ નેગારેમન  
 અએ દીદેહ પાદદાર કે ખાળમ હરમશુદ--ઇમરોજ.  
 અસતમ ખસી બેઆલ દેખીનંગ જમાલે દોસત

આહમ નશુદ મંધ અશરો શોદાએ ખામશુદ—ધમરોજ  
ખાલેતો દાને દાને વ જુલકે તો દામદામ  
સુરજે કે દાને દીલ ગીરફતાર દામશુદ - ધમરોજ  
મેહમુદે ગઝનવી કેહનરાં ગોલામ દાશત,  
ધશકશ ચુનાં ગીરફત કે ગોલામે ગોલામ શુદ—ધમરોજ

ગાયન ૬૬૩ ફારસી ગઝલે ખાકાની.

લાલેરખા સનમખરા, સરને રવાને કીસતી  
સંગદેલા સેતમંગરા આફતે જાને કીસતી—લાલેરખા  
દામ ને હાદે મીરવી મસત જેખાદે મીરવી,  
શશત કુશાદે મીરવી, સખત કમાને કીસતી—લાલેરખા  
અખરે એતો ચોમાહેતો ખુરદે જે માહે નો ગીરો  
આફતે જાને મન મશો શીત નએ જાને કીસતી—લાલેરખા  
ખાકાનીએ ગોલામે તો મશત શુદેહ જે જામેતો,  
જામે મએ ખીદેહ ખલ રહે રવાને કીસતી—લાલેરખા

ગાયન ૬૬૪ ફારસી ગઝલે જતમી.

શીમી જલના સંગદેલા લાલે ઉગરા,  
ખુશ કુન બને ગાહે દેલે ગમ દીદએ મારા—શીમી  
આખુરદેહ મખાલ કે શવહ આં તને નાજુક  
અજબ જેહરે ખોદા ચુશત મકુન બંદે કપારા—શીમી

ગાયન ૬૬૫ ફારસી ગઝલે ખુસરો.

કાફરે ધક્કમ મોસલમાની મરા દરકાર નીસ્ત  
હર રંગે મન તાર ગસ્તેહ હાજતે જુનનાર નીસ્ત—કાફરે.  
અઝ સરે આલીને મન ખરખીઝ અપ નાદાં તખીખ  
હર્દમદે ધક્કરા દાર જે જોઝ ખીદાર નીસ્ત—કાફરે  
નાખુદા દર કોસ્તીએ મન, ગર ન પાશદ ગુમખાશ  
મા ખુદા દારીમ, મારા નાખુદા દરકાર નીસ્ત—કાફરે  
ખલક મી ગુમદ કે ખુસરો ખુતપરસ્તી મી કુનદ  
આરી આરી મીકુનમ ખા ખલકે આલમકાર નીસ્ત—કાફરે

ગાયન ૬૬૬ ફારસી ગઝલે હોદેહ.

દેલખરે જાનાને મન ખોરદ દેલો જાને મન,  
ખોરદ દેલો જાને મન, દેલખરે જાનાને મન.  
રૂબને રૂબાને મન, ખાકે સરે કુજો તોસ્ત.

ખાદે સરે કુએ તોસ્ત, રવએએ રઝવાને મન.  
 યુસદે કાનાને મન, મન્ન મલાહત તોરાસ્ત,  
 મન્ન મલાહત તોરાસ્ત, યુસદે કાનાને મન.  
 હાદેએ ખુશ ખાને મન, નકદે કમાલે ગ્યાસ,  
 નકદે કમાલે ગ્યાસ, હાદેએ ખુશ ખાને મન.

ગાયન ૬૬૭

ફારસી ગઝલે હાદેઝ.

મોતરએ ખુશ નવા બેગુ, તાઝે બતાઝે નવ બ નવ,  
 બાદે એ દેલ કુશા બેગુ તાઝેબ તાઝે નવ બ નવ.  
 બરઝે હયાત કએ ખુરી, ગરનેહ મુદામ મએ ખુરી,  
 બાદે બેખુર બયાદે ઉ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ.  
 શાહદે દેલરબાએ મન, મી કુનદ અઝ બરાએ મન,  
 નકશા, નેગારા, રંગો ખુ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ,  
 બાદે સખા યુ બોગઝરી, બર સરે હુએ ઉપરી,  
 ફીરસેએ હાદેઝશ બેગુ, તાઝે બ તાઝે નવ બ નવ.

ગાયન ૬૬૮.

રાગ—ફારસી ગઝલે સાદી.

અય માહે બાલમ શુએ મન, અઝ મન એરા રંછદેઇ,  
 અય શમઅ શખ અફરએમન, અઝ મન એરા રંછદેઇ—અય૦  
 મન આશકે બરે તો અમ, અઝ બેહાં વદાદારે તો અમ,  
 તા બેન્દે અમ યારે તો અમ, અઝ મન એરા રંછદેઇ—અય૦  
 મન આશકે દીવાનેહ અમ, અંદર બેહાં અફસાને અમ,  
 તો શમઓ મન પરવાનેહ અમ. અઝ મન એરા રંછદેઇ—અય૦  
 અય સરવે ખુશ બાલાએ મન, અય દેલબરે શંતાએ મન,  
 લાલે લખત હલવાએ મન, અઝ મન એરા રંછદેઇ—અય૦  
 મન સાદીએ દેલખાહે તો, અબરએ તો યુ મોહ નવ,  
 મન યારે નેક ખાહે તો, અઝ મન એરા રંછદેઇ—અય૦

ગાયન ૬૬૯.

રાગ—બિહાગ—પદ તાલ ત્રીતાલ.

ચલના હોગા બરે એક દીન ચલના હોગા બરે,—ચલના૦  
 લખમન રામ અમર ને હોતે, રહેતે ક્યરએ દુર;  
 સોની બગમે રહેન ન પાયે, સમન દેખ નર દુર,—ચલના૦  
 રાવન, કુંબકરન બડે બોધે, દેહન દને હમ સુર,  
 કહીન મોતસે વોડી ન બચે, મીલ ગયે માટી ધુર—ચલના૦  
 જમગેદ, ફરેદુન. મદ્રમદ, હસા, એર રાગ ધમકે સુર,  
 ગયે જમનકે મોહમાં દોઢે, દેવી દેવના દુર.—ચલના૦

અરજીન સમ ક્ષત્રી નથી જગમે, કરન કાન બરપુર,  
પાંચો પાંડવ ધીર પ્રતાપી, હો ગમે ચક્રનાચુર—ચક્રના  
પીર મરે પયગમઅર મર ગમે, મરે આદ ચોર સુર,  
કહે કપીર લલિત કપ રચના, થાડો કાલ હજુર—ચક્રના

ગાયન ૬૭૦ રાગ—મારવા પદ—તાલ ધીમા ત્રીતાલ.

ગુરૂ બિન કોન બતાવે આટ, બડા બીકટ જમ ધાટ.—ગુરૂ  
પ્રાતિહી બડી, નદીયાં બીચમે, અહકારી લાટ,  
મદ મત્સરકા મેહુલા અરસત, માથા પવન ઘોંઘાટ,  
કામ ક્રોધ દોહ પરબત કાડે, લોભ ચોર સંગાત,  
કહત કપીર સુન લાછ સાધુ, કયો કરન બોઆટ.—ગુરૂ

ગાયન ૬૭૧ કપીરી-પદ.

આખર મરનાહે, આખર મરનાહે, તુંમ કોહેકુ ગુમાન કરતાહે  
કાછ મોટા રાવ ચોર રાના, જીને જોધપુર બધાનાં  
શો નર સુતાહે મશાના—આખર.  
જે નર કુર કપુરે જમતા, જે નર સુખ પાલે શન મરતા  
શોમે નજરે દેખા જસતા—આખર  
કહત કપીરો સુનોરે ભાછ, તેરી માન તાત લોગાછ  
એ શય જુહી જાલ લગાછ—આખર.

ગાયન ૬૭૨ કપીરી-પદ.

કીઆ હુદી આખોમે ધ્યાઓ, સમજ રખે કહુ મનમે  
દેખા દેખી સખ જાવતહે કવન નર રહે જગમે  
ખલકચ ખીના કાવ ચંખાવે કહુ પલવ કહુ મુખમે—કીઆ.  
રાગ રક મરદા મરદી જોગ જુગત શય તનમે  
લાખો હાથી ઘોડે ફોગ લુટલેલ હે ખીતમે—કેઆ.  
ચોકી પાહરા નાકે બદી અરખમ ગન બાજમે  
કહત કપીરો સુનલાછ સાધુ કોન છુડાવે ધનમે—કીઆ.

ગાયન ૬૭૩ કપીરી-પદ.

રામ નામ જાળવે પેચારે, કાચોક મગરરી કરતા હે,  
કચ્ચી મદીકા બગલા તેરા, પાવ પલખમે ઢલતા હે  
બહમત હોકર પુરાંન બાંચે, સનાન તરપન કરતા હે  
સખકાલ સુચીલ રહત હે, એ કચ્ચા સાહેબ મીલતા હે—રામ.  
જોગી હોકર જટા બદાવે, હાલ મશતમે રહતા હે

દોનો હાત શીરપર ધરકે, ધડ કેઆ સાહેબ મીલતા હૈ—રામ  
માન ભાવ હોકર કાલે કપડે પેરે, દાદી મુછી મુંડતા હૈ  
ઉલટી લકડી હાતમે પકડકર, ધડ કેઆ સાહેબ મીલતા હૈ—રામ  
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ, મનડી માલા જપતા હૈ  
જેવ ભાવ ભગતસે ઘેઆન ધરતે હૈ, ઉનકું સાહેબ મીલતા હૈ—રામ

ગાયન ૬૭૪

કબીરી પદ—પીલુ દીપચંદી.

હસતન ધનકી કેન ગઢાઇ, દેખત જૈનેમે મટી મીલાઇ—  
હાડ જલે જૈસી લકડેડી મોલી, બાલ જલે જૈસી ઘાંસકી પોલી—  
અપને ખાતર મેહેલ અનાયા, આપડી બકર જંગલ સોયા  
કહત કબીરા સુન મેરે બાઈઆ, આપ મુવે પીછે દુખ ગઇ દુન્યા—

ગાયન ૬૭૫.

કબીરી—પદ.

નજર ન આવે આનમ જગોલી,  
તેલન બતી બુજ નહી બતી નહી બગત નહી શોલી—નજર  
જલમીલ, જલમીલ નીશદીની જમકે, જેશા નીરમલ મોલી  
કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ, ધરધર ખાંચત પોલી—નજર.

ગાયન ૬૭૬

કબીરી—પદ.

મનર આગમ તીરથકું ચલનાં  
ગાદન બીજ પવનકું, પાટની બીન બાદલકા જરના—મનરે  
બલ્લાંતાડી તાલ અખડકી ધારા, ઉશ સરોવરમે જુલના—મનરે  
કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ, કાહેકું બરમ બઠકે મરનાં—મનરે

ગાયન ૬૭૭

કબીરી—પદ.

સંગત મત કરના બોલી, દુનીયાં ઉલટી હે જુલકી—સંગત  
સગાં બાઈશો યુગ બોલે, શાલેકું સનમાના,  
બાઈ બાપ તો બીખ માગે, શશરેકું જખખાના—સંગત.  
કોરી કોરી માયા જોરી, લાખ કરોરા મોટા,  
ચીકી આઘ રમજકી, બોલ ગયા લંગોટા.—સંગત  
કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ, દુનીયાં બધ દીવાંતી,  
મકાદેવકું છોડ દીઆ, ગોર મુજવા ગંગે મવાની.—સંગત

ગાયન ૬૭૮.

રાગ—ધનાશ્રી તાલ લાવણી

સખ પૈસેકા બાઈ, દીકરકા સાથી નહી કોઈ—સખ  
આને પીનેકું પૈસા મેઝોગા તો જોઈ અંદગી કરે,

એકદીન ખાના નાહી મીલતા, તો શીરકે જવાબ કરે—સખ૦  
જખલગ અપને પલ્લોમે પૈસા, તખલગ લોક સલામ કરે,  
અપના પૈસા નીકલ ગયા તો, કોઇ નાહી મીલ ખોલે—સખ૦  
ભાઇખાંધ ચૌર જહીન સામે, સખ પૈસેકા ભાઇ,  
દોલકા સાથી નાહી કોઇ કહત કખીર સુનાઇ—સખ૦

ગાયન ૬૭૯.

કખીર પદ.

હમારો તીરથ કાન કરે, ભટકટ કાન શીરે,—હમારો  
મનમે ગંગા મનમે કાશી, મનમે શનાન જપ કરે,—હમારો  
મનમે આસન મનમે ખડાસન મનમે ધુની જલે,—હમારો  
મનમે મુદરા મનમે માલા, મનમે ધીઆન ધરે,—હમારો  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ ભટકટ કાન શીરે,—હમારો

ગાયન ૬૮૦.

કખીરી પદ.

કચ્છા લુલા જગ શારા, હરહર કચ્છા લુલા જગ શારા,  
ન માન જુક પશારા,  
કાલ લુજગ શરીર ચખાવે, મેંડ ચખાવે મખખા,  
પલ પલ ઉમમર ટોટા હોવે, વીશચન હોવે ન આરા—હર૦  
દીપ દેખકે પતંગ બાંધશા, ધન કમીનીકુ જોખે,  
મજહી જેથી ગલપર લોટ, પરાન ગચ્છો શા પચારા—હર૦  
ગચ્છાન નહીં ઉશ તનકુ મરતે, તરતે કુ ચો કુખાવે,  
નોકા હોડ નદીમે ધુશા, પેટ બાંધકે પથરે—હર૦

ગાયન ૬૮૧.

કખીરી પદ.

કીઆ દેખે દરપનમે, મુખડા કીઆ દેખે દરપનમે,  
જેથી પુલ રહે પુલ ખાડી, બારા રહેનીજ કુલમે,  
એક દીન એશી હો જાવેગી, ખાખ હોગી તનમે—મુખડા  
ચુવા ચંદન અખીર અરગજ, શામે ગારે તનમે,  
ધન જોખન ડોંગરકા પાની, હલ જાવેગા ખીનમે—મુખડા  
પગીઆ બાંધે પગ અશવારે, લેત જુલા જુલ તનમે,  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ, ઓ કચ્છા જગ રહે મનમે—મુખડા

ગાયન ૬૮૨.

કખીરી પદ.

રામ ભજનકુ દીઆ, કમલ મુખ રામ ભજનકુ દીઆ,  
લખ ચોરાશા ફેરી શીરે કર, સુદરે તેલું પાએઆ—રામ૦

ખાએઆ પીઆ સુખે શોએઆ, નાહક જમાંનાં ખોએઆ,  
જઆસુખ નીશી દીની રાંમ નાંમ નહી, વાતુમ કહ્યુ નહી કીઆ.  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ, આએઆ એશા ગએઆ—રામ૦

ગાયન ૬૮૩.

કખીરી પદ.

મેરે નજરમે મોલી આઓ, મેં ભલા ભરોશે પાએઓ,  
ચાર ખુટકા દેવલ બનાઓ, ઉશપર કર શધરાએઓ.—મેરે૦  
દેશ દેશકે દરશન આએ, શતનકે મન ભાએઓ.—મેરે૦  
રોજ સુતો પર સાહેબ મેરા, તીન લોક છબ છાએઓ.—મેરે૦  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ, હુકમી નાંમ ચલાએઓ.—મેરે૦

ગાયન ૬૮૪

કખીરી પદ.

ધુંધટકા પટ ખોલ તુજે રાંમ મીલેગા,  
ધટધટ ખીચ રાંમ રમધ્યા, જુટા પચરંગ ખોલ—ધુંધટકા.  
શુનીએ મેહેલજો દીપ જોતહે, ખાજે અનુહદ દોલ,—ધુંધટકા.  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ, રાંમનાંમ ભરતોલ.—ધુંધટકા.

ગાયન ૬૮૫.

કખીરી પદ.

હર કહ્યુ કરનારે, શાહેબ રાજ રખનારે,  
દો દીનકી હાંદગાની ખાખા રાહારે કેઓં નહી ચક્તા,  
કાલ જપેટકર લે જલેગા શીર શીરગોતે ખાના—હર૦  
જુટી કાઆ જુટી માઆ જુટી ખાત બનાતે,  
જુટા લેના જુટા દેના આખરકુ પશતાતે—હર૦  
કહત કખીરા સુનભાઇ સાધુ એ શંતકા લડકા  
હરી ભજનમે રમધ્યાં નહી કાલર કાયોકા—હર

ગાયન ૬૮૬

કખીરી—પદ.

એ તતુ મંડના જે મંડના, આખર મટીમે મીલ જના  
માટી કહે કુંભારકુ જેતું કયા ખોદે મુજકુ  
કોઇ બખત એશા આવેગા કીમઇ ગાકુ તુજકુ—એ તતુ  
લકડી કહે સુતારકુ જે તું કીલ છેદે મુજકુ  
કોઇ બખત એશા આવેગા કી મઇ જલાડ તુજકુ—એ તતુ  
કપડા કાંડે દરજકુ જે તું કીલ કોદે મુજકુ  
ગોક દીન એશા આવેગા કીમે કાલે તુજકુ—એ તતુ



કહત કખીરા સુનભાઇ સાધુ દેન વેશા લેના  
ભાવ ભગતીશે પાર ઉતારે રામ નામ જપ કરના—એ તનુ

ગાયન ૬૮૭

કખીરી—પદ.

હરીશે કાઇ નહીં ખડા, દીવાના કાઠિ ગફલતમે પડા  
પરહાદ જેટા હરીશે લપટા, જખી ખાંખ કડકડા—દીવાને  
ગોખીચંદા ખચન સુનકર, મહાલ મુલુક સખ છોડા—દીવાને  
હનુમાનને શેવા કીધ, લેદરેણા ગીરી ઉડા—દીવાને  
પુંડલીકને શેવા કીચ્યા, વીઠૂલ છટ પર ખડા—દીવાને  
કહત કખીરા સુનભાઇ સાધુ હરી ચરન ચીત જડા—દીવાને.

ગાયન ૬૮૮

કખીરી—પદ.

મુખરા કીચ્યા દેખે દરપનમે, દચ્યા ધરમ નહી મનમે,  
ધરકી તીરીચ્યા ધરમે રાછ, તપશી રાછ બનમે  
અખવાદ્યા ઝાલી પર કાચેલ રાછ મેના રાછ જલમે—મુખરા  
એક કાગજકી નાવ બનાઇ ઉતરા ચાહે ઠલમે  
સત કરમી સો પાર ઉતર ગએ પાપી દુખ ગએ જલમે—મુખરા  
કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ નેકી ચલતી ફલમે  
કરની ધરની શખ પાર ઉતર ગએ પાપી જલ ગએ જલમે—મુખરા

ગાયન ૬૮૯

કખીર—પદ.

ભજેરે ભચા રામ ગોવીંદ હરી  
જપતપ સાધન કછુ નહીં લાગત, ખરચત નહીં ગહરી—ભજો  
સતતી સપતી મુખકે કારન, જશે હુલ પરી—ભજો  
કહત કખીરા છસ મુખ રામ નહી હે, ઓ મુખ હુલ પરી—ભજો

ગાયન ૬૯૦

રાગ—સારંગ લાવણી.

જનમ તેશે બાતોમે ખીત ગયો  
કલી તુને મુખસે ન રામ કહયો—જનમ  
ખાંચ ખરસકા બાલા ભોલાં અમતો, ખીસ ભયો  
મકકર પરસીસી માયા કારન દેસ ખીદેશ ગયો—જનમ  
ત્રીશ ખરસકી અખ મતી ઉતછ લોભ હય બહટ નયો  
માયા જોરી લાખ ક્યોરી તોળી ન તપ્ત થયો—જનમ

સાધુકી સંગત કળહુંન નકીની નીચ સંગતમે રહયો  
કહત કળીર સમજ મન મુરખે ચોરોહી ખખ્ત રહયો—જનમ.

ગાયન ૬૯૧

રાગ—આશાવરી.

મટ્ટીમે મીલ જના, એક દીન આખર બેશક જના—મટ્ટીં  
મટ્ટી પુછે કુમારસે તું કયા શુંદે મુજકે,  
એક દીન અયસો વકત આયેગા મય, મય શુદુંગી તુજકે—મટ્ટીં  
કપરા પુછે દરજસે તું કયા સીવે મુજકે,  
એક દીન અયસો વકત આયેગા, લપટ દડુંગી તુજકે—મટ્ટીં  
લકરા પુછે સુયારસે તું કયા છીલે મુજકે,  
એક દીન અયસો વકત આયેગા, જલા દુંગી તુજકે—મટ્ટીં  
મટ્ટી ઝોઢન, મટ્ટી ખીછાવન, મટ્ટીકા હય સીરેના.  
કહત કળીરા શુન ભાઈ સાધુ, સાવધ હોકે રહેના—મટ્ટીં

## વધારાના ગાયનો.

ગાયન ૬૯૨

રાહ—La Marseillaise.

આલો આલો જરથોસ્તીઓ, હમ વતન માદરે ધરાન.  
કુલ નરો નારીઓ ધરો હોંશ આજ, રમર જોવાને વતન,  
હામ ધરો ના ડરો જોવા, અસલ કયાની તમાર રાજ  
બલી મનશની કાજ, દાદાર થશે મદદગાર  
ફલ સ્પીતમાનતું ખુશ ખુશાલ થશે ખુશાલ  
ખુશ ખુશાલ ખુશ ખુશાલ  
મન કરો મન કરો માતુશ્રીને  
બેઠવા રહમ દીલ સાથ.

ગાયન ૬૯૩.

રાગ—કન્વાલી

તણ જોને ખુદાઈ બકતી, જુરો સંસાર તેનો છે.  
કરજ જોને ન ખીછાણી, જુરો અવતાર તેનો છે—તણ.  
ગજો ના રાન રાયાને બની ખાલી અબીમાની,  
કરજ માથે ચલાવે જો, જુરો વેપાર તેનો છે—તણ.  
દઝારો બોધ દે સડોને, બની નીજ યગ બગત કણ

## સંજાણુ માય.

ગાયન ૯૦૦

તાલ કેહરવા.

ગોરા, શુરા, હમદીતોએ દીન કાજ છોડ્યું ધરા,  
 વીરા, વીરા, દીવ ચમ આખેર કીધો મુકામ સંજાણુ.  
 વેડો દ્યે બેશુમાર આશનો,  
 તોએ દીન કાજ સહિ રહયા ખુશાલ,  
 ગાદવ રાણાએ દીધો આસરો,  
 ને કીર્તીવત કહાણી મરીઓસંગની વાણીને  
 થયા આજ આરસો સાલ—વેડી,  
 જમજ નવાતો સહિ ખુબ વખાણો,  
 અરદેશીર સમ હતા પેહલવાતો,  
 કાજે સંજાણુ યોદયા જાનો,  
 સ્થાપ્યા ધરાતશાહ કોમની જેથી વાહવાહ—વેડી,  
 ધન્ય ધન્ય ટોલા જરથોસ્તી હોયો કીધો રચલ યાદગાર,  
 અરો દીનની નેક બરકતથી કીર્તો બગવી તે આશકાર,  
 તોખમ કયાતીની અમર કીર્તી જાલવી રાખજો અથ દાદાર,  
 ચોહુ હયરત જગ જરથોસ્તીઓ રહો શાહ આબાદ દીનદાર—વેડી.

## “દાદી દુધપાઉ.”

ગાયનો જોડનાર:—“અ. શી. દાહ.”

ગાયન ૯૦૧

(જનમના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ.)

હવા ગુગાઝ નવા સાલે રહો સુખી તમ વહાલાં સાથ  
 સગનમાં તમ મગનથી રહો માત પીતાને ખાલા સાથ  
 મુખારક સાલ મુખારક રોજ વહી મુખારક માસ છે  
 ખુશી ખુરમીની ખુશતુદી તમને મુખારક આસ છે,  
 બદા આ દીનની બદાઈ કરો બને દુસો કાલે,  
 કરો કીરતાર અદીની હવા આમીન નવા સાલે.

ગાયન ૯૦૨

(સાતવ ન ગુમાવ તું જીવન—એ રાહ.)

દોરી જીવનની વળ ખાખને પક એકમાં તુડી જાશે,  
 પવન મીશાજે આ જીવડો એક દીન હડી જાશે,  
 કાગજની કાયા માયા તો નથી અમર છે દાની,  
 મરીમાં તે મળી જાશે જન્મ ભરતી ઓટના પાણી.  
 જન્મ લીધો જગમાં જેને અમરની આશ ન રાખીયે,  
 “અદી” ગુણ ગોષે બદગીનો જે એહરતના દાર દેખીયે.

ગાયન ૭૦૩ (આજકાલના શીખેલ જવાનો—એ રાહ)

આજ કાલેની ફટાઈં છોકરી તરેહ તરેહના બતાવે નાય  
જુદીન સાથ લગન કરીને પારસી કામનું કપાવે નાક  
પારસીઓને પડતા મેલી જુદીનોતો કરે છે સંગ (૨)  
ખુલ્લું જરથોસ્તી ધર્મ તજીને, જહાનમગારમાં પડેય એકદમ  
માખાપ પોતે રખડતા છોડે તેઓનો અંગનમ યુરે છે ચાર (૨)  
એવા મા ખાપપર લ્યાનત પરજો, પડેય તેઓપર ખુલાષ માર  
માટે હજી પણ “ફક્ષી” કહે તેમ છોડો તમે સહ જુદીન નામ  
જેથી અમર રહે તમારું નામ, એવું જાવ કરી તમે કંઈ કામ—આજ.

ગાયન ૭૦૪ (મનમાં જપી પ્રેમની માલા—એ રાહ)

તનમાં રમીયો મહારો વહાલો, નહીં લુલાતો ખિયાલરે  
ખાતાં પીતાં, હરતાં ફરતાં, વહાલા તુંહને નહી વીસાઈં  
હાય ધર્યો તુંજ વહાલાનો, એકમેકથી બંધાવાને  
જાની લેઈં હરખા...છ, તનમાં રમીયો મહારો વહાલો  
ખાર છે સાકર સરીખો, મહોખતને લાયકનો.....(૨)  
આખર પ્રેમીશા લઈં લેવાની, હાથયાનો હાર બતાવવાની  
જાની લેઈં હલકાષ, તનમાં રમીયો મહારો વહાલો

ગાયન ૭૦૫ (જુટયાં ખાધાં કુટયાં માથાં—એ રાહ.)

ખાઈં કરહું, પીસું પટકું, ભયરી રોરી ચુરે કર. (૨)

(કોરસ)

આજ સુધી મારી આગલ કોઈ કાવ્યું નથી  
મારી આગલ છાતી કદાડી કોઈ આવ્યું નથી  
તો બી એ તો મારી આગલ શું બીસાઈ છે  
મારી નજદીક એ એક ઉંદરડી મીસાલ છે (૨)

હા.....આ.....ત છીં છં છં છં

મારા શીતમના જોરથી ચણા થયા છે ચાર

તેમજ એનીપર બી લેવરા હું હોજરનો ખાર (૨)

હા.....આ.....ત છીં છં છં છં

ગાયન ૭૦૬ (જનમના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ.)

વ્હાલીનું પ્રાનથી ખારી, લગાવ્યા લાડ મેં ખારી  
જહાલાનું દુખ હરનારી, મને છે તું અનિ વ્હાલી  
સાંભલો વ્હાલા માહારારે, કે દુઃખનો નથી પારરે  
વ્હાલીનું દુખ હરનારારે, ધની છેવ આપ મારરે—વ્હાલી તું  
વ્હાલી તું જાહેર વેપારે, રેલેજે તું સુખ સંપમાં રે  
શીકર ના કરની માહારારે, આવડા કામના નથી—વ્હાલી તું

१५ दिवस : आ पुस्तक वधुमां वधु १५ दिवस  
माटे राणी शकाशे.

[illegible]

गुजराती साहित्य परिषद ग्रंथालय

૪૬૧.૦૪૪

૯૧૧૧૨

૫૫૫

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ અધ્યાલય

અમદાવાદ - ૯